

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

ปัจจัยทางการตลาดที่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองชลบุรี

กรณ์พิพิพ พูลผล

26 ม.ค. 2558 เริ่มมีการ
347752 15 พ.ค. 2558

งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
คณะกรรมการจัดการและการท่องเที่ยว

กรกฎาคม 2556

ลิกษิตนี้เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

2
698.8908
817691
R.L.

อาจารย์ที่ปรึกษางานนิพนธ์และคณะกรรมการสอนงานนิพนธ์ได้พิจารณางานนิพนธ์ของ
กรณ์พิพิธ พูลผล ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการ
จัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการวิสาหกิจนาคกลางและขนาดย่อม ของมหาวิทยาลัยบูรพา
ได้

อาจารย์ที่ปรึกษางานนิพนธ์

.....อาจารย์ที่ปรึกษา

(ดร.สมบัติ ธรรมสินถาวร)

คณะกรรมการสอนปักษ์ล่างงานนิพนธ์

.....ประธาน

(ศ.ดร.อุทิส ศิริวรรณ)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ภูมิชาติ สุนทรสมัย)

.....กรรมการ

(ดร.สมบัติ ธรรมสินถาวร)

คณะกรรมการจัดการและการท่องเที่ยวอนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการวิสาหกิจนาคกลางและขนาด
ย่อม ของมหาวิทยาลัยบูรพา

.....คณบดีคณะกรรมการจัดการและการท่องเที่ยว

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัชณี นนทกัลป์)

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

ประกาศคุณปการ

งานนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วง ได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างดีจาก ดร.สมบัติ รั่มสินดา วาร
อาจารย์ที่ปรึกษางานนิพนธ์ ท่านให้คำปรึกษาและแนะนำแนวทางที่ถูกต้อง ตลอดจนแก้ไข
ข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความละเอียดถี่ถ้วน และเอาใจใส่ด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง
จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 2 ท่าน ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร.วุฒิชาติ สุนทรสมัย
และ ศาสตราจารย์ ดร.อุทธิส ศิริวรรณ กรรมการสอบที่กรุณาให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะที่เป็น
ประโยชน์อย่างยิ่งต่อการปรับปรุงแก้ไขรายงานการศึกษาฉบับนี้ให้ถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และ
ขอขอบพระคุณอาจารย์ในคณะทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอนและประสิทช์ประสាពวิชาความรู้แก่
ผู้ศึกษา

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณ คุณประมวล-คุณอภิรดี พุลดผล ที่อบรมสั่งสอน ผลักดัน
และการสนับสนุนมาโดยตลอด รวมทั้งพี่ ๆ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการวิสาหกิจ
ขนาดกลางและขนาดย่อม รุ่น 11 และเพื่อน ๆ ทุกท่านที่เคยให้ความช่วยเหลือ ทำให้ผู้วิจัยมีความ
พยายามในการทำงานนิพนธ์จนสำเร็จการศึกษาในที่สุด รวมถึงท่านอื่น ๆ ที่มิได้อ่านนามในที่นี้ ที่มี
ส่วนช่วยให้กำลังใจและให้ความช่วยเหลือ ซึ่งมีส่วนร่วมให้งานนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วง ได้ด้วยดี

กรณ์พิพิธ พุลดผล

54921238: สาขาวิชา: การจัดการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม; กจ.ม.

(การจัดการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม)

คำสำคัญ: ปัจจัยทางการตลาด / ธุรกิจแฟรนไชส์ / การดำเนินธุรกิจ/ กาแฟสด / ชลบุรี

กรณ์พิพิพ พูลผล: ปัจจัยทางการตลาดที่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์

ร้านกาแฟเมือง ในจังหวัดชลบุรี (MARKETING FACTORS TOWARD MANAGE IN FRANCHISE BUSINESS CAFÉ AMAZON: A CASE STUDY CHONBURI PROVINCE)

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์: สมบัติ ธรรมสินถาวร, PhD. 181 หน้า, ปี พ.ศ. 2556.

การศึกษาวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยคือ 1. ศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคกาแฟสดหรือผลิตภัณฑ์อื่นจากร้านกาแฟเมือง ในจังหวัดชลบุรี 2. ศึกษาระดับปัจจัยทางการตลาดที่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมือง จังหวัดชลบุรี 3. เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคล กับปัจจัยทางการตลาดที่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมือง และ 4. เปรียบเทียบพฤติกรรมผู้บริโภค กับปัจจัยทางการตลาดที่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมือง เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research)

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นชาย (ร้อยละ 58.5) อายุ 31-45 ปี (ร้อยละ 38.3) การศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 50.0) อาชีพพนักงานเอกชน/รับจ้างทั่วไป (ร้อยละ 39.0) รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท (ร้อยละ 31.8) และภูมิลำเนาปัจจุบัน จังหวัดชลบุรี (ร้อยละ 43.5) พฤติกรรมการบริโภคกาแฟทุกวัน โดยมากดื่มเองบ้าง คือ กาแฟสำเร็จรูปพร้อมชง ซึ่งจากร้านกาแฟบ้างคือ กาแฟสด ชนิดเอสเพรสโซ และคาปูชิโน ที่ระดับ ชอบและชอบมาก พฤติกรรมคือ ถือไปรับประทานนอกร้าน ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อครั้ง คือ 31-45 บาท ร้อยละ 50.8 และไม่เกิน 30 บาท เหตุผลสำคัญต่อการใช้บริการร้านกาแฟสด เพราะให้ความสำคัญต่อรสชาติ/ความหลากหลายของสินค้า และราคาที่เหมาะสมปัจจัยทางการตลาดที่ส่งผลต่อธุรกิจร้านกาแฟ เมือง ในจังหวัดชลบุรี ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินธุรกิจร้านกาแฟเมือง ในจังหวัดชลบุรี ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.47$) เมื่อพิจารณาเป็นรายค่าน พน 5 ค้าน อยู่ในระดับมาก เรียงจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ด้านกายภาพ ($\bar{X} = 3.62$) ด้านผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 3.58$) ด้านบุคคล ($\bar{X} = 3.46$) ด้านการจัดจำหน่าย ($\bar{X} = 3.44$) ด้านราคา ($\bar{X} = 3.41$) และพน 2 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านการส่งเสริมการตลาด ($\bar{X} = 3.37$) และด้านกระบวนการ ($\bar{X} = 3.32$) ตามลำดับ

54921238: MAJOR: MASTER OF MANAGEMENT IN SMALL AND MEDIUM ENTERPRISES MANAGEMENT; M.M. (MANAGEMENT IN SMALL AND MEDIUM ENTERPRISES MANAGEMENT)

KEYWORD: MARKETING FACTORS/ FRANCHISE BUSINESS/ THE OPERATION BUSINESS/ FRESH COFFEE / CHONBURI

PORNTIP POONPOL: MARKETING FACTORS TOWARD MANAGE IN FRANCHISE BUSINESS CAFÉ AMAZON: A CASE STUDY CHONBURI PROVINCE;
ADVISOR: SOMBAD THAMRONGSINTAVON, Ph.D. 181 P. 2013.

The purpose of this research was 1. to study consumers' behavior of fresh coffee or other products from Cafe Amazon in Chonburi province, 2. to study level of marketing factors towards manageing in franchise business Cafe Amazon in Chonburi province, 3. to compare personal factors with marketing factors towards the success in franchise business Cafe Amazon in Chonburi province and 4. to compare consumers' behavior with marketing factors towards the success in franchise business Cafe Amazon in Chonburi province. This was a survey research.

The result found that most sample groups were men(58.5%) who were 31-45 years old(38.3%). Their education were bachelor degree(50%). Their occupation were officers/employees at private companies(39%). Their monthly salary were 10,001-20,000 baht(31.8%). And their current living places were Chonburi(43.5%). Their behaviors were drinking coffee everyday by making by themselves such as instant coffee package or buying from coffee shop such as espresso and capuchino at the level of like and like very much. The behavior was taking to drink away the cafe. The average expense per one time was 31-45 baht(50.8%) and not excessed 30 baht. The main reason of service at the fresh coffee cafe was focusing on taste, a variety of product and reasonable price. The overall level of factor towards business of Amazon cafe in Chonburi province was in the best($\bar{X}=3.47$). Considered as each side, it found 5 sides in the most to less level as the following: the physical side($\bar{X}=3.62$), the product ($\bar{X}=3.58$), the person($\bar{X}=3.46$), selling($\bar{X}=3.44$), price($\bar{X}=3.41$) and two sides that were in the medium level were the marketing promotion($\bar{X}=3.37$) and the process($\bar{X}=3.32$).

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	๔
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๕
สารบัญ.....	๖
สารบัญตาราง.....	๗
สารบัญภาพ.....	๘
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัจจุบัน.....	1
ขอบเขตการวิจัย	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
สมมติฐานการวิจัย	5
นิยามคำศัพท์	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	8
2 เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
ที่มา และความหมายของการไฟ.....	9
สถานการณ์ของธุรกิจกาแฟในประเทศไทย	13
หลักการของธุรกิจแฟรนไชส์.....	17
ประวัติความเป็นมาของธุรกิจแฟรนไชส์ร้านกาแฟเมโซน (Café Amazon)	41
ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมโซน	43
แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้บริโภคกาแฟ	55
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	58
3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	68
ประชากรเป้าหมาย	68
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	69
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	72
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	73

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	74
ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง.....	74
ตอนที่ 2 พฤติกรรมของผู้ดื่มกาแฟ	76
ตอนที่ 3 ปัจจัยทางการตลาดที่ส่งผลต่อธุรกิจร้านกาแฟเพื่อเมือง	79
ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเพิ่มเติม.....	85
ตอนที่ 5 ทดสอบสมมติฐาน	86
5 ผลการวิจัย อกิจกรรม และข้อเสนอแนะ	148
สรุปผลการวิจัย.....	149
อกิจกรรม	152
ข้อเสนอแนะ.....	156
บรรณานุกรม	159
ภาคผนวก.....	162
ภาคผนวก ก	163
ภาคผนวก ข	169
ภาคผนวก ก	174
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	181

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 จำนวนและอัตราเร้อยละ ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง	74
2 จำนวนและร้อยละของความถี่ในการดื่มกาแฟ.....	76
3 จำนวนและร้อยละของที่มาของกาแฟที่ดื่มได้มาจาก.....	76
4 จำนวนและร้อยละของชนิดกาแฟที่ชอบดื่ม	77
5 จำนวนและร้อยละของกาแฟสดที่ชอบมากสุด.....	77
6 จำนวนและร้อยละของระดับความชอบดื่มกาแฟสด	77
7 จำนวนและร้อยละของลักษณะการใช้บริการร้านกาแฟสด	78
8 จำนวนและร้อยละของค่าใช้จ่ายที่ใช้บริการร้านกาแฟเฉลี่ยต่อครั้ง.....	78
9 จำนวนและร้อยละของเหตุผลสำคัญต่อการใช้บริการร้านกาแฟสด	79
10 ภาพรวมระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อธุรกิจร้านกาแฟเพื่อเมซอนในจังหวัดชลบุรี	80
11 ระดับผลิตภัณฑ์ที่ส่งผลต่อธุรกิจร้านกาแฟเพื่อเมซอนในจังหวัดชลบุรี	80
12 ระดับราคาที่ส่งผลต่อธุรกิจร้านกาแฟเพื่อเมซอนในจังหวัดชลบุรี	81
13 ระดับการส่งเสริมการตลาดที่ส่งผลต่อธุรกิจร้านกาแฟเพื่อเมซอนใน จังหวัดชลบุรี	82
14 ระดับการจัดจำหน่ายที่ส่งผลต่อธุรกิจร้านกาแฟเพื่อเมซอนในจังหวัดชลบุรี	83
15 ระดับบุคคลที่ส่งผลต่อธุรกิจร้านกาแฟเพื่อเมซอนในจังหวัดชลบุรี	83
16 ระดับหลักฐานทางกายภาพที่ส่งผลต่อธุรกิจร้านกาแฟเพื่อเมซอนใน จังหวัดชลบุรี	84
17 ระดับกระบวนการที่ส่งผลต่อธุรกิจร้านกาแฟเพื่อเมซอนในจังหวัดชลบุรี	85
18 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด มีผลต่อการดำเนินธุรกิจ แฟรนไชส์ร้านกาแฟเพื่อเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามเพศ.....	86
19 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด มีผลต่อการดำเนินธุรกิจ แฟรนไชส์ร้านกาแฟเพื่อเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามอายุ.....	87
20 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านผลิตภัณฑ์ มีผลต่อการดำเนิน ธุรกิจแฟรนไชส์ร้านกาแฟเพื่อเมซอนจังหวัดชลบุรี จำแนกตามอายุเป็นรายคู่	89
21 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านการจัดจำหน่าย มีผลต่อการ ดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ร้านกาแฟเพื่อเมซอนจังหวัดชลบุรี จำแนกตามอายุเป็นรายคู่	89

สารบัญตาราง (ต่อ)

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
35 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด มีผลต่อการดำเนินธุรกิจเฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามอาชีพ	98
36 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านการจัดจำหน่าย มีผลต่อการดำเนินธุรกิจเฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองจังหวัดชลบุรี จำแนกตามอาชีพเป็นรายคู่.....	100
37 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านบุคลากร มีผลต่อการดำเนินธุรกิจ เฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามอาชีพเป็นรายคู่.....	101
38 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด มีผลต่อการดำเนินธุรกิจ เฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	102
39 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด มีผลต่อการดำเนินธุรกิจเฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามภูมิลักษณะปัจจุบัน	104
40 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด การส่งเสริมการตลาด มีผลต่อการ ดำเนินธุรกิจเฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมือง ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามภูมิลักษณะ ปัจจุบัน เป็นรายคู่	106
41 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านกระบวนการ มีผลต่อการดำเนิน ธุรกิจเฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามภูมิลักษณะปัจจุบัน เป็นรายคู่.....	107
42 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด มีผลต่อการดำเนินธุรกิจเฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามความถี่ในการคั่มกาแฟ	107
43 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด มีผลต่อการดำเนินธุรกิจเฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามความถี่ในการคั่มกาแฟเป็นรายคู่.....	110
44 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านราคา มีผลต่อการดำเนินธุรกิจ เฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามความถี่ในการคั่มกาแฟเป็น รายคู่	110
45 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด รวมทุกด้าน มีผลต่อการดำเนินธุรกิจ เฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามความถี่ในการคั่มกาแฟเป็น รายคู่	111

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
46 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามที่มาของกาแฟ.....	111
47 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านผลิตภัณฑ์ มีผลต่อการดำเนินธุรกิจ แฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามที่มาของกาแฟเป็นรายคู่.....	113
48 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านราคา มีผลต่อการดำเนินธุรกิจ แฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามที่มาของกาแฟเป็นรายคู่.....	114
49 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านการส่งเสริมการตลาดมีผลต่อการ ดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามที่มาของกาแฟ เป็นรายคู่.....	114
50 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านการจัดจำหน่าย มีผลต่อการดำเนิน ธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามที่มาของกาแฟเป็น รายคู่.....	115
51 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านบุคคล มีผลต่อการดำเนินธุรกิจ แฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามที่มาของกาแฟเป็นรายคู่.....	115
52 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านกายภาพ มีผลต่อการดำเนินธุรกิจ แฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามที่มาของกาแฟเป็นรายคู่.....	116
53 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านกระบวนการ มีผลต่อการดำเนิน ธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามที่มาของกาแฟเป็น รายคู่.....	116
54 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด รวมทุกด้าน มีผลต่อการดำเนินธุรกิจ แฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามที่มาของกาแฟเป็นรายคู่.....	117
55 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามชนิดกาแฟที่ชอบคิ้ม.....	117
56 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านผลิตภัณฑ์ มีผลต่อการดำเนิน ธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามชนิดกาแฟที่ชอบคิ้ม เป็นรายคู่.....	119

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
57 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านราคา มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามชนิดกาแฟที่ขอบคุณดื่มเป็นรายคู่	120
58 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านการส่งเสริมการตลาด มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามชนิดกาแฟที่ขอบคุณดื่มเป็นรายคู่.....	120
59 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านการจัดจำหน่าย มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามชนิดกาแฟที่ขอบคุณดื่มเป็นรายคู่.....	121
60 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านกายภาพ มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามชนิดกาแฟที่ขอบคุณดื่มเป็นรายคู่	121
61 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านกระบวนการ มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามชนิดกาแฟที่ขอบคุณดื่มเป็นรายคู่	122
62 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด รวมทุกด้าน มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามชนิดกาแฟที่ขอบคุณดื่มเป็นรายคู่	122
63 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด มีผลต่อในการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามกาแฟสดที่ขอบมากสุด	123
64 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านผลิตภัณฑ์ มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามกาแฟสดที่ขอบมากสุด เป็นรายคู่.....	125
65 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านการส่งเสริม มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามกาแฟสดที่ขอบมากสุด เป็นรายคู่.....	126

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
66	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านการจัดจำหน่ายการตลาดมีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามกาแฟสดที่ขอบมากสุดเป็นรายคู่.....	126
67	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านบุคคล มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามกาแฟสดที่ขอบมากสุดเป็นรายคู่.....	127
68	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านกระบวนการ มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามกาแฟสดที่ขอบมากสุดเป็นรายคู่.....	127
69	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด รวมทุกด้าน มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามกาแฟสดที่ขอบมากสุดเป็นรายคู่.....	128
70	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด มีผลต่อในการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับความชอบกาแฟสด	129
71	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านภายนอก มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับความชอบกาแฟสดเป็นรายคู่.....	131
72	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามลักษณะการใช้บริการร้านกาแฟสด	132
73	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านผลิตภัณฑ์ มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองจังหวัดชลบุรี จำแนกตามลักษณะการใช้บริการร้านกาแฟสด เป็นรายคู่.....	134
74	การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านราคา มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองจังหวัดชลบุรี จำแนกตามลักษณะการใช้บริการร้านกาแฟสด เป็นรายคู่.....	134

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
75 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านการส่งเสริมการตลาด มีผลต่อการดำเนินธุรกิจ แฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนจังหวัดชลบุรี จำแนกตามลักษณะการใช้บริการร้านกาแฟสดเป็นรายคู่.....	135
76 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านการจัดจำหน่าย มีผลต่อการดำเนินธุรกิจ แฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามลักษณะการใช้บริการร้านกาแฟสดเป็นรายคู่.....	136
77 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านกายภาพ มีผลต่อการดำเนินธุรกิจ แฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอน ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามลักษณะการใช้บริการร้านกาแฟสดเป็นรายคู่.....	136
78 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านกระบวนการ มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอน ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามลักษณะการใช้บริการร้านกาแฟสดเป็นรายคู่.....	137
79 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด รวมทุกด้าน มีผลต่อการดำเนินธุรกิจ แฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอน ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามลักษณะการใช้บริการร้านกาแฟสดเป็นรายคู่.....	138
80 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด มีผลต่อในการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามค่าใช้จ่ายที่ใช้บริการร้านกาแฟเฉลี่ยต่อครั้ง	138
81 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านผลิตภัณฑ์ มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามค่าใช้จ่ายที่ใช้บริการร้านกาแฟเฉลี่ยต่อครั้ง	141
82 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านราคา มีผลต่อการดำเนินธุรกิจ แฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามค่าใช้จ่ายที่ใช้บริการร้านกาแฟเฉลี่ยต่อครั้ง	141
83 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านการส่งเสริมการตลาด มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามค่าใช้จ่ายที่ใช้บริการร้านกาแฟเฉลี่ยต่อครั้ง	142

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
84 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านการจัดจำหน่าย มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามค่าใช้จ่ายที่ใช้บริการร้านกาแฟเฉลี่ยต่อครั้ง	142
85 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านบุคคล มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามค่าใช้จ่ายที่ใช้บริการร้านกาแฟเฉลี่ยต่อครั้ง	143
86 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านภาพภายนอก มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามค่าใช้จ่ายที่ใช้บริการร้านกาแฟเฉลี่ยต่อครั้ง	143
87 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านกระบวนการ มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามค่าใช้จ่ายที่ใช้บริการร้านกาแฟเฉลี่ยต่อครั้ง	144
88 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด รวมทุกด้าน มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามค่าใช้จ่ายที่ใช้บริการร้านกาแฟเฉลี่ยต่อครั้ง	144
89 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามปัจจัยทางการตลาด	145
90 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานพฤติกรรมการซื้อขายต่างกัน มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามปัจจัยทางการตลาด	146

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	5
2 คำถาม 6Ws และ 1 H ที่ใช้ค้นหาลักษณะพฤติกรรมผู้นำริโภค Z	57
3 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1	150
4 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2	151

12-

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปี พ.ศ. 2558 ประเทศไทยต้องเข้าสู่การเป็นสมาชิกประเทศของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) ดังนั้นประเทศไทยต้องพัฒนาการค้าการลงทุนในทุกด้าน โดยเฉพาะด้านการค้าการลงทุน อันมีผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย รัฐบาลจึงให้การส่งเสริมธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Business Enterprises: SMEs) เพราะมีความสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานรากของประเทศไทย จึงมีผู้ประกอบการรายย่อย (Small Business Enterprises: SBEs) มากที่สุด ขณะที่สถาบันการเงินหลายแห่ง ให้การสนับสนุนด้วยการให้สินเชื่อและวงเงินแก่ผู้ประกอบการรายย่อยในอัตราดอกเบี้ยต่ำ ทำให้ผู้ประกอบการรายย่อยมีเงินทุนประกอบธุรกิจระยะยาว (ประธานพร โตใหญ่, 2554, หน้า 3-4) และวารพลด โสดติบานุรักษ์ (2555) กล่าวว่า SMEs เป็นธุรกิจสำคัญที่ช่วยขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยมีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 37 ของจีดีพี ซึ่งทำให้ธุรกิจ SMEs สามารถแสวงหาทางเลือกในการระดมทุน เพื่อสร้างประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเงินทุน มีเงินทุนพร้อมเพื่อได้รับโอกาสทางธุรกิจต่าง ๆ ของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ช่วยให้ภาคธุรกิจ SMEs เข้มแข็ง แล้วยังทำให้เศรษฐกิจของประเทศไทยโดยรวมมีความมั่นคงมากยิ่งขึ้น

จะเห็นได้ว่าธุรกิจ SMEs มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยเป็นอย่างมาก เป็นการเตรียมพร้อมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในขณะเดียวกันแฟรนไชส์ (Franchise) จัดเป็น ธุรกิจ SMEs ที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศไทย ระบบแฟรนไชส์มีวัฒนาการจาก ประเทศอังกฤษ และเพร์โตรัลยาเข้าสู่สหราชอาณาจักร ธุรกิจนี้ได้เริ่มต้นมาในประเทศไทยเป็นเวลากว่า แล้ว แต่ไม่เป็นที่นิยมเท่าในอดีตในระยะเวลาหนึ่ง กระทั้งธุรกิจประเภทฟาร์มสัตว์ฟูดและร้านสะดวกซื้อจาก ต่างประเทศเข้ามาในประเทศไทย ซึ่งตรงกับพฤติกรรมการบริโภคของคนไทย ส่งผลต่อการดำเนิน ธุรกิจแฟรนไชส์ให้ได้รับความนิยม เกิดประเภทธุรกิจแฟรนไชส์ไว 11 ประเภท จำนวนทั้งหมด 389 กิจการ (ศูนย์รวมธุรกิจแฟรนไชส์, 2554) และเป็นที่สนใจเมื่อการค้าภายใน มอบรางวัล มาตรฐานคุณภาพแฟรนไชส์ดีเด่นด้านผลประกอบการ (Excellence Franchise Business Performance Award) ประจำปี 2554 คือ Cafe Amazon

คาเฟ่amazon (Café Amazon) เป็นธุรกิจแฟรนไชส์ประเภทเครื่องดื่ม เกิดขึ้นจากความคิดริเริ่มและวิสัยทัศน์ของผู้บริหารระดับสูง การปีโตรเลียมแห่งประเทศไทย (ปตท.) โดย

คุณอภิสิทธิ์ รุจิเกียร์ก้าว อดีตรองกรรมการผู้จัดการใหญ่ กลุ่มธุรกิจน้ำมัน ปตท. ปี 2545 ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ธุรกิจกาแฟมีความคึกคักและเติบโตเป็นอย่างมาก เนื่องจากมีธุรกิจร้านกาแฟรายใหญ่จากต่างประเทศมาลงทุนในประเทศไทย ขณะเดียวกันกระแสความนิยมการดื่มกาแฟของคนไทยเพิ่มขึ้น ได้จากการแพร่กระจายในสถานีบริการน้ำมัน ด้วยข้อมูลจากการวิจัยพบว่า ตลาดกาแฟในเมืองไทยยังมีอนาคตสดใส ปตท. จึงเล็งเห็นโอกาสทางการตลาด ร้านกาแฟที่มีมาตรฐานมาเป็นธุรกิจสำคัญ เพื่อช่วยเพิ่มรายได้ให้ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน ปตท. เป็นการพัฒนาจุดแข็งของสถานีบริการน้ำมัน ปตท. ที่มีเครื่องคั่มคุณภาพบริการเป็นมาตรฐานเดียวกันให้กับกลุ่มผู้บริโภค ภายใต้แนวคิด "กาแฟเมะซอุน เชิญเข้าเพื่อคนเดินทาง" ทำให้กาแฟเมะซอุน มีสาขาจำนวนมากที่สุดในประเทศไทยถึง 397 สาขา เป็นสิทธิเฉพาะผู้แทนจำหน่ายสถานีบริการน้ำมัน ปตท. เท่านั้น แต่ในปี 2553 ปตท. มีเป้าหมายที่เปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกที่สนใจลงทุนในระบบแฟรนไชส์ Café Amazon ได้ (ศูนย์รวมธุรกิจแฟรนไชส์, 2554)

แฟรนไชส์ ประเภทเครื่องดื่ม ภายใต้เครื่องหมายการค้า กาแฟเมะซอุน (Café Amazon) จำหน่ายเครื่องคั่มกาแฟและอาหาร เจ้าของลิขสิทธิ์แฟรนไชส์ (Franchisor) คือ การปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย (ปตท.) ผู้ที่สามารถใช้สิทธิเป็นเจ้าของ (Franchisee) ร้านกาแฟเมะซอุน มีคุณสมบัติประการหนึ่งคือ ต้องเป็นผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน ปตท. เท่านั้น ซึ่งเป็นข้อกำหนดในอคิต แต่ปัจจุบันเจ้าของลิขสิทธิ์ได้ปรับเปลี่ยนข้อกำหนดใหม่ในปี พ.ศ. 2553 โดยกำหนดให้ผู้ที่ไม่ใช่ผู้ประกอบการสถานีบริการน้ำมัน ปตท. หรือบุคคลภายนอกที่สนใจลงทุนในธุรกิจระบบแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมะซอุนสามารถขอใช้สิทธิ์ได้ การปรับเปลี่ยนเนื่องจากการลงทุนดังกล่าว จึงเป็นที่น่าสนใจ ว่าหากพื้นที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว และเป็นที่เส้นทางผ่านไปปั้งแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ อย่างเช่น จังหวัดชลบุรี การเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกขอสิทธิ์การเป็นเจ้าของธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมะซอุน ได้นั้น ผู้ลงทุนควรพิจารณาปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินธุรกิจ ร้านกาแฟเมะซอุน โดยเฉพาะปัจจัยเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของผู้บริโภค และพฤติกรรมการบริโภค รวมทั้งปัจจัยทางการตลาด (7Ps) ประกอบด้วย 1. ผลิตภัณฑ์ (Product) 2. ราคา (Price) 3. การส่งเสริมการตลาด (Promotion) 4. การจัดจำหน่าย (Place) 5. บุคคล (People) 6. หลักฐานทางกายภาพ (Physical Evidence) 7. กระบวนการ (Process) ซึ่งปัจจัยเหล่านี้มีบทบาทสำคัญ (Kotler, 1997 อ้างถึงในธีรกิติ นวัตตน์ ณ อยุธยา, 2549)

เพื่อประโยชน์ต่อผู้ประกอบการที่สนใจลงทุนในธุรกิจ SMEs รูปแบบธุรกิจแฟรนไชส์ ของร้านกาแฟเมะซอุน ผู้วิจัยจึงสนใจทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมะซอุน ในจังหวัดชลบุรี เพื่อการรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ผลทางสถิติ สำหรับผู้ประกอบการรายย่อยในธุรกิจ SMEs นำไปใช้ประกอบการพิจารณาลงทุนในธุรกิจภายใต้ระบบ

ธุรกิจแฟรนไชส์ ประเภทเครื่องดื่ม เครื่องหมายการค้า คาเฟอเมazon (Café Amazon)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคกาแฟสดหรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ จากร้านกาแฟอเมazon ในจังหวัดชลบุรี
2. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยทางการตลาดที่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมazon ในจังหวัดชลบุรี
3. เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลของผู้บริโภคกาแฟในจังหวัดชลบุรี กับปัจจัยทางการตลาดที่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมazon
4. เปรียบเทียบพฤติกรรมผู้บริโภค กับปัจจัยทางการตลาดที่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมazon

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมazon ศึกษาเฉพาะจังหวัดชลบุรี เพื่อความชัดเจน ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยดังนี้

1. ขอบเขตด้านประชากร คือ ประชาชน ที่อาศัยหรือประกอบอาชีพ ในจังหวัดชลบุรี โดยเฉพาะจะกับผู้ให้ข้อมูลที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป เนื่องจากการวิจัยนี้เป็นการสำรวจข้อมูลจากผู้คุ้มภาพซึ่งเป็นเครื่องดื่มที่เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีและสูงกว่า โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นตัวแทนประชาชนในจังหวัดชลบุรี กำหนดจำนวนด้วยสูตรการคำนวณขนาดตัวอย่างของ Yamane (1973)
2. ขอบเขตด้านเนื้อหา ผลการวิจัยนี้ นุ่งชึ้นดูเฉพาะปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมazon และอธิบายปัจจัยที่ไม่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมazon (ถ้ามี)

3. ขอบเขตระยะเวลาดำเนินการวิจัย ระหว่างเดือนธันวาคม 2555 - มกราคม 2556
4. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มี 2 ตัวแปรเท่านั้น ได้แก่

4.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) คือ

4.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย

4.1.1.1 เพศ

4.1.1.2 อายุ

4.1.1.3 อาชีพ

4.1.1.4 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

4.1.1.5 ภูมิลำเนาปัจจุบัน

4.1.2 พฤติกรรมของผู้ดื่มกาแฟ ประกอบด้วย

4.1.2.1 ความถี่ในการดื่มกาแฟ

4.1.2.2 กาแฟที่ดื่มได้มากจาก

4.1.2.3 ชนิดกาแฟที่ชอบ

4.1.2.4 รูปแบบของการดื่มกาแฟสด

4.1.2.5 ระดับความชอบในการดื่มกาแฟ

4.1.2.6 รูปแบบการซื้อกาแฟ

4.1.2.7 งบประมาณต่อครั้งในการซื้อกาแฟ

4.1.2.8 การให้ความสำคัญในการซื้อกาแฟ

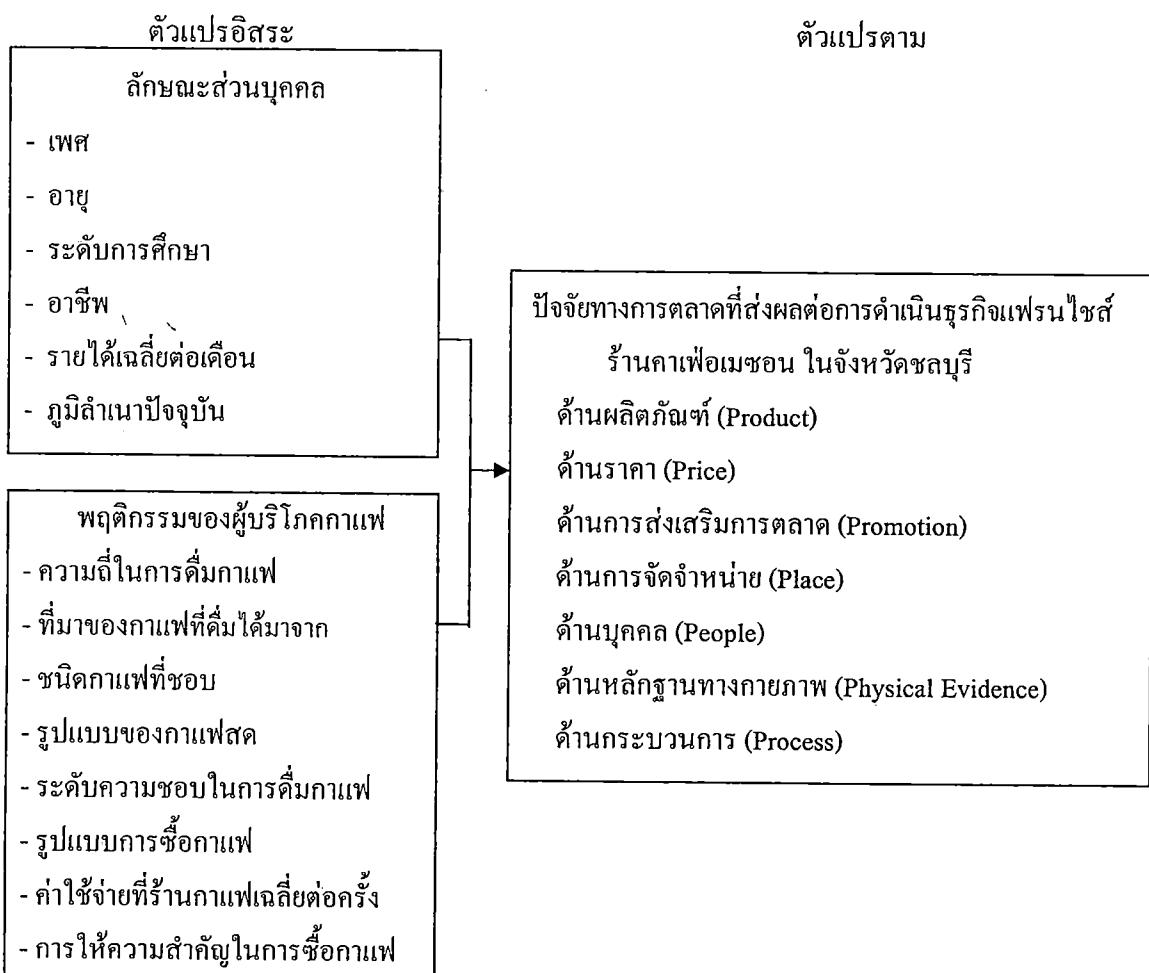
4.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ ปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์

ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดคลองวิชัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรม และขอบเขตด้านด้วยความสามารถสร้างกรอบแนวคิดการวิจัย

ได้ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมือง ในจังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามปัจจัยทางการตลาด
2. พฤติกรรมของผู้บริโภคกาแฟต่างกัน มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟ เมือง ในจังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

นิยามคำศัพท์

ปัจจัยทางการตลาดที่มีผลต่อความสำเร็จ หมายถึง การนำเครื่องมือ ด้านการตลาดมาใช้ร่วมกัน (The Marketing Mix) เพื่อส่งเสริมการดำเนินงานให้ธุรกิจสอดคล้องกับความต้องการของตลาด และเพิ่มประสิทธิภาพให้การดำเนินธุรกิจบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรตามที่กำหนดไว้

ส่วนประสมการตลาดบริการ หมายถึง เครื่องมือทางการตลาดที่นำมาใช้ร่วมกันเพื่อ เท้าถึงกลุ่มเป้าหมายเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ทางการตลาดที่กำหนดไว้ ประกอบด้วยเครื่องมือ 7 ประการ (7Ps) ดังมีความหมายต่อไปนี้ (พงศกร เชื้อเจ็ตตน, 2553, หน้า 3)

1. ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ (Product) หมายถึง รสชาติและประโยชน์ของผลิตภัณฑ์ การบรรจุภัณฑ์ที่สวยงาม ทันสมัย และแสดงความมีชีวิตรสของเจ้าของผลิตภัณฑ์
2. ปัจจัยด้านราคา (Price) หมายถึง ความเหมาะสมของการตั้งราคาจำหน่าย
3. ปัจจัยด้านช่องทางการจัดจำหน่าย (Place) หมายถึง แนวทางการจัดจำหน่าย ความครอบคลุมพื้นที่ของร้านค้า ทำเลที่ตั้งของร้านค้า รวมทั้งช่องทางการจัดส่ง
4. ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด (Promotion) หมายถึง การโฆษณา การประชาสัมพันธ์ การขายโดยพนักงานขายและกิจกรรมส่งเสริมการขาย
5. ด้านบุคคล (People) หมายถึง พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการที่ผ่านการคัดเลือก การฝึกอบรม และสร้างแรงจูงใจให้พนักงาน เพื่อทำหน้าที่ให้บริการลูกค้า และสร้างความแตกต่าง ให้เหนือคู่แข่งขัน

6. ด้านหลักฐานทางกายภาพ (Physical Evidence) หมายถึง การแสดงให้เห็นถึงคุณภาพ ของการบริการให้กับลูกค้าเห็นเป็นรูปธรรม สามารถสัมผัสได้ เช่น สภาพแวดล้อม ความสวยงาม ของสถานที่ให้บริการ บรรยากาศที่มีองค์ประกอบค่าบริการที่ส่งมอบให้แก่ลูกค้า

7. ด้านกระบวนการ (Process) หมายถึง ขั้นตอนการให้บริการ วิธีการทำงานระเบียบ ปฏิบัติในการให้บริการกับลูกค้า เช่น การให้บริการที่สร้างเพื่อความพอใจ เกิดความประทับใจ ตั้งแต่เริ่มกระบวนการทั้งสิ้นสุด

ลักษณะส่วนบุคคล หมายถึง คุณสมบัติเฉพาะของประชาชนทั่วไปที่เป็นผู้บริโภคหรือ ผู้ซื้อผลิตภัณฑ์และหรือเครื่องดื่มกาแฟสดจากร้านกาแฟเมโซน (Café Amazon) ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และภูมิลำเนาปัจจุบัน (กิตติศักดิ์ ழูชาติ, 2553, หน้า 4)

พฤติกรรม หมายถึง การกระทำการของผู้ซื้อ (Buying) สินค้าที่มีการเสนอขายนั้น ในที่นี้จะ ศึกษาว่า ใครคือลูกค้า ผู้บริโภคซื้ออะไร ทำไมจึงซื้อ ซื้ออย่างไร ซื้อเมื่อไร ซื้อที่ไหน ซื้อและใช้ บ่อยครั้งเพียงใด รวมทั้งศึกษาว่าใครมีอิทธิพลต่อการซื้อ (uhnichtha ตันทีจิตานันท์, 2548, หน้า 5)

ผู้บริโภค หมายถึง ประชาชน เพศชายหรือเพศหญิงที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป (พงศกร เชื้อเจ็ตตน, 2553, หน้า 3)

พฤติกรรมผู้บริโภคกาแฟ หมายถึง ลักษณะของผู้ซื้อ (Buying) ที่แสดงออกโดยการซื้อ เครื่องดื่มกาแฟสดหรือผลิตภัณฑ์อื่นจากร้านกาแฟเมโซน (Café Amazon) เพื่อบริโภค โดยเน้นว่า

ผู้บริโภคซื้ออะไร ทำไม่จึงซื้อ ซื้ออย่างไร ซื้อเมื่อไร ซื้อที่ไหน ซื้อและใช้บ่อยครั้งเพียงใด รวมทั้ง ศึกษาว่าใครมีอิทธิพลต่อการซื้อขายแฟสต์ หรือสินค้าอื่นจากร้านค้าฟ้อมเซอน (ปัจจุบัน ชื่น darmณ์, 2551, หน้า 5) ในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดพฤติกรรมผู้บริโภคกาแฟและความหมายไว้ดังนี้

1. ความถี่ในการดื่มกาแฟ หมายถึง จำนวนครั้ง หรือความบ่อยครั้งที่ผู้บริโภคดื่มกาแฟ
2. ที่มาของกาแฟที่ดื่มได้มาจาก หมายถึง กาแฟที่ผู้บริโภคดื่มแต่ละครั้งได้มาจากที่ใด เช่น หงดื่มเอง ซื้อจากร้านกาแฟ หรือหงดื่มเองบ้างและซื้อจากร้านกาแฟ ตามความสะดวก เป็นต้น
3. ชนิดกาแฟที่ชอบ หมายถึง ลักษณะของการแฟที่เกิดจากกระบวนการผลิต ที่ผู้ผลิต จำแนกไว้ตามชนิดของกาแฟ ได้แก่ กาแฟสำเร็จรูปพร้อมชง กาแฟโบราณ กาแฟพร้อมดื่มน้ำร้อน เสร์ว (ขวด กระป๋อง กล่องกระดาษ) และกาแฟสดที่ต้องใช้เครื่องชงโดยเฉพาะ เป็นต้น
4. รูปแบบของกาแฟสด หมายถึง กาแฟที่ผู้ผลิตและผู้จำหน่ายกาแฟสดได้กำหนด รูปแบบของกาแฟที่ขึ้นอยู่กับความเข้มข้นของส่วนผสม อาทิ ครีม นม น้ำตาล ซึ่งมีชื่อเรียกคือ เอสเพรสโซ่ คาปูชิโน่ ลาเต้ มอคค่า เป็นต้น
5. ระดับความชอบในการดื่มกาแฟสด หมายถึง ความรู้สึกที่มีต่อกาแฟสดหลังจาก การดื่ม ซึ่งในที่นี้แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ ชอบมาก ชอบ เนย ๆ ไม่ชอบ และ ไม่ชอบมาก
6. รูปแบบการซื้อกาแฟ หมายถึง การแสดงออกของผู้บริโภคเมื่อซื้อกาแฟ คือ ซื้อแล้ว นั่งรับประทานที่ร้าน หรือถือไปรับประทานนอกร้าน หรือซื้อกลับไปรับประทานที่บ้าน หรือเคย แสดงออกทุกรูปแบบที่กล่าวมา
7. งบประมาณต่อครั้งในการซื้อกาแฟ หมายถึง จำนวนเงินที่จ่ายให้ผู้ขายกาแฟต่อครั้ง ในการซื้อกาแฟ รวมทั้งสินค้าอื่น ๆ ในร้านกาแฟ
8. การให้ความสำคัญในการซื้อกาแฟ หมายถึง ความต้องการหรือความมุ่งหมายหลัก ของผู้บริโภคแต่ละคนที่มีต่อการซื้อและการดื่มกาแฟในแต่ละครั้ง อาทิ รสชาติ ราคาที่ สถานที่ บรรยากาศ ภาระส่วนตัวในการขาย การให้บริการ ความสะดวก รวดเร็ว เป็นต้น

ธุรกิจแฟรนไชส์ (Franchise Business) หมายถึง การดำเนินกิจกรรมภายใต้สิทธิ์ ข้อตกลง ที่เจ้าของหรือผู้ให้สิทธิ์ในกิจการสินค้าหรือบริการ กำหนดไว้ ซึ่งผู้ต้องการเป็นผู้รับสิทธิ์ ในกิจการสินค้าหรือบริการ ยอมรับในการปฏิบัติตามข้อตกลงที่กำหนดไว้ นั้น โดยให้ผลประโยชน์ ในลักษณะต่างตอบแทน (เกษตร พูลศรี, 2553, หน้า 5)

กาแฟ (Café) หมายถึง เครื่องดื่มชนิดหนึ่งที่ได้จากเมล็ดกาแฟผ่านการคั่วบด เครื่องชง อาจผสมเครื่องปรุง อาทิ นม น้ำตาล ครีม ฯลฯ ตามสูตรการปรุง หรือตามความต้องการของผู้ดื่ม กาแฟ (Café) ออกเสียงตามภาษาฝรั่งเศส ซึ่งหมายถึง กาแฟ (Coffee) ในภาษาอังกฤษ (ศูนย์วิจัยและ พัฒนากาแฟบนที่สูง, 2550).

ร้านกาแฟเมโซน (Café Amazon) หมายถึง ชื่อเรียกสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มกาแฟ และ ขนมหวาน ที่ตั้งอยู่ภายในสถานีบริการน้ำมัน ปตท. (ปั๊มน้ำมัน ปตท.) ที่มาของชื่อ อเมซอน ได้มา จากชื่อ ชนชาติโบราณในแอเชีย “อเมซอน” (การบิโตรเดียมแห่งประเทศไทย, 2545)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลการวิจัยทำให้ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟ อเมซอน ซึ่งผู้ประกอบการสามารถนำปัจจัยที่ส่งผลต่อในการดำเนินธุรกิจ ได้มาประยุกต์ใช้อย่าง มั่นใจ
2. ผู้ประกอบการรายย่อยสามารถใช้ผลการวิจัยประกอบการพิจารณาลงทุนในธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) ภายใต้ระบบธุรกิจแฟรนไชส์ เครื่องหมายการค้า กาแฟเมโซน เพื่อความชัดเจน ในการตัดสินใจเข้าสู่ระบบธุรกิจ และเพื่อลดความเสี่ยงในการลงทุน
3. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย เป็นข้อมูลที่ช่วยป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในการ ดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ กาแฟเมโซน และใช้เป็นข้อมูลสำหรับพัฒนาธุรกิจนี้ด้วย

บทที่ 2

เอกสาร และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การค้นคว้าข้อมูลจากเอกสาร และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อสนับสนุนการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองศึกษาเฉพาะจังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยได้ค้นคว้าและรวบรวมข้อมูล (Documentary Research) พบข้อมูลที่เป็นแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งต่อการดำเนินธุรกิจ และทฤษฎีที่สามารถนำมาอธิบายปรากฏการณ์ สำหรับการวิจัยครั้งนี้ จึงขอนำเสนอรายละเอียดตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. ที่มา และความหมายของกาแฟ
2. สถานการณ์ของธุรกิจกาแฟในประเทศไทย
3. หลักการของธุรกิจแฟรนไชส์
4. ประวัติความเป็นมาของธุรกิจแฟรนไชส์ร้านกาแฟเมืองศึกษา
5. ปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ร้านกาแฟเมืองศึกษา
6. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้บริโภคกาแฟ
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ที่มา และความหมายของกาแฟ

ที่มาของกาแฟ (ศูนย์วิจัยและพัฒนากาแฟบนที่สูง, 2550)

กาแฟ ถือกำเนิดในประเทศอาบีซีเนีย หรือแถบประเทศอาราเบีย หรือประเทศไทย ระหว่างวันออกกลาง ไม่มีผู้ใดให้ความสนใจเท่าใด กระแทงในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 9 มีเด็กเลี้ยงแพะชาวอา拉บีเชื้อ คาลดี (Kaldi) สังเกตเห็นแพะกินผลไม้สีแดงเข้าไปแล้วเกิดความคึกคักของผิดปกติ จึงได้นำเรื่องไปเล่าให้พระมุสลิมฟัง พระนั้นจึงได้นำผลไม้สีแดงนั้นมากะเทาะเปลือกเอามาเลือดไปคั่วแล้วดื่มในน้ำร้อนคั่มนั้น แล้วมีความกระปรี้กระเปร่า จึงเล่าให้คนอื่นฟังต่อไป ชาวอา拉บเรียกพืชนี้ว่า “คาวาห์” (Kawah) หรือ “คาวะห์” (Kaveh) แปลว่าพลัง (Strength) หรือกระปรี้กระเปร่า (Vigor) ชาวตุรกีเรียกว่า “คาวะห์” (Kaveh) ต่อมารับเรียกชื่อเปลี่ยนแปลงไปตามแหล่งต่างๆ ของโลก เช่น คัฟฟี (Koffee) ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษากลางเรียกว่า “คอฟฟี” (Coffee) จึงเป็นที่รู้จักและใช้เรียกกันในปัจจุบันนี้

ในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 15 ได้เพร่ไปทั่วตะวันออกกลางทั้งหมด รวมทั้งเปอร์เซีย ตุรกี และแอฟริกาเหนือ ในปี ค.ศ. 1583 เลโอนาร์ด เรเวอลล์ฟ แพทย์ชาวเยอรมัน พบว่า “เครื่องดื่มที่มีสีดำเหมือนหมึก ใช้รักษาโรคภัยได้หลายชนิด โดยเฉพาะโรคเกี่ยวกับห้องผู้ดื่มควรดื่มตอนเช้า

ในช่วงก่อนศตวรรษที่ 16 กากาไฟกุลปูกุโลดษชาตารับเท่านั้น ที่หวังเห็นพันธุ์กาแฟมาก แต่ในที่สุดกาแฟได้แพร่กระจายไปอเมริกาเปีย อียิปต์ เยเมน มีการค้าขายระหว่างเวนิซกับแอฟริกาเหนือ อียิปต์และตะวันออกกลาง ทำให้อิตาลีได้รับสินค้าประเภทกาแฟด้วย ร้านกาแฟแห่งแรกในทวีปยุโรปเปิดในอิตาลีในปี ค.ศ. 1645 ชาวตัดห์เป็นชนชาติแรกที่นำเข้ากาแฟเป็นจำนวนมาก และเพร่กระจายไปทั่วยุโรป เมื่อจากได้รับการยอมรับว่าเป็นเครื่องดื่มของคริสตเดียนโดยสมเด็จพระสันตะปาปาปีเตอร์ที่ 8 แต่ในปี ค.ศ. 1600 ถูกร้องเรียนให้เลิกดื่ม เพราะเป็น “เครื่องดื่มนุสติมิ” และฝ่ายนี้ห้ามของอาหารเกี่ยวกับการส่งออกฟืชและเมล็ดที่ยังไม่ได้รับ มีการลักษณะน้ำเข้ากาแฟจากอุดหนุนไปยังยุโรปในปี ค.ศ. 1616 ยังมีการนำไปปูกุในเกาะชวาและซีลอน ซึ่งเป็นผลผลิตกาแฟจากเกาะชวาสามารถส่งไปยังเนเธอร์แลนด์ในปี ค.ศ. 1711 และด้วยความพยายามของบริษัทอินเดียตะวันออกของอังกฤษ ทำให้กาแฟได้รับความนิยมในประเทศอังกฤษ ในปี 1657 กาแฟเข้าสู่ประเทศไทย รังสิตและเข้าสู่ประเทศไทยอสเตรียและโปแลนด์ หลังจากยุทธการแห่งเวียนนา เมื่อปี ค.ศ. 1683 หลังจากที่ทหารสามารถยึดเสบียงของทหารอตโตมานเติร์กที่พ่ายแพ้ในการรบครั้งนี้ จนก้นกาแฟได้เข้าสู่ทวีปอเมริกาเหนือในช่วงของยุคอาณานิคม แต่ไม่ได้รับความนิยมเท่ากับทวีปยุโรป ปี 1812 ในสหราชอาณาจักรเมริคากาแฟช่วงสงครามกลางเมืองอเมริกัน พ่อค้ากักตุนกาแฟและปั่นราก ประกอบกับอัจฉริยะดูแลรักษา ชาวอเมริกันจึงหันมาดื่มกาแฟแทน ทำให้ความต้องการกาแฟเพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว ควบคู่กับการพัฒนาเทคโนโลยีการต้มเหล้าทำให้กาแฟกลายเป็นสินค้ายอดนิยมในสหราชอาณาจักรปัจจุบัน

กาแฟเป็นพืชพื้นเมืองเขต้อนแถบแอฟริกา ต้นกาแฟกุหลาบอยู่ร่วมกับพืชมีดอก จำพวกต้นไม้ผลัดใบ ลำต้นสูง ได้ถึง 5 เมตร ในมีสีเขียวเข้มเป็นมันความยาวเฉลี่ย 10-15 เซนติเมตร กว้าง 6 เซนติเมตร ดอกสีขาว มีกลิ่นหอม จะนานพร้อมกันทั้งต้น ผลมีลักษณะรียาวประมาณ 1.5 เซนติเมตร ผลกาแฟอ่อนมีสีเขียว เมื่อสุกจะเปลี่ยนเป็นสีเหลือง เมื่อผึ้งแคะจนแห้งจะเปลี่ยนเป็นสีแดงเข้มและสีดำ ผลกาแฟมีเมล็ดอยู่สองเมล็ด พนประมาณ 5-10 % ที่มีเมล็ดเดียว ถูกเรียกว่าพีเบอร์รี่ ผลกาแฟจะสุกราว 7-9 เดือน ขยายพันธุ์ด้วยวิธีเพาะเมล็ด เกษตรกรรมกปูกุต้นกาแฟร่วมกับพืชอื่น ๆ เช่น ข้าวโพด ถั่วหรือข้าว ในช่วงปีแรก ๆ ของการเพาะปลูก

สายพันธุ์กาแฟ ทั่วโลกมี 2 สายพันธุ์ คือ อาราบิกา และ โรบัสตา กาแฟอาราบิกาได้รับการพิจารณาว่าเหมาะสมแก่การดื่มมากกว่ากาแฟโรบัสตา เพราะ โรบัสตาน้ำชาดีขึ้นน้อยกว่าอาราบิกา ด้วยเหตุผลดังกล่าว อาราบิกาปูกุกันมากสามในสี่ของโลก แม้ว่าโรบัสตาเกิดโรคได้น้อยกว่า

อาราบิกา และปีลูกไก่ในสภาพแวดล้อมที่กาแฟอาราบิกาไม่สามารถเจริญเติบโตได้ มีปริมาณกาแฟอีนมากกว่าอาราบิกาประมาณ 40-50 % ดังนั้น ในธุรกิจกาแฟจึงมักใช้กาแฟ robusta แทนกาแฟอาราบิกา เนื่องจากราคากลูก มีคุณภาพดีมักจะใช้ผสานในเอสเพรสโซ่ให้เกิดฟอง ลดต้นทุนได้ อาราบิกาส่วนใหญ่ปีลูกในละตินอเมริกา แอฟริกาตะวันออก อาราเบียหรือเอเชีย ส่วนเมล็ดกาแฟ robusta ปีลูกในแอฟริกาตะวันตกและแอฟริกากลาง ไปจนถึงเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และบางส่วนของประเทศไทย การปลูกกาแฟในสภาพแวดล้อมที่ต่างกันส่งผลต่อเมล็ดในแต่ละท้องถิ่นเกิดลักษณะเฉพาะตัว อย่างเช่น รสชาติ กลิ่นสัมผัส และความเป็นกรด

ในอดีตการปลูกกาแฟ เป็นรูปแบบที่สัตว์และแมลง ตามทฤษฎีฯ เดิม ปัจจุบันเกษตรกรได้เปลี่ยนวิธีการปลูกกาแฟแบบทันสมัย โดยปลูกเรียงกันเป็น列าๆ แสดงอาทิตย์เพียงเล็กน้อยหรือไม่มีเลย การปลูกแบบใหม่ทำให้มีลักษณะสกุลเร็วขึ้น ให้ผลผลิตมากขึ้น แต่การปลูกนี้ต้องใช้ปุ๋ยและยาฆ่าแมลงจำนวนมาก ในขณะที่การปลูกแบบเดิมแม้ลักษณะสกุลช้ากว่า ให้ผลผลิตน้อยกว่า แต่ลักษณะกาแฟมีคุณภาพสูงกว่า เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เป็นแหล่งอาหารให้สัตว์ชีวิตจำนวนมาก นักวิชาการผู้ทำการปลูกกาแฟแบบใหม่กล่าวว่า ปัญหาสิ่งแวดล้อม เช่น การตัดไม้ทำลายป่า ผลกระทบจากยาฆ่าแมลง การทำลายที่อยู่อาศัยของสัตว์นานาชนิด คุณภาพดินและน้ำ เสื่อมโทรม เป็นผลข้างเคียงจากการปลูกกาแฟแบบใหม่ สมาคมคุณกอเมริกันผู้ผลรงค์ “การปลูกในรัมเจ้า” และกาแฟอินทรีย์ โดยสนับสนุนให้เปลี่ยนแปลงการปลูกกาแฟแบบเดิม ขณะที่การปลูกกาแฟในรัมแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างทางชีวภาพมากกว่าระบบการปลูกกาแฟกลางแจ้ง แต่ก็เทียบไม่ได้ในเรื่องของการดูแล จำนวนถึง 140 ตัว ในกระบวนการปลูกกาแฟให้ได้ผลผลิตกาแฟหนึ่งถ้วย และกาแฟมักปลูกในประเทศที่ขาดแคลนน้ำ อย่างเช่นเอธิโอเปีย บรากซิล เป็นประเทศที่ส่งออกกาแฟสูงที่สุดในโลก ในขณะที่เวียดนามกลายเป็นผู้ผลิตเมล็ดกาแฟโรบัสตรารายใหญ่ของโลก อินโดนีเซียส่งออกกาแฟเป็นอันดับสาม การเลือกซื้อกาแฟโรบัสตราค่าถูกของกัลูมนิรย์ทักษิ์ใหญ่ทำให้เกิดความเชื่อว่าปัจจัยที่สนับสนุนให้ราคากาแฟตกต่ำ และปริมาณความต้องการกาแฟาระบานิคุณภาพสูงจะต้องขึ้นมาเล็กน้อย ผู้เชี่ยวชาญต่างๆ ให้ความเห็นว่าการเข้ามาถือนตลาดของกาแฟเขียวราคากลอกย่างมหาศาล

การผลิตกาแฟมีกระบวนการมากมายหลายขั้น ขั้นแรกคือ การเลือกกาแฟโดยใช้มือ การจัดเรียงตามความสุก แล้วใช้เครื่องขักรสกัดเนื้อกาแฟออกเหลือแต่เมล็ดกาแฟ นำไปหมักเพื่อกำจัดชั้นเมือกรอบเมล็ด เมื่อกระบวนการหมักเสร็จสิ้น นำไปถังทำความสะอาดด้วยน้ำบริสุทธิ์ คุณภาพสูง เพื่อกำจัดกาเกที่เกิดจากการหมัก ก่อให้เกิดน้ำเสียที่ปนเปื้อนปริมาณมาก จากนั้นนำไปตากแห้ง จัดเรียง และระบุว่าเป็นเมล็ดกาแฟเขียว ขั้นตอนการคั่วเมล็ดกาแฟเขียวถูกจำหน่ายหลังการคั่วกาแฟทุกแบบต้องคั่วก่อนบริโภค การคั่วอาจทำโดยผู้ประกอบการหรือค้าขายที่บ้าน การคั่ว

เมล็ดกาแฟมีผลต่อร่างกาย เมื่อจากเมล็ดกาแฟเปลี่ยนแปลงทางกายภาพและเคมี เมล็ดกาแฟที่ผ่านการคั่วมีมวลลดลง เพราะสูญเสียความชื้น แต่มีปริมาตรมากขึ้น ความหนาแน่นลดลง จึงส่งผลต่อความเข้มของกาแฟ การคั่วเริ่มขึ้นเมื่ออุณหภูมิภายในเมล็ดกาแฟสูงถึง 200 องศาเซลเซียส แม้ว่าเมล็ดกาแฟเต็ลจะประทุมมีความชื้นและความหนาแน่นแตกต่างกัน การคั่วด้วยอัตราเร็วที่แตกต่างกันระหว่างคั่วปฏิกริยาเร็วออกซ์ของน้ำตาลเกิดขึ้นภายในเมล็ดกาแฟ ความร้อนได้เพาเปิ่งที่อยู่ในเมล็ดกาแฟ และเปลี่ยนเป็นน้ำตาลโมเลกุลเดียวที่สูกเกรียม เกิดการเปลี่ยนสีและสูญเสียซูโครสอย่างรวดเร็ว อาจทั้งหมด การคั่วเป็นเวลานาน น้ำมันหอมกรด และกาแฟอ่อนจะอ่อนลง ทำให้ร่างกายดีกินไฟเปลี่ยนไปที่อุณหภูมิ 205 องศาเซลเซียส ทำให้กาแฟมีกลิ่นและรสชาติ สีเมล็ดกาแฟที่ผ่านการคั่วสามารถแบ่งได้ด้วยสายตามนุษย์ออกเป็น อ่อน อ่อนปานกลาง ปานกลาง เข้มปานกลาง เข้ม และเข้มมาก วิธีตรวจสอบที่นิยมแนะนำนั้นด้วยการตรวจดัดแปลงรสชาติที่ต้องจากเมล็ดกาแฟหลังจากการคั่ว โดยอาศัยแสงจากแหล่งกำเนิดที่ใกล้กับอินฟราเรดสเปกตรัม เครื่องวัดแสงใช้กระบวนการที่เรียกว่า สเปกโตกป เพื่อบ่งบอกระดับการคั่วเมล็ดกาแฟ และรสชาติ การคั่วไว้ให้เมล็ดกาแฟมีสีเข้มขึ้นทำให้ผิวเรียบ ใบอาหารมีความหวานมากขึ้น การคั่วอ่อน ๆ เมล็ดกาแฟเหลือกาแฟอ่อนสะสมอยู่มาก ทำให้กาแฟมีรสชาติขมอ่อน ๆ มีรสชาติเข้มขึ้น น้ำมันหอมกรดและกรด ซึ่งสูญเสียไปหากคั่วเมล็ดกาแฟเป็นเวลานาน ระหว่างการคั่วเมล็ดกาแฟ จะก่อให้เกิดการเล็กน้อยจากผิวเมล็ดกาแฟภายหลังการคั่วแล้ว กากระดูกชำจัดโดยลม แม้ว่าเมล็ดกาแฟคั่วมีสีเข้มมีการเดินทางเพื่อให้เมล็ดกาแฟมีน้ำมันซึ่ม ระหว่างกระบวนการอาจมีการทำจัดกาแฟอ่อนของยังเจียวอยู่ มีหลักหลายวิธี เช่น การแข็งเมล็ดกาแฟในน้ำร้อน หรือการอบเมล็ดกาแฟ จากนั้นใช้ตัวทำละลายน้ำมันที่มีกาแฟอ่อนผสมอยู่ การทำจัดกาแฟอ่อนโดยบริษัทผู้ประกอบการ กาแฟอ่อนที่แยกออกจากจะจำหน่ายให้ภาคอุตสาหกรรมทางยา เมล็ดกาแฟที่ผ่านการคั่วต้องเก็บรักษาอย่างเหมาะสมเพื่อความสด และรสชาติ ด้วยความกดอากาศ และความเย็น

ปัจจัยทางธรรมชาติที่สำคัญในการเก็บรักษาเมล็ดกาแฟ อากาศ ความชื้น ความร้อนและแสงสว่าง ถุงที่พับขึ้นนับว่าเป็นวิธีการทั่วไปที่ถูกค้าใช้ในการซื้อขายกาแฟน้ำไม่เหมาะสำหรับการเก็บรักษาในเวลานาน เนื่องจากอากาศสามารถเข้าไปในถุงได้ บรรจุภัณฑ์ที่เหมาะสมคือบรรจุภัณฑ์ที่ป้องกันอากาศไหลเข้าไป เมล็ดกาแฟต้องถูกบดและซองเป็นเครื่องดื่ม การบดเมล็ดกาแฟคั่วสามารถที่ในร้านหรือที่บ้าน เมล็ดกาแฟสามารถบดได้หลายวิธี เครื่องบดเลื่อยใช้หมุน เครื่องบดไฟฟ้าใช้การอัดกระแทกของใบมีดที่อุ่นเร็วสูง ไปจนถึงการใช้ไกรร่องดယ ประเภทของการบดตั้งขึ้นตามวิธีของการซองกาแฟที่ใช้กันโดยทั่วไป กาแฟสามารถซองได้หลายวิธี การต้ม การจุ่มน้ำ หรือการแรงดัน การต้มกาแฟเป็นวิธีที่ง่ายที่สุด เช่น การแพดดิมตูร์กี โดยการตำเมล็ดกาแฟด้วยไกรร่องดယ จากนั้นนำกาแฟไปต้มกับน้ำจนเดือดในหม้อที่เรียกว่าเซสฟ์ ทำให้เกิดกาแฟที่มีรสเข้มและมีฟอง

เกาของยุ่บันผิวน้ำของกาแฟ เครื่องต้มกาแฟ หรือ เครื่องทำกาแฟอัตโนมัติ ใช้แรงโน้มถ่วง นำร้อนจะหยดสู่ผงกาแฟ ที่กรองกาแฟที่ทำจากกระดาษหรือโลหะที่เจาะรู เพื่อให้น้ำค่อยๆ ไหลซึมไปยังเมล็ดกาแฟ ขณะที่คุดซึมนำมันไป แรงโน้มถ่วงทำให้ของเหลวผ่านໄได้ ขณะที่ผงกาแฟ ยังคงเก็บไว้ในที่กรองกาแฟอยู่

กระบวนการทำกาแฟมีตะกอนอยู่มาก เมื่อทำด้วยเครื่องอัตโนมัติ กาแฟอีสเพรสโซ่ ใช้วิธีการพาสเจอร์ไรซ์ ร้อนไม่ถึงเดือด โดยให้น้ำไหลผ่านผงกาแฟ ผลจากการต้มภายในตัวแรงดันสูง ประมาณ 9-10 หน่วยบรรยากาศ ทำให้อีสเพรสโซ่มีรสแรงมาก คิดเป็น 10-15 เท่าของกาแฟที่ใช้วิธีแรงโน้มถ่วง องค์ประกอบทางกายภาพและทางเคมีซับซ้อน กาแฟอีสเพรสโซ่ชั้นดีจะมีคริมสีน้ำตาลแดงคลายยุ่บันผิวน้ำเรียกว่า “ครีม่า” ส่วนเครื่องดื่ม “อเมริกาโน่” ซึ่งได้ชื่อมาจากทหารอเมริกัน ในช่วงสงครามโลกครั้งที่สอง กาแฟอีสเพรสโซ่ในแบบของชาวญี่ปุ่นรัชติวงศ์เกินไป จึงมีการเลือจางโดยใส่น้ำมากขึ้น เมื่อผ่านการต้มแล้วในหลายรูปแบบ การต้มหยด ชั้น หรือทำด้วยเครื่องต้มกาแฟ สามารถดื่มได้โดยไม่จำเป็นต้องมีสารปรุงแต่งเพิ่มเติม อาจใส่น้ำตาล น้ำ ครีมหรือทั้งคู่ สามารถเสิร์ฟในน้ำแข็ง ได้อีกด้วย กาแฟประเภทอีสเพรสโซ่มีวิธีการนำเสนอหลากหลายรูปแบบ กาแฟอีสเพรสโซ่สามารถดื่มได้โดยไม่ต้องอาศัยตั่งเพิ่มเติม หรือในแบบที่มีการเลือจางด้วยน้ำมากขึ้น เรียกว่า อเมริกาโน่ กาแฟอีสเพรสโซ่ใส่นมร้อนในการกาแฟอีสเพรสโซ่เรียกว่า “ลาเต่” กาแฟอีสเพรสโซ่และนมในปริมาณที่เท่าๆ กัน จะได้ “คาปูชิโน่” มีการใช้นมร้อนควบคู่ด้วยบนผิวน้ำของกาแฟ ซึ่งเรียกว่า ศิลปะลาเต่

มีกาแฟสำเร็จรูปจำนวนมากถูกจำหน่ายให้ลูกค้าที่ไม่มีเวลาทำการกาแฟเอง โดยทำให้แห้ง เป็นผงแป้งคล้ายน้ำได้ หรือแห้งเป็นเมล็ดเล็กๆ คล้ายด้วยน้ำร้อน กาแฟจะป่องเป็นผลิตภัณฑ์ที่ได้รับความนิยมของชาวเอเชีย โดยเฉพาะในญี่ปุ่นและกาหลีได้มีเครื่องจำหน่ายกาแฟอัตโนมัติ หลายรูปแบบ เช่น กาแฟต้มหรือกาแฟชั้น มีทั้งกาแฟร้อนและเย็น ร้านสะดวกซื้อและร้านขายของชำในประเทศไทยมีการจำหน่ายกาแฟบรรจุขวดหลายรูปแบบ จนเป็นที่นิยมในสหราชอาณาจักร ใช้ตันทุนผลิต 10 เซนต์ สามารถผลิตกาแฟได้ 500 ถ้วยต่อชั่วโมง หรือมากถึง 1,000 ถ้วยต่อชั่วโมง ถ้าใช้น้ำร้อนในการผลิต

สถานการณ์ของธุรกิจกาแฟในประเทศไทย

สถานการณ์ทั่วไปเกี่ยวกับกาแฟ

กาแฟแต่เดิมใช้เพื่อเหตุผลทางด้านจิตวิญญาณ เมื่อ 1,000 ปีที่ผ่านมา พ่อค้าได้นำกาแฟเข้ามายังดินแดนอาระเบีย ปัจจุบันคือประเทศไทย นักบรชารามุสลิมปลูกไม้พุ่มในสวนของตน ชาวอาหรับผลิตไว้จากเนื้อกาแฟหมัก เป็นส่วนประกอบพืชทางศาสนา หลังจาก

กาแฟถูกเป็นเครื่องดื่มแทนไวน์ในพิธีทางศาสนา หลังจากห้ามดื่มไวน์ การดื่มกาแฟถูกห้ามโดยชาวมุสลิมตามธรรมนูญ ในช่วงต้นคริสต์ศตวรรษที่ 16 แต่เมื่อห้ามดังกล่าวได้ถูกล้มถังในเวลาไม่นาน การนำไปใช้ในพิธีทางศาสนาทำให้กาแฟถูกส่งไปยังคริสต์ศาสนิกชน กาแฟถูกกล่าวว่าเป็นต้นเหตุของการประพฤตินอกคอก การผลิตและการบริโภคกาแฟปราบปราม ต่อมากาแฟถูกห้ามอย่างเด็ดขาดในจักรวรรดิอตโตมาน กาแฟเป็นเครื่องดื่มของชาวมุสลิม ถูกห้ามในหมู่ชาวเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในปี ค.ศ. 1889 กลายเป็นเครื่องดื่มประจำชาติของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ไม่ว่าคนที่นับถือความเชื่อใดก็สามารถดื่มได้ทั้งหมด การใช้กาแฟในการก่อубัติ การเมือง ทำให้กาแฟถูกห้ามในสหราชอาณาจักร และประเทศอื่น ๆ ในยุคเดียวกันที่มีการห้ามดื่มกาแฟในจักรวรรดิอตโตมานด้วย การห้ามดื่มกาแฟพบได้ในวิหารคริสต์ศาสนานิกายมอมานิสม์ แห่งพระเยซูคริสต์ ที่อ้างว่าการดื่มกาแฟส่งผลเสียต่อร่างกายและจิตวิญญาณ ตามทฤษฎีด้านสุขภาพของชาวคริสต์นิกายมอมานิสม์ ในปี ค.ศ. 1833 โดยผู้ก่อตั้งนิกาย โจเซฟ สมิธ ในระหว่างหนึ่งวัน ถ้อยคำแห่งปัญญา แต่ถ้อยคำแห่งปัญญานี้ไม่ได้หมายความตามที่อ้าง แต่ยังรวมไปถึงข้อกำหนดที่ว่า “เครื่องดื่มร้อนไม่ใช่ของสำหรับคื่น” จึงมีการตีความห้ามการดื่มกาแฟและชาด้วย นอกจากนี้ สามาชิกคริสต์ศาสนนاءอดเวนทิสต์ วันที่เจดดองหลีกเลี่ยงเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมกาแฟอีก เนื่องจากคริสต์จักร ได้สอนให้ละเว้นการดื่มชาและกาแฟ รวมถึงเครื่องดื่มบำรุงกำลังอื่น ๆ การศึกษาวิจัยของนักวิทยาศาสตร์พบความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่ออัตราการตายจากโรคหัวใจ และอีกหลายสาเหตุของการเสียชีวิต

ในทางวิทยาศาสตร์พบความสัมพันธ์ระหว่างการบริโภคกาแฟกับคุณสมบัติทางยา ผลการศึกษามีความขัดแย้งกันในเรื่องประโยชน์ต่อสุขภาพ และมีความขัดแย้งกันในด้านผลกระทบ ที่เกิดจากการบริโภคกาแฟด้วย การดื่มกาแฟอาจมีส่วนเกี่ยวข้องกับการลดขนาดของหน้าอก และการได้รับปริมาณกาแฟอีกในระดับหนึ่ง แต่ช่วยลดความเสี่ยงการเป็นโรคมะเร็งเต้านม กาแฟอาจลดความเสี่ยงต่อการเป็นโรคอัลไซเมอร์ โรคพาร์กินสัน โรคหัวใจ โรคเบาหวานประเภทที่ 2 โรคตับแข็ง และโรคเก้าอี้ ผลการวิจัยระบะยานใน ค.ศ. 2009 พบว่าผู้ที่ดื่มกาแฟในปริมาณที่เหมาะสม (3-5 ถ้วยต่อวัน) จะช่วยลดความเสี่ยงต่อภาวะสมองเสื่อม และโรคอัลไซเมอร์ แต่ก็เพิ่มความเสี่ยงต่อการเป็นโรคกรดไหลย้อนและโรคอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ผลที่เกิดจากการดื่มกาแฟ บางอย่างเกิดจากกาแฟอีกในกาแฟ รวมทั้งส่วนประกอบอื่นด้วย เช่น สารต้านอนุมูลอิสระ ซึ่งมีส่วนช่วยในการป้องกันอนุมูลอิสระภายในร่างกาย การกาแฟช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของตัวระดับความเจ็บปวด โดยเฉพาะในการรักษาไข้เกรน และยังสามารถกำจัดโรคหืดในผู้ป่วยบางคนได้ด้วย (ข้อมูลออนไลน์)

สถานการณ์เกี่ยวกับบริโภคกาแฟในประเทศไทย

กาแฟเริ่มเข้ามาในประเทศไทยสมัยรัชกาลที่ 6 เดิมเรียกว่า โกปี ข้าวເຟ กาแฟตามภาษาเวลาที่เปลี่ยนไป โดยวิถีการทำอาหารด้วยหานเร่และสามล้อ กระถังกลาโหมเป็นร้านกาแฟโดยชาวจีน มีการเพิ่มอาหารว่างรับประทานคู่กัน อาทิ ขนมปังปิ้ง สังขยา แยมรสต่างๆ เป็นต้น ทำให้ร้านกาแฟกลายเป็นสถานที่รับประทานและพูดคุยในหมู่บ้าน ต่อมาเกิดวัฒนธรรมจากนักศึกษาไทยที่ไปเรียนต่อในต่างประเทศ ได้รับอารยธรรมชาวตะวันตก จึงมีร้านกาแฟที่หันสมัยมากขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคกาแฟ จึงมีการพัฒนารูปแบบที่หันสมัยขึ้น ตั้งอยู่ในแหล่งธุรกิจ สถานบันเทิง ศูนย์การค้า ห้างสรรพสินค้า สถานีบริการน้ำมัน ร้านกาแฟดังกล่าว ส่วนใหญ่จำหน่ายกาแฟสดที่ผลิตจากเมล็ดกาแฟคั่วบด พัฒนาการที่ต้องการดึงดูดผู้บริโภคอีก ประการหนึ่งคือ การตกแต่งร้านเพื่อสร้างบรรยากาศภายในและภายนอกร้าน มีการเพิ่มเมนูอาหารหลัก อาหารว่าง สร้างมุมค่าเพิ่มให้กาแฟมีราคากลางๆ จัดอยู่ร้านกาแฟพรีเมียม

ส่วนเบ่งทางการตลาดของธุรกิจร้านกาแฟสดประเภทร้าน Stand Alone ปัจจุบันไม่มีข้อมูลที่ชัดเจน เนื่องจากผู้ประกอบการในตลาดมีหลายกลุ่ม ทั้งที่เป็นชาวไทย และชาวต่างประเทศ รวมถึงการดำเนินธุรกิjmรูปแบบที่หลากหลายแตกต่างกัน ไปตามคุณภาพและราคา ซึ่งสามารถแบ่งกลุ่มประเภทได้กว้าง ๆ 3 กลุ่มคือ (ศูนย์วิจัยลิกร, 2548)

1. ร้านกาแฟที่เป็นแฟรนไชส์จากต่างประเทศ ร้านกาแฟเหล่านี้ส่วนใหญ่จัดกลุ่มลูกค้าระดับบนราคากาแฟต่ำกว่า 65 บาทขึ้นไป ตัวอย่างเช่น ร้านกาแฟสดstarbucks ซึ่งเป็นผู้นำตลาดในลินคานี ด้วยความมีชื่อเสียง เป็นแบรนด์ดังจากสหรัฐอเมริกา เข้ามาในประเทศไทยเมื่อปี พ.ศ. 2541 ชูจุดขายด้วยการคัดสรรคุณภาพวัตถุคุณภาพต่างประเทศ ภายในร้านมีสื่อประชาสัมพันธ์ ประเภทแผ่นพับจำนวนมากเพื่อให้ความรู้เรื่องราวต่าง ๆ เกี่ยวกับกาแฟแก่ลูกค้า สดาร์บัคส์ซึ่งเป็นร้านที่ครองตลาดกาแฟรุ่ดับบนมาอย่างต่อเนื่อง ส่วนร้านอื่น ๆ ที่อยู่ในระดับตลาดนี้ ได้แก่ ชาชูกิ โอบองแบง กลอเรีย จีนส์ คอฟฟี่ส์ ฯลฯ

2. ร้านกาแฟของนักลงทุนต่างประเทศที่เข้ามาสร้างแบรนด์ในไทย ร้านที่อยู่ในตลาดนี้ ตัวอย่างเช่น คอฟฟี่เวลเดอร์ คอฟฟี่บีนส์ สำหรับคอฟฟี่เวลเดอร์เป็นร้านที่ค่อนข้างมีชื่อเสียงในกลุ่มนี้ เปิดตัวในปี พ.ศ. 2540 โดยนักลงทุนชาวอังกฤษ และเปิดสาขาแรกที่มหาวิทยาลัยออกมุ่งกลุ่มนักศึกษาที่มีรายได้สูง เมื่อได้ขยายสาขาไปบนถนนสีลม เน้นกลุ่มลูกค้านักธุรกิจ คนทำงานมากขึ้น และได้ขยายสาขาสู่ห้างสรรพสินค้า เช่น เช็นทรัล บีกซี เทสโก้โลตัส รูปแบบการตกแต่งร้านมีความทันสมัย กาแฟที่ใช้มีทั้งเป็นกาแฟไทยและกาแฟนำเข้าจากต่างประเทศ ราคาขาย 45-65 บาท ต่อแก้ว

3. ร้านกาแฟของคนไทยทั้งที่เป็นระบบธุรกิจแฟรนไชส์และลงทุนเอง ร้านกาแฟในกลุ่มนี้มีหลายขนาด ตั้งแต่ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ร้านที่โอดเด่นและประสบความสำเร็จ เป็นอย่างมากในระบบแฟรนไชส์ ได้แก่ ร้านแบล็คแคนยอน ซึ่งก่อตั้งขึ้นปี 2536 โดยเปิดร้านกาแฟควบคู่กับอาหารหลักและอาหารว่าง มุ่งใจกลุ่มลูกค้าระดับกลางถึงระดับบน หรือกลุ่มคนทำงาน และกลุ่มครอบครัว ราคาจำหน่ายต่อแก้ว 60 บาทขึ้นไป ใช้กาแฟพันธุ์อาราบิก้าบลูกิน โกรงการหลวง 70 % และ 30 % เป็นกาแฟนำเข้าจากต่างประเทศ ร้านกาแฟในกลุ่มนี้ ได้แก่ 94 คอฟฟี่ เดอะคอฟฟี่ เมกเกอร์ บาริสต้า ร้านกาแฟเหล่านี้จำหน่ายกาแฟที่มีคุณภาพใกล้เคียงกับกาแฟจากร้านใหญ่ ๆ แต่มีราคาถูกกว่า เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้บริโภคนำไปใช้ในการดื่มกาแฟที่บ้าน

4. ร้านกาแฟของคนไทยที่เปิดและตั้งอยู่ในสถานีบริการน้ำมัน (ปั๊มน้ำมัน) ร้านกาแฟกลุ่มนี้เน้นกลุ่มลูกค้าที่เป็นนักเดินทาง ราคาจำหน่ายไม่สูงนัก ราคา 30-40 บาทต่อแก้ว ตัวอย่างร้านกาแฟในกลุ่มนี้คือ ร้านกาแฟอเมซอน ในปั๊มน้ำมัน ปตท. ส่วนปั๊มน้ำมันอื่น ๆ มีร้านบ้านไร่กาแฟ ปั๊มน้ำมัน JET (ปั๊มน้ำมันเป็นร้านกาแฟบ้านแรร์ ร่วมกับปั๊ม ปตท.) ร้านลาวิตา ร่วมกับปั๊มน้ำมันบางจาก ลักษณะการลงทุน ได้อาศัยชื่อเดียวกัน ให้กับชื่อร้าน ในการสร้างแบรนด์ของร้านกาแฟ ทำให้มีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว ประสบความสำเร็จเป็นอย่างมาก ซึ่งร้านกาแฟที่มีชื่อในกลุ่มนี้คือ ร้านบ้านไร่กาแฟ เปิดดำเนินธุรกิจตั้งแต่ปี 2540 จุดเด่นของร้านบ้านไร่กาแฟอยู่ที่การออกแบบร้านให้มีเอกลักษณ์เฉพาะ มีบรรยากาศดึงดูดนักดื่มกาแฟได้เป็นอย่างดี

ศูนย์วิจัยกสิกรไทย (2548) กล่าวว่า การบริโภคกาแฟโดยเฉลี่ยของคนไทยในปี 2548 พบว่า คนไทยดื่มกาแฟสดในปริมาณที่น้อยมาก เมื่อเปรียบเทียบกับชาวญี่ปุ่นและชาวอเมริกัน แต่ก็มีแนวโน้มหันมาบริโภคกาแฟมากขึ้น จากวิถีการดำเนินชีวิตประจำวันของคนไทยที่เปลี่ยนจากอดีตที่ต้องเร่งรีบทำงานแข่งกับเวลา การดำเนินชีวิตในรูปแบบคนในเมืองใหญ่ การบริโภคกาแฟ มิใช่เพียงให้อิ่มท้องเท่านั้น แต่การบริโภคเป็นไปเพื่อความพึงพอใจ แสดงถึงฐานะความเป็นอยู่ การเข้าสังคมในแต่ละระดับ บรรยายกาศของร้านจึงออกแบบให้เป็นสถานที่นัดพบพูดคุยกิจกรรม แหล่งนัดพบของเพื่อนฝูง อาจมาเพื่อนั่งอ่านหนังสือ หรือทำงาน ฯลฯ ซึ่งลักษณะดังกล่าวเนี้ยได้ทำให้มูลค่ากาแฟของไทยมีอัตราการเติบโตสูงขึ้น โดยในปี 2545 เท่ากับ 3,000 ล้านบาท เพิ่มขึ้นเป็น 3,500 ล้านบาท 4,000 ล้านบาท และ 4,700 ล้านบาท ในปี 2546 2547 และ 2548 ตามลำดับ

สรุป การเบิกร้านกาแฟ เป็นการลงทุนในระบบธุรกิจ 4 ลักษณะ โดยทั้ง 4 ลักษณะ ตั้งกล่าวประสบความสำเร็จและการพัฒนาระบบทุรกิจเข้าสู่ระบบธุรกิจแฟรนไชส์ แตกต่างกันเพียงสัญชาติของผู้ลงทุน และกระบวนการจำหน่ายที่มีแนวคิดและวิธีการค้านบริการเป็นหลัก ทำให้สถานการณ์การบริโภคกาแฟในประเทศไทย สามารถกล่าวได้ว่าประชาชนคนไทยมีพฤติกรรมการบริโภคกาแฟได้ตอกย้ำภายในระบบทุนนิยม

หลักการของธุรกิจแฟรนไชส์

จากสถานการณ์เกี่ยวกับบริโภคภายในประเทศไทยดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่า การลงทุนร้านกาแฟสดของ 4 รูปแบบ ซึ่งทุกรูปแบบการลงทุน ล้วนประสบความสำเร็จ และได้พัฒนาเป็นระบบธุรกิจแฟรนไชส์ ดังนั้นจึงควรทำความเข้าใจในหลักการของธุรกิจแฟรนไชส์ทั่วไป (Franchise Business) เพื่อนำมาเข้าสู่ระบบธุรกิจแฟรนไชส์กาแฟสด โดยเฉพาะร้านกาแฟเมือง ดังนี้ รายละเอียดต่อไปนี้

1. ความหมายธุรกิจแฟรนไชส์

มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย (2552, หน้า 7-20) ให้ความหมายธุรกิจแฟรนไชส์ (Franchise) ว่าเป็นระบบการดำเนินธุรกิจกระจายสินค้า หรือบริการสู่ผู้บริโภค โดยผู้พัฒนาสินค้า หรือบริการ ตลอดจนวิธีการและรูปแบบที่ประสบความสำเร็จ และต้องการที่จะขยายธุรกิจโดยการจำหน่ายหรือถ่ายทอดสิทธิ์ในการประกอบธุรกิจซึ่งอาจเป็นสินค้าหรือบริการ วิธีการ และรูปแบบ ให้กับผู้ที่สนใจร่วมทำธุรกิจด้วยกัน โดยทั้งสองฝ่ายได้ทำสัญญาหรือข้อตกลงร่วมกัน โดยผู้รับสิทธิ์ หรือ แฟรนไชส์ซี (Franchisee) จะต้องปฏิบัติตามแผนการหรือระบบที่เกี่ยวเนื่องกับเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ ชื่อทางการค้า โลโก้ หรือสัญลักษณ์การค้าอื่น ๆ การโฆษณา ที่ถูกระบุว่า เกี่ยวข้องกับผู้ให้สิทธิ์ หรือแฟรนไชซอร์ (Franchisor) จากความหมายข้างต้นทำให้พิจารณาได้ว่า การดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์จะประกอบไปด้วยบุคคลดังนี้

ผู้ให้สิทธิ์ หรือแฟรนไชซอร์ เป็นผู้ที่พัฒนาคิดค้นวิธีการทางธุรกิจจนประสบผลสำเร็จ เป็นที่ยอมรับ และเป็นผู้ขายสิทธิ์การดำเนินกิจกรรมภายใต้ชื่อการค้าของตนเองให้กับผู้อื่น เช่น แมคโดนัลเป็นผู้คิดค้นร้านอาหารประเภทแซนเบอร์เกอร์และเมนูอาหารงานคุณต่าง ๆ มีรูปแบบ การจัดร้าน การจัดการเฉพาะตัว จนกระทั่งมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก แล้วขายสิทธิ์การดำเนินธุรกิจตามระบบดังกล่าวให้แก่ผู้อื่น บริษัทแมคโดนัล จึงอยู่ในฐานะเป็นเจ้าของสิทธิ์และเป็นผู้ขายแฟรนไชส์ ให้ผู้อื่น เรียกว่า ผู้รับสิทธิ์ หรือแฟรนไชส์ซี เป็นต้น

ผู้รับสิทธิ์ หรือแฟรนไชส์ซี เป็นบุคคลซึ่งได้รับสิทธิ์ในการจำหน่ายและการดำเนินธุรกิจ ภายใต้รูปแบบและตราหรือเครื่องหมายการค้า หรือบริการของผู้ให้สิทธิ์ โดยผู้รับสิทธิ์จะเป็นเจ้าของกิจการที่จำหน่ายสินค้า-บริการ หรือบริหารงานธุรกิจตามรูปแบบที่ผู้ให้สิทธิ์กำหนดไว้ รวมทั้งได้ใช้ชื่อทางการค้า เครื่องหมายการค้าเดียวกัน โดยต้องจ่ายค่าตอบแทนในสิทธินั้น รวมทั้งจ่ายค่าตอบแทนตามผลประกอบการและค่าธรรมเนียมอื่น ๆ เช่น ค่าความภักดี ซึ่งเป็นค่าตอบแทนที่ต้องจ่ายอย่างต่อเนื่องตามสัดส่วนของผลการดำเนินงาน อาจเรียกเก็บเป็นเบอร์เซ็นต์ต่อเดือนหรือต่อปีก็จะดูดาย เป็นต้น

สุทัศน์ พรพุทธพงษ์ (2538) และพีระพงษ์ กิติเวชโภคาวัฒน์ (2548) กล่าวว่า ธุรกิจแฟรนไชส์ หมายถึง การให้สิทธิ์ดำเนินการทางธุรกิจ โดยผู้ให้สิทธิ์ ให้สิทธิ์ในการใช้ตราสินค้า แนวคิดทางการตลาด ระบบการดำเนินงานและทรัพย์สินทางปัญญา ให้กับผู้รับสิทธิ์ ซึ่งในการดำเนินธุรกิจผู้ให้สิทธิ์ต้องถ่ายทอดวิทยาการทำธุรกิจให้แก่ผู้รับสิทธิ์ โดยมีสัญญาควบคุมดูแล การดำเนินธุรกิจ ซึ่งในสิทธิ์ที่ได้รับผู้รับสิทธิ์ต้องจ่ายค่าตอบแทน หรือค่าความภักดี ซึ่งคิดเป็นขัตตราส่วนร้อย (%) จากรายรับทั้งหมดที่ได้จากการดำเนินธุรกิจ

สรุป ความหมายของแฟรนไชส์ การดำเนินกิจกรรมภายใต้มีเงื่อนไขข้อตกลง ที่เจ้าของ หรือผู้ให้สิทธิ์ในกิจการสินค้าหรือบริการ กำหนดไว้ ซึ่งผู้ต้องการเป็นผู้รับสิทธิ์ในกิจการสินค้า หรือบริการ ยอมรับในการปฏิบัติตามข้อตกลงที่กำหนดไว้นั้น โดยให้ผลประโยชน์ในลักษณะ ต่างตอบแทน

สภาพการณ์ธุรกิจแฟรนไชส์

ธุรกิจแฟรนไชส์ มีการขยายตัวมากขึ้น โดยลำดับ เนื่องจากเหตุผลหลายประการดังนี้

1. ผลตอบแทน ธุรกิจแฟรนไชส์ได้ผลกำไรจากการดำเนินงานที่รวดเร็ว เพราะมีรูปแบบที่ง่ายต่อการเรียนรู้และปฏิบัติ สามารถจัดตั้งและขยายตัวได้สะดวก การลงทุนเริ่มแรกไม่สูงนัก เหมาะสมกับนักลงทุนแบบบุคคล อีกทั้งมีรูปแบบการลงทุนที่หลากหลายให้เลือก ตามงบประมาณ และข้อจำกัดในการลงทุนของแต่ละคน

2. ความเสี่ยงในการลงทุนและดำเนินงานมีต่ำ สามารถเริ่มต้นธุรกิจด้วยตัวเอง อัตราการล้มเหลวต่ำกว่าอัตราการล้มเหลวของธุรกิจที่เป็นอิสระ การขอสิทธิแฟรนไชส์ การถ่ายทอดกลยุทธ์ ประสบการณ์ และการแก้ปัญหาในการดำเนินงานได้ การบริหารและความคุ้มที่มีการพัฒนามาเป็นอย่างดี มีกลุ่มลูกค้าเป้าหมาย มีฐานลูกค้าชัดเจน รวมถึงมีการทำการตลาดแบบมืออาชีพให้ด้วย ทำให้ไม่จำเป็นต้องมีการลองผิดลองถูก

3. การสร้างโอกาสให้กับกลุ่มที่ขาดโอกาสให้เข้าสู่วงการธุรกิจ เช่น กลุ่มพนักงานที่เกียรติ กลุ่มที่ถูกเลิกจ้าง แม่บ้านที่ต้องการหารายได้เพิ่ม สามารถเริ่มธุรกิจใหม่ที่เป็นของตนเอง โดยมีเพียงความรู้พื้นฐานที่จะเริ่มต้นธุรกิจใหม่ด้วยตนเองตั้งแต่ต้น ทำให้กลุ่มคนเหล่านี้สร้างความมั่นคงในชีวิตได้มากขึ้น

แนวโน้มการเพิ่มประเภทธุรกิจแฟรนไชส์

เดิมประเภทธุรกิจแฟรนไชส์มีเพียงธุรกิจด้านอาหาร แต่ปัจจุบันได้ก้าวสู่ยุคแห่งธุรกิจบริการที่เพิ่มมูลค่ามากขึ้น อาทิ ธุรกิจร้านสะดวกซื้อ ธุรกิจรับทำความสะอาด (Care Clean) ธุรกิจรับดูแลบ้าน/สวน ธุรกิจรับซ่อมแซม ธุรกิจรับจ้างแล้วตัวเอง ซึ่งเกิดขึ้นตามรูปแบบการดำเนินชีวิตของผู้บริโภคมากขึ้น และเริ่มเป็นธุรกิจเฉพาะส่วน (Niche Marker) ด้วย เพื่อหลีกเลี่ยงการ

เบ่งชันกับคู่แข่งรายใหญ่ และมีแนวโน้มธุรกิจผันแปรตามโครงสร้างประชากร เนื่องจากสัดส่วนของประชากรผู้สูงอายุมีมากขึ้น ดังนั้นธุรกิจเกี่ยวกับการบริการแก่ผู้สูงอายุจึงเพิ่มประเภทมากขึ้น เช่น การให้บริการเพื่อสุขภาพ ได้แก่ การออกกำลังกาย สถา นวดเพื่อสุขภาพ ธุรกิจดูแลผู้สูงอายุ ธุรกิจแพทย์ทางเลือก ฯลฯ จึงเป็นธุรกิจที่มีความเจริญเติบโตตามโครงสร้างประชากรของประเทศไทย องค์ประกอบที่ส่งผลต่อความสำเร็จการทำธุรกิจแฟรนไชส์ ได้แก่

1. การกระตุ้นให้ผู้รับสิทธิ มีความรู้สึกว่าตนเป็นผู้ประกอบการมากกว่าเยี่նลูกจ้าง เป็นการสร้างความรู้สึกการเป็นผู้ประกอบการตัวจริงที่มีความคิดสร้างสรรค์ ความแปลกใหม่ สามารถนำไปพัฒนาธุรกิจให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทางการตลาดอยู่ตลอดเวลา

2. การสร้างความแตกต่างจากคู่แข่งขัน ให้กับธุรกิจ สร้างความใกล้ชิดกับตลาดอยู่ตลอดเวลา สามารถทราบและติดตามพฤติกรรมของลูกค้าของตน ให้ดี เป็นผู้มีข้อมูล ความคิดเห็น เพื่อนำไปปรับปรุงแผนกลยุทธ์ในการดำเนินการทางการตลาด ซึ่งนับเป็นเรื่องจำเป็นมาก

3. ผู้ให้สิทธิ ควรติดตามและประเมินผล ให้คำปรึกษา แนะนำ ให้ทันท่วงที หากเกิดความผิดพลาดขึ้น และควรมีโปรแกรมการพัฒนาอย่างสม่ำเสมอตัววัย ถือว่าเป็นการปรับปรุงการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องหนึ่งเดือน ขึ้นนำไปสู่การเติบโตอย่างยั่งยืนในการทำธุรกิจแฟรนไชส์ ในอนาคต

แนวทางการเจรจาต่อรองในธุรกิจแฟรนไชส์

กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ (2553) ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับกลยุทธ์การเจรจาต่อรองในธุรกิจแฟรนไชส์ เพื่อผู้ให้สิทธิ (บริษัทแม่) และผู้รับสิทธิ (สาขา) มีความเข้าใจ ธุรกิจแฟรนไชส์อย่างถูกต้องตามมาตรฐานเพื่อป้องกันความผิดพลาด จึงมีข้อมูลที่ควรทราบดังนี้

1. ค่าธรรมเนียมเริ่มต้น คือ ค่าใช้จ่ายล่วงหน้าที่ต้องจ่ายให้เจ้าของแฟรนไชส์ เพื่อให้ได้สิทธิในการประกอบธุรกิจภายในระยะเวลาที่กำหนด โดยเจ้าของแฟรนไชส์อาจเสนอบริการต่างๆ เพื่อเป็นการตอบแทน เช่น การช่วยเหลือในการเปิดร้าน ซึ่งต้องดูว่าข้อเสนอในลักษณะใดเหมาะสม กับค่าใช้จ่ายที่ต้องจ่ายไป

2. เงินรายวัน/ ค่าธรรมเนียมการจัดการ คือ ค่าใช้จ่ายระหว่างดำเนินกิจการที่ต้องจ่ายให้เจ้าของแฟรนไชส์เป็นรายเดือน โดยคำนวณจากยอดขายสุทธิในแต่ละเดือน ซึ่งค่าใช้จ่ายนี้อาจคงที่ หรือผันแปร หรือเป็นทั้งสองแบบรวมกัน อาจแลกเปลี่ยนด้วยการให้บริการ เช่น การจัดรายการโฆษณาและสนับสนุนการขาย หรือการพัฒนาผลิตภัณฑ์อย่างต่อเนื่อง

3. ค่าอัยดี คือ ค่าสิทธิ์ต่อเนื่องรายได้ที่ได้จากการดำเนินธุรกิจ และจ่ายให้เจ้าของแฟรนไชส์สำหรับการบริการ การสนับสนุน และการพัฒนาต่อเนื่อง เปรียบได้กับค่าภาษี ที่ต้องจ่ายให้รัฐบาล นอกจำกัดค่าสิทธิ์ 2 ประเภทดังกล่าว หรือเรียกว่าค่าการตลาดที่เรียกเก็บจาก

ฐานรายได้เพื่อนำมาใช้พัฒนาการตลาด การโฆษณาโดยรวม การคิดคำนวณค่าร้อยล้านดอลลาร์จากแต่ก่างกันของแต่ละเฟรนไชส์

ปัจจัยที่ใช้ในการคิดคำนวณการเรียกเก็บค่าสิทธิ โดยทั่วไปประกอบด้วย

1. การแบ่งขันในตลาดที่ธุรกิจดำเนินอยู่ เมื่อเทียบกับคู่แข่งขันว่ามีอัตราการเรียกเก็บสูงหรือต่ำอย่างไร
 2. อัตราผลตอบแทนหรืออัตราการคืนทุนในการดำเนินธุรกิจว่ามีมากน้อยเพียงใด
 3. ต้นทุนและผลกำไรในการดำเนินธุรกิจในระบบแฟรนไชส์ นอกจากนี้ปัจจัยสำคัญในการคิดคำนวณปัจจัยทั้งหมดที่ก่อล้ำมาต้องไม่ส่งผลกระทบต่อขนาดการลงทุนที่สูงเกินกว่าจะรับได้ ในการกันข้ามถ้ายิ่งต่ำก็ยิ่งได้รับความสนใจสูง แต่ต้องไม่ต่างกันไป สามารถบริหารการสนับสนุนได้ เช่นกรณีค่าร้อยละที่เรียกเก็บตามรอบระยะเวลา ในอัตราเรือyleของรายได้จากการดำเนินธุรกิจ ที่มักเก็บเป็นรายเดือน รายสองเดือน หรือรายไตรมาส เพื่อให้เจ้าของแฟรนไชส์สามารถตรวจสอบความคุณ และทำการเตือนในกรณีที่ผู้รับสิทธิ้มีผลประกอบการไม่ดี และดำเนินการแก้ไขได้ทันที โดยที่ค่าร้อยละที่ในแต่ละธุรกิจมีความแตกต่างกันไป ซึ่งขึ้นอยู่กับการบริการ การสนับสนุน และการพัฒนาที่ครอบคลุมถึงค่าใช้จ่ายเหล่านี้ และเพิ่มผลกำไรให้เจ้าของแฟรนไชส์ ตัวอย่างเช่น ธุรกิจอาหารและร้านค้าปลีกมีค่าร้อยละประมาณ 4-6 % ส่วนธุรกิจประเภทบริการ 8-10 %
 4. ต้นทุนการตกแต่งร้าน หมายถึง ต้นทุนที่เกิดจากการเปลี่ยนรูปลักษณะภายนอกของร้านค้าให้เหมือนกันกับเจ้าของแฟรนไชส์กำหนด ต้นทุนนี้เกิดขึ้นในระยะแรกของการตัดสินใจทำธุรกิจ ดังนั้นแฟรนไชส์ซีจำเป็นต้องมีเงินทุนที่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายล่วงหน้า ก่อนมีลูกค้าเข้าร้าน
 5. ข้อตกลงหรือสัญญา หมายถึง การระบุสิทธิ ข้อผูกมัด รวมทั้งเงื่อนไข เช่น การสืบทอดสัญญา ระยะเวลาที่สัญญางานคืบใช้ระหว่าง 2 ฝ่ายคือ ฝ่ายเจ้าของแฟรนไชส์ กับฝ่ายแฟรนไชส์ซี ดังนั้นผู้สนใจควรปรึกษาผู้รู้เกี่ยวกับรายละเอียดในข้อตกลงหรือสัญญา ก่อนเขียนสัญญา เมื่อพบว่าเงื่อนไขไม่มีความเข้มงวดจนเกินไป ก็ควรเจรจาต่อรองก่อนทำสัญญา
 6. ทุนดำเนินงาน ควรจัดสรรเงินทุนให้เพียงพอต่อการดำเนินงานธุรกิจ เพราะระหว่างดำเนินการย่อมมีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้น ได้แก่ ค่าเช่า ค่าใช้จ่ายทั่วไป เงินเดือนพนักงาน การสั่งซื้อสินค้า และบริการ เป็นต้น
 7. เงื่อนไขการจ่ายเงิน โดยปกติมีการกำหนดเวลาการจ่ายค่าสินค้าและบริการในลักษณะเดียวกับธุรกิจอื่น ๆ เช่น 30 วัน หรือ 60 วัน
 8. พื้นที่ประกอบการ การตั้งร้านค้าภายในประเทศ ไม่ต้องในขอบเขตพื้นที่ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบ แต่อาจเข้าไปในที่สาธารณะ เช่น ถนน ทางแยก หรือสถานที่สาธารณะ เช่น ห้างสรรพสินค้า ตลาด ฯลฯ

ศักยภาพในการสนับสนุนสมาชิกได้จำนวนมาก ขอบเขตของการประกอบการอาจเล็กลงตามไปด้วย

การกำหนดพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ เจ้าของแฟรนไชส์ไม่อนุญาตให้ผู้อื่นมาดำเนินธุรกิจ ในสิทธิ์ที่ให้ไป เช่น การห้ามบุคคลเป็นขับแฟรนไชส์ ต้องมีคุณสมบัติที่สูงกว่า หากห้ามที่ด้อยกว่า โดยมองเพียงค่าลิขสิทธิ์และโอกาสการขยายตัว ผลเสียต่างๆ จะตามมา จนกระทบต่อแฟรนไชส์ในพื้นที่ให้เสียไปด้วยก็ได้

เงื่อนไขหรือกฎหมายของการกำหนดพื้นที่บ้านด้วย อายุมาสเตอร์แฟรนไชส์ (Master Franchise) มากเป็นประเทศ ภูมิภาค หรือระดับจังหวัด เป็นต้น ขณะที่การให้สิทธิ์แบบบุคคล (Individual Franchise) อาจอาศัยลักษณะเขตของเทศบาล อำเภอ หรือภูมิภาค ที่ใช้กำหนดพื้นที่ได้ ขัดเจน กรณีพื้นที่ในย่านชุมชนหนาแน่น การกำหนดพื้นที่ทำได้ยาก หลายแฟรนไชส์กำหนดเงื่อนไขแบบระยะห่างจากสาขาหนึ่งไปอีกสาขาหนึ่ง ต้องห่างกันอย่างน้อย 2 ไมล์ เป็นต้น

แต่ไม่ว่าเงื่อนไขจะเป็นอย่างไร ที่สำคัญยิ่งกว่าคือพื้นที่นั้นต้องมีจำนวนลูกค้าที่เป็นกลุ่มเป้าหมายที่มากพอในการดำเนินธุรกิจ ซึ่งในฐานะแฟรนไชส์ขอรับเป็นต้องใส่ใจวิธีการ จัดอิ่ง หรือหาข้อมูลให้ได้ทางใดก็ทางหนึ่ง ในการกำหนดพื้นที่แฟรนไชส์นี้ อาจมองข้ามหรือ ละเลย เนื่องจากคำนึงถึงโอกาสที่ตนจะเสียไปในอนาคต อาจละเลยความเหมาะสมในแง่การลงทุน ของแฟรนไชส์ การละเลยต่างๆ โดยคาดว่าแฟรนไชส์ขอรับสามารถควบคุม ทดสอบหรือชดเชย ด้วยสิ่งต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นค่าสิทธิ์ที่ถูกกว่าก็ตาม แต่ที่สำคัญหากแฟรนไชส์ไม่สามารถประสบ ความสำเร็จด้วยสาเหตุพื้นฐาน คือ จำนวนลูกค้าไม่มากพอ หรือเกิดการแข่งขันมากเกินไปจากการ เปิดสาขาที่ใกล้กัน ผลเสียหรือปัญหาเหล่านี้จะสร้างปัญหาข้อกลับอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

กลยุทธ์สำหรับธุรกิจแฟรนไชส์

กลยุทธ์เพื่อใช้เป็นแนวทางดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์มีดังนี้

ประเภทข้อมูลและแหล่งข้อมูลทางธุรกิจ

ความสำคัญของการใช้ข้อมูลทางธุรกิจคือ การสืบค้น ค้นหา หรือทำอย่างไรเพื่อให้ได้ ข้อมูล ที่ง่ายต่อความเข้าใจ จึงขอแยกประเภทข้อมูลทางธุรกิจ ออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) คือข้อมูลที่ผู้เก็บรวบรวมขึ้นมาใหม่ และมีความจำเป็นต่อการนำมาใช้ในการพิจารณาเพื่อตัดสินใจในการกำหนดกลยุทธ์ หรือแนวทางในการดำเนินธุรกิจ ของเราร่องไวไป เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับยอดขายประจำวัน ข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินงานประจำเดือน ข้อมูลเกี่ยวกับการผลิต การสูญเสียในระหว่างการผลิต ต้นทุนการผลิต ปริมาณผลผลิต ข้อมูล เกี่ยวกับพฤติกรรมของกลุ่มลูกค้าเป้าหมาย ข้อมูลเกี่ยวกับคู่แข่งขันต่างๆ ฯลฯ เป็นต้น ซึ่งข้อมูล ดังกล่าว ส่วนใหญ่จะเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานภายในกิจการของเรา ข้อมูลที่เกี่ยวกับ กลุ่มลูกค้าเป้าหมาย และข้อมูลที่เกี่ยวกับสถานการณ์การแข่งขัน และรายละเอียดของคู่แข่งขันที่

แท็ชริงแต่ละราย โดยมีแหล่งที่มาของข้อมูล ดังต่อไปนี้

1.1 ข้อมูลจากภายในกิจการ ได้แก่

1.1.1 ข้อมูลจากฝ่ายงานต่าง ๆ เช่น ฝ่ายบัญชีการเงิน ฝ่ายการตลาด ฝ่ายผลิต ซึ่ง เป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผลการดำเนินงานของฝ่ายงานต่าง ๆ เช่น ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับฝ่ายบัญชี การเงิน ได้แก่ ด้านรายรับ-รายจ่าย กำไร-ขาดทุน สภาพคล่อง ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับฝ่ายการตลาด ได้แก่ ยอดขาย การเพิ่มผลิตภัณฑ์ ยอดขายแต่ละผลิตภัณฑ์ ช่องทางการจัดจำหน่าย ผลการส่งเสริม การตลาด ข้อมูลเกี่ยวกับการผลิต เช่น ปริมาณการใช้วัตถุคุณภาพ แรงงาน และค่าโสหุ้ยต่าง ๆ ใน กระบวนการผลิต ข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพการผลิต ข้อมูลเกี่ยวกับของเสียระหว่างการผลิต ข้อมูล เกี่ยวกับปริมาณการผลิต เป็นต้น

1.1.2 ข้อมูลจากพนักงาน อาจใช้วิธีการระดมความคิด การให้พนักงานเขียน ข้อเสนอแนะ หรือการประชุมเพื่อสรุปประเด็นต่าง ๆ มาเป็นข้อมูลในการดำเนินการในเรื่องต่อไปได้

1.2 ข้อมูลจากภายนอกกิจการ ได้แก่

1.2.1 ข้อมูลจากลูกค้า โดยการวิจัย สำรวจ สังเกตพฤติกรรม หรือพูดคุยสอบถาม ประเด็นต่าง ๆ เพื่อนำมาศึกษาถึงพฤติกรรม ความต้องการต่าง ๆ ของกลุ่มลูกค้าเป้าหมายแต่ละกลุ่ม

1.2.2 ข้อมูลจากตัวแทนจำหน่าย หรือผู้ที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ เช่น ผู้ขายวัตถุคุณภาพ (Supplier) พันธมิตรทางธุรกิจ ซึ่งอาจจะเป็นข้อมูลที่เกี่ยวกับสถานการณ์ทางการตลาด การแข่งขัน หรือเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของกิจการ

1.2.3 ข้อมูลจากคู่แข่งขัน ซึ่งอาจจะได้มาโดยใช้กลยุทธ์สายลับ หรือสืบราชการ ลับ หรือการลองไปกิน ไปชิม ไปใช้ผลิตภัณฑ์หรือบริการของคู่แข่งขัน การนำผลิตภัณฑ์ของคู่แข่งขันมาศึกษาวิเคราะห์ เพื่อให้ได้ข้อมูลในด้านต่าง ๆ ของคู่แข่งขัน

1.2.4 ข้อมูลจากผู้รู้ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้มีประสบการณ์ตรงในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับ กิจการของเรา เป็นข้อมูลจากนักวิชาการที่เป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับทฤษฎี องค์ความรู้ หรือแนวทางในการบริหารจัดการด้านต่าง ๆ

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) คือ ข้อมูลที่มีผู้รวบรวม เรียบเรียง วิเคราะห์ไว้แล้ว และเป็นข้อมูลที่มีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของกิจการ เช่น ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสภาพภารณ์ ทางเศรษฐกิจ สังคม การเปลี่ยนแปลงทางด้านรูปแบบทางธุรกิจ เทคโนโลยี มาตรการทางการเมือง และกฎหมายต่าง ๆ โดยแหล่งข้อมูลทุติยภูมิที่สำคัญ ได้แก่

2.1 ข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต ปัจจุบันมีข้อมูลด้านธุรกิจแยกเป็นหมวดหมู่ชัดเจน เพื่อ การค้นคว้าและเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกิจการสำหรับใช้ประกอบการวิเคราะห์ได้จำนวนมาก

2.2 ข้อมูลจากสื่อต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ และวารสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยอาจติดตามจากข่าวสารประจำวัน หรือเข้าไปใช้บริการจากห้องสมุดข่าวของ สำนักพิมพ์ต่าง ๆ เช่น มติชน ฐานเศรษฐกิจ เป็นต้น

2.3 ข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กรมส่งเสริมการส่งออก สำนักงานสต๊ดติแห่งชาติ กรมส่งเสริมการเกษตรฯ โดยหน่วยงานต่าง ๆ มีข้อมูลที่ทันสมัยเป็นปัจจุบันมากขึ้น โดยเฉพาะข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับมาตรการของ กรม กระทรวงที่เกี่ยวข้อง ทั้งที่ประกาศใช้แล้วและที่กำลังมีผลบังคับใช้ในอนาคต ซึ่งมีประโยชน์ ต่อการนำมาใช้ในการวางแผนกลยุทธ์ธุรกิจทั้งสิ้น

2.4 ข้อมูลจากองค์กรธุรกิจต่าง ๆ เช่น หอการค้า สถาบันอุตสาหกรรม สมาคม ชุมชน เกี่ยวกับธุรกิจการค้าต่าง ๆ ซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลที่มีความเฉพาะเจาะจงมากขึ้น

2.5 ข้อมูลจากผลงานวิจัยต่าง ๆ ที่นักวิชาการ หรือหน่วยงานต่าง ๆ ได้ทำการวิจัย ขึ้นมา เพื่อเผยแพร่ หรืออาจต้องซื้อข้อมูลในบางเรื่อง ที่เป็นอิเกแหล่งข้อมูลที่มีความสำคัญ

รูปแบบของการทำแฟรนไชส์ (Product/ Service or Brand Franchising)

เป็นรูปแบบการให้สิทธิ์ในบริการหรือการผลิตสินค้าที่มีสูตรหรือส่วนประกอบเฉพาะ และ/หรือให้สิทธิ์ในการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ ภายใต้เครื่องหมายการค้าของเจ้าของแฟรนไชส์

1. Business Format Franchising เป็นการให้สิทธิ์ด้านบริการหรือการผลิตสินค้าที่มีสูตร หรือส่วนประกอบเฉพาะ และหรือจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ภายใต้รูปแบบและเครื่องหมายการค้า/ บริการ โดยมีการถ่ายทอดในระบบและวิธีการดำเนินธุรกิจแบบร้านมาตรฐานซึ่งมีคุณภาพ ก่อน เพื่อใช้ในการปฏิบัติของทุกส่วนงานให้แก่ผู้รับสิทธิ์ให้ปฏิบัติตาม

2. Conversion Franchising เป็นระบบที่ออกแบบเพื่อใช้กับผู้ประกอบการอิสระที่มีอยู่เดิม ให้เข้าสู่ระบบ/รูปแบบ และเครื่องหมายการค้าเดียวกันหรือร่วมกัน เพื่อประโยชน์ร่วมกันในการโฆษณาทำให้เป็นที่รู้จักของผู้บริโภคเพิ่มขึ้น เช่น ธุรกิจโรงเรน ธุรกิจการรับทำบัญชี เป็นต้น

ประเภทการให้สิทธิ์แฟรนไชส์

ประเภทการให้สิทธิ์แฟรนไชส์ สามารถแบ่งรูปแบบได้ 3 แบบ ดังนี้

1. แฟรนไชส์แบบบุคคล (Individual Franchise or Sub-franchise)

2. แฟรนไชส์แบบพัฒนาพื้นที่ (Sub-area License or Development Franchise)

3. แฟรนไชส์แบบตัวแทน (Master Franchise)

ประเภทการให้สิทธิ์ทั้ง 3 แบบนี้มีทั้งข้อดีและข้อเสียอยู่ในตัวเอง ขึ้นอยู่กับเป้าหมายและ ลักษณะธุรกิจของแฟรนไชส์เป็นหลัก แต่แฟรนไชซอร์ทั้งหลายมีการใช้รูปแบบทั้ง 3 ผสมผสาน

ก

๔๒.๘๗๐๘

ก๙๖ ๙

๑.๒

347752

กันในกลุ่มธุรกิจของแฟรนไชส์ ตามแต่เงื่อนไขของธุรกิจและการตลาด รวมถึงการแข่งขัน ซึ่งการให้สิทธิ์เต่าจะเป็นดังนี้

1. แฟรนไชส์แบบบุคคล

เป็นรูปแบบการให้สิทธิ์แฟรนไชส์แก่บุคคลหนึ่งบุคคลใด หรืออนิติบุคคล องค์กรหนึ่ง องค์กรใดให้ดำเนินธุรกิจภายใต้เครื่องหมายการค้า/บริการจากผู้ให้สิทธิ์เพียงแห่งเดียวทั่วเฉพาะพื้นที่ ตามข้อตกลงไม่สามารถถ่ายทอด สิทธิ์ที่ได้รับมาให้กับบุคคลอื่นได้ ซึ่งมี 2 ลักษณะคือ ผู้รับสิทธิ์จะได้รับสิทธิ์ในการดำเนินกิจการเฉพาะตัวได้เพียงหนึ่งแห่ง (Single Unit Franchise) ในขณะที่ ผู้รับสิทธิ์จะได้รับสิทธิ์ในการดำเนินกิจการเฉพาะตัวได้หลายแห่งภายในพื้นที่ที่กำหนด (Multi Unit Franchise)

2. แฟรนไชส์แบบพัฒนาพื้นที่

เป็นรูปแบบการให้สิทธิ์แก่บุคคลหนึ่งบุคคลใดหรืออนิติบุคคลในการทำตลาด แฟรนไชส์ ในอาณาเขตที่กำหนด โดยที่ผู้รับสิทธิ์สามารถดำเนินธุรกิจที่ได้รับมาภายในระยะเวลาที่ได้ตกลงกัน โดยไม่สามารถขายสิทธิ์ที่ได้รับมาต่อให้กับบุคคลอื่นได้

3. แฟรนไชส์แบบตัวแทน

เป็นรูปแบบการให้สิทธิ์แก่บุคคลใดหรืออนิติบุคคลหนึ่ง เป็นรายแรกในอาณาเขตภูมิภาค หรือระดับประเทศตามที่กำหนด เพื่อให้บุคคลหรือนิติบุคคลดังกล่าวดำเนินการขยายสาขาและทำการขยายการให้สิทธิ์นวยเบื้องต้น Individual Franchise หรือแบบ Sub-Area License แก่บุคคลอื่นในพื้นที่ต่อไป

การตัดสินใจซื้อแฟรนไชส์

ข้อได้เปรียบของการซื้อธุรกิจแฟรนไชส์ คือ การทำธุรกิจร่วมกันของบุคคล 2 ฝ่าย โดยฝ่ายหนึ่งขาดความรู้ความชำนาญคือ แฟรนไชส์ซี อีกฝ่ายหนึ่งเป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์ คือ แฟรนไชส์ชอร์ หากแฟรนไชส์ชอร์ไม่สามารถสร้างให้แฟรนไชส์ซีประสบความสำเร็จได้ ก็ยากที่แฟรนไชส์ชอร์จะประสบความสำเร็จได้เช่นกัน ในทางกลับกันหากแฟรนไชส์ซีประสบความสำเร็จย่อมส่งผลกระทบถึงแฟรนไชส์ชอร์ได้เช่นกัน การให้เข้าร่วมแฟรนไชส์สัมภิงค์ขึ้นได้เปรียบ ดังนี้

1. โอกาสความสำเร็จมีสูงขึ้น

การทำธุรกิจย่อมเสี่ยงที่ไม่ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ เนื่องจากมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องมากมาย แต่แนวคิดของการทำแฟรนไชส์ คือการดำเนินธุรกิจตามวิธีที่ได้ผ่านกระบวนการพัฒนาของผู้ให้สิทธิ์มาเป็นระยะเวลานาน และสามารถดำเนินธุรกิจอยู่ได้จนเป็นที่ยอมรับของตลาด แสดงให้เห็นถึงความชำนาญและประสบการณ์ในการประกอบการ ดังนั้น

โอกาสในการประสบความสำเร็จของแฟรนไชส์ซึ่งนับว่ามีสูงกว่าการประกอบธุรกิจอิสระของตนเอง

2. ยั่นระยะเวลาการเรียนรู้

ผู้ให้สิทธิ์ได้สร้างทีมงาน และพัฒนาระบบ พร้อมกับบันทึกขั้นตอนเป็นคู่มือ ในการดำเนินธุรกิจที่ประสบความสำเร็จ ซึ่งผู้รับสิทธิ์จะได้รับประโยชน์จากการถ่ายทอดความเรี่ยวชาญ และประสบการณ์ความรู้ที่ถูกรวบรวม ไว้เนื้อจากผู้ให้สิทธิ์ซึ่งประยัดเวลาในการเรียนรู้ วิธีการดำเนินธุรกิจที่ประสบความสำเร็จมาแล้ว สามารถเริ่มต้นธุรกิจได้ทันทีและมีโอกาสประสบความสำเร็จได้ง่ายขึ้น เนื่องจากไม่เกิดการลองผิดลองถูก

3. เครื่องหมายการค้าที่ได้รับการยอมรับ

เครื่องหมายการค้า/บริการ เป็นทรัพย์สินอย่างหนึ่งของทุกๆ ธุรกิจ และเป็นสิ่งที่อาจเรียกได้ว่ามีค่าสูงสุดในบรรดาทรัพย์สินอื่นๆ เมื่อธุรกิจนั้นประสบความสำเร็จ เครื่องหมายการค้า ก็เป็นเสมือนตัวแทนของธุรกิจต่อสายตาผู้บริโภค เป็นเครื่องหมายที่แสดงถึงความมีคุณภาพ มาตรฐาน หรือความแตกต่างกับสินค้าหรือบริการของธุรกิจอื่น ธุรกิจแฟรนไชส์ที่เข่นกัน เครื่องหมายการค้าเป็นสิ่งจำเป็นที่คู่ไปกับการใช้สิทธิ์ ดังนั้นเมื่อธุรกิจแฟรนไชส์ที่ได้ดำเนินการมาระยะเวลาหนึ่ง ตราหรือเครื่องหมายการค้า/บริการย่อมเป็นที่คุ้นเคยและยอมรับของผู้บริโภค ซึ่งผู้รับสิทธิ์ย่อมได้รับประโยชน์จากการเครื่องหมายการค้า บริการด้วย ทำให้การเริ่มต้นธุรกิจของผู้รับสิทธิ์เป็นไปได้รวดเร็ว เพราะไม่ต้องสร้างเครื่องหมายการค้าใหม่มาติดตามในพื้นที่เองอีก

4. การประหยัดต้นทุนจากการซื้อที่ลงตัว

ผู้ประกอบกิจการขนาดย่อมมักพบว่าเรื่องยากที่ต้นทุนซื้อสินค้าและบริการในราคากลาง เนื่องจากปริมาณในการซื้อที่น้อย ดังนั้นการทำธุรกิจแฟรนไชส์ ผู้ให้สิทธิ์สามารถรวบรวมความต้องการซื้อสินค้าเข้าด้วยกันและเพิ่มอำนาจต่อรองทำให้สามารถซื้อสินค้าและบริการในต้นทุนที่ถูก(er) ซึ่งผู้รับสิทธิ์ย่อมได้รับสินค้าหรือวัสดุคุณภาพในราคาน้ำ准 ไปด้วย จึงเป็นข้อได้เปรียบในการแข่งขัน

5. การโฆษณาและสนับสนุนการขายร่วมกัน

โดยทั่วไปธุรกิจที่มีขนาดใหญ่ มีความสามารถรองรับค่าใช้จ่ายในการโฆษณาในสื่อที่มีราคาแพง เช่น โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ หรือวิทยุได้ ในขณะที่ธุรกิจอิสระขนาดเล็ก ๆ จำนวนมาก ไม่สามารถดำเนินการโฆษณาได้ เพราะเงินทุนไม่เพียงพอ โดยเฉพาะการโฆษณาในระดับประเทศ จะเห็นได้จากร้านอาหารที่มีชื่อเสียงในจังหวัดต่าง ๆ ที่เป็นผู้นำในตลาดมีลูกค้ามากมาย แต่ไม่สามารถลงทุนโฆษณาเพื่อสร้างชื่อเสียงและภาพลักษณ์ได้

ด้วยเหตุที่การขยายตัวของแฟรนไชส์ อยู่ภายใต้เครื่องหมายการค้าเดียวกันและเมื่อมีจำนวนสาขาจากการลงทุนของผู้รับสิทธิ์ ซึ่งมีฐานะเป็นเจ้าของกิจการร่วมกัน ทำให้มีความได้เปรียบในเรื่องของการประยัดต่อการลงทุนด้านโฆษณา ส่งผลต่อระบบโดยรวมได้ง่าย ก่อให้เกิดทั้งภาพลักษณ์และชื่อเสียงที่ดีกว่าร้านท้าวิสารทั่วไป ที่มีการขยายตัวหักกว่าพระเงินทุน ที่จำกัดกว่า ในขณะเดียวกันผู้ให้สิทธิ์สามารถรวบรวมทรัพยากรเข้าด้วยกัน เพื่อให้เกิดการโฆษณา ส่งเสริมการขายร่วมกันในต้นทุนที่ต่ำ นอกจากนี้การทำแฟรนไชส์ยังเป็นผลดีต่อการนำเสนอภาพลักษณ์ที่เข้มแข็งและสอดคล้องกัน สามารถสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้บริโภคในการสินค้าและบริการจากผู้รับสิทธิ์ได้

6. การถ่ายทอดความเชี่ยวชาญ

โดยปกติผู้ให้สิทธิ์จะมีการสั่งสมประสบการณ์และความชำนาญในการประกอบธุรกิจ เมื่อมีการขายสิทธิ์แล้ว ย่อมต้องให้ความสนใจกับการถ่ายทอดความรู้ต่อผู้รับสิทธิ์เพื่อส่งเสริมให้ประสบความสำเร็จ เนื่องจากความสำเร็จและผลกำไร มีความเกี่ยวโยงกับความสำเร็จในธุรกิจ แฟรนไชส์โดยตรง

7. การฝึกอบรม

ผู้รับสิทธิ์ยอมได้รับการฝึกอบรมแนะนำแนวทางจากผู้ให้สิทธิ์ เพื่อช่วยส่งเสริมให้ประกอบการได้ดีขึ้นภายใต้มาตรฐานเดียวกัน

8. บริการช่วยเหลือจากแฟรนไชส์เซอร์

ผู้รับสิทธิ์สามารถรับความช่วยเหลือจากผู้ให้สิทธิ์ในต้นทุนที่ต่ำ ตัวอย่างเช่น ความช่วยเหลือในการรับสมัครพนักงานทำบัญชี บัญชีที่ดังไปสู่ทำเลที่ดีขึ้น และอื่น ๆ

ข้อเตือนเบื้องต้นของการเข้าร่วมแฟรนไชส์

การทำธุรกิจแฟรนไชส์ เป็นแนวคิดที่ดี แต่ไม่ได้เป็นรูปแบบที่ดีที่สุดเนื่องจากธุรกิจแฟรนไชส์ ยังมีข้อจำกัดสำหรับบุคคลในเรื่องต่าง ๆ พอสรุปได้ดังนี้

1. ศูนย์เสียอิสระภายในการดำเนินธุรกิจ

ดังที่ได้กล่าวแล้วว่าแนวคิดของการทำแฟรนไชส์ คือ การดำเนินธุรกิจตามวิธีที่ได้รับการพัฒนาจากผู้ให้สิทธิ์ ต้องดำเนินธุรกิจตามรูปแบบที่กำหนดไว้เท่านั้น เพราะเป็นวิธีสู่ความสำเร็จได้ดังนั้นผู้รับสิทธิ์จะไม่มีอิสระภาพเต็มที่ต่อการตัดสินใจ อย่างเช่น ควรขายสินค้าอะไรที่ราคาเท่าใด หรือเมื่อไหร่ที่จะเสนอขายสินค้าลดราคา และอื่น ๆ นอกจากนี้ผู้รับสิทธิ์ไม่สามารถตัดสินใจกระทำการใด ๆ เพียงลำพังได้ เพราะอาจส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของผู้ให้สิทธิ์ หรือผู้รับสิทธิ์รายอื่น ๆ อย่างไรก็ตาม มีผู้ให้สิทธิ์จำนวนมากให้ความสำคัญกับการปรึกษาหารือกับผู้รับสิทธิ์อย่างสม่ำเสมอ เพื่อทราบความต้องการของลูกค้า ที่ต้องการแตกต่างกันในแต่ละห้องที่

2. ไม่มีหลักประกันความสำเร็จ

แม้โอกาสสมิสูงในการประสบความสำเร็จจากธุรกิจแฟรนไชส์ แต่ไม่มีหลักประกันที่แน่นอน ทั้งที่แนวคิดแฟรนไชส์จะดูดีก็ตาม เนื่องจากความเสี่ยงทางธุรกิจสามารถเกิดขึ้นได้จากหลายปัจจัยที่ทำให้เกิดความล้มเหลวที่เกิดจากผู้รับสิทธิ์เอง หรือเกิดจากผู้ให้สิทธิ์ เช่น เรื่องการขาดเงินทุนที่จำเป็นต่อการดำเนินธุรกิจ ขาดวิสัยทัศน์ในการเลือกทำที่ตั้ง แหล่งรายได้ที่ไม่เหมาะสม การที่ผู้รับสิทธิ์ไม่สามารถปฏิบัติตามระบบของผู้ให้สิทธิ์ เนื่องจากการจะใช้เวลาในการดำเนินงานที่ยังไม่ได้พิสูจน์ความสำเร็จหรือได้รับการยอมรับจากตลาด

3. ค่าใช้จ่ายสูง

แฟรนไชส์ต้องเสียค่าใช้จ่ายล่วงหน้าเพื่อการได้ลิขสิทธิ์การประกอบกิจการ นอกเหนือจากนี้ยังมีค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เช่น เงินลงทุนเพื่อตกแต่งร้านค้า และค่าธรรมเนียมที่ต้องจ่ายเป็นประจำสำหรับบริการสนับสนุนที่ได้รับจากแฟรนไชส์เซอร์ เมื่อร่วมค่าใช้จ่ายเหล่านี้เข้าด้วยกันจะพบว่าเป็นจำนวนเงินที่สูง ดังนั้นเงินจำนวนนี้จะคุ้มค่าต่อการลงทุนก็ต่อเมื่อแฟรนไชส์ได้รับผลตอบแทนที่สูงเช่นกัน อย่างไรก็ดี การศึกษาอย่างรอบคอบก่อนตัดสินใจลงนามในสัญญาที่เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายใด ๆ ที่ต้องจ่ายให้กับแฟรนไชส์เซอร์

การทำแฟรนไชส์ (Franchising) เกี่ยวกับปัจจัยใดบ้าง

1. ระยะเวลาของข้อผูกมัด

ระยะเวลาของข้อผูกมัดคือ ช่วงเวลาที่สัญญาหรือนิติกรรมมีผลบังคับใช้ระหว่างแฟรนไชส์เซอร์กับแฟรนไชส์ซึ่งปกติเป็นข้อกำหนดของแฟรนไชส์เซอร์ สัญญานี้อาจมีระยะเวลาตั้งแต่ 3 ปีจนถึง 10 ปี หรือมากกว่านั้น โดยทั่วไปยิ่งอายุสัญญานานเท่าใด ค่าใช้จ่ายในการซื้อแฟรนไชส์ก็มีมากขึ้น และเงื่อนไขของการต่อสัญญาที่มีการระบุไว้เรียบร้อย บางกรณีแฟรนไชส์เซอร์อนุญาตให้มีการต่อสัญญาโดยมีระยะเวลาเท่าเดิม "ไม่มีค่าใช้จ่ายเพิ่มเติม" แต่สำหรับบางกรณี แฟรนไชส์เซอร์อาจเรียกเก็บค่าใช้จ่ายเพิ่มในการต่อสัญญาใหม่ ดังนั้นจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องศึกษาว่าช่วงระยะเวลาของข้อผูกมัดยาวนานเท่าใด จำนวนเงินที่ต้องจ่ายไปในการซื้อแฟรนไชส์ เมื่อเปรียบเทียบกับรายได้หลังหักค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียมเพื่อหาระยะเวลาในการคืนทุน

2. ค่าธรรมเนียมเริ่มต้น (Initial/ Entrant Fee)

ค่าธรรมเนียมเริ่มต้นคือ ค่าใช้จ่ายล่วงหน้าที่แฟรนไชส์ต้องค่ายแก้แฟรนไชส์เซอร์ เพื่อได้ลิขสิทธิ์การประกอบธุรกิจหรือใช้ตราหรือเครื่องหมายการค้า/ บริการภายในระยะเวลากำหนดอย่างไรก็ดี แฟรนไชส์เซอร์ส่วนใหญ่จะเสนอการเพื่อเป็นการตอบแทนรายจ่ายนี้ ตัวอย่างเช่น การให้ความรู้และการอบรม ความช่วยเหลือในการเปิดร้านค้า หรือออกแบบจุดขาย (Outlet) ที่ได้

แสดงการจัดวางตำแหน่งในพื้นที่ที่เหมาะสม การให้คำปรึกษา เป็นต้น สิ่งเหล่านี้เป็นประโยชน์ต่อแฟรนไชส์ซี จึงต้องพยายามสอบถามความขอเสนอในบริการหรือสินค้าในลักษณะใดสำหรับจำนวนเงินที่จะต้องจ่ายไป โดยเฉพาะในช่วงแรกของการเปิดดำเนินกิจกรรมทั้งเกิดรายได้

3. เงินรายวันหรือค่าธรรมเนียมการจัดการ (Royalty/ Management Fee)

เงินรายวันหรือค่าธรรมเนียมการจัดการ เป็นค่าใช้จ่ายระหว่างดำเนินกิจการ โดยปกติแฟรนไชส์ซีต้องจ่ายให้แก่แฟรนไชส์เซอร์คิดเป็นอัตราหักผลกำไรของยอดขายหรือรายได้ของกิจการตามรอบระยะเวลา มักเป็นรอบรายเดือน ราย 2 เดือน หรือไตรมาส ก็เพื่อช่วยให้แฟรนไชส์เซอร์สามารถตรวจสอบหรือควบคุมในกรณีแฟรนไชส์ซีมีผลประกอบการไม่ดี ก็ควรดำเนินการแก้ไขได้ทันท่วงที ทั้งนี้ค่าใช้จ่ายส่วนนี้อาจจะถูกกำหนดให้คงที่หรือผันแปรไปได้ หรืออาจจะเป็นทั้งสองแบบรวมกัน แฟรนไชส์เซอร์อาจเลือกเปลี่ยนด้วยการให้บริการต่าง ๆ เช่น จัดรายการโฆษณาและสนับสนุนการขาย (Marketing or Advertising Fee) ให้ข้อมูลใหม่เกี่ยวกับขั้นตอนต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ และการพัฒนาผลิตภัณฑ์อย่างต่อเนื่อง เปรียบเสมือนได้เช่น หนึ่งค่าภายในที่ทุกคนในฐานะพลเมืองของประเทศจ่ายให้แก่รัฐบาล เพื่อนำไปพัฒนาประเทศนั้นเอง

เงินรายวันในธุรกิจแต่ละประเภท มักมีความแตกต่างกันไป การตั้งระดับที่เหมาะสมของเงินรายวันนี้ขึ้นอยู่กับการให้บริการเพิ่มเติมของแฟรนไชส์เซอร์ ยิ่งมีการให้บริการมาก อัตราค่า royality จึงย่อมต้องสูง ตัวอย่างเช่น แฟรนไชส์ประเภทสินค้าค่าประมาณอยู่ระหว่าง 4-6 % ขณะที่ธุรกิจประเภทบริการอยู่ที่ 8-10 % อย่างไรก็ตาม อัตราเฉลี่ยข้างต้นมิได้หมายความว่าเป็นอัตราที่เหมาะสมสำหรับธุรกิจ แต่ขึ้นอยู่กับต้นทุนการดำเนินงานสนับสนุนของแต่ละธุรกิจ

4. ต้นทุนการตกแต่งร้าน คือ ต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการที่แฟรนไชส์ซีต้องเปลี่ยนรูปแบบ ภายนอกร้านค้าให้เหมือนกับแฟรนไชส์เซอร์กำหนด ต้นทุนนี้เกิดขึ้นในระยะแรกที่ตกลงใจทำธุรกิจแฟรนไชส์ ดังนั้นแฟรนไชส์ซีต้องมีเงินทุนที่สำหรับค่าใช้จ่ายส่วนนี้ แม้ต้องจ่ายก่อนเริ่มมีลูกค้าก็ตาม

ข้อตกลง คือ สัญญาตามกฎหมายระหว่างแฟรนไชส์เซอร์กับแฟรนไชส์ซี ระบุสิทธิ์และข้อผูกมัดของสองฝ่าย โดยมีเงื่อนไขต่าง ๆ รวมถึงระยะเวลาการสินสุดสัญญาบังคับใช้ ข้อตกลงนี้เจียนโดยทนายฝ่ายแฟรนไชส์เซอร์ ดังนั้นแฟรนไชส์ซีควรมีผู้รู้เกี่ยวกับข้อตกลงในรายละเอียดก่อนเขียนสัญญา เมื่อพบว่าเงื่อนไขมีความเข้มงวดจนเกินไป ก็ควรเจรจากับแฟรนไชส์เซอร์ก่อนทำสัญญา

ทุนดำเนินการ

แฟรนไชส์ซีควรจัดสรรเงินทุนส่วนหนึ่งสำหรับค่าใช้จ่ายดำเนินการ เช่น ค่าใช้จ่ายทั่วไป การสั่งซื้อสินค้า เป็นต้น เมื่อว่าสินค้าและบริการของแฟรนไชส์เซอร์ให้จ่ายเชือก์ตาม แต่เป็นเพียง

ระยะเวลาสั้น ๆ เท่านั้น เมื่อถึงกำหนดเวลาแฟรนไชส์ซีก์ต้องจ่ายค่าสินค้าในที่สุด
เงื่อนไขการจ่ายเงิน

โดยปกติแฟรนไชส์เซอร์มักกำหนดระยะเวลาการจ่ายค่าสินค้าและบริการในลักษณะเดียวกับธุรกิจอื่น ๆ เช่น 30 หรือ 60 วัน
พื้นที่ประกอบการ

โดยทั่วไปเดียวแฟรนไชส์เซอร์ไม่จัดตั้งร้านเพิ่มขึ้นภายในขอบเขตพื้นที่ที่ระบุไว้ในข้อตกลงกับแฟรนไชส์ซี เพราะถ้าแฟรนไชส์ซีมีจำนวนมาก ขอบเขตการประกอบการย่อมเล็กลงตามไปด้วย ซึ่งรูปแบบการรับสิทธิ์ส่วนใหญ่เป็นแบบบุคคล (Individual Franchise) ในทางตรงข้าม หากแฟรนไชส์เซอร์มีศักยภาพไม่พอต่อสามารถจำหน่ายมาก ขอบเขตการประกอบการของแฟรนไชส์ซีเพิ่มมากขึ้น รูปแบบการรับสิทธิ์อาจเป็นแฟรนไชส์แบบพัฒนาพื้นที่ (Development Franchise) หรือ แฟรนไชส์แบบดัวแทน (Master Franchise) แต่ไม่ว่าเงื่อนไขเป็นอย่างไรก็ตาม ภายในขอบเขตพื้นที่นั้น ๆ ควรมีจำนวนลูกค้าเป้าหมายที่มากพอในการดำเนินธุรกิจ ซึ่งแฟรนไชส์เซอร์ต้องใส่ใจให้วิธีการหาข้อมูลให้ได้ทางใดก็ทางหนึ่ง

การจัดหาสินค้าและบริการ

แฟรนไชส์เซอร์มักกำหนดสัดส่วนขึ้นต่ำของสินค้าและบริการที่แฟรนไชส์ซีต้องรับจากแฟรนไชส์เซอร์ แต่บางรายอาจกำหนดให้สินค้าและบริการทั้งหมดต้องมาจากตนเนื่องจากเหตุผลในการคุณคุณภาพสินค้าและบริการ

การปฏิบัติตามข้อตกลง

แฟรนไชส์ซีต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขข้อตกลงอย่างเคร่งครัด เพื่อเป็นหลักประกันว่า แฟรนไชส์ซีจะไม่ทำการใด ๆ ที่มิผลกระทบต่อภาพลักษณ์และธุรกิจของแฟรนไชส์ซีรายอื่น ๆ ดังนั้นแฟรนไชส์เซอร์จึงมีสิทธิ์บังคับการสื้นสุกด้วย ในการนี้ที่แฟรนไชส์ซีไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไข หลังจากที่ได้รับคำเตือนเข้าสอง ในทางตรงกันข้ามถ้าหากแฟรนไชส์เซอร์เป็นผู้ไม่ปฏิบัติตามข้อตกลง ผู้แฟรนไชส์ซีก็มีสิทธิ์เรียกร้องค่าชดเชยได้ตามกฎหมาย

เงื่อนไขสำหรับสิ้นสุดการประกอบกิจการ

ข้อตกลงของแฟรนไชส์สิ้นสุดลง เกิดขึ้นได้ 3 ประการ ได้แก่ 1. เมื่อสัญญาหมดอายุลง 2. เมื่อแฟรนไชส์เซอร์ทำการสิ้นสุดสัญญา กรณีมีการประเมินข้อตกลง อย่างไรก็ตามกรณีที่แฟรนไชส์เซอร์ทำการบังคับให้สิ้นสุดสัญญา ก่อนกำหนดเป็นเรื่องที่ไม่ปกติและไม่เกิดขึ้นบ่อยนัก นอกจากมีการละเมิดจากแฟรนไชส์ซีเป็นประจำ และ 3. แฟรนไชส์ซีต้องการยกเลิกแฟรนไชส์ ก่อนสัญญาหมดอายุ

การตัดสินใจซื้อเฟรนไซส์ ผู้สนใจควรศึกษา ก่อนการตัดสินใจดังนี้

1. ภูมิหลังของเฟรนไซส์เซอร์

ตรวจสอบชื่อเสียงและประวัติของเฟรนไซส์ในเรื่องเอกสารแสดงความเป็นเจ้าของสิทธิ์ที่ถูกต้องในการจดทะเบียนพาณิชย์ เครื่องหมายการค้า หรือกรณีที่ซื้อสินค้าจากผู้อื่นมาอีกต่อหนึ่ง ความมีหลักฐานแสดงการได้รับอนุญาตเป็นตัวแทนจำหน่าย นอกจากนี้อาจสอบถามเกี่ยวกับเหตุผล หรือแรงจูงใจ ความมุ่งมั่น ในการเริ่มกิจการเพื่อให้แน่ใจว่าเฟรนไซส์เซอร์มีพันธกิจต่อธุรกิจที่ดำเนินอยู่ อายุการทำธุรกิจ จำนวนสาขาเฟรนไซส์เซอร์ที่มีอยู่ เพราะเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จและ ความเชี่ยวชาญในธุรกิจ รวมถึงการผ่านประสบการณ์ในการแก้ปัญหาการทั้งสามารถมีข้อสรุปที่ นำมาใช้คำแนะนำได้

2. โครงสร้างการบริหารงาน

การศึกษาโครงสร้างการบริหารงานและความรับผิดชอบแต่ละส่วนงานภายใต้เฟรนไซส์เซอร์ ซึ่งช่วยให้ผู้ที่สนใจซื้อเฟรนไซส์ตัดสินใจได้ว่าบริษัทนี้มีการจัดองค์กรดีหรือไม่ มีพนักงานที่มี ประสิทธิภาพหรือไม่ หรือมีทีมงานด้านแฟรนไซส์ที่สามารถให้บริการสนับสนุนอย่างที่ได้ระบุไว้ หรือไม่ หากสามารถระบุตัวเจ้าหน้าที่ต้องติดต่อในการประกอบการแฟรนไซส์ได้ จะเป็นการดีในการตรวจสอบความสามารถของทีมงาน และที่สำคัญเฟรนไซส์ที่ดีควรมีระบบงานอย่างเป็น นิ้อารชีฟ อย่างน้อยที่สุดต้องมีแผนการอบรมเพื่อถ่ายทอดการทำธุรกิจ มีการจัดทำคู่มือการ ปฏิบัติงานในส่วนงานต่าง ๆ มีสายด่วนให้คำปรึกษา หรืออาจค้นคว้าเกี่ยวกับภูมิหลังของผู้บริหาร ของบริษัทเพื่อให้แน่ใจว่า บุคคลนั้นมีความน่าเชื่อถือและมีความรับผิดชอบต่อธุรกิจแฟรนไซส์

3. การเยี่ยมชมบริษัท

การเยี่ยมชมบริษัท ถ้าเป็นไปได้ควรมากกว่าหนึ่งครั้ง เนื่องจากเป็นการตรวจสอบการ จัดการภายใน การจัดการพนักงานและระบบสนับสนุนต่าง ๆ ด้วย

4. การสอบถามจากผู้ที่เป็นแฟรนไซส์ชีในปัจจุบัน

ควรขอรายชื่อและที่อยู่ของผู้ที่แฟรนไซส์ชีของธุรกิจนี้ และหาโอกาสพบปะพูดคุยกับ มากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ โดยได้รับอนุญาตจากแฟรนไซส์เซอร์ก่อนเสมอ เพราะแฟรนไซส์ชีที่ กำลังประกอบการให้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับยอดขายและกำไรที่คาดจะได้รับอย่างดี

5. การสอบถามจากผู้ที่เป็นแฟรนไซส์ชีในอดีต

เป็นการสอบถามสาเหตุที่แฟรนไซส์ชีในอดีตออกจากธุรกิจ ด้วยเหตุผลส่วนตัว หรือ เกี่ยวกับกับตัวผลิตภัณฑ์ หรือเกี่ยวกับแฟรนไซส์เซอร์ เพื่อประโยชน์ในการประเมินให้แน่ใจใน คุณภาพของแฟรนไซส์เซอร์รายนี้

6. สถานะทางการเงินและบุคลากรของแฟรนไซส์ชอนช่วง 3 ปีที่ผ่านมา

ควรประเมินสถานะทางการเงินของแฟรนไชส์เซอร์ โดยพิจารณาจากงบกำไรขาดทุน และงบดุลของบริษัท และตรวจสอบมีข้อนหลังประมาณ 3 ปี ซึ่งข้อมูลนี้สามารถขอได้จาก แฟรนไชส์เซอร์โดยตรง และตรวจสอบตามเกี่ยวกับสาเหตุการขาดทุนที่เกิดขึ้นหรือยอดหนี้สินของ บริษัท ถ้าพบว่างบดุลบริษัทมียอดหนี้สินสูงมากกว่ายอดทรัพย์สิน แสดงว่าบริษัทประสบปัญหา เกี่ยวกับเงินทุนหรือมีการดำเนินธุรกิจบนสัดส่วนหนี้สินที่สูง อาจเป็นสัญญาณว่าแฟรนไชส์เซอร์ ไม่มีเสถียรภาพทางการเงินเพียงพอ อย่างไรก็ตามถ้าหากมีปัญหาในการทำความเข้าใจสถานะทาง การเงินควรปรึกษาผู้รู้

7. ส่วนต่าง (Margin) สำหรับสินค้าและบริการที่ต้องจ่าย

ตรวจสอบตามเกี่ยวกับส่วนต่างที่หักเจนของค่าสินค้าและบริการที่ต้องจ่ายให้กับ แฟรนไชส์เซอร์ในฐานะผู้ป้อนสินค้า เมื่อเปรียบเทียบกับแฟรนไชส์รายอื่นเพื่อการตัดสินใจ ทั้งนี้ ข้อมูล ที่ได้รับสามารถตรวจสอบกับแฟรนไชส์ปัจจุบัน เพื่อประโยชน์ในการเตรียมตัวต่อกระแส เงินสดในระหว่างที่เริ่มประกอบกิจการ รวมทั้งรับรู้ผลตอบแทนในอนาคต

8. เงื่อนไขหลักบางประการของข้อตกลง

ควรขอรายละเอียดเกี่ยวกับข้อตกลงในสัญญาของแฟรนไชส์และอาจขอให้มีการซึ่ง เงื่อนไขหลักสำคัญ อาทิ ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เงินรายวัน ระยะเวลาสัญญา ลิขสิทธิ์ในขอบเขตการ ประกอบการอื่น ๆ ทั้งนี้หากเป็นไปได้ควรเปรียบเทียบกับแฟรนไชส์ในธุรกิจที่คล้ายกันหลาย ๆ บริษัท

9. หลักเกณฑ์การทำธุรกิจแฟรนไชส์

9.1 แฟรนไชส์เซอร์ให้ลิขสิทธิ์กับแฟรนไชส์ต่างมีพันธะผูกพันกันตามสัญญา ต่างฝ่าย ต่างประกอบธุรกิจอย่างอิสระ กล่าวคือ แฟรนไชส์ซีไม่ใช่ผู้แทนจำหน่ายและไม่ใช่พนักงาน

9.2 แฟรนไชส์เซอร์กับแฟรนไชส์ซีใช้เครื่องหมายการค้า สินค้าเสมือนเป็นส่วนหนึ่ง ของแฟรนไชส์เซอร์

9.3 แฟรนไชส์เซอร์กับแฟรนไชส์ซี ต้องขายสินค้าหรือบริการอย่างเดียวกันภายใต้ ชื่อเดียวกันทางการค้าเดียวกัน

9.4 แฟรนไชส์ซีจ่ายค่าสมาชิก ค่าลิขสิทธิ์ และเงินทุนตามข้อตกลงในสัญญา ปัจจัยที่ควรคำนึงถึงในการเลือกทำเลที่ตั้ง มีดังนี้

1. ธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้อง คือ การพิจารณาโดยรวมว่า ลูกค้าต้องได้รับความสะดวก ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย

2. การจราจรและการสัญจร ไปมาของลูกค้าคือการจราจรเป็นปัจจัยสำคัญในการเลือก ตำแหน่ง ลูกค้าที่จะทำให้ลูกค้าหรือผู้ที่คาดหวังว่าจะต้องเป็นลูกค้าในอนาคต

3. ขนาดของเขตการค้าหรือทำการค้า

4. ลักษณะในการเลือกซื้อสินค้าของลูกค้าที่มีผู้ประกอบการจะต้องคำนึงว่าเป็นลูกค้าประเภทใดมีจำนวนมากน้อยเท่าใด และพัฒนาระบบการซื้อเป็นอย่างไร

4.1 ลูกค้าของธุรกิจการค้าปลีกและพัฒนาระบบการซื้อ

4.2 การแบ่งส่วนตลาด

4.3 สามารถเข้าถึง

4.4 ต้องสามารถวัดได้

4.5 ต้องมีขนาดใหญ่เพียงพอ

4.6 ต้องสามารถทำให้แตกต่างจากคู่แข่งขันได้

4.7 ปัจจัยภายนอก

4.8 ปัจจัยภายใน

4.9 รูปแบบการตัดสินใจในการซื้อ

4.10 ขั้นตอนในการตัดสินใจซื้อ

4.11 ปัจจัยภายนอก

4.12 ปัจจัยวัฒนธรรม

4.13 ปัจจัยภายใน

4.14 การจูงใจ

4.15 การรับรู้

4.16 การเรียนรู้

4.17 ความเชื่อถือ

4.18 ทัศนคติ

4.19 รูปแบบการตัดสินใจในการซื้อ

4.20 ขั้นตอนในการตัดสินใจซื้อ

4.21 บุคลิกภาพ

แนวคิดของเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพแฟรนไชส์

การดำเนินการจัดทำมาตรฐานธุรกิจแฟรนไชส์ในปี 2551 กรมพัฒนาธุรกิจการค้าทำการพัฒนาจากการสำรวจธุรกิจแฟรนไชส์จำนวน 86 ธุรกิจ โดยมีการสรุปผลการวิจัยเชิงสำรวจดังกล่าว เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของธุรกิจแฟรนไชส์ในประเทศไทย หลังจากนี้ ได้มีการกำหนดปัจจัยในการประเมินรวมถึงการปรับกระบวนการประเมินคุณภาพ TQM เข้ามาใช้ในการวัด

มาตรฐานของธุรกิจ โดยมีการกำหนด 7 ด้าน นอกจานนี้ ได้มีการออกแบบที่มาตรฐานซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. เกณฑ์มาตรฐานคุณภาพแฟรนไชส์

มีการออกแบบขั้นตอนทางสต็อก และขีดฐานแบบการตรวจสอบประเมินมาตรฐานคุณภาพ สามารถเป็นบรรทัดฐาน และมีการปรับปรุงที่เหมาะสมกับการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ซึ่งมีข้อแตกต่าง จากธุรกิจทั่วไปคือ การกำหนดตัวชี้วัดคุณภาพมาตรฐาน สำหรับการประเมินองค์กรเพื่อมอบ ตราคุณภาพมาตรฐาน มีขั้นตอนการจัดทำรายละเอียดฐานข้อมูลธุรกิจแฟรนไชส์ในประเทศไทย รวมถึงการกำหนดกรอบแนวทางการทำธุรกิจแฟรนไชส์สามารถเป็นหลักอย่างต่อเนื่อง นอกจานนี้ยังมีเครื่องมือการตรวจวัดเพื่อให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้รับสิทธิ์ได้รับทราบโดยอ่อน บุคเบิ่ง ตามข้อวินิจฉัย ยิ่งกว่านั้นเกณฑ์ที่สร้างขึ้น เป็นรายละเอียดการดำเนินธุรกิจที่ถูกต้อง ช่วยเสริมสร้าง ความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยได้ต่อไป โดยเน้นจุดประสงค์ต่อไปนี้คือ

1.1 เป็นเครื่องมือที่นำมาใช้ในการดำเนินตามระบบธุรกิจแฟรนไชส์ เพื่อคัดแยกธุรกิจ ที่มีมาตรฐาน และป้องกันระบบธุรกิจที่ไม่ใช้แฟรนไชส์เข้ามาในระบบอย่างไม่ถูกต้อง

1.2 ใช้เป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาธุรกิจแฟรนไชส์ในทิศทางที่ถูกต้อง

1.3 ช่วยปรับปรุงวิธีการดำเนินธุรกิจ ปัจจัยความสามารถ และผลลัพธ์ของธุรกิจ

1.4 ส่งเสริมความเข้าใจในการลงทุนและวิธีปฏิบัติในธุรกิจแฟรนไชส์ที่ได้มาตรฐาน ระหว่างนักลงทุนและผู้ประกอบการ ในขณะเดียวกันเกณฑ์คุณภาพมาตรฐาน ยังช่วยให้องค์กร ธุรกิจนี้ ใช้แนวทางที่บูรณาการด้านการจัดการผลการดำเนินการที่มีผลลัพธ์ในเรื่อง

1.4.1 การส่งมอบคุณค่าที่ดีแก่ลูกค้าและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ส่งผลต่อความยั่งยืนของ องค์กร

1.4.2 การปรับปรุงประสิทธิภาพและปัจจัยความสามารถขององค์กร โดยรวม

1.4.3 การเรียนรู้ขององค์กรและบุคลากรที่จะสร้างธุรกิจให้มาตรฐานถูกต้อง

2. ค่าอนิยมหลักและแนวคิดทางธุรกิจ

คุณภาพมาตรฐานแฟรนไชส์ เกิดจากค่าอนิยมหลักและแนวคิดทางธุรกิจที่มีการวัด คุณภาพและพัฒนาจนได้รับการยอมรับ การตรวจสอบจะเพิ่มคุณลักษณะที่เป็นแฟรนไชส์เข้าไป รวมทั้งเกณฑ์การวัดที่ใช้ข้อกำหนดธุรกิจแฟรนไชส์เป็นหลัก ผสมแนวคิดองค์กรที่มีผลการ ดำเนินการที่ดี จากค่าอนิยมหลักและแนวคิดทางธุรกิจ จึงเป็นพื้นฐานการนำผลการดำเนินงานและ ความต้องการเชิงปฏิบัติมาบูรณาการภายในการออกแบบการจัดการที่เน้นผลลัพธ์ เพื่อสร้างแนวทางการ ปฏิบัติ และข้อมูลป้อนกลับเพื่อให้เห็นภาพชัดในการจัดการบริหารธุรกิจแฟรนไชส์ แนวคิดหลัก มีดังนี้

- 2.1 การนำองค์กรอย่างมีวิสัยทัศน์
- 2.2 ความเป็นมาตรฐานที่มุ่งเน้นลูกค้า
- 2.3 การเรียนรู้ขององค์กรและของแต่ละบุคคล
- 2.4 การให้ความสำคัญกับพนักงานและคู่ค้า
- 2.5 ความคล่องตัว
- 2.6 การมุ่งเน้นอนาคต
- 2.7 การจัดการเพื่อนวัตกรรม
- 2.8 การจัดการโดยใช้ข้อมูลจริง
- 2.9 ความรับผิดชอบต่อสังคม
- 2.10 การมุ่งเน้นที่ผลลัพธ์และการสร้างคุณค่า
- 2.11 มุ่งมองในเชิงระบบ

แต่ละกระบวนการจัดการมีรายละเอียดดังนี้

การนำองค์กรอย่างมีวิสัยทัศน์

ผู้นำระดับสูงขององค์กรควรกำหนดทิศทางและสร้างองค์กรที่มุ่งเน้นการพัฒนาระบบแฟรนไชส์ชัดเจน มีความเข้าใจในระบบงาน และสร้างค่านิยมที่มีความชัดเจน และเป็นรูปธรรมต่อการพัฒนาธุรกิจให้เติบโตในระบบแฟรนไชส์ รวมทั้งการกำหนดแผนการจัดทำแฟรนไชส์ทิศทาง ค่านิยม และความคาดหวังของนักลงทุน และองค์กรควรทำให้เกิดความสมดุลของความต้องการของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมด ผู้นำควรสร้างความมั่นใจในกลยุทธ์ ระบบ และวิธีการต่างๆ เพื่อให้บรรลุผลการดำเนินการธุรกิจในระบบแฟรนไชส์ที่เป็นมาตรฐาน กระตุ้นให้มีนวัตกรรมสร้างความรู้ และปัจจัยความสามารถ และทำให้มั่นใจว่าองค์กรมีความยั่งยืนเพียงพอต่อ การลงทุนในการขยายระบบแฟรนไชส์ ค่านิยมและกลยุทธ์ควรช่วยเหลือในการดำเนินกิจกรรมและ การตัดสินใจขององค์กร ผู้นำระดับสูงควรสร้างแรงบันดาลใจ จูงใจกระตุ้น และส่งเสริมให้บุคลากร ทุกคนมีส่วนร่วมในการทำให้องค์กรประสบความสำเร็จ มีการพัฒนาและเรียนรู้ มีนวัตกรรมอย่างสร้างสรรค์ ผู้นำระดับสูงควรมีความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติการและผลดำเนินการของคณะกรรมการธุรกิจภายในขององค์กร ในขณะที่คณะกรรมการธุรกิจมีความรับผิดชอบต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทุกกลุ่ม ในด้านจริยธรรม การปฏิบัติการ และผลการดำเนินการของการองค์กร รวมทั้งผู้นำระดับสูงด้วย ผู้นำระดับสูงควรปฏิบัติตามเป็นแบบอย่างที่ดี เพื่อสร้างรูปแบบ การดำเนินธุรกิจสำหรับผู้ประกอบการรายใหม่ที่เข้ามาเป็นสมาชิกในระบบแฟรนไชส์ โดยการมีพฤติกรรมที่มีจริยธรรม และการมีส่วนร่วมในการวางแผนการลงทุนของทุกธุรกิจ การสื่อสาร การสอนงาน การพัฒนาผู้นำในอนาคต การทบทวนผลดำเนินการขององค์กร และการยกย่องชุมชนเช่นกิจและทีมงาน ผู้นำ

ระดับสูงสามารถเสริมสร้างจริยธรรม ค่านิยม และความคาดหวังขององค์กรไปพร้อมๆ กับการสร้างภาวะผู้นำ ความมุ่งมั่น และความคิดริเริ่มให้เกิดขึ้นทั่วระบบแฟรนไชส์

ความเป็นมาตรฐานที่มุ่งเน้นลูกค้า

เนื่องจากผู้บริโภคเป็นผู้ตัดสินผลการดำเนินการและคุณภาพ ดังนั้นองค์กรต้องคำนึงถึงคุณลักษณะพิเศษทั้งหมดของผลิตภัณฑ์และบริการ รวมทั้งช่องทางที่ลูกค้าเข้าถึงองค์กรเพื่อสร้างคุณค่าให้แก่ลูกค้า ซึ่งนำไปสู่การได้ลูกค้าใหม่ ความพึงพอใจของลูกค้า ความนิยมของลูกค้า การกล่าวถึงในทางที่ดี การรักษาลูกค้าไว้ และความภักดี รวมทั้งการขยายธุรกิจ ความเป็นมาตรฐานที่มุ่งเน้นลูกค้า ประกอบด้วยส่วนที่เป็นปัจจัยบันดาลอนาคต คือการเข้าใจความประณานของลูกค้า การคาดการณ์ความต้องการของลูกค้า และโอกาสของตลาดในอนาคต คุณค่า ความพึงพอใจของลูกค้าอาจได้รับอิทธิพลจากปัจจัยต่างๆ ที่มาจากการทั้งหมดที่ลูกค้ามีกับองค์กร รวมถึงความสำนึกระหว่างองค์กรกับลูกค้า ซึ่งช่วยสร้างความไว้วางใจ เรื่องมั่น และความภักดีของลูกค้า

ความเป็นมาตรฐานที่มุ่งเน้นลูกค้า มีความหมายมากกว่าการลดของเสียและความผิดพลาด การมีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ หรือการลดข้อร้องเรียนจากลูกค้า อย่างไรก็ตาม ปัจจัยเหล่านี้เป็นสิ่งที่มีผลต่อภาพลักษณ์ขององค์กรในมุมมองของลูกค้า และเป็นส่วนสำคัญในความเป็นมาตรฐานที่มุ่งเน้นลูกค้า ยิ่งกว่านั้นความสำเร็จขององค์กรในการแก้ปัญหาของเสีย ความผิดพลาด เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการรักษาลูกค้าและสร้างความสัมพันธ์กับลูกค้า องค์กรที่มุ่งเน้นลูกค้า ไม่เพียงแต่ให้ความสำคัญต่อคุณลักษณะของผลิตภัณฑ์และบริการที่ตอบสนองความต้องการพื้นฐานของลูกค้าเท่านั้น แต่ยังต้องให้ความสำคัญต่อคุณลักษณะและคุณสมบัติพิเศษที่ทำให้ผลิตภัณฑ์และบริการแตกต่างจากคู่แข่ง ความแตกต่างนี้อาจเกิดจากการที่องค์กรเสนอสิ่งใหม่ หรือสิ่งที่ปรับปรุงใหม่ให้แก่ลูกค้าเฉพาะราย กลไกที่หลากหลายในการเข้าถึงของลูกค้า การตอบสนองอย่างรวดเร็วหรือความสัมพันธ์พิเศษกับลูกค้า ดังนั้น ความเป็นมาตรฐานที่มุ่งเน้นลูกค้าจึงเป็นแนวคิดเชิงกลยุทธ์ที่มุ่งเน้นการรักษาลูกค้าไว้และความภักดี การเพิ่มส่วนแบ่งตลาด และการเติบโตของธุรกิจ องค์กรต้องมีความไวต่อความต้องการของลูกค้าและตลาดที่เปลี่ยนแปลงและเกิดขึ้นใหม่ รวมทั้งปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อความพึงพอใจและความภักดีของลูกค้า องค์กรต้องรับฟังเสียงของลูกค้า องค์กรต้องคาดการณ์ความเปลี่ยนแปลงในตลาด ดังนั้น ความเป็นมาตรฐานที่มุ่งเน้นลูกค้า จำเป็นต้องทราบนักถึงการพัฒนาเทคโนโลยีและสิ่งที่คู่แข่งนำเสนอ รวมทั้งตอบสนองอย่างรวดเร็ว และยึดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงของลูกค้า สร้างความไว้วางใจ ความต่อเนื่อง และความภักดี

การเรียนรู้ขององค์กรและของแต่ละบุคคล

การที่องค์กรจะบรรลุผลการดำเนินการทางธุรกิจที่เป็นมาตรฐาน องค์กรต้องมีแนวทางการปฏิบัติเป็นอย่างดีในการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล การเรียนรู้ขององค์กร รวมถึงการปรับปรุง

อย่างต่อเนื่องของแนวทางที่มีอยู่และการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ นำไปสู่เป้าประสงค์และแนวทางใหม่ ๆ การเรียนรู้ดังปัจจุบันในแนวทางที่องค์กรปฏิบัติการ มีความหมายว่า การเรียนรู้จะต้อง

1. เป็นปกติวิสัยของงานประจำวัน
2. มีการปฏิบัติในระดับบุคคล หน่วยงาน และองค์กร
3. ส่งผลต่อการแก้ปัญหาที่ต้นเหตุ
4. มุ่งเน้นการสร้างและแบ่งปันความรู้ทั่วองค์กร
5. เกิดจากโอกาสที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่มีนัยสำคัญและมีความหมาย

แหล่งการเรียนรู้ในองค์กร รวมถึงความคิดของพนักงานและอาสาสมัคร การวิจัยและพัฒนาข้อมูลจากลูกค้า การแบ่งปันวิธีปฏิบัติที่เป็นมาตรฐาน และการขั้นระดับเทียบเคียง การเรียนรู้ขององค์กรส่งผลดังนี้

- 5.1 การเพิ่มนูลค่าแก่ลูกค้าผ่านผลิตภัณฑ์และบริการใหม่ หรือปรับปรุงใหม่
- 5.2 การสร้างโอกาสใหม่ ๆ ทางธุรกิจ
- 5.3 การลดความผิดพลาด ของเสีย ความสูญเสีย และต้นทุนที่เกี่ยวข้อง
- 5.4 การปรับปรุงความสามารถในการตอบสนองลูกค้าและลดรอบเวลา
- 5.5 การเพิ่มผลิตภาพและประสิทธิผลในการใช้ทรัพยากรห้องหมัดขององค์กร
- 5.6 การเพิ่มผลการดำเนินการขององค์กร เพื่อให้บรรลุผลในด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและการให้บริการชุมชน

โอกาสในการเรียนรู้และการได้ใช้ทักษะใหม่ ๆ ของแต่ละบุคคลมีผลมากขึ้นเรื่อย ๆ ต่อระดับความสามารถของพนักงานในองค์กรที่มีอาสาสมัคร การเรียนรู้ และทักษะของอาสาสมัคร แต่ละคนถือเป็นสิ่งสำคัญเช่นกัน และควรนำไปพิจารณาร่วมกับการพัฒนาการเรียนรู้และทักษะของพนักงานด้วย องค์กรลงทุนด้านการเรียนรู้ให้แต่ละบุคคลโดยการศึกษา การฝึกอบรม และโอกาสต่าง ๆ ในการก้าวหน้าและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โอกาสดังกล่าวอาจรวมถึงการหมุนเวียนภาระงาน และการได้รับค่าจ้างเพิ่มขึ้นตามความรู้และทักษะที่แสดงให้เห็นส่วนการสอนงาน ในขณะปฏิบัติงาน เป็นวิธีการฝึกอบรมที่คุ้มค่า และทำให้การศึกษาและการฝึกอบรมมีผลลัพธ์ รวมทั้งการเรียนรู้ผ่านคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต การสื่อสารผ่านดาวเทียม การเรียนรู้ของพนักงาน ส่งผลดังนี้

1. ทำให้บุคลากรในองค์กรมีความพึงพอใจและมีทักษะหลากหลายมากขึ้น
2. เกิดการเรียนรู้ข้ามหน่วยงาน
3. สร้างสินทรัพย์ทางความรู้แก่องค์กร
4. มีสภาพแวดล้อมที่ดีขึ้นเพื่อให้มีนวัตกรรม

ดังนั้น การเรียนรู้จึงไม่ควรมุ่งเพียงการให้ได้ผลิตภัณฑ์และบริการที่ดีขึ้น แต่ควรมุ่งถึงความสามารถในการตอบสนองลูกค้า การปรับตัว นวัตกรรม และมีประสิทธิภาพที่ดีขึ้นด้วย เพื่อทำให้องค์กรอยู่ในตลาด ได้อย่างยั่งยืนและมีความได้เปรียบในผลการดำเนินการ รวมทั้งทำให้บุคคล มีความพึงพอใจและแรงจูงใจในการมุ่งสู่ความเป็นมาตรฐาน

การให้ความสำคัญกับพนักงานและคุณค่า

ความหลากหลายของภูมิหลัง ความรู้ ทักษะ ความคิดสร้างสรรค์ และแรงจูงใจของบุคคลากรและคุณค่า ที่มีผลมากขึ้นเรื่อยๆ ต่อความสำเร็จขององค์กร การให้ความสำคัญกับบุคคลากร หมายถึง การมีความมุ่งมั่นที่จะทำให้บุคคลากรมีความพึงพอใจ มีการพัฒนา และมีความพากเพียร ซึ่งเกี่ยวข้องกับวิธีปฏิบัติที่มีความยืดหยุ่นและมีผลการดำเนินการที่ดี ปรับให้เหมาะสมกับสถานที่ทำงานและชีวิตครอบครัวที่มีความแตกต่างกัน ความท้าทายที่สำคัญกับบุคคลากรมีดังนี้

1. การแสดงถึงความมุ่งมั่นของผู้นำองค์กรที่มีต่อความสำเร็จของพนักงาน
2. การยกย่องเชิดชูบุคคลากรที่มีมากกว่าการให้ค่าตอบแทนตามปกติ
3. การสนับสนุนการพัฒนาและความก้าวหน้าของบุคคลากร
4. การแบ่งปันความรู้ขององค์กรเพื่อให้บุคคลากรสามารถให้บริการลูกค้าได้ดียิ่งขึ้นและสนับสนุนให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์

5. สร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมให้บุคคลากรกล้าคิดกล้าทำและมีนวัตกรรม
6. การสร้างสภาพแวดล้อมเพื่อสนับสนุนบุคคลากรที่หลากหลาย

ความคล่องตัว

เพื่อตอบสนองต่อตลาดที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว องค์กรต้องมุ่งเน้นการการทำงานแต่ละขั้นตอนในกิจกรรมต่างๆ (เช่น Concurrent Engineering) เริ่มตั้งแต่การวิจัย วางแผนและออกแบบ ไปถึงการนำไปใช้ในเชิงพาณิชย์และนำไปปฏิบัติ ผลการดำเนินการในด้านเวลา มีความสำคัญมาก ยิ่งขึ้นในปัจจุบัน และรอบเวลาอย่างเป็นตัวแปรกระบวนการที่สำคัญ การมุ่งเน้นเรื่องเวลาทำให้เกิดประโยชน์อื่นๆ ที่สำคัญด้วย การปรับปรุงในเรื่องเวลาจะผลักดันให้มีการปรับปรุงต่างๆ ในเรื่องระบบงาน องค์กร คุณภาพ ต้นทุน และผลิตภัณฑ์ไปพร้อมๆ กัน การมุ่งเน้นอนาคต ในสภาพแวดล้อมด้านการแข่งขันในปัจจุบัน การสร้างองค์กรที่มีความยั่งยืนต้องอาศัยความเข้าใจในปัจจัยต่างๆ ทั้งในระยะสั้นและระยะยาวที่มีผลกระทบต่อองค์กรและตลาด การมุ่งสู่การเติบโตอย่างยั่งยืนและการเป็นผู้นำในตลาด องค์กรต้องมีแนวคิดที่มุ่งเน้นอนาคตอย่างจริงจัง และมีความมุ่งมั่นที่จะสร้างพันธะระยะยาวกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญ ได้แก่ ลูกค้า บุคคลากร ผู้ส่งมอบและคู่ค้า ผู้ถือหุ้น สาธารณะ และชุมชนขององค์กร การวางแผนงานขององค์กรจึงควรคาดการณ์ล่วงหน้าถึงปัจจัยต่างๆ เช่น ความคาดหวังของลูกค้า โอกาสในการสร้างธุรกิจใหม่ และความร่วมมือทางธุรกิจ

การพัฒนาบุคลากรและความต้องการในการทำงาน การขยายตัวของตลาดโลก การพัฒนาด้านเทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลงของกฎระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ความต้องการและความคาดหวังของชุมชนและสังคมที่เปลี่ยนไป รวมทั้งการปรับเปลี่ยนเชิงกลยุทธ์ของคู่แข่ง ดังนี้ วัดถูประสงค์ เชิงกลยุทธ์และการจัดสรรงรภารกิจซึ่งต้องรองรับปัจจัยต่างๆ ด้วย การมุ่งเน้นอนาคตครอบคลุม ตึงการพัฒนาบุคลากร และการส่งมอบ การบรรลุแผนสืบทดสอบที่มีประสิทธิผล การสร้างโอกาสเพื่อนวัตกรรม และการคาดการณ์ล่วงหน้าถึงความรับผิดชอบต่อสาธารณะและความกังวลของสาธารณะ

การจัดการเพื่อนวัตกรรม

นวัตกรรม หมายถึง การเปลี่ยนแปลงที่มีความสำคัญต่อการปรับปรุงธุรกิจ ผลิตภัณฑ์ บริการ โปรแกรมกระบวนการและการปฏิบัติการขององค์กร รวมทั้งการสร้างคุณค่าใหม่ให้แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย นวัตกรรม ควรนำองค์กรไปสู่มิติใหม่ในการดำเนินการ นวัตกรรมไม่อยู่ในขอบเขตงานของฝ่ายวิจัยและพัฒนาเท่านั้น นวัตกรรมมีความสำคัญต่อการดำเนินการในทุกแห่งมุ่งทุกรอบงาน และทุกรอบวนการ ผู้นำองค์กรซึ่งควรชี้นำและจัดการให้นวัตกรรมเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมการเรียนรู้ องค์กรควรน้อมรับการนวัตกรรมไว้ในการทำงานประจำวันและใช้ระบบการปรับปรุงผลการดำเนินการขององค์กรสนับสนุนให้เกิดนวัตกรรมนวัตกรรมเกิดจากการสะสมความรู้ขององค์กรและบุคลากร ดังนี้ ความสามารถในการเผยแพร่และใช้ประโยชน์จากความรู้เหล่านี้อย่างรวดเร็ว ซึ่งมีความสำคัญต่อการผลักดันนวัตกรรมขององค์กร

การจัดการโดยใช้ข้อมูลจริง

การวิเคราะห์ผลการดำเนินการมีความสำคัญต่อองค์กร การวัดผลความจากความจำเป็น และกลยุทธ์ทางธุรกิจ การวัดผลควรให้ข้อมูลและสารสนเทศที่สำคัญอย่างยิ่งเกี่ยวกับกระบวนการผลผลิตและผลลัพธ์ที่สำคัญ การจัดผลการดำเนินการขององค์กรต้องใช้ข้อมูลและสารสนเทศ หลากหลาย การวัดผลการดำเนินการควรครอบคลุมถึงผลการดำเนินการด้านลูกค้า ผลิตภัณฑ์ และบริการ รวมทั้งการเปรียบเทียบผลการดำเนินการด้านการปฏิบัติการ ผลการดำเนินการด้านการตลาดและผลการดำเนินการเชิงแบ่งชั้น รวมถึงผลการดำเนินการผู้ส่งมอบบุคลากร ศั�หุนและเงิน ตลอดจนการกำกับดูแล และการปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับ องค์กรควรจำแนกข้อมูลเพื่อสะท้อนต่อการวิเคราะห์ เช่น จำแนกตามตลาด ตามสายผลิตภัณฑ์ และตามกลุ่มนักลูกค้า การวิเคราะห์ หมายถึง การดึงสาระสำคัญของข้อมูลและสารสนเทศออกมาเพื่อสนับสนุนการประเมินผลการตัดสินใจและการปรับปรุง ใน การวิเคราะห์องค์กรจำเป็นต้องใช้ข้อมูลเพื่อบ่งบอกถึงแนวโน้ม การคาดการณ์ และความเป็นเหตุเป็นผลกัน ซึ่งโดยปกติแล้วอาจไม่เห็นเด่นชัด การวิเคราะห์จะสนับสนุนจุดมุ่งหมายหลัก ๆ ของการวางแผน การทบทวนผลการดำเนินการ

โดยรวม การปรับปรุงการปฏิบัติการ การบรรลุผลการจัดการเปลี่ยนแปลง และการเปรียบเทียบผลการดำเนินการกับคู่แข่ง หรือเปรียบเทียบกับระดับที่ยอมเกียงของ “วิธีปฏิบัติที่เป็นมาตรฐาน” ใน การปรับปรุงผลการดำเนินการและการจัดการการเปลี่ยนแปลง องค์กรควรให้ความสำคัญกับ การเลือกและใช้ตัวดัชนีชี้วัดผลการดำเนินการ ตัวดัชนีชี้วัดที่เลือกไว้ควรสะท้อนถึง ปัจจัยต่าง ๆ ที่นำไปสู่การปรับปรุงผลการดำเนินการในด้านลูกค้า การปฏิบัติการ การเงิน และ จริยธรรม กลุ่มตัวดัชนีชี้วัดที่เชื่อมโยงกับความต้องการของลูกค้า และผลการดำเนินการของ องค์กรจะเป็นพื้นฐานที่เด่นชัดในการทำให้กระบวนการทั้งหมดสอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน กับเป้าประสงค์ขององค์กร การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการติดตาม อาจทำให้เกิดการ ประเมินและเปลี่ยนตัวดัชนีชี้วัดเพื่อให้สนับสนุนเป้าประสงค์ขององค์กรยิ่งขึ้น

ความรับผิดชอบต่อสังคม

ผู้นำองค์กรควรให้ความสำคัญต่อความรับผิดชอบที่มีต่อสาธารณะ พุทธิกรรมที่มี จริยธรรม และความจำเป็นในการบำเพ็ญตนเป็นพลเมืองที่ดีด้วย ผู้นำควรเป็นแบบอย่างที่ดีในการ มุ่งเน้นจริยธรรมและการคุ้มครองป้องกันสุขอนามัยของสาธารณะ ความปลอดภัย และสิ่งแวดล้อม ครอบคลุมถึงการปฏิบัติการขององค์กร และวางรหัสวิศวกรรมของผลิตภัณฑ์และบริการ นอกจากนั้น องค์กรควรให้ความสำคัญต่อการอนุรักษ์ทรัพยากร และการลดความสูญเสียตั้งแต่ต้นทางการ วางแผนจัดการค่าใช้จ่าย ลดผลกระทบในเชิงลบที่อาจเกิดขึ้นจากการผลิต การกระจาย ผลิตภัณฑ์ การขนส่ง การใช้และการกำจัดผลิตภัณฑ์ การวางแผนที่มีประสิทธิผล ควรป้องกันมิให้ เกิดปัญหา แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างตรงไปตรงมา และจัดให้มีสารสนเทศและการสนับสนุนที่ จำเป็น เพื่อให้สาธารณะมีความตระหนักรู้เรื่องดังกล่าวอยู่เสมอ รวมทั้งรักษาความปลอดภัยและความ เชื่อมั่นของสาธารณะในหลาย ๆ องค์กร ขั้นตอนการออกแบบระบบธุรกิจรวมถึงผลิตภัณฑ์ และการให้บริการ มีความสำคัญมากในด้านความรับผิดชอบต่อสาธารณะ การตัดสินใจที่เกี่ยวกับ การออกแบบที่มีผลกระทบต่อกระบวนการผลิตและของเสียที่เป็นขยายตัวไปและขยายอุตสาหกรรม ดังนั้น กลยุทธ์การออกแบบที่มีประสิทธิผลจึงควรคำนึงถึงการณ์ล่วงหน้าถึงความกังวลและความ รับผิดชอบด้านสิ่งแวดล้อมที่เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ องค์กรไม่ควรเพียงแต่ปฏิบัติตามกฎหมายและ กฎระเบียบที่บังคับของท้องถิ่น จังหวัด หรือประเทศเท่านั้น แต่ควรใช้เป็นโอกาสในการปรับปรุง เพื่อองค์กร “ปฏิบัติให้เหนือกว่ากฎหมายกฎระเบียบที่บังคับ และข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องที่บังคับใช้ กับองค์กร” การบำเพ็ญตนเป็นพลเมืองดี เกี่ยวกับการนำองค์กรและการสนับสนุนจุดประสงค์ที่ สำคัญด้านสาธารณะสุขตามข้อจำกัดด้านทรัพยากรขององค์กร จุดประสงค์ดังกล่าว อาจรวมถึงการ ปรับปรุงด้านการศึกษาและสุขอนามัยของชุมชน การทำให้มีสิ่งแวดล้อมที่ดี การอนุรักษ์ทรัพยากร การให้บริการชุมชน การปรับปรุงวิธีปฏิบัติขององค์กร และการแบ่งปันสารสนเทศที่ไม่เป็น

ความลับทางธุรกิจ ภาวะผู้นำในฐานะเป็นพลเมืองดี ยังรวมถึงการผลักดันองค์กรอื่น ๆ ทั้งในภาครัฐ และเอกชนให้ร่วมดำเนินการตามจุดประสงค์ดังกล่าวด้วย การจัดการในเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคม จำเป็นต้องใช้ตัววัดที่เหมาะสมและความรับผิดชอบของภาวะผู้นำสำหรับตัววัดดังกล่าว การมุ่งเน้นที่ผลลัพธ์และการสร้างคุณค่า

การวัดผลการดำเนินการขององค์กร จำเป็นต้องมุ่งเน้นผลลัพธ์ที่สำคัญ ผลลัพธ์ดังกล่าวควรใช้เพื่อสร้างคุณค่าและรักษาความสมดุลของคุณค่าให้แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญ ได้แก่ ลูกค้า บุคลากร ผู้ถือหุ้น ผู้ส่งมอบและคู่ค้า สาธารณณะ และชุมชน จากการสร้างคุณค่าให้แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญเหล่านี้ ทำให้องค์กรสามารถสร้างความภาคภูมิต่องค์กร นำไปสู่การเติบโตทางเศรษฐกิจและช่วยเหลือสังคมด้วย ในการรักษาความสมดุลของคุณค่า กลยุทธ์ขององค์กรควรระบุความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญอย่างชัดเจน เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายซึ่งบางครั้งอาจมีความขัดแย้งกันหรือมีการเปลี่ยนแปลงไป กลยุทธ์ดังกล่าวจะช่วยทำให้มั่นใจว่า แผนงานและการปฏิบัติการต่าง ๆ ตอบสนองต่อความต้องการที่แตกต่างกันของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และหลีกเลี่ยงผลกระทบในเชิงลบต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียใด ๆ การใช้ตัววัดผลการดำเนินการแบบนำและแบบตาม (Leading & lagging) ร่วมกันอย่างสมดุลเป็นวิธีการที่มีประสิทธิผลในการสื่อสาร ลำดับความสำคัญระดับสั้นและระยะยาวขององค์กร การติดตามผลการดำเนินการจริงและเป็นพื้นฐานที่เด่นชัดในการปรับปรุงผลลัพธ์ต่าง ๆ

มุ่งมองในเชิงระบบ

เกณฑ์มาตรฐานคุณภาพแฟรนไชส์ให้มุ่งมองที่เน้นผลประกอบการในเชิงระบบ ที่มีทั้งผู้ก่อตั้งหรือแฟรนไชส์เซอร์ และผู้ร่วมลงทุนหรือแฟรนไชส์ ในเชิงระบบในการจัดการองค์กร และกระบวนการที่สำคัญสำหรับการบริหารสาขาเพื่อให้บรรลุผลลัพธ์ นั่นคือ ผลการดำเนินการที่เป็นธุรกิจมาตรฐาน เกณฑ์ทั้ง 7 หมวด และค่านิยมหลักเป็นกรอบในการสร้างระบบและการบูรณาการกลไกของระบบเข้าด้วยกัน อย่างไรก็ตาม การจัดการ โดยรวมให้ประสบผลสำเร็จต้องอาศัยการสังเคราะห์อย่างเฉพาะเจาะจง ความสอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน และการบูรณาการ การสังเคราะห์ หมายถึง การมองภาพรวมขององค์กร โดยใช้ความต้องการที่สำคัญของธุรกิจ รวมถึงวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการความสอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน หมายถึงการใช้การเชื่อมโยงที่สำคัญระหว่างข้อกำหนดต่าง ๆ ในหมวดต่าง ๆ ของเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพแฟรนไชส์ เพื่อทำให้มั่นใจว่าแผนงาน กระบวนการ ตัววัดและปฏิบัติการต่าง ๆ มีความสอดคล้องกัน การบูรณาการเป็นการต่อยอด จากความสอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน เพื่อให้องค์กรตอบรับต่อส่วนของระบบการจัดการ ผลดำเนินการขององค์กรมีการปฏิบัติการอย่างเชื่อมโยงซึ่งกันและกันอย่างสมบูรณ์ ระบบแฟรนไชส์ที่เป็นมาตรฐานต้องมีการตรวจสอบส่วนคือ การประเมินตนเอง

โดยให้ข้อมูลการพิจารณาค้านแฟรนไชส์ และการตรวจสอบจากผู้ตรวจวินิจฉัยที่ถือว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาถึงระบบธุรกิจแฟรนไชส์ที่ถูกต้อง อย่างไรก็ตามผู้ตรวจวินิจฉัยจะเป็นผู้ให้ข้อมูลเบื้องต้น และมีคณะกรรมการค้านเทคนิคที่จะเป็นผู้ตรวจสอบและประเมินผล คณะกรรมการนี้ก็จะตั้งนั้นการประเมินสุดท้ายจึงขึ้นกับการตัดสินของคณะกรรมการมาตรฐานคุณภาพแฟรนไชส์แห่งชาติเป็นผู้พิจารณานำเสนอต่อกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ เกณฑ์เพื่อการดำเนินการสู่มาตรฐานคุณภาพแฟรนไชส์ ค้านนิยมหลักและแนวคิดที่ได้กล่าวไปแล้วสามารถจัดแบ่งออกเป็น 7 หมวดด้วยกัน คือ

1. การนำองค์กร
2. การวางแผนเชิงกลยุทธ์
3. การมุ่งเน้นลูกค้าและตลาด
4. การวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้
5. การมุ่งเน้นบุคคล
6. การจัดการกระบวนการ
7. ผลลัพธ์

ประวัติความเป็นมาของธุรกิจแฟรนไชส์ร้านกาแฟเมฆอน (Café Amazon)

ร้านกาแฟเมฆอน เกิดจากความคิดริเริ่ม และการมีวิสัยทัศน์ของผู้บริหารระดับสูง ปตท. คุณอภิสิทธิ์ รุจิเกียร์กิจ อดีตรองกรรมการผู้จัดการใหญ่ กลุ่มธุรกิจน้ำมัน ปตท. ปี 2545 ซึ่งในช่วงเวลาดังกล่าว ธุรกิจร้านกาแฟอยู่ในช่วงคึกคัก และตื่นตัวเป็นอย่างมาก อาจเนื่องจากมีธุรกิจร้านกาแฟรายใหญ่จากต่างประเทศเข้ามาลงทุนในประเทศไทย ขณะเดียวกันกระแสความนิยมการดื่มกาแฟของคนไทยเริ่มเปลี่ยนไป จากเดิมดื่มกาแฟสำเร็จรูปถล่มมาดื่มกาแฟสด เราจึงได้เห็นร้านกาแฟอยู่ในช่วงคึกคักมาก รวมทั้งในสถานีบริการน้ำมันด้วยจากข้อมูลงานวิจัยพบว่า ปัจจุบันตลาดค้าวับด้วยเมืองไทยยังมีอนาคตสดใส เนื่องจากเมืองไทยยังมีอัตราการดื่มกาแฟต่อคนต่ำมาก เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศไทยในแถบยุโรปและอเมริกาด้วยเห็นนี้ ปตท. ได้เดินทางไปกับผู้ประกอบการ สถานีบริการน้ำมันและเป็นการพัฒนาธุรกิจดังกล่าว ให้เป็นจุดแข็งของปีนี้ ปตท. ซึ่งให้บริการเครื่องดื่มที่มีคุณภาพเป็นมาตรฐานเดียวกัน ให้กับกลุ่มผู้บริโภคที่เดินทางท่องเที่ยวหรือเป็นจุดพักสำหรับนักเดินทางเพื่อนผ่อนคลาย และเติมความสดชื่นได้ด้วย ภายใต้แนวคิด “Café Amazon เข้มข้น...เพื่อคนเดินทาง”

Café Amazon เป็นชื่อที่ได้จากแหล่งกาแฟที่มีชื่อเสียงของโลก จากประเทศบราซิลที่เป็นต้นตำหรับของการกาแฟ ผู้คนกับเมืองคิดถึงป้าอมซอนจะคิดถึงความร่มรื่นของธรรมชาติประกอบด้วยแมกไม้และเสียงน้ำไหลที่ให้ความร่มเย็นดังนั้น ความลงตัวด้านชื่อ แนวคิดที่ต้องการให้เป็นร้านกาแฟแบบนั่งพักผ่อนระหว่างการเดินทาง หรือเป็นแหล่งนัดพบของกลุ่มผู้บริโภครุ่นใหม่ที่นิยมดื่มกาแฟสดๆ อร่อยเข้มข้นสไตล์อิตาเลียน พร้อมบรรยายกาศเย็นสบาย ด้วยร่มไม้ล้อมรอบ

วัฒนธรรมตะวันตกมาพسانกับวัฒนธรรมตะวันออก (West Efficiency & Standard With East Service & Hospitality or East Meet West) ภายในปี 2555 ร้านกาแฟเมซอน ต้องมีสาขามากที่สุด ในสถานีบริการภาคพื้นเอเชีย และจะดึงมีบาริสต้าที่ดีที่สุดในประเทศไทย รวมทั้งสิทธิ์พิเศษด้วย Café Amazon Member Club โดยถือเป็นสถานที่ไว้ต้อนรับสำหรับเพื่อนักเดินทางทั่วไทย เพื่อให้ เป็นอีกหนึ่งจุดพักรถที่สร้าง ความสุขให้กับนักเดินทาง...นึกถึงกาแฟ...นึกถึง Café Amazon ใน สถานีบริการน้ำมัน ปตท.

ปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมซอน

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมซอน ศึกษาเฉพาะ จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยมุ่งค้นหาปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมซอน โดย ค้นคว้าแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จ โดยเฉพาะในการดำเนินธุรกิจ แฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมซอน จึงได้นำแนวคิดทฤษฎีมานำเสนอเพื่อเป็นแนวทางในการวิจัยดังนี้

ทฤษฎีส่วนประสมการตลาดบริการ (Services Marketing Mix: 7Ps)

ทฤษฎีส่วนประสมการตลาดบริการ (7Ps) คือการนำส่วนผสมทางการตลาด (The Marketing Mix) มาใช้ร่วมกันเพื่อตอบสนองความพึงพอใจของลูกค้ากลุ่มเป้าหมาย (Kotler, 1997, p. 92) เพื่อให้การดำเนินงานให้ธุรกิจสอดคล้องกับความต้องการของตลาดเป้าหมาย ซึ่งมีบทบาท สำคัญทำหน้าที่ร่วมกันในการสื่อสารการตลาดให้แก่ผู้รับสารอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้บรรลุ วัตถุประสงค์การตลาดที่กำหนดไว้ ประกอบด้วยเครื่องมือต่อไปนี้ (ธีรกิติ นวรัตน์ ณ อุษณา, 2549)

- 1. ด้านผลิตภัณฑ์ (Product)** หมายถึง สิ่งที่เสนอขายโดยธุรกิจเพื่อสนองความต้องการ ของลูกค้าให้พึงพอใจผลิตภัณฑ์ที่เสนอขายอาจจะมีตัวตนหรือไม่มีตัวตนก็ได้ ผลิตภัณฑ์จะ ประกอบด้วย สินค้า บริการ ความคิด สถานที่ องค์กรหรือบุคคล

- 2. ด้านราคา (Price)** คุณค่าผลิตภัณฑ์ในรูปด้วยเงิน ราคาเป็นต้นทุนของลูกค้า ผู้บริโภคจะ เปรียบเทียบระหว่างคุณค่า (Value) ผลิตภัณฑ์กับราคากลิตภัณฑ์นั้น ถ้าคุณค่าสูงกว่าเจ้าก็จะ ตัดสินใจซื้อ

- 3. ด้านการส่งเสริมการตลาด (Promotion)** เป็นการติดต่อสื่อสารเกี่ยวกับข้อมูลระหว่าง ผู้ขายกับผู้ซื้อ เพื่อสร้างทัศนคติและพฤติกรรมการซื้อ การติดต่อสื่อสารอาจใช้พนักงานขายทำการ ขาย (Personal Selling) และการติดต่อสื่อสารโดยไม่ใช้คน (Non-personal Selling) เครื่องมือใน การติดต่อสื่อสารมีหลายประการ ซึ่งอาจเลือกใช้หนึ่งหรือหลายเครื่องมือต้องใช้หลักการเลือกใช้ เครื่องมือสื่อสารแบบประสมประสานกัน (Integrated Marketing Communication) โดยพิจารณา

ความหมายจะมีความสอดคล้องกับผลิตภัณฑ์ คู่แข่งขัน โดยบรรลุจุดมุ่งหมายร่วมกันได้ เครื่องมือส่งเสริมที่สำคัญมีดังนี้

3.1 การโฆษณา (Advertising) เป็นกิจกรรมในการเสนอข่าวสารเกี่ยวกับองค์การและ (หรือ) ผลิตภัณฑ์ บริการ หรือความคิด ที่ต้องมีการจ่ายเงิน โดยผู้อุปถัมภ์รายการกลยุทธ์ในการโฆษณาจะเกี่ยวข้องกับ 1. กลยุทธ์การสร้างสรรค์งานโฆษณา (Creative Strategy) และยุทธวิธีการโฆษณา (Advertising Tactics) 2. กลยุทธ์ต่อ (Media Strategy)

3.2 การขายโดยใช้พนักงานขาย (Personal Selling) เป็นกิจกรรมการแจ้งข่าวสารและชูจุดเด่นโดยใช้บุคคล งานนี้จะเกี่ยวข้องกับ 1. การขายโดยใช้พนักงานขาย (Personal Selling Strategy) 2. การจัดการหน่วยงานขาย (Sale force Management)

3.3 การส่งเสริมการขาย (Sales Promotion) หมายถึง กิจกรรมการส่งเสริมที่นอกเหนือจากการโฆษณา การขายโดยใช้พนักงานขาย และการให้ข่าวสารประชาสัมพันธ์ ซึ่งสามารถกระตุ้นความสนใจ ทดลองใช้ หรือการซื้อโดยลูกค้าขึ้นสุดท้ายหรือบุคคลอื่นในช่องทาง การส่งเสริมการขายมี 3 รูปแบบ คือ 1. การกระตุ้นผู้บริโภค เรียกว่า การส่งเสริมการขายที่มุ่งสู่ผู้บริโภค (Consumer Promotion) 2. การกระตุ้นคนกลาง เรียกว่า การส่งเสริมการขายที่มุ่งสู่คนกลาง (Trade Promotion) 3. การกระตุ้นพนักงานขาย เรียกว่า การส่งเสริมการขายที่มุ่งสู่พนักงานขาย (Sale force Promotion)

3.4 การให้ข่าวและการประชาสัมพันธ์ (Publicity and Public Relation) การให้ข่าว เป็นการเสนอความคิดเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการที่ไม่ต้องมีการจ่ายเงิน สำหรับประชาสัมพันธ์ หมายถึง ความพยายามที่มีการวางแผนโดยองค์กรหนึ่งเพื่อสร้างทัศนคติที่ดีต่อองค์กร ให้เกิดกับกลุ่มtarget หนึ่ง การให้ข่าวเป็นกิจกรรมหนึ่งของการประชาสัมพันธ์

3.5 การตลาดทางตรง (Direct Marketing หรือ Direct response Marketing) และ การตลาดเชือต์ (Online Marketing) เป็นการติดต่อสื่อสารกับกลุ่มเป้าหมายเพื่อให้เกิดการตอบสนอง (Response) โดยตรง หรือหมายถึงวิธีการต่าง ๆ ที่นักการตลาดใช้ส่งเสริมผลิตภัณฑ์ โดยตรงกับผู้ซื้อและทำให้เกิดการตอบสนองในทันที ประกอบด้วย 1. การขายทางโทรศัพท์ 2. การขายโดยใช้จดหมาย 3. การขายโดยใช้แคตตาล็อก 4. การขายทางโทรศัพท์วิทยุ หรือ หนังสือพิมพ์ ซึ่งจะนำไปให้ลูกค้ามีกิจกรรมการตอบสนอง เช่น คุปองแลกซื้อ

4. ด้านการจัดจำหน่าย (Place) หมายถึง โครงสร้างของช่องทางซึ่งประกอบด้วยสถานที่ และกิจกรรม ใช้เพื่อเคลื่อนย้ายผลิตภัณฑ์และบริการจากองค์กรไปยังตลาดสถานที่ที่นำผลิตภัณฑ์ออกสู่ตลาดเป้าหมาย ที่คือ สถานที่การตลาด สำหรับกิจกรรมที่ช่วยในการกระจายตัวสินค้า

ประกอบด้วย การขนส่ง การคลังสินค้า และการเก็บรักษาสินค้าคงคลังการจัดจำหน่ายจึงประกอบด้วย 2 ส่วนดังนี้

4.1 ช่องทางการจัดจำหน่าย (Channel of Distribution) หมายถึง เส้นทางที่ผลิตภัณฑ์ และ (หรือ) กรรมสิทธิ์ที่ผลิตภัณฑ์ลูกเปลี่ยนมือไปยังตลาดในระบบช่องทางการจัดจำหน่ายจึงประกอบด้วยผู้ผลิต คุณภาพ ผู้บริโภคหรือผู้ใช้งานอุตสาหกรรมแสดงช่องทางการจัดจำหน่ายของผลิตภัณฑ์

4.2 การสนับสนุนการกระจายตัวสินค้าสู่ตลาด (Market Logistic) หมายถึง กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนย้ายตัวผลิตภัณฑ์จากผู้ผลิตไปยังผู้บริโภค หรือผู้ใช้งานอุตสาหกรรม การกระจายสินค้าจึงประกอบด้วยงานที่สำคัญต่อไปนี้ 1. การขนส่ง (Transportation) 2. การเก็บรักษาสินค้า (Storage) และการคลังสินค้า (Warehousing) 3. การบริหารสินค้าคงเหลือ (Inventory Management)

5. ด้านบุคคล (People) การคัดเลือก การฝึกอบรม และการจูงใจพนักงาน เพื่อสร้างความพึงพอใจให้ลูกค้า และสร้างความแตกต่างให้เหนือคู่แข่งขัน ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ระหว่างผู้ขายกับผู้ซื้อ องค์กร

6. ด้านหลักฐานทางกายภาพ (Physical Evidence) การแสดงให้เห็นถึงคุณภาพของการบริการให้กับลูกค้าโดยพยาบาลสร้างคุณภาพโดยรวม (Total Quality Management) โดยผ่านการใช้หลักฐานที่มั่นคงเห็นคุณค่าของการบริการที่ส่งมอบ อย่างด้านการเจรจาต้องสุภาพอ่อนโยน การให้บริการที่รวดเร็ว และประทับใจด้านอื่น ๆ ที่ลูกค้าควรจะได้รับ

7. ด้านกระบวนการ (Process) คือ กระบวนการเพื่อจัดส่งบริการให้กับลูกค้า เพื่อให้เกิดความแตกต่าง สร้างความพึงพอใจและเกิดความประทับใจ เป็นขั้นตอนหรือกระบวนการในการให้บริการ ระบุเป็น รวมทั้งวิธีการทำงานซึ่งเกี่ยวข้องกับการสร้างและการนำเสนอบริการให้กับลูกค้า เช่น การตัดสินใจในเรื่องนโยบายที่เกี่ยวกับลูกค้าและบุคลากรขององค์กร

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ 7 ประการ

นอกจากเครื่องมือที่ใช้ในการสร้างความพึงพอใจแก่ผู้บริโภคแล้ว ภาคธุรกิจ SMEs ที่ธุรกิจนี้ควรมี 7 ประการคือ

1. ความมุ่งมั่น (Drive) สู่ความเป็นเลิศ (Personal Mastery) เป็นหัวใจสำคัญประการแรกที่ทุกคนต้องประพฤติปฏิบัติเพื่อความสำเร็จ ผู้ประกอบธุรกิจพึงจะจำไว้เสมอว่า "ไม่มีความสำเร็จ อันยิ่งใหญ่ได้ ๆ ที่จะได้มาจากการเพียรพยายามเพียงน้อยนิด"

2. ภูมิปัญญา (Knowledge/ Wisdom) ไม่ว่าจะเป็นความรู้ ความสามารถ ทักษะ ทั้งทางด้านเทคนิคและด้านการบริหาร ที่ต้องมีอย่างครบครัน

3. การเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) เพื่อเพิ่มพูนภูมิพลังแห่งปัญญาอยู่ตลอดเวลา อันจะนำมาซึ่งโอกาสทางธุรกิจอย่างมากในยุคใหม่

4. ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (Personal Creativity) อันเนื่องมาจากรูปแบบวิธีคิด (Mental Ability) ที่จะก่อให้เกิดมุมมองใหม่ ๆ (New Paradigm) ที่แตกต่างไปจากผู้อื่น ไม่ติดยึด ยึดติดกับรูปแบบเดิม ๆ สามารถแสวงหาโอกาส (Opportunity Seeking) เพื่อนำมาบริหารและพัฒนาให้เกิดคุณค่าแก่ธุรกิจของตน ทั้งในด้านของการปรับปรุงระบบงานทั่วไป ระบบการผลิต ระบบการตลาด และระบบการบริการลูกค้า ตลอดจนระบบการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์

5. มนุษยสัมพันธ์และทักษะการสื่อสาร (Human Relations & Communications Ability) ซึ่งเป็นส่วนที่สำคัญสำหรับการติดต่อสื่อสาร ให้บริการแก่ลูกค้าและบริหารทีมงานขนาดเล็ก ให้มีความมุ่งมั่นเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มีความเข้าใจในทิศทาง กลยุทธ์ และวิธีปฏิบัติที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันอย่างสอดคล้อง โดยพื้นฐานที่สำคัญสำหรับการที่จะเป็นทั้งเจ้าของกิจการ และผู้จัดการในเวลาเดียวกันนั้น ถึงหนึ่นไม่พ้นที่จะต้องมีเข้าว่าอารมณ์ หรือความฉลาดรู้ทางอารมณ์ (Emotional Quotient: EQ)

6. ทักษะการแก้ปัญหาและตัดสินใจ (Problem Solving & Decision Making Skill) ในการประกอบธุรกิจส่วนตัวนั้น บ่อยครั้งที่จะต้องเผชิญกับปัญหาเชิงระบบของตัวธุรกิจ รวมถึงปัญหารายวันที่เกิดแก่ลูกค้าและสินค้า บริการ ความเข้าใจในตัวปัญหา เทคนิคการวิเคราะห์ปัญหา การกำหนดทางเลือกในการตัดสินใจ ตลอดจนการวิเคราะห์ความคุ้มค่าเพื่อตัดสินใจ จะเป็นทักษะที่จะช่วยให้ประสบความสำเร็จทางธุรกิจได้เป็นอย่างดี

7. การบริหารเวลา (Time Management) ความยุติธรรมเพียงประการเดียวที่ปราฏอยู่บนโลกนี้ ก็คือ เวลาของทุก ๆ วัน คนมี 24 ชั่วโมงเท่านั้น ขึ้นอยู่กับว่าใครจะใช้มันให้หมด ๆ ไปในลักษณะใด เวลาสำหรับเจ้าของธุรกิจมีคุณค่าอย่าง ทำอย่างไรจึงจะเกิดคุณประโยชน์ แก่ลูกค้า ครอบครัว และสุขภาพส่วนตัว

ปัจจัยทั้งหมดเป็นเพียงข้อพื้นฐาน ยังมีสิ่งที่เจ้าของธุรกิจ ยังมีอีกมากหมายหลายประการ อาทิเช่น ความเป็นผู้นำ ความสามารถในการบริหาร การมอนитอร์ยงาน การกำกับดูแล ฯลฯ แต่ก็มิได้เป็นประเด็นที่น่าวิตกกังวลแต่อย่างใด หากบุคคลมีการฝึกอบรมรู้ด้วย "การเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning)"

ปัจจัยสู่ความสำเร็จของผู้ประกอบการ SMEs

สุรชัย ภัทรบรรจิ (2552) พนักงานบริหารระดับอาชูโโซ ส่วนอุตสาหกรรมการผลิต โครงการศึกษา วิเคราะห์และเตือนภัย SMEs รายสาขา (SAW) สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) เกี่ยวกับปัจจัยสู่ความสำเร็จของผู้ประกอบการ SMEs ที่ต้องการทำธุรกิจเป็นของตนเองจำเป็นจะต้องมีสัญชาตญาณของความเป็นผู้ประกอบการ และมีความหวนหาญในการหาซ่องทางในการลงทุนทำธุรกิจอยู่เสมอ ดังนั้นผู้ที่จะเป็นผู้ประกอบการจำเป็นจะต้องไม่กังวลกับปัญหาอุปสรรคใด ๆ ที่จะเกิดขึ้นเมื่อแต่ความตั้งใจแนวโน้มกว่าจะทำ ต้องทำให้ได้ แม้จะเหนื่อยหรือย่างไรก็ต้องอดทน ทำงานหนักต่อไปและมีความผูกพันกับงานที่ทำเพื่อให้เกิดความสำเร็จ จากการวิจัยพบว่าคุณลักษณะของความเป็นผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จนั้น ต้องมีหลายประการประกูลอกัน ผู้ที่จะเป็นผู้ประกอบการอาจจะไม่จำเป็นจะต้องมีให้ครบทุกข้อ ยกเว้นข้อที่จำเป็นบางข้อที่ควรจะมี ดังนั้นขอให้พิจารณาดูตนเองว่าขาดข้อใดบ้าง เทืนสมควรที่จะพัฒนาให้เกิดขึ้นกับตนเองก็จะเป็นประโยชน์ คุณลักษณะดังกล่าวมีดังต่อไปนี้

1. ความกล้าเสี่ยง (Risk Taking) "ธุรกิจ" กับ "ความเสี่ยง" เป็นของคู่กันผู้ที่เป็นผู้ประกอบการ ชอบทำงานที่ท้าทายความรู้ ความสามารถของตนเอง และจะไม่มีความภูมิใจกับงานที่ง่าย หรืองานที่มีความเป็นไปได้ร้อยเปอร์เซ็นต์หรือเท่ากับไม่มีความเสี่ยงเลย และจะหลีกเลี่ยงงานที่มีความเสี่ยงสูงเกินไป แต่ชอบงานที่มีความเสี่ยงปานกลาง คือ มีโอกาสประสบความสำเร็จ หรือความล้มเหลว ความเสี่ยงระดับนี้ ได้มีการประเมินแล้ว ว่าไม่เกินความสามารถที่จะทำให้บรรลุผลสำเร็จ โดยจำเป็นต้องหาทางเลือกไว้หลายทาง เช่น การลงทุนธุรกิจ จำเป็นจะใช้เวลาศึกษา วางแผนการตลาด เลือกกระบวนการผลิตที่เหมาะสมกับวัสดุคง เครื่องจักร อุปกรณ์ เงินลงทุน หลักการบริหารพร้อมทั้งคำนวนผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับภายใต้ภาวะเศรษฐกิจ สังคม การเมือง เทคโนโลยี และนโยบายของรัฐ โดยศึกษาอย่างละเอียดถี่ถ้วนแล้วค่อยตัดสินใจและพร้อมที่จะเผชิญกับปัญหา โดยมีการประเมินความเป็นไปได้อย่างดีแล้ว

2. ต้องการมุ่งความสำเร็จ (Need for Achievement) เมื่อมองเห็นโอกาสแห่งความเป็นไปได้ พร้อมทั้งพิจารณาอย่างละเอียดถี่ถ้วนแล้ว ผู้ประกอบการจะมุ่งมั่นใช้พลังงานความคิดศึกษา ความสามารถทั้งหมด ทำงานหนักทุ่มเทให้กับงาน เพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามที่ต้องการที่ว่างไว โดยไม่คำนึงถึงความยากลำบาก และยังคงต่อสู้ต่อไป พร้อมจะทุ่มเทเวลาทั้งหมดให้กับงาน เกิดการเรียนรู้ถึงความผิดพลาดจากที่ผ่านมา เพื่อแก้ไขไปสู่ความสำเร็จ พยายามให้ภูมิใจที่งานออกแบบได้เด่น ฉุนมุ่งหมายทางธุรกิจมิได้อยู่ที่ทำกำไร แต่จะทำเพื่อการขยายความเจริญเติบโตของกิจการ กำไรเป็นเพียงเครื่องสะท้อนว่าจะทำได้ และไม่เพียงสนใจที่ผลบรรลุเป้าหมาย แต่สนใจวิธีการของขบวนการที่ทำให้บรรลุเป้าหมายด้วย

3. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (Creativity Thinking) เมื่อผู้ประกอบการต้องการประสบความสำเร็จ ต้องเป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ไม่พอใจที่จะทำในสิ่งเดียว เหมือนแบบเดิม แต่เป็นผู้ที่ชอบเอาประสบการณ์ที่ผ่านมานำมาประยุกต์ใช้สร้างสรรค์หัววิธีการใหม่ที่ดีกว่าเดิม นำมาใช้กับการบริหารธุรกิจ เป็นผู้เข้าถึงปัญหาแล้วหาทางแก้ไข หาแนวทางพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือบริการ ปรับปรุงกระบวนการดำเนินงานอยู่ตลอดเวลา กล้าที่จะผลิตสินค้าที่แตกต่างจากตลาดที่มีอยู่เดิม กล้าใช้วิธีการขายที่ไม่เหมือนใคร กล้าประดิษฐ์ค้นคว้าสิ่งแเปลกใหม่เข้าสู่ตลาด และเก็บข้อมูลริบบิ้งของความแตกต่างนั้นทำให้ได้ผลสำเร็จเป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังกล้าคิดค้นประดิษฐ์เครื่องจักร เครื่องมืออุปกรณ์ใหม่ ๆ มาใช้ในการผลิต นำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ พัฒนาระบบทางวัสดุคุณภาพใหม่ ๆ มาทดแทนปรับปรุงกระบวนการดำเนินงาน นำระบบการจัดการสมัยใหม่ให้มีประสิทธิภาพเพื่อลดต้นทุนการผลิต ความคิดสร้างสรรคนี้อาจดูขึ้นมาเอง หรือเอาแนวคิดมาจากนักประดิษฐ์ นักวิจัยผู้เชี่ยวชาญที่ศึกษามา ก็ได้

4. รู้จักผูกพันต่อเป้าหมาย (Addict to Goals) เมื่อการตั้งเป้าหมาย มีการวางแผนตามการไปถึงความสำเร็จ และจะต้องทำอย่างไรถ้าล้มเหลว หาสาเหตุว่าเกิดจากอะไร และจะแก้ไขอย่างไร ดังนั้นเพื่อให้เกิดความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ผู้ประกอบการจะต้องทุ่มเททุกอย่างเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย เป้าหมายนั้นล้วนแต่เป็นการเอาชนะทั้งนั้น มีความคิดผูกพันที่จะเอาชนะ จนสามารถวางแผนกลยุทธ์ไว้ล่วงหน้า มีการวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรคที่อาจขัดขวางในการไปสู่เป้าหมาย เตรียมป้องกันที่จะเอาชนะปัญหาอุปสรรคที่คาดว่าจะทำให้เกิดการล้มเหลว แต่ขณะเดียวกันมองโลกในแง่ดี มีความหวัง มุ่งมั่นต่อเป้าหมายของความสำเร็จจนมองเห็นอนาคต

5. ความสามารถโน้มน้าวจิตใจผู้อื่น (Ability to Motivate) ผู้ประกอบการที่ดีนอกจากมีความสามารถในการทำงานแล้ว ยังต้องมีความสามารถในการชักจูงโน้มน้าวจิตใจ ผู้อื่นให้ความร่วมมือช่วยเหลือในการทำงาน รู้จักใช้ความสามารถในการทำงานสร้างทัศนคติและแรงจูงใจต่อผู้ร่วมงานให้ สามารถเข้าใจการทำงาน และเต็มใจปฏิบัติงานตามที่วางไว้ สามารถโน้มน้าวใจผู้ให้เงินทุน เช่น ธนาคาร ญาติพี่น้อง เพื่อนฝูง ให้คล้อยตามและยินดีให้การสนับสนุนทางการเงินและการลงทุน

6. ยืนหยัดต่อสู้ทำงานหนัก (Hard Working) เมื่อพิจารณาอบรมแล้วตั้งเป้าหมาย จะต้องพยายามทำงานหนัก ทำงานอย่างเต็มกำลังความสามารถ แม้ว่าจะต้องเผชิญกับปัญหาอุปสรรค ภัยคุกคักน้อย ใหญ่หลวงก็ไม่สามารถหยุดยั้งได้ ขอเพียงให้งานที่รับผิดชอบสำเร็จเท่านั้น

7. เอาประสบการณ์ในอดีตมาเป็นบทเรียน (Learning from Experience) เป็นคุณลักษณะสำคัญที่ควรจะปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการ เป็นการมองผลงานในอดีตที่เคยทำผิดพลาด นำมาเป็นบทเรียนสะท้อน ไม่ให้เกิดเหตุการณ์ซ้ำรอย อีก หรือนำไปประยุกต์ใช้ในการทำงานหรือนำไป

ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการทำงาน ให้มุ่งไปสู่การทำงานที่ดีกว่าเดิม โดยมองเหตุการณ์ต่าง ๆ ว่าเป็นโอกาสที่จะได้เรียนรู้ในการทำงาน บางครั้งเมื่อว่าจะไม่สามารถทำได้สำเร็จ ก็จะหยุดคิดเพื่อหาวิธีใหม่ ๆ มาแก้ไขปัญหา ไม่ muster คิดมั่นกับแผนเดิมแล้วทำไม่ได้ ผู้ประกอบการจะต้องยึดหยุ่นเปลี่ยนแปลงวิธีการทำงานจนทำได้สำเร็จ และฟังความคิดเห็นของผู้ร่วมงานนำ

8. มีความสามารถในการบริหารงานและมีความเป็นผู้นำที่ดี (Management and Leadership Capability) มีลักษณะการเป็นผู้นำ รู้หลักการบริหารงานจัดการที่ดี เมื่อต้องทำงานร่วมกับบุคลากรหลายระดับในภาวะที่แตกต่างกันออกไปตามระยะการ เดินทางของกิจการ ซึ่งลักษณะของความเป็นผู้นำก็ย่อมแตกต่างกันไปด้วย โดยเฉพาะระยะเริ่มท่าธุรกิจ จะต้องรับบทเป็นผู้นำ ที่ลงมือทำทุกอย่างด้วยตนเอง ทำงานหนัก เพื่อให้บรรลุความสำเร็จเอาใจใส่ผู้ร่วมงาน วางแผนการทำงาน พร้อมให้คำแนะนำ ผู้ร่วมงานรับคำสั่งด้วยความเต็มใจปฏิบัติ เป็นผู้กำกับดูแลอย่างใกล้ชิด และเป็นกันเอง ผลงานดำเนินไปด้วยดี ต่อมาจึงการเดินทางขึ้น การบริหารงานก็เปลี่ยนแปลงไป ลูกน้องมีการเปลี่ยนแปลงและเชื่อมั่นได้มากขึ้น ไว้ใจและแบ่งความรับผิดชอบให้ลูกน้องมากขึ้น งานถึงปล่อยให้ดำเนินการเอง ส่วนตนเองจะได้มีเวลาใช้ความคิดพัฒนาผลิตภัณฑ์ ขยายกิจการหรือลงทุนใหม่ มีการวางแผนสั่งการ ตัดสินใจทำงานตามที่วางไว้ กล้าลงทุนจ้างผู้บริหารมืออาชีพมาช่วยงานมากกว่าเป็นธุรกิจเครือญาติ รู้จักปรับเปลี่ยนแปลงการบริหารสามารถทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จได้

9. มีความเชื่อมั่นในตนเอง (Be Self Confident) ผู้ประกอบการที่จะประสบความสำเร็จมักจะเป็นผู้ที่มีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง มีความเป็นอิสระและพึงตนเองได้ มีความมั่นใจ ตั้งใจเด็ดเดี่ยว เชื่อมั่นว่ามีลักษณะเป็นผู้นำ และมีความเชื่อมั่นที่จะพิชิตอาชันะสิ่งแวดล้อมที่น่าสะพรึงกลัวได้ มีความทะเยอทะยาน และไม่ประเมินความสามารถของตนเองสูงเกินไป หรือเชื่อมั่นตัวเองมากเกินไป จึงไม่เบลอกที่ผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ เคยมีประวัติความล้มเหลวมาแล้วหลายครั้ง โดยเฉพาะช่วงแรกของชีวิตการทำงาน แต่จะไม่เลิกล้ม จนสามารถต่อสู้ปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ได้สำเร็จ เชื่อมั่นว่า ไม่ว่าสถานการณ์ย่างไรจะต้องพึงตนเองได้ ปัจจัยอื่นเป็นปัจจัยเสริมเท่านั้น การทำงานหนัก ความทะเยอทะยานและการแข่งขันจะเป็นสิ่งสนับสนุนตนเองได้ดีที่สุด

10. มีวิสัยทัศน์กว้างไกล (Visionary) เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ สามารถที่จะวิเคราะห์เหตุการณ์ในอนาคตข้างหน้า ได้อย่างแม่นยำและพร้อมรับเหตุการณ์ที่จะเปลี่ยนแปลง

11. มีความรับผิดชอบ (Responsibility) รับผิดชอบต่องานที่ทำเป็นอย่างดี เป็นผู้นำในการทำสิ่งต่าง ๆ มักจะมีความคิดริเริ่มแล้วลงมือทำเอง หรือมอบหมายให้ผู้อื่นทำ และเป็นผู้ดูแลงานงานสำเร็จไปตามเป้าหมายที่วางไว้ โดยจะรับผิดชอบผลการตัดสินใจ ไม่ว่าจะผลลัพธ์จะดี

หรือไม่ มีความเชื่อว่าความสำเร็จเกิดจากความเอาใจใส่ ความพยายาม ความรับผิดชอบมิใช่เกิดจากโชคหรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ทำให้เกิดขึ้น

12. มีความกระตือรือร้น และไม่หยุดนิ่ง (Enthusiastic) มีการทำงานที่เต็มไปด้วยพลัง มีชีวิตชีวาที่ยกระดับทักษะ มีความกระตือรือร้น ทำงานทุกอย่างโดยไม่หลีกเลี่ยง ทำงานหนักมากกว่าคนปกติทั่วไป เร่งรัดตัวเองทุกวัน มีพลังผูกพันตัวเองไม่ยั่งค้างด้วย

13. ฝึกความรู้เพิ่มเติม (Take New Knowledge) ถึงแม้จะเชี่ยวชาญชำนาญในการ แต่ความรู้และประสบการณ์ยังอื่น หรือที่มีอยู่ยังไม่เพียงพอ ก็ต้องหาความรู้เพิ่มเติมอยู่ โดยเฉพาะความรู้ข้อมูลทางการตลาด เศรษฐกิจ การเมือง กฎหมาย ทั้งในและต่างประเทศ ข้อมูลเหล่านี้จะช่วยให้ kilograms สถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง ความรู้ไม่มีวันเรียนจบ ความรู้อาจจะได้จากการสัมมนา ฝึกอบรม อ่านหนังสือทำให้มีความรู้เพิ่มขึ้น และปรึกษาผู้เชี่ยวชาญมาช่วยให้ข้อคิดเห็นแก้ไขปัญหา สิ่งเหล่านี้จะเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้งานสำเร็จเร็วขึ้น

14. กล้าตัดสินใจและมีความมุ่นหมายพยายาม (Can Make Decision and Be Attempt) กล้าตัดสินใจมีความหนักแน่น ไม่หวาดหวั่น เชื่อมั่นในตนเองกับงานที่ทำ มีจิตใจของนักต่อสู้ แม่งานจะหนักก็ทุ่มเทให้สุดความสามารถ ไม่กลัวงานหนัก ถือว่างานหนักนั้นเป็นงานที่ทำให้ใช้ความรู้ ศติปัญญา ความสามารถของตนเองในการทำงาน และจะภูมิใจเมื่อทำได้สำเร็จ ความมุ่นหมายพยายามนั้น เป็นการทุ่มเทชีวิตจิตใจ มีการแข่งขันกับตัวเองและแข่งขันกับเวลา บุนขาดายหาทางแก้ไขปัญหาอุปสรรคจนสามารถบรรลุผลสำเร็จ

15. อย่าตั้งความหวังไว้กับผู้อื่น (Independent) ผู้ประกอบการที่เพิ่งเริ่มทำธุรกิจ มักใช้น้ำพกน้ำแรงที่มาจากการอ่อน ซึ่งมีการผลักดันให้ผู้ที่อยู่รอบด้านทำงานหนักอย่างเต็มที่ เช่นเดียวกับตน เพื่อให้งานสำเร็จ และมุ่งหวังความสำเร็จ

16. มองเหตุการณ์ปัจจุบันเป็นหลัก (Focus on Current Situation) ผู้ประกอบการบางคน นักจะฝังใจในอดีต ซึ่งบางคนประสบความสำเร็จ บางคนล้มเหลวแล้ว ไม่สามารถปรับตัวเองได้ บางคนปรับตัวได้โดยพยายามเข้าใจในอดีต บางคนมีแต่โลกแห่งความฝัน สร้างวิมานในอากาศ แล้วไม่ลงมือทำ ซึ่งไม่บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ ดังนั้นผู้ประกอบการจะต้องทำงานปัจจุบันให้ดีที่สุด คิดถึงอนาคตด้วยการวางแผนไว้อย่างรอบคอบ

17. สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม (Adaptable) ต้องเชื่อมั่นในความสามารถของตน ที่จะปรับตัวเองให้เป็นไปตามต้องการของสภาพแวดล้อมมากกว่าปล่อยให้ทุกอย่างเป็นไปตามยถากรรม หรือขึ้นอยู่กับโชค หรือดวง

18. รู้จักประเมินตนเอง (Self-Assessment) การทำอะไรรู้จักประเมินตนเอง ไม่ทำสิ่งใดเกินตัว เกินความสามารถ จะได้ไม่ประสบกับความล้มเหลวในการลงทุนทำธุรกิจ ในระยะแรก

การคาดการณ์ตลาดยังไม่ชัดเจน แต่ทำธุรกิจแบบใจใหญ่ แทนที่จะเริ่มเล็กๆ ไปก่อน แต่กลับไปลงทุนใหญ่ที่เดียว ผลลัพธ์ไม่สามารถหาตลาดได้ สินค้าที่ผลิตได้ก็ไม่สามารถจะรายขายออกໄປได้ ผลสุดท้ายมีสินค้าคงต้น ก็เงินทั้งหมดก็มาจมอยู่กับสินค้า ไม่สามารถหาเงินลงทุนต่อໄປได้ นี่เป็นสาเหตุของความเกินตัว ทำให้ธุรกิจล้มเหลวได้

19. ต้องมีความร่วมมือและแข่งขัน (Participation and Competition) การทำธุรกิจย่อมมี จุดมุ่งหมายเดียวกัน คือ เพื่อกำไร แม้ว่าจุดมุ่งหมายเดียวกันก็ไม่จำเป็นต้องแข่งให้ล้มໄປข้างหนึ่ง ยังมีวิธีการที่จะมุ่งสู่ความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจประเภทเดียวกัน ด้วยวิธีการที่แตกต่างกัน อกไป ผู้ประกอบการที่ดำเนินธุรกิจประเภทเดียวกันจะต้องไม่พยายามทำธุรกิจให้เกิด ผู้มีผู้ชนะ แต่ต้องดำเนินให้เกิดเพียงผู้ชนะอย่างเดียว ร่วมมือกันเพื่อพาอาศัยกันเพื่อให้ธุรกิจอยู่รอด โดยร่วมกัน ตั้งเป็นสมาคม ชุมชน เพื่อช่วยเหลือกัน การทำธุรกิจต้องมีการแข่งขัน ควรแข่งขันในเรื่องพัฒนา ผลิตภัณฑ์ คุณภาพ บริการ ด้านลดต้นทุนการผลิต ถ้าไม่มีการแข่งขัน ก็จะไม่มีการพัฒนาเกิดขึ้น

20. ประหยัดเพื่ออนาคต (Safe for Future) การดำเนินธุรกิจต้องใช้ระยะเวลานานกว่าจะบรรลุเป้าหมาย การดำเนินงานระยะสั้นยังไม่เห็นผล ผู้ประกอบการต้องมีการประหยัด อดทน ไม่เพื่อนำไปขยายกิจการในอนาคต ต้องรู้จักห้ามใจที่จะหาความสุขความสนบายนั่นที่ ธุรกิจอยู่ในช่วงตั้งตัว เพื่ออนาคตข้างหน้า

21. มีความซื่อสัตย์ (Loyalty) ต้องมีความซื่อสัตย์ต่อลูกค้าในด้านคุณภาพสินค้าและ ต้องสร้างความเชื่อถือ ของตัวเองในการเป็นลูกหนี้ที่ดีของธนาคาร เป็นนายที่ดีของลูกน้อง มีความ ซื่อสัตย์ต่อหุ้นส่วน ต่อครอบครัว และต่อคน亲

ปัจจัยแห่งความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมจะวัดกันที่ "ความสามารถในการแข่งขัน" (Competitive Advantage) ของแต่ละองค์กรเป็นหลัก องค์กรใดมีความสามารถในการแข่งขันสูง กว่า องค์กรนั้นก็มีโอกาสสร้างรายได้สร้างกำไรได้มากกว่า โดยมีตัวชี้วัด "ความสามารถในการ แข่งขัน" ของกิจการได้ ๗ ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันทั่วไป มีด้วยกัน 4 ตัวชี้วัด อันได้แก่ ต้นทุน คุณภาพ การบริการ และความรวดเร็ว

ต้นทุน หากองค์กรหรือธุรกิจอุตสาหกรรมใด สามารถผลิตสินค้าหรือให้บริการ ได้ด้วย ต้นทุนที่ต่ำกว่าคู่แข่ง องค์กรนั้นก็สามารถตั้งราคาขายสำหรับสินค้าหรือคิดค่าบริการ ได้ต่ำกว่า คู่แข่งเรามีต้นทุนการผลิตที่ต่ำกว่า ก็คือ การมีความสามารถและประสบการณ์ในการลด ต้นทุนในกระบวนการผลิตและลดความสูญเสีย (ความสูญเปล่า) ต่างๆ ในองค์กร ได้โดยเฉพาะ การลดต้นทุนด้วยการประหยัดพลังงาน การลดของเสีย ความสิ้นเปลืองในการใช้ทรัพยากร การลดของเสีย (ของไม่มีคุณภาพ) จากกระบวนการผลิต เป็นต้น

คุณภาพ หากองค์กรสามารถผลิตสินค้าหรือให้บริการที่มีคุณภาพดีกว่าหรือสูงกว่าคู่แข่ง องค์กรนั้นก็มีโอกาสขายสินค้าได้มากกว่า เพราะในราคานี้เท่ากันหรือใกล้เคียงกัน ลูกค้าก็จะเลือกเอาสินค้าหรือบริการที่มีคุณภาพดีกว่าเรื่องของคุณภาพนี้ แม้จะมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน มากมาย เช่น ของที่มีคุณภาพดีอาจหมายถึง ของที่ใช้ได้ทนทาน ใช้ได้สะดวก หิบහماءื่อ ราคาถูก มีรูปแบบสวยงาม สีสวย ทันสมัย เป็นต้น แต่ก็จะจนลงที่ "ความพึงพอใจของลูกค้า" เสมอดังนั้น หากจะกล่าวว่า ทั้งหมดทั้งปวงที่ลูกค้าต้องการจากสินค้าที่เราเสนอขาย หรือสิ่งที่เราให้บริการ ก็คือ "คุณภาพ" ก็ไม่ผิดนัก เพราะถ้าเราทำได้ตามที่ลูกค้าต้องการ ลูกค้าก็จะเกิดความพึงพอใจ โอกาสที่จะกลับมาซื้อหาสินค้าหรือเลือกใช้บริการของเรารอีกในอนาคตก็มีมากขึ้น โอกาสที่เราจะต่อสู้แข่งขันก็เพิ่มมากขึ้นด้วย

การบริการ นอกจากการบริการที่มีคุณภาพจะทำให้ลูกค้าเกิดความพึงพอใจหรือประทับใจแล้ว ยังต้องทำให้ลูกค้าเกิดความเชื่อมั่นไว้วางใจในกิจการของเราและนำไปสู่การตัดสินใจเป็น "ลูกค้าประจำ" ของเราด้วยหลายต่อหลายครั้งที่ลูกค้าอยากรื้อสินค้าจากเรา แต่ก็ไม่มั่นใจว่าจะมีบริการหลังการขายหรือไม่หรือมีเพียงน้อยแห่ง (หาศูนย์ซ่อมยาก) เช่น โทรศัพท์มือถือ รถยนต์ เป็นต้น ลูกค้าก็ไม่ไว้วางใจและอาจตัดสินใจหันไปเลือกใช้รายห้ออื่นที่มีบริการที่ดีกว่า

ความรวดเร็ว เป็นตัววัดศักยภาพในโลกการแข่งขันที่รุนแรงอย่างทุกวันนี้ คือการคิดสินค้าใหม่ได้เร็วกว่า ความสามารถจัดส่งได้เร็วกว่า หรือการปรับเปลี่ยนองค์กรได้เร็วกว่า คนนั้นก็มีโอกาสประสบความสำเร็จ ในทางปฏิบัติ การสร้างหรือเพิ่มความสามารถในการแข่งขันจาก 4 ตัวชี้วัดข้างต้น ก็ไม่ใช่เรื่องที่จะทำได้ง่าย ๆ เพราะตัวชี้วัดแต่ละตัวมีความขัดแย้งกันในตัวเองคือต้องการได้ของคุณภาพ ต้นทุนการผลิตก็อาจจะสูงกว่าของที่มีคุณภาพปานกลาง ถ้าต้องการให้พนักงานบริการทุกระดับประทับใจ ต้นทุนก็อาจจะสูงกว่า ถ้าต้องการความรวดเร็วในการผลิตหรือให้บริการ หรือสามารถตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าได้ทันใจ คุณภาพก็อาจหาย่อนyanไปบ้าง เป็นต้น

ปัจจัยแห่งสำเร็จภายใต้สภาพแวดล้อมต่าง ๆ ได้แก่

1. **ปัจจัยแห่งความสำเร็จ (Key Success Factors)** ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จขององค์กรและทำให้องค์กรได้เปรียบคู่แข่งขัน

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก เริ่มต้นโดยการตรวจสอบสภาพแวดล้อมในสถานการณ์ปัจจุบัน ติดตามการเปลี่ยนแปลงอย่างใกล้ชิด สภาพแวดล้อมภายนอก ประกอบไปด้วยตัวแปร 4 เรื่อง คือ 1. สภาพเศรษฐกิจ 2. เทคโนโลยี 3. การเมืองและกฎหมาย 4. สภาพสังคมและวัฒนธรรม

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน เพื่อทราบจุดแข็ง (สิ่งที่องค์กรมีอยู่และทำให้องค์กรได้เปรียบคู่แข่งขัน) และจุดอ่อน (สิ่งที่องค์กรมีอยู่และทำให้องค์กรด้อยกว่าคู่แข่งขัน)

2. คำว่า LERT ในแนวความคิดแต่ละตัวอักษรมีความหมายต่อไปนี้ตามลำดับ

L = Lawful ถูกต้องตามกฎหมาย

E = Eager กระตือรือร้น

R = Race การแข่งขัน

T = Team ผู้ร่วมงาน

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จตามแนวทางการวิเคราะห์ของ Porter (1998) มีดังนี้

1. อุปสรรคกีดขวางการเข้าสู่อุตสาหกรรม จะได้แก่

1.1 การประหยัดจากขนาด (Economies of Scale) เมื่อขนาดผลิตสินค้าที่เป็นมาตรฐานจำนวนมาก ซึ่งทำให้ต้นทุนของสินค้าลดต่ำลง เพราะสามารถตัดต้นทุนคงที่ต่อหน่วยลดลง

1.2 การผูกพันในตรายี่ห้อ (Brand Loyalty)

1.3 เงินลงทุน (Capital requirements) ต้องลงทุนสูง ก็จะเป็นอุปสรรคต่อรายใหม่

1.4 การเข้าถึงช่องจัดจำหน่าย (Access to distribution)

1.5 นโยบายของรัฐบาล ถ้ารัฐบาลไม่มีนโยบายส่งเสริม หรือมีข้อห้ามสัมปทาน

1.6 ต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายในการเปลี่ยนแปลงการใช้สินค้า (Switching Cost) ถ้าลูกค้าต้องมีต้นทุน หรือค่าใช้จ่ายในส่วนนี้สูง ต้นทุนเหล่านี้ซึ่งอาจได้แก่ ต้นทุนของอุปกรณ์เครื่องจักรที่ต้องปรับเปลี่ยนเพิ่ม หรืออาจจะเป็นระบบงานที่ต้องจัดรูปแบบใหม่ ค่าฝึกอบรมและสอนงานให้กับพนักงานเพื่อให้ทำงานตามระบบใหม่เป็นต้น

1.7 ข้อได้เปรียบต้นทุนในด้านอื่น ๆ เช่น เป็นเจ้าของเทคโนโลยีเฉพาะ มีวัสดุคุณภาพดี มีทำเลที่ตั้งดีกว่า มีแหล่งเงินทุนที่ต้นทุนถูก และทำมานานจนเกิดการเรียนรู้

2. แรงผลักดันจากผู้ผลิตหรือคู่แข่งที่มีในอุตสาหกรรม

2.1 จำนวนคู่แข่งขัน ถ้าคู่แข่งขันมีจำนวนมาก หรือ มีจีดความสามารถพอ ๆ กัน จะทำให้มีการแข่งขันที่รุนแรง

2.2 อัตราการเติบโตของอุตสาหกรรม ถ้าอุตสาหกรรมยังคงเติบโต การแข่งขันจะไม่รุนแรงมากนัก

2.3 ความแตกต่างของสินค้า ถ้าสินค้ามีความแตกต่างกันไป การแข่งขันก็จะน้อยลง

2.4 ความผูกพันในตรายี่ห้อ

2.5 กำลังการผลิตส่วนเกิน ถ้าอุตสาหกรรมมีกำลังผลิตส่วนเกิน การแข่งขันจะรุนแรง

2.6 ต้นทุนคงที่ของธุรกิจ และต้นทุนในการเก็บรักษา

2.7 อุปสรรคกีดขวางการออกจากอุตสาหกรรม เช่น ข้อตกลงกับสหภาพแรงงานในการจ่ายชดเชยที่สูงมาก

3. อำนาจต่อรองของผู้ขาย (ชัพพลายเออร์)

3.1 จำนวนผู้ขายหรือวัตถุคิบที่มีอยู่ ถ้าผู้ขายน้อยราย อำนาจต่อรองผู้ขายจะสูง

3.2 ระดับการรวมตัวกันของผู้ขายวัตถุคิบ ถ้าผู้ขายรวมตัวกันได้ อำนาจการต่อรอง ก็จะสูง

3.3 จำนวนวัตถุคิบหรือแหล่งวัตถุคิบที่มี ถ้าวัตถุคิบมีน้อย อำนาจต่อรองจะสูง

3.4 ความแตกต่างและเหมือนกันของวัตถุคิบ ถ้าวัตถุคิบมีความแตกต่างกันมาก อำนาจต่อรองผู้ขายจะสูง

4. อำนาจการต่อรองของกลุ่มผู้ซื้อหรือลูกค้า

4.1 ปริมาณการซื้อ ถ้าซื้อมาก ก็มีอำนาจการต่อรองสูง

4.2 ข้อมูลที่ได้รับเกี่ยวกับสินค้าและผู้ขาย ถ้าลูกค้ามีข้อมูลมาก ก็ต่อรองได้มาก

4.3 ความจริงรักภักดีต่ออย่างห้อ

4.4 ความยากง่ายในการรวมตัวกันของกลุ่มผู้ซื้อ ถ้าลูกค้ารวมตัวกันง่ายก็มีอำนาจต่อรองสูง

4.5 ความสามารถของผู้ซื้อที่จะมีการรวมกิจการไปด้านหลัง คือ ถ้าลูกค้าสามารถผลิตสินค้าได้ด้วยตุนเอง อำนาจการต่อรองก็จะสูง

4.6 ต้นทุนในการเปลี่ยนไปใช้สินค้าของคนอื่น หรือใช้สินค้าของคู่แข่งแล้วลูกค้าต้องมีต้นทุนในการเปลี่ยนสูง อำนาจการต่อรองของลูกค้าก็จะต่ำ

5. แรงผลักดันซึ่งเกิดจากสินค้าอื่น ๆ ซึ่งสามารถใช้ทดแทนได้

5.1 ระดับการทดแทน เป็นการทดแทนได้มาก หรือทดแทนได้น้อยแค่ไหน เช่น เครื่องปรับอากาศกับพัดลม

5.2 ต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายในการเปลี่ยนแปลงการใช้สินค้าปัจจุบัน ไปสู่การใช้สินค้าทดแทน

5.3 ระดับราคาสินค้าทดแทนและคุณสมบัติใช้งานของสินค้าทดแทน

จากแนวคิด ทฤษฎี บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถกำหนดปัจจัยที่มีผลต่อ การดำเนินธุรกิจเฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองศึกษาเฉพาะจังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยนำทฤษฎีส่วนประสมการตลาดบริการ (7Ps) หรือส่วนผสมทางการตลาด (The Marketing Mix) ตามแนวคิดของ โคตเลอร์ (Kotler, 1997, p. 92) เป็นแนวทางในการวิจัยครั้งนี้

แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้บริโภคภาคแฟ

1. ความหมาย พฤติกรรมของผู้บริโภค

การศึกษาเพื่อเป็นแนวทางสำหรับวิจัย ปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านค้าเพื่อเมือง ควรทำความเข้าใจกับพฤติกรรมผู้บริโภค (Consumer Behavior) ซึ่งมีนักวิชาการนิยามความหมายของพฤติกรรมผู้บริโภค ตามลำดับดังนี้

Holt ไรน์ฮาร์ท และวินสตัน (Holt, Rinehart & Winston, 1968, p. 5 อ้างถึงใน ชงชัย สันติวงศ์, 2535, หน้า 29) ให้ความหมาย พฤติกรรมผู้บริโภคไว้ว่า การกระทำการของบุคคลใด บุคคลหนึ่งซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดหาให้ได้มาและการใช้สินค้าและบริการ ทั้งนี้รวมถึง กระบวนการตัดสินใจซึ่งมีมาอยู่ก่อนแล้ว และมีส่วนในการกำหนดให้มีการกระทำการดังกล่าว” ซึ่ง คำว่าพฤติกรรมของผู้บริโภค ในความหมายที่ถูกต้องมิใช่ หมายถึง การบริโภค (Consumption) แต่เน้นการซื้อ (Buying) เป็นสำคัญ และที่ถูกต้องนั้นการซื้อเป็นเพียงจุดหนึ่งของกระบวนการ ตัดสินใจ และไม่สามารถแยกออกได้จากการบริโภคสินค้า ทั้งที่กระทำโดยตัวผู้ซื้อเองหรือการ บริโภคโดยสมาชิกคนอื่น ๆ ในครอบครัว เป็นผู้ซื้อแทน การซื้อแทนนั้น ผู้ซื้อแทนเป็นผู้ทำงาน แทนความพอดีของผู้ที่จะบริโภคอีกต่อหนึ่ง

เบลช และเบลช (Belch & Belch, 1993, p. 115) ให้ความหมาย พฤติกรรมผู้บริโภคว่า กระบวนการและกิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องในการเสาะแสวงหา การเลือก การซื้อ การใช้ การประเมินผล และการใช้สอยผลิตภัณฑ์หรือบริการ เพื่อสนองความต้องการ และความปรารถนาอย่างใดรับความพอดี

เอดจ์ แบล็คเวล และมินเนียด (Engel, Blackwell & Miniard, 1993, p. 5 อ้างถึงใน ศิริวรรณ เสรีรัตน์, 2538, หน้า 3) กล่าวว่า จากความหมายของพฤติกรรมผู้บริโภค ย่อมาเห็นว่า การศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคเป็นการศึกษาวิธีการที่แต่ละบุคคลทำการตัดสินใจต่อการใช้ทรัพยากร (เงิน เวลา บุคลากร และอื่น ๆ) เกี่ยวกับการบริโภคสินค้า ซึ่งนักการตลาดต้องศึกษาว่าสินค้าที่ทำ การเสนอขายนั้น ใครคือลูกค้า ผู้บริโภคซื้ออะไร ทำไม่จึงซื้อ ซื้ออย่างไร ซื้อเมื่อไร ซื้อที่ไหน ซื้อ และใช้บ่อยครั้งเพียงใด รวมทั้งศึกษาว่าCRM มีอิทธิพลต่อการซื้อ

ชีฟแมน และกานุก (Schiffman & Kanuk, 1994, p. 7 อ้างถึงใน ศิริวรรณ เสรีรัตน์, 2538, หน้า 3) ให้ความหมาย พฤติกรรมผู้บริโภค ว่าหมายถึง พฤติกรรมซึ่งบุคคลทำการค้นหา (Searching) การซื้อ (Purchasing) การใช้ (Using) การประเมินผล (Evaluating) และการใช้จ่าย (Disposing) ในผลิตภัณฑ์และบริการ โดยคาดว่าจะตอบสนองความต้องการของเข้า หรืออาจ หมายถึง กระบวนการตัดสินใจและลักษณะกิจกรรมของแต่ละบุคคลเมื่อทำการประเมินผล

(Evaluating) การซักหา (Acquiring) การใช้ (Using) และการใช้จ่าย (Disposing) เกี่ยวกับสินค้าและบริการ

บุญธรรม ธรรมเจริญ (2546, หน้า 4) ให้ความหมายถึง พฤติกรรมผู้บริโภคไว้คือ กิจกรรม และกระบวนการตัดสินใจของบุคคลที่ประเมินผลและให้ได้มาซึ่งการใช้สินค้าและบริการ

สรุปความหมาย พฤติกรรมผู้บริโภค สำหรับการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือ การกระทำการ บุคคลซึ่งเป็นผู้ซื้อ (Buying) สินค้าที่มีการเสนอขายนั้น โดยในที่นี้จะศึกษาวิจัยว่า ใครที่ออกค้า ผู้บริโภคซื้ออะไร ทำไมจึงซื้อ ซื้ออย่างไร ซื้อมีอะไร ซื้อที่ไหน ซื้อและใช้บ่อยครั้งเพียงใด รวมทั้ง ศึกษาว่าใครมีอิทธิพลต่อการซื้อ

แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภค

บุญธรรม ธรรมเจริญ (2546, หน้า 5) เสนอแนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภคไว้ว่า เป็น สิ่งที่เกี่ยวข้องกับปฏิกริยาระหว่างบุคคลกับสิ่งแวดล้อมภายนอกที่มีอิทธิพลต่อผู้บริโภค ได้แก่ กลุ่ม บุคคลในสังคมและหน่วยธุรกิจ ปฏิกริยาดังกล่าวอาจเกิดขึ้นโดยตรงหรือโดยอ้อมก็ได้ เกิดโดยตรง คือ การโฆษณา หรือโดยอ้อมคือ การที่ผู้ร่วมงานของผู้บริโภคแนะนำสินค้าให้กับผู้บริโภค ในทาง กลับกัน ผู้บริโภคเองก็มีอิทธิพลต่อกลุ่มสังคมและหน่วยธุรกิจ เช่น การที่ผู้บริโภคซื้อสินค้าน้อย เกินไป หน่วยธุรกิจจำเป็นต้องปรับปรุงสินค้าและบริการใหม่ นอกจากนี้สภาพการแเปล่งขันก็มี อิทธิพลทำให้หน่วยธุรกิจมีอิทธิพลระหว่างกันเองด้วย

การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค (Analyzing Consumer Behavior)

สืบเนื่องจากความหมายที่ Engel, Blackwell and Miniard (1993, p.5 อ้างถึงใน ศิริวรรณ เสรีรัตน์, 2538, หน้า 3) เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการซื้อของผู้บริโภค และ เพื่อให้เข้าใจถึงลักษณะความต้องการ และพฤติกรรมการบริโภค ซึ่งคำตอนที่ช่วยให้นักการตลาด หรือนักธุรกิจ โดยเฉพาะธุรกิจแฟรนไชส์ จัดเตรียมกลยุทธ์การตลาด (Marketing strategies) ที่ ตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคได้อย่างเหมาะสม (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, 2541, หน้า 107) ซึ่งคำตอนที่ใช้เพื่อค้นหาลักษณะพฤติกรรมคือ 6Ws และ 1 H ประกอบด้วย Who What Why When Where และ How เพื่อค้นหาคำตอน 7 ประการหรือ Os อันประกอบด้วย Occupant Objects Objectives Organization Occasion Outlets และ Operations ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม ผู้บริโภค ดังรายละเอียดต่อไปนี้

คำถาม	คำตอบที่ต้องการทราบ (7 Os)
1. ใครอยู่ในตลาดเป้าหมายนี้ (Who is in the target market?)	ลักษณะกลุ่มเป้าหมาย (Occupants) ได้แก่ 1. ลักษณะส่วนบุคคลของประชาชน 2. ภูมิศาสตร์ 3. จิตวิทยา 4. พฤติกรรม
2. ผู้บริโภคซื้ออะไร (What does the consumer buy?)	สิ่งที่ผู้บริโภคต้องการ (Objects) สิ่งที่ผู้บริโภคต้องการจากผลิตภัณฑ์ คือ คุณสมบัติหรือองค์ประกอบของผลิตภัณฑ์ (Product components)
3. ทำไมผู้บริโภคจึงซื้อ (Why does the consumer buy?)	วัตถุประสงค์ในการซื้อ (Objects) ผู้บริโภคซื้อสินค้าเพื่อตอบสนองความต้องการทางร่างกายและจิตวิทยา จึงต้องศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อ คือ 1. ปัจจัยภายในหรือทางจิตวิทยา 2. ปัจจัยภายนอกหรือทางสังคมวัฒนธรรม 3. ปัจจัยเฉพาะส่วนบุคคล
4. ใครมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (Who participated in the buying)	บทบาทของกลุ่มต่าง ๆ (Organization) ที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจซื้อ ประกอบด้วย 1. ผู้เริ่ม 2. ผู้มีอิทธิพล 3. ผู้ตัดสินใจซื้อ 4. ผู้ชี้อ 5. ผู้ใช้
5. ผู้บริโภคซื้อเมื่อใด (When does the consumer buy?)	โอกาสในการซื้อ (Occurrences) ช่วงเดือน ฤดูกาล วัน ใด เวลา ใด โอกาสพิเศษหรือเทศกาลวันสำคัญต่าง ๆ
6. ผู้บริโภคซื้อที่ไหน (Where does the consumer buy?)	ช่องทางหรือแหล่ง (Outlets) ที่ทำการซื้อ เช่น ห้างสรรพสินค้า ร้านค้า ชุมป์เบอร์นาร์เก็ต ฯลฯ
7. ผู้บริโภคซื้อย่างไร (How does the consumer buy?)	ขั้นตอน (Operations) ในการตัดสินใจซื้อ ประกอบด้วย <ol style="list-style-type: none">1. การรับรู้ปัญหาหรือความต้องการ2. การค้นหาข้อมูล3. การประเมินผลพฤติกรรม4. การตัดสินใจซื้อ5. ความรู้สึกภายหลังการซื้อ

ภาพที่ 2 คำถาม 6Ws และ 1 H ที่ใช้ค้นหาลักษณะพฤติกรรมผู้บริโภค Z (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, 2541)

ดังนั้นจากข้อมูลข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้นำแนวคิดของ เอ็นเกล แบล็คเวล และมินาร์ด (Engel, Blackwell & Miniard, 1993 p. 5 อ้างถึงใน ศิริวรรณ เสรีรัตน์, 2538, หน้า 3) มาเป็นแนวทาง ในศึกษา และเน้นทำการวิจัยพฤติกรรมผู้ซื้อเป็นสำคัญ โดยเน้นใน 6Ws และ 1H (7Os) ได้แก่ ใคร คือลูกค้า ผู้บริโภคซื้ออะไร ทำในสิ่งซื้อ ซื้อย่างไร ซื้อเมื่อไร ซื้อที่ไหน ซื้อและใช้บ่อยครั้งเพียงใด รวมทั้งศึกษาว่าใครมีอิทธิพลต่อการซื้อ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรลักษณะส่วนบุคคลและการวัดพฤติกรรม

พงศกร เธือเจ็ดคน (2553, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ทัศนคติของผู้บริโภคกาแฟที่ต่อ พลิตภัณฑ์กาแฟโดยตุ้ง ในจังหวัดเชียงราย โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 397 ตัวอย่าง วิเคราะห์ผลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ และ ค่าเฉลี่ย ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริโภคส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 21-30 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน รายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท/เดือน เดินทางมาจากต่างจังหวัด เพื่อมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงราย รูปแบบผลิตภัณฑ์ที่ผู้บริโภคเลือกซื้อส่วนใหญ่คือ กาแฟสด (คั่วดองใส่แก้ว) ผู้บริโภคที่เข้ามาท่องเที่ยวโครงการพัฒนาดอยตุ้ง มักจะเข้ามาใช้บริการร้านกาแฟโดยตุ้ง สำหรับความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อผลิตภัณฑ์อยู่ในระดับมาก ค่าใช้จ่ายในการซื้อ ผลิตภัณฑ์กาแฟโดยเฉลี่ยไม่เกิน 100 บาทต่อคนต่อครั้ง และผู้บริโภคซื้อผลิตภัณฑ์กาแฟโดยตุ้ง เพื่อรับประทานเอง ผลการศึกษาเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจผลิตภัณฑ์กาแฟโดยตุ้ง พนว่า ผู้บริโภคทราบดีซึ่งเสียงของผลิตภัณฑ์ ด้านความรู้สึกต่อผลิตภัณฑ์กาแฟโดยตุ้งนั้น ผู้บริโภค มีความชอบ ผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการส่งเสริมการขาย ด้านการจัดจำหน่าย ด้านบุคคล ด้านหลักฐานทาง กฎหมาย และด้านกระบวนการ อยู่ในระดับมาก ส่วนแนวโน้มพฤติกรรมของผู้บริโภคที่มีต่อ ผลิตภัณฑ์กาแฟโดยตุ้ง พนว่า ผู้บริโภคให้ความสำคัญกับปัจจัยต่าง ๆ ตามลำดับดังนี้คือ อันดับ 1 คือ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ อันดับ 2 คือ ปัจจัยด้านราคา และอันดับ 3 คือ ปัจจัยด้านหลักฐานทาง กฎหมาย นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้บริโภคส่วนใหญ่ถ้ามีโอกาสจะซื้อช้าผลิตภัณฑ์กาแฟโดยตุ้งอีก โดยจะซื้อผลิตภัณฑ์ประเภทกาแฟสด (คั่วดองใส่แก้ว) ในขณะที่ผู้บริโภคส่วนใหญ่ที่เคยซื้อ ผลิตภัณฑ์กาแฟโดยตุ้ง แล้วไม่คิดจะซื้อผลิตภัณฑ์ดอยตุ้งอีก ทั้งนี้ เพราะราคาผลิตภัณฑ์กาแฟโดยตุ้งแพงเกินไป แต่มีจำนวนไม่นักนัก เพียงร้อยละ 1.5 เท่านั้น สำหรับข้อเสนอแนะต่อผลิตภัณฑ์ กาแฟโดยตุ้ง ตามลำดับความสำคัญคือ อันดับที่ 1 ด้านผลิตภัณฑ์ ควรเพิ่มความหลากหลาย และ ปรับรูปแบบผลิตภัณฑ์ เพื่อความสะดวกในการซื้อให้มากขึ้น อันดับที่ 2 ด้านราคา ควรปรับให้ เหนานะสม และแสดงราคางานน้ำยให้ชัดเจนบริเวณร้านจำหน่าย อันดับ 3 ด้านการจัดจำหน่าย

ควรเพิ่มช่องทางการจัดจำหน่าย ร้านจำหน่าย หรือสาขาให้เพิ่มขึ้น อันดับที่ 4 ด้านการส่งเสริม การตลาดความมุ่งหมายหรือประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์กาแฟใหม่แกะกล่อง ควรมีการ เพิ่มเติมข้อมูลเกี่ยวกับกาแฟประเภทต่าง ๆ เพื่อให้ผู้บริโภคใหม่ได้ศึกษาข้อมูล และตัดสินใจเลือก ได้ถูกต้อง และอันดับที่ 5 ด้านลักษณะภัยภiculos ควรนิการเพิ่มเติมสิ่งอำนวยความสะดวกในร้าน 以便ความสะดวกภายในร้าน จำนวนน้ำยาให้มากขึ้น อาทิ เก้าอี้นั่ง ระบบอินเทอร์เน็ต เสียงเพลงภายในร้าน เป็นต้น

กิตติศักดิ์ ชูชาติ (2553, บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง พฤติกรรมผู้บริโภคกาแฟสดของผู้บริโภค ในเขตพัทยาใต้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1. ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้บริโภคกาแฟสด ในเขตพัทยาใต้ 2. พฤติกรรมการบริโภคกาแฟสดของผู้บริโภคในเขตพัทยาใต้ และ 3. ปัจจัยส่วนประสาททาง การตลาดต่อการบริโภคกาแฟสดของผู้บริโภคในเขตพัทยาใต้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้ แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 200 ตัวอย่าง วิเคราะห์ผลด้วยสถิติ เชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ และร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า 1. ผู้บริโภคกาแฟสดส่วนใหญ่เป็นเพศ หญิง อายุระหว่าง 30-39 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี สถานภาพโสด เป็นพนักงานบริษัท รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 บาทขึ้นไป 2. ด้านพฤติกรรมการบริโภค ส่วนใหญ่ดื่มกาแฟสดเฉลี่ย วันละ 1 แก้ว ใช้บริการร้านกาแฟสดทุกวัน นิยมดื่มกาแฟในช่วงเวลาเช้าก่อนทำงาน การใช้บริการ ร้านกาแฟสดส่วนใหญ่ไปคนเดียว กาแฟที่นิยมดื่มคือ กาแฟปูชิโน แบบเย็น ชอบร้านแบบ สมัยใหม่ ต้องการให้ร้านกาแฟสดขายเบเกอรี่เสริมในด้าน ส่วนใหญ่ใช้ร้านกาแฟเป็นที่นัดพบ นอกจากต้องการรสชาติของกาแฟแล้ว ยังต้องการลดอาการร่างกาย แต่ในขณะเดียวกันรู้สึกเฉย ๆ หาก ไม่ได้ดื่มกาแฟ 3. ปัจจัยส่วนประสมการตลาด คือ ด้านผลิตภัณฑ์ ต้องการให้น้ำ เมล็ดกาแฟ ในประเทศไทยมาทำกาแฟสด เมล็ดกาแฟที่ต้องการเป็นพันธุ์อาราบิกา ภาชนะที่นำมาใส่กาแฟสด ส่วนใหญ่ชอบแก้วเซรามิก การบริการต้องการให้พนักงานมีมารยาทในการบริการ ด้านราคา ต้องการกาแฟสดแบบชงร้อนราคาแก้วละไม่เกิน 35 บาท และกาแฟสดแบบชงเย็นราคาแก้วละ ไม่เกิน 45 บาท ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ส่วนใหญ่ใช้บริการร้านกาแฟสดฝรั่งaise ใช้บริการ ร้านกาแฟที่อยู่ในห้างสรรพสินค้า ด้านการส่งเสริมการตลาด ส่วนใหญ่รู้จักและสนใจกาแฟสด จากป้ายโฆษณา ส่วนการสื่อสารที่ร้านต้องการสื่อสารกับผู้ที่มาใช้บริการ ส่วนใหญ่ให้ใช้ป้ายติด ภายในร้าน การสมนาคุณต้องการให้ใช้คุปองสะสมเพื่อแลกซื้อสินค้าหรือลดราคา

อรุณี อัมพรบรรจิด (2554, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่ สัมพันธ์กับพฤติกรรมผู้บริโภคเครื่องดื่มเกลือแร่ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถาม รวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 400 ราย ประมาณผลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงมาตรฐาน และทดสอบความสัมพันธ์ด้วยสถิติ ไคสแควร์ (Chi-square) ผลการศึกษาพบว่า 1. กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญต่อปัจจัยหลักทุกปัจจัยในระดับมาก โดยให้

ความสำคัญกับปัจจัยหลักด้านราคามากที่สุด รองลงมาคือ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ปัจจัยด้านการจัด
จำหน่าย และปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด ตามลำดับ โดยให้ความสำคัญกับการมีเครื่องหมาย
อาหารและยา ปัจจัยอื่นด้านการจัดจำหน่าย พนบว่า ให้ความสำคัญด้านสถานที่จำหน่ายมีความ
สะอาดและสามารถหาซื้อได้ง่ายที่ร้าน 7-Eleven ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาดให้ความสำคัญใน
การทำสื่อในการประชาสัมพันธ์ 2. ด้านพฤติกรรมผู้บริโภคพบว่า กลุ่มตัวอย่างซื้อเครื่องดื่มเกลือ
แร่หรือสปอนเซอร์มากที่สุด นิยมดื่มน้ำบรรจุภัณฑ์แบบขวดแก้วพาเกลือ ความถี่ในการซื้อ
สักป้าห์ครั้ง ปริมาณการดื่มครั้งละ 1 หน่วย และมีค่าใช้จ่ายในการซื้อแต่ละครั้งไม่เกิน 10 บาท
โดยเหตุผลสำคัญที่ดื่มเครื่องดื่มเกลือแร่คือ เพื่อชดเชยการขาดน้ำและทดแทนเกลือแร่ที่สูญเสียไป
จากการซื้อเครื่องดื่มเกลือแร่ที่ร้านสะดวกซื้อ เช่น 7-Eleven บ่อยที่สุด โดยอิทธิพลในการตัดสินใจซื้อ
เพื่อตัวเอง อิถัทั้งไม่เคยแนะนำหรือซักขวัญให้ผู้อื่นดื่ม 3. ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดมี
ความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการซื้อเครื่องดื่มเกลือแร่ในเขตกรุงเทพมหานครทุกปัจจัย

ปัทมา ตาปราบ (2549, บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การศึกษาการสื่อสารทางการตลาดและ
ลักษณะของผู้บริโภคกาแฟสด ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น โดยศึกษาใน 5 ด้าน ได้แก่
การโฆษณา การส่งเสริมการขาย การประชาสัมพันธ์ การใช้พนักงานขาย การจัดร้าน และ
การตลาดแบบทางตรง กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้โภคที่ดื่มกาแฟสด ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดขอนแก่น
จำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถามรวมข้อมูล สถิติที่ใช้คือ ความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย
ผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย อายุระหว่าง 21-40 ปี เป็นนักเรียน/
นักศึกษา การศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001-10,000 บาท การศึกษา
พบว่า การใช้พนักงานขาย การจัดร้าน การส่งเสริมการขาย มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก
การส่งเสริมการขาย การประชาสัมพันธ์ การตลาดแบบทางตรง และการโฆษณา มีระดับ
ความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง

บันยรูํ ตันตีจิตานันท์ (2548, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมผู้บริโภคเครื่องดื่มชา
เขียว โดยใช้แบบสอบถามรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 400 ราย ประมาณผลด้วยโปรแกรม
สำหรับ SPSS-PC ใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ และทดสอบความสัมพันธ์ด้วย
สถิติ ไคสแควร์ ผลการศึกษาพบว่า 1. ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง
สถานภาพโสด อายุระหว่าง 18-24 ปี เป็นนักเรียน นักศึกษา การศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี
มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,000-25,000 บาท 2. พฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มชาเขียวพร้อมดื่ม
พบว่า ผู้บริโภคส่วนใหญ่เลือกดื่มน้ำแข็งจากน้ำประ予以ชนิดต่อสุขภาพ และเลือกดื่มเย็นห้อ โออิชิกรีนทรี
รสชาติที่ชื่นชอบและดื่มปอยที่สุดคือ รสนำผึ้งผสมมะนาว ขนาดและชนิดบรรจุที่เลือกบริโภคคือ
ชนิดขวด Pet ขนาด 500 มล. ปริมาณการดื่ม 4-5 กล่อง/ ขวด ในหนึ่งสักป้าห์ สถานที่เลือกซื้อ

ส่วนใหญ่คือ นิมิตรท/ คอนเวเนียนสโตร์ สถานที่คื้นส่วนใหญ่เป็นสถานศึกษา ผู้ที่มีอิทธิพลหรือ มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกบริโภคคือ ตนเอง และรู้จักเครื่องดื่มชาเขียวพร้อมจากล็อตโตรัคคี/ กากายนตร์ 3. ความสำคัญของปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ปัจจัยสังคมและวัฒนธรรมที่ส่งผล ต่อพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มชาเขียวพร้อมดื่มน้ำผึ้งบริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร คือ

1. ปัจจัยที่ผู้บริโภคให้ความสำคัญระดับมากที่สุดคือ รถชาติ 2. ปัจจัยที่ผู้บริโภคส่วนใหญ่ให้ ความสำคัญระดับมากคือ ด้านประโยชน์ต่อสุขภาพ ด้านการเปรียบเทียบราคาภูมิภาค ด้าน ความสะดวกในการซื้อ ด้านการลดราคา ด้านการแยกของแฉมต่าง ๆ ด้านโฆษณาประชาสัมพันธ์ ด้านการได้รับอิทธิพลจากครอบครัว/เพื่อน ด้านตามกระแสความนิยมของสังคม 3. ปัจจัยที่ ผู้บริโภคส่วนใหญ่ให้ความสำคัญระดับปานกลางคือ ชื่อเสียงของตราสินค้าและยี่ห้อ ลักษณะและ ขนาดของบรรจุภัณฑ์ ด้านความสะดวกในการซื้อ ด้านการเปรียบเทียบราคากับคุณภาพ และด้าน การซิงโตก 4. ปัจจัยที่ผู้บริโภคส่วนใหญ่ให้ความสำคัญ ระดับน้อยคือ การเปรียบเทียบด้านราคากับ ยี่ห้ออื่น ส่วนผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของผู้บริโภคได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รายได้ และพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มชาเขียวพร้อมดื่ม ใน ด้านสาเหตุที่เลือกบริโภค ยี่ห้อ รถชาติที่ชื่นชอบ และเลือกบริโภคบอยที่สุด ขนาดบรรจุที่เลือก บริโภค ปริมาณในการบริโภคในหนึ่งสัปดาห์ สถานที่เลือกซื้อส่วนใหญ่ สถานที่ในการบริโภค ผู้ที่มีอิทธิพลหรือมีส่วนร่วมตัดสินใจคื้น และสื่อที่ทำให้รู้จักเครื่องดื่มชาเขียวพร้อมดื่ม พนวจ ปัจจัยส่วนบุคคลทั้งหมดมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคทุกด้าน ยกเว้นปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ พนวจ ไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการบริโภค ด้านขนาดบรรจุที่เลือกบริโภค และด้านการ รู้จักเครื่องดื่มชาเขียวพร้อมดื่มจากล็อต;

จากผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรลักษณะส่วนบุคคลและการวัดพฤติกรรม สามารถ สรุปและนำมาเป็นแนวทางในการกำหนดตัวแปรลักษณะส่วนบุคคล ได้คือ เพศ อายุ ระดับ การศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และภูมิลำเนาที่อาศัย และสามารถกำหนดการวัดพฤติกรรม ผู้บริโภคตามลักษณะ 6W 1H (7 Os) ได้แก่ ไครคือลูกค้า ผู้บริโภคซื้ออะไร ทำไม่เจ็งซื้อ ซื้อ อย่างไร ซื้อเมื่อไร ซื้อที่ไหน ซื้อและใช้บอยครั้งเพียงใด รวมทั้งศึกษาว่าใครมีอิทธิพลต่อการซื้อ

งานวิจัยที่อื่นที่เกี่ยวข้องกับผลของปัจจัยสู่ความสำเร็จ

เกษรา พุฒศรี (2553, บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง ปัจจัยแห่งความสำเร็จของแฟรนไชส์ โทรศัพท์มือถือดีแทคกรณีศึกษารุ่งเทพมหานคร เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ใช้แบบสอบถามในการ เก็บรวบรวมข้อมูล จากประชาชนผู้มาใช้บริการร้านดีแทค สาขาแฟรนไชส์ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยทาง價格 (ราคาน้ำมัน) ไม่มีผล โดยตรงต่อความพึงพอใจของ ผู้ใช้บริการ แต่สามารถนำข้อมูลด้านนี้มาพัฒนาปรับปรุงการทำงานให้มีประสิทธิภาพขึ้นได้ ขณะที่

ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดด้านผลิตภัณฑ์และบริการ ปัจจัยด้านการจัดทำหน่วย ปัจจัยด้านการนำเสนอตัวอย่างทางกายภาพ และปัจจัยด้านกระบวนการ มีผลต่อความสำเร็จของแฟรนไชส์ และสามารถนำมาพัฒนาการให้บริการสำหรับธุรกิจแฟรนไชส์โทรศัพท์เคลื่อนที่ให้เกิดความสำเร็จได้ หากเน้นและให้ความสำคัญกับปัจจัยดังกล่าว

วิชิราวนะ วันชูพรึง (2553, บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ปัจจัยสู่ความสำเร็จของกระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ กรณีศึกษาอุตสาหกรรมยานยนต์ งานวิจัยนี้นำเสนอปัจจัยสู่ความสำเร็จของกระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ในอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน และวิเคราะห์สภาพการแข่งขันในกลุ่มอุตสาหกรรมดังกล่าว ข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัยได้จากการสำรวจผู้ผลิตหรือประกอบรถยนต์จำนวน 8 ราย และบริษัทผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ 77 ราย แบ่งตามกระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ได้แก่ การศึกษาความเป็นไปได้ การพัฒนาแนวความคิดผลิตภัณฑ์ การวางแผน พลิตภัณฑ์ กระบวนการทางวิศวกรรม และผลิตภัณฑ์ การทดสอบตลาด และการวางแผนผลิตภัณฑ์ สู่ห้องตลาด อย่างมีนัยสำคัญ จากผลการวิเคราะห์จะเห็นได้ว่า ปัจจัยแห่งความสำเร็จนั้น เป็นปัจจัยทางด้านการตลาดทั้งสิ้น ส่วนปัจจัยที่เกี่ยวกับวิศวกรรมและการผลิต ไม่พบว่าเป็นปัจจัยแห่งความสำเร็จแต่อย่างไร ผลการศึกษาสามารถอธิบายได้ด้วยการวิเคราะห์แรงทึบห้า ร่วมกับการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค

วสันต์ ส่องพระ (2553, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการบริหารโครงการพัฒนาระบบสารสนเทศ กรณีศึกษากลุ่มบริษัทยินดีอนซ์อย กลุ่มตัวอย่างคือ พนักงานของบริษัทในเครือกลุ่มบริษัท ยินดีอนซ์อย จำนวน 262 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือสถิติที่ใช้คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD และทดสอบความสัมพันธ์ Person Correlation และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยการบริหารโครงการระบบสารสนเทศ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านขั้นตอนการพัฒนาระบบสารสนเทศและด้านกระบวนการบริหาร โครงการอยู่ในระดับมาก ส่วนความสำเร็จในการบริหาร โครงการพัฒนาระบบและด้านกระบวนการบริหาร โครงการอยู่ในระดับมาก ความสำเร็จในการบริหาร โครงการพัฒนาระบบสารสนเทศในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านลูกค้าอยู่ในระดับมาก ผลการทดสอบสมมติฐาน พบร่วมกับทางเดียว ค่ามูลค่าโครงการ มีผลต่อปัจจัยบริหาร โครงการพัฒนาระบบสารสนเทศ ส่วนอายุและตำแหน่งงานมีผลต่อความสำเร็จในการบริหาร โครงการพัฒนาระบบสารสนเทศในภาพรวม มีความสัมพันธ์ทางบวกหรือทางเดียวกันกับความสำเร็จ ในการบริหาร โครงการพัฒนาระบบสารสนเทศทุกด้าน

จิญากมล พรหมดวง (2552, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยสู่ความสำเร็จในการติดตั้ง EVM ซอฟท์แวร์โปรแกรม กรณีศึกษา บริษัท ABC จำกัด ให้บริการทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ผลการศึกษาพบว่า ในมุมมองภาพรวมทั้งสองฝ่าย คือ ฝ่ายผู้ให้บริการติดตั้ง และฝ่ายของคู่ร่วมค้า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อปัจจัยการสนับสนุนของผู้บริหารระดับสูงต่อ การพัฒนาระบบ การสนับสนุนของผู้บริหารระดับสูงต่อการบริหารการเปลี่ยนแปลงและการ ประเมินผลการใช้ระบบอยู่ในระดับมาก ว่ามีผลต่อความสำเร็จในการติดตั้ง EVM ซอฟท์แวร์ โปรแกรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ขณะที่ปัจจัยด้านอื่น ๆ ได้แก่ ปัจจัยความสามารถ ของ EVM ซอฟท์แวร์โปรแกรม การกำหนดปัจจัยขั้นเคลื่อนยุคค่า การบริหารโครงการ การให้ ความร่วมมือของผู้ใช้งาน การจัดฝึกอบรมผู้ใช้งาน การสื่อสารและการสร้างแรงจูงใจเป็นปัจจัยที่ ไม่มีผลต่อความสำเร็จในการติดตั้ง EVM ซอฟท์แวร์โปรแกรม ในมุมมองของฝ่ายให้บริการติดตั้ง EVM ซอฟท์แวร์โปรแกรม กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อปัจจัยการสนับสนุนของผู้บริหาร ระดับสูงต่อการพัฒนาระบบ การให้ความร่วมมือของผู้ใช้งาน และการประเมินผลการใช้งานระบบ อยู่ในระดับมาก ว่ามีผลต่อความสำเร็จในการติดตั้ง EVM ซอฟท์แวร์โปรแกรม อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.05 ขณะที่ปัจจัยด้านอื่น ๆ ได้แก่ ทีมพัฒนาระบบ ปัจจัยความสามารถของ EVM ซอฟท์แวร์โปรแกรม การกำหนดปัจจัยขั้นเคลื่อนยุคค่า การบริหารโครงการ การจัดฝึกอบรม ผู้ใช้งาน การสนับสนุนของผู้บริหารระดับสูงต่อการบริหารการเปลี่ยนแปลง การสื่อสาร และการ สร้างแรงจูงใจ เป็นปัจจัยที่ไม่มีผลต่อความสำเร็จในการติดตั้ง EVM ซอฟท์แวร์โปรแกรม และใน มุมมองของฝ่ายของคู่ร่วมค้าที่ติดตั้ง EVM ซอฟท์แวร์โปรแกรม กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อ ปัจจัยการสนับสนุนของผู้บริหารระดับสูงต่อการพัฒนาระบบ ทีมพัฒนาระบบ การสนับสนุนของ ผู้บริหารระดับสูงต่อการบริหารการเปลี่ยนแปลง และการประเมินผลการใช้ระบบอยู่ในระดับมาก ว่ามีผลต่อความสำเร็จในการติดตั้ง EVM ซอฟท์แวร์โปรแกรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ขณะที่ปัจจัยอื่น ๆ ได้แก่ ปัจจัยความสามารถของ EVM ซอฟท์แวร์โปรแกรม การกำหนดปัจจัย ขั้นเคลื่อนยุคค่า (Value Drive) การบริหารโครงการ การจัดฝึกอบรมผู้ใช้งาน การสนับสนุนของ ผู้บริหารระดับสูงต่อการบริหารการเปลี่ยนแปลง การสื่อสาร และการสร้างแรงจูงใจ เป็นปัจจัยที่ ไม่มีผลต่อความสำเร็จในการติดตั้ง EVM ซอฟท์แวร์โปรแกรม ดังนั้น บริษัท ABC จำกัด ซึ่งเป็น ผู้ให้บริการติดตั้ง EVM ซอฟท์แวร์โปรแกรม ควรตระหนักและให้ความสำคัญกับปัจจัยที่มีผลต่อ ความสำเร็จดังกล่าว ทั้งจากมุมมองของฝ่ายผู้ให้บริการติดตั้ง และมุมมองขององค์กรลูกค้า ทั้งนี้เพื่อ ให้เป็นแนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพการพัฒนาการติดตั้ง EVM ซอฟท์แวร์โปรแกรม และสร้าง ความพึงพอใจให้กับลูกค้าได้ต่อไป

สนั่น วิไลประสงค์ (2550, บทคัดย่อ) ค้นคว้าเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในธุรกิจการจำหน่ายสินค้าของสหกรณ์การเกษตรรัตภูมิ จำกัด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ สมาชิกสหกรณ์ การเกษตรรัตภูมิ จำกัด จำนวน 232 คน วิเคราะห์ผลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และสถิติเชิงอนุमาน ได้แก่ ค่าที่ ค่าเอฟ และสหสัมพันธ์ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า 1. สมาชิกสหกรณ์การเกษตรรัตภูมิ จำกัด เห็นว่า ส่วนประสมการตลาดมีอิทธิพลต่อความสำเร็จในธุรกิจจัดจำหน่ายสินค้าในระดับมากทุกด้าน 2. ส่วนผสมการตลาดที่มีอิทธิพลมากที่สุด ด้านผลิตภัณฑ์ ได้แก่ การมีปัจจัยจำหน่ายครบถ้วนนิด ด้านราคา มีอิทธิพลมากที่สุด ได้แก่ มีป้ายแสดงราคาสินค้าทุกชนิด ด้านการจำหน่าย ได้แก่ ร้านค้าอยู่ในทำเลที่การคมนาคมสะดวก ด้านส่งเสริมการตลาด ได้แก่ การที่สหกรณ์ได้รับรางวัลประกาศเกียรติคุณต่าง ๆ 3. สมาชิกสหกรณ์ที่มีคุณลักษณะทางประชาชนศาสตร์ด้านเพชรต่างกัน และสมาชิกสหกรณ์ที่มีคุณลักษณะทางประชาราศาสตร์ด้านระดับศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความสำเร็จในธุรกิจการจัดจำหน่ายสินค้าของสหกรณ์แตกต่างกัน 4. ปัจจัยส่วนประสมการตลาดทั้งสี่ด้านมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในธุรกิจการจัดจำหน่ายสินค้าของสหกรณ์การเกษตรรัตภูมิ จำกัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ณัฐวัฒน์ ชื่นอารามณ์ (2551, บทคัดย่อ) ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มกาแฟสด ของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษาเครื่องดื่ม “กาแฟสด (คอฟฟิโน)” ผลวิจัยพบว่า ผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานครที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง มีอายุ 35 ปีขึ้นไป การศึกษาระดับปริญญาตรี อาชีพเป็นพนักงาน บริษัทเอกชนหรือห้างร้าน รายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 10,001-20,000 บาท กลุ่มผู้บริโภค ร้อยละ 62.2 ดื่มรสเอสเพรสโซ่ และเหตุผลหลักที่ซื้อคือต้องการลองสินค้าใหม่และสร้างความสัตย์ ร้อยละ 38.2 ซื้อจากชุมป์เปอร์มาเก็ตหรือห้างสรรพสินค้า และมีความต้องการดื่ม 6-7 ครั้งต่อสัปดาห์ โดยที่ผู้บริโภค มีพฤติกรรมการรับสื่อการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ กาแฟสด “คอฟฟิโน” จากสื่อโทรทัศน์มากที่สุด เพราะสามารถเข้าถึงกลุ่มผู้บริโภคโดยตรงได้ดี และได้รับความสนใจสูง ผลการทดสอบสมมติฐานที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า เพศ มีผลต่อสถานที่เลือกซื้อ และความต้องการดื่ม อายุ มีผลต่อเหตุผลหลักในการซื้อ และความต้องการดื่ม ระดับการศึกษามีผลต่อเหตุผลหลักในการซื้อ และความต้องการดื่ม อารมณ์ มีผลต่อเหตุผลหลักในการซื้อ และความต้องการดื่ม รายได้มีผลต่อเหตุผลหลักในการซื้อ สถานที่เลือกซื้อ และความต้องการดื่ม ด้านผลิตภัณฑ์ มีผลต่อเหตุผลหลักในการซื้อ สถานที่เลือกซื้อ และความต้องการดื่ม ด้านราคา มีผลต่อเหตุผลหลัก ในการซื้อ และความต้องการดื่ม ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย มีผลต่อเหตุผลหลักในการซื้อ และ

ความถี่ในการดื่ม ด้านส่งเสริมการขายมีผลต่อเหตุผลหลักในการซื้อ สถานที่เลือกซื้อ และความถี่ในการดื่ม

อุบลรัตน์ อุตเจริญ (2552, บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อกำไรในการบริหารงานของผู้แทนจำหน่ายรถยนต์โตโยต้าในเขตจังหวัดลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้บริหารและผู้จัดการ พนักงาน ลูกค้า รวม 356 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที่ การทดสอบค่าเอฟ และการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของพิชเชอร์ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อกำไรในการบริหารงานของผู้แทนจำหน่ายรถยนต์โตโยต้า ในเขตจังหวัดลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้านเรียงลำดับค่าเฉลี่ยได้ดังนี้ 1. ด้านวัตกรรมและเทคโนโลยี 2. ด้านซื้อเสียง 3. ด้านความสามารถขององค์กร 4. ด้านคุณภาพการบริการ และ 5. ด้านการเงินขององค์กร ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อกำไร สำเร็จในการบริหารงานของผู้แทนจำหน่ายรถยนต์โตโยต้า ในเขตจังหวัดลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพสมรส รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และประสบการณ์การทำงานและระยะเวลาในการใช้บริการ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนความสัมพันธ์กับบริษัทคือ ระดับการศึกษา และสาขาวิชาผู้แทนจำหน่ายรถยนต์โตโยต้า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทิพย์วรินทร์ อรรถวิเวก (2551, บทคัดย่อ) ศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมและการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์บริษัท เอกชัย สาลีสุพรรณ จำกัด จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และพฤติกรรมการซื้อ ศึกษาความเป็นไปได้ทางด้านตลาด ด้านการบริหารจัดการและด้านการเงินในการขยายธุรกิจแฟรนไชส์ของบริษัท เอกชัย สาลีสุพรรณ จำกัด กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้บริโภคจำนวน 300 คน เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที่ และค่าเอฟ และค่าไคสแควร์ ผลการวิจัยพบว่า 1. พฤติกรรมผู้บริโภค พบว่า ผู้บริโภคส่วนใหญ่ชื่นชอบผลิตภัณฑ์ประเภท ขนมสาลี มีความถี่ในการซื้อสินค้าน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน สถานที่ที่ผู้บริโภคใช้บริการซื้อสินค้าได้แก่ร้านของบริษัท เอกชัย สาลีสุพรรณ จำกัด สาเหตุที่ผู้บริโภคซื้อสินค้าเพื่อเป็นของฝาก และมีความสะดวกในการซื้อสินค้า ถ้าสามารถหาซื้อสินค้าได้สะดวกมากขึ้นแนวโน้มจะมีการซื้อสินค้าเพิ่มขึ้น 2. การตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์บริษัท เอกชัย สาลีสุพรรณ จำกัด ของผู้บริโภค โดยภาพรวมมีการตัดสินใจในระดับมาก โดยพิจารณาในด้านผลิตภัณฑ์ ด้านบริการ ด้านราค ด้านช่องทางการจัดจำหน่ายและด้านการส่งเสริมการตลาด 3. ผู้บริโภคที่มีอายุ ระดับการศึกษาอาชีพ รายได้ แตกต่างกัน มีระดับการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4. เหตุผลที่ผู้บริโภคซื้อผลิตภัณฑ์แตกต่างกันผู้บริโภค มีระดับการตัดสินใจซื้อ

ผลิตภัณฑ์ บริษัท เอกชัย สาลีสุพร摊 จำกัด แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. การขยายธุรกิจในรูปแบบเฟรนไชส์ ของบริษัท เอกชัย สาลีสุพร摊 จำกัด มีความเป็นไปได้ใน การลงทุน ทางด้านการตลาด ด้านการบริหารจัดการ และด้านการเงิน โดยการขยายธุรกิจเฟรนไชส์ ให้ครอบคลุมสูง และกิจกรรมสามารถที่จะดำเนินการ ได้

รุ่นภา ต่ออุดม (2550, บกคดย่อ) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในอุตสาหกรรมเกษตร ภาคการค้า ในจังหวัดฉะเชิงเทรา ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการในธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในอุตสาหกรรมเกษตรภาคการค้า ในจังหวัดฉะเชิงเทรา ผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย ช่วงอายุที่ประสบความสำเร็จอายุที่ 41-50 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีประสบการณ์ ในการทำงาน 21-30 ปี เงินที่ลงทุนเมื่อเริ่มกิจการอยู่ที่ 1-9.9 ล้านบาท ปัจจัยความสำเร็จของ ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในอุตสาหกรรมเกษตรภาคการค้าในจังหวัด ฉะเชิงเทรา สามารถสรุปได้ว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ มีความสามารถในการตัดสินใจ มีการนำ วิสัยทัศน์ที่มุ่งหวังให้กิจการมีการเจริญเติบโต ผู้ประกอบการจะมีทักษะความสามารถในการทำงาน มีคุณลักษณะที่เป็นผู้ประกอบการที่มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการตัดสินใจ มีการนำ เทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินธุรกิจและมีความซื่อตรงในการประกอบธุรกิจ มีพฤติกรรมของการ เป็นผู้บริหารแบบมุ่งโครงสร้างงานเป็นหลัก แต่บางสถานการณ์ของธุรกิจเพื่อให้สอดคล้องกับ สถานการณ์ ผู้ประกอบการเองก็มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการทำงานแบบมุ่งความสัมพันธ์ 2. ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีความเชี่ยวชาญในธุรกิจเกษตรเป็นพอร์ตมาก ก ความรู้ความ สามารถและมีประสบการณ์อันยาวนานทางการค้า มีการวางแผนในการดำเนินงาน ให้เหมาะสมกับตุณภัลในด้านการวางแผนทางการเงิน การจัดทำหน่วยของผู้ประกอบการ จำนวนน้อย ผ่านตัวแทน หรือนายหน้า การบริการ มีบริการจัดส่งสินค้า ผู้ประกอบการเลือกใช้คุณภาพของ สินค้าที่ผลิตและจำหน่ายเป็นหลัก การรับรู้ข้อมูลข่าวสารการเกษตรของผู้ประกอบการจะรับรู้ ข้อมูลข่าวสารทาง โทรศัพท์ วิทยุ วารสารการเกษตร จากเกษตรกร และหน่วยงานภาครัฐ 3. ปัจจัย ด้านบุคคลากร การจัดทำบุคลากร ของผู้ประกอบการ จะใช้แรงงานในพื้นที่ แรงงานต่างพื้นที่ และ แรงงานต่างด้าว อัตราค่าจ้าง จ่ายจะแบ่งเป็น ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราว และลูกจ้างรายวัน ผลตอบแทนพิเศษ ที่ผู้ประกอบการจ่ายให้แก่ลูกจ้าง เป็นรูปของตัวเงิน ได้แก่ ค่าล่วงเวลา ค่ารักษา พยาบาล โบนัส และเบี้ยยัง เงินช่วยเหลือค่างานบวช งานแต่ง และงานศพ และที่ไม่อยู่ในรูปของ รับเงิน ได้แก่ หอพัก และสวัสดิการร้านค้า ที่ขายสินค้าที่ผู้ประกอบการผลิต โดยที่ขายให้แก่ลูกจ้าง ลูกค้า และการจัดให้ลูกจ้างไปฝึกอบรมเพิ่มพูนความรู้ 4. ปัจจัยด้านนโยบายรัฐการส่งเสริม กรรม ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ที่เป็นผู้ประกอบการขนาดกลางจะได้รับการสนับสนุนจาก

รัฐบาล โดยสถานประกอบการที่จะได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาล ดำเนินการผลิตและค้า เครื่องจักรกลการเกษตร ได้รับการสนับสนุนเงินทุนในการดำเนินการค้นคว้าวิจัยเครื่องจักรกล เกษตร ผู้ประกอบการที่ดำเนินการผลิตและค้าปุ๋ยและเคมีภัณฑ์ทางการเกษตร จะได้รับการส่งเสริม จากสำนักอุตสาหกรรมเพิ่มมูลค่าตามหลักการ 3R (Reduce, Reuse, Recycle) ซึ่งจะสังเกตได้ว่าเป็น สถานประกอบการที่ดำเนินกิจการผลิตสินค้าต้องมีการควบคุมคุณภาพ ให้ผลิตภัณฑ์มีความ ปลอดภัยต่อผู้บริโภค ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม ในส่วนผู้ประกอบการค้าข้าวและเมล็ดพันธุ์จะไม่เข้ารับ การสนับสนุนจากนโยบายรัฐ ผลการวิจัยปัญหาและอุปสรรคของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม (SMEs) ในอุตสาหกรรมเกษตรภาคการค้าในจังหวัดเชิงเทรา พบว่า ส่วนใหญ่ เป็นปัญหาด้านการจัดการเงินทุนหมุนเวียน รองลงมาคือ ปัญหาด้านคู่แข่งขันในธุรกิจเดียวกัน ปัญหาด้านแรงงาน และปัญหาด้านคลังสินค้า ผลการวิจัยความพึงพอใจของลูกค้าที่มีต่อ ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในอุตสาหกรรมเกษตรภาคการค้าในจังหวัด เชิงเทรา พบว่า ลูกค้าให้ความสำคัญกับคุณภาพของสินค้า และบริการที่ผู้ประกอบการมีให้แก่ ลูกค้า สินค้าที่มีราคาถูก สถานที่จัดจำหน่ายสะดวกต่อการเดินทาง การส่งเสริมการตลาดของ ผู้ประกอบการจะส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อ

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัย ปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองชนในจังหวัดชลบุรี ครั้งนี้ ใช้วิธีวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรเป้าหมายและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรเป้าหมาย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนในจังหวัดชลบุรี จำนวน 961,466 คน (สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชลบุรี, 2555 ข้อมูล ณ 31 ตุลาคม 2555) โดย เป็นผู้ที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป ดื่มหรือเคยดื่มหรือซื้อของดื่มกาแฟ

กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้กำหนดรวมข้อมูลจากประชากรเป้าหมาย โดยกำหนดขนาด ของกลุ่มตัวอย่างตามวิธีการคำนวณของยามานาเคน (Yamane, 1973, p. 725) ดังมีสูตรการคำนวณ ดังนี้

$$\text{สูตร} \quad n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

เมื่อ n หมายถึง จำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่าง

N หมายถึง จำนวนประชากรทั้งหมด

e หมายถึง ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ที่ระดับ 0.05

$$\text{แทนค่า} \quad n = \frac{961,466}{1 + 961,466 \times 0.0025}$$

$$n = \frac{961,467}{2404.665}$$

$$n = 399.83$$

จำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ทั้งสิ้น 400 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบ เจาะจง (Purposive Sampling) คือเป็นผู้อาศัยในจังหวัดชลบุรี มีอายุ 18 ปีหรือมากกว่า และเป็น ผู้ดื่มกาแฟ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การสร้างเครื่องมือ

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ใช้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ผู้จึงใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยเป็นผู้สร้างขึ้นจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม ซึ่งแบบสอบถามมีโครงสร้างแบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้คือ

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 6 ข้อ ลักษณะการตอบคำถามเป็นแบบทำเครื่องหมายหน้าข้อ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และภูมิลำเนาปัจจุบัน

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการของผู้ดื่มกาแฟ จำนวน 8 ข้อ ลักษณะการตอบคำถามเป็นแบบทำเครื่องหมายหน้าข้อ ประกอบด้วย ความถี่ในการดื่มกาแฟ ชนิดกาแฟที่ชอบดื่ม ลักษณะการดื่มกาแฟ กาน้ำอ่อนที่ชอบ ระดับความชอบที่มีต่อกาแฟ ค่าใช้จ่ายที่ใช้ซื้อกาแฟเฉลี่ยต่อครั้ง และการให้ความสำคัญในการใช้บริการในร้านกาแฟสด

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินธุรกิจร้านกาแฟเมือง钟 จำนวน 41 ข้อ

ด้านผลิตภัณฑ์	จำนวน 7 ข้อ	ข้อ 1-7
ด้านราคา	จำนวน 5 ข้อ	ข้อ 8-12
ด้านการส่งเสริมการตลาด	จำนวน 7 ข้อ	ข้อ 13-19
ด้านการจัดจำหน่าย	จำนวน 5 ข้อ	ข้อ 20-24
ด้านบุคคล	จำนวน 5 ข้อ	ข้อ 25-29
ด้านหลักฐานกฎหมาย	จำนวน 7 ข้อ	ข้อ 30-36
ด้านกระบวนการ	จำนวน 5 ข้อ	ข้อ 37-41

คำถามในส่วนนี้มีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด มีคำตอบให้เลือกแบบประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบของลิเคริท (Likert's Scale) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ซึ่งแต่ละข้อได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนทั้ง 5 ตัวเลือก ดังนี้

มากที่สุด	ให้	5	คะแนน
มาก	ให้	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
น้อย	ให้	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

ตอนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ซึ่งการตอบเป็นลักษณะปลายเปิด (Open End) คือการให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ

2. เครื่องมือวัดตัวแปร

2.1 ตัวแปรผลิตภัณฑ์ (พงศกร เธือเจ็ดตน, 2553, หน้า 50)

2.1.1 การรู้จักผลิตภัณฑ์กาแฟ “อเมซอน”

2.1.2 ระดับความมีชื่อเสียงของกาแฟ “อเมซอน”

2.1.3 การรับรู้เกี่ยวกับรสชาติกาแฟ “อเมซอน”

2.1.4 การรับรู้เกี่ยวกับความหลากหลายของการกาแฟ “อเมซอน”

2.1.5 คุณภาพผลิตภัณฑ์อื่นของร้านกาแฟ “อเมซอน”

2.1.6 ความรู้เกี่ยวกับบรรจุภัณฑ์ของการกาแฟ “อเมซอน”

2.1.7 รูปแบบการให้บริการของ “ร้านกาแฟอเมซอน”

2.2 ตัวแปรราคา (ชนิษฐา ตันตีจิตานันท์, 2548, หน้า 85)

2.2.1 ความเหมาะสมของราคาต่อกาแฟ “อเมซอน”

2.2.2 ความเหมาะสมของราคากลิตภัณฑ์อื่น ๆ ของ “ร้านกาแฟ อเมซอน”

2.2.3 ราคากาแฟ “อเมซอน” เหมาะสมต่อค่าครองชีพปัจจุบัน

2.2.4 มาตรฐานราคากาแฟ “อเมซอน” สามารถดึงดูดผู้บริโภคกาแฟหัวใจได้

2.2.5 ความเหมาะสมสมควรห่วงปัจจัยทางเศรษฐกิจ “อเมซอน” กับราคา

2.3 ตัวแปรการส่งเสริมการตลาด (อรุณี อัมพรบรรจิต, 2554, หน้า 96)

2.3.1 ประชาสัมพันธ์ทางสื่อสารมวลชนทำให้ผู้บริการเกิดความสนใจต่อ

ผลิตภัณฑ์กาแฟ “อเมซอน”

2.3.2 การออกแบบตกแต่ง/ บรรยากาศของร้านกาแฟอเมซอนสร้างความสนใจผู้บริโภคได้

2.3.3 ป้ายชื่อ/ โลโก้ของร้านสร้างความสนใจให้ผู้บริโภคได้

2.3.4 การบริการของ “ร้านกาแฟอเมซอน” สร้างความประดับใจผู้บริโภคได้

2.3.5 แก้วกาแฟอเมซอน/ บรรจุภัณฑ์อื่นของร้านกาแฟอเมซอน มีผลต่อการตัดสินใจซื้อ

2.3.6 กิจกรรมส่งเสริมการขายของร้านกาแฟอเมซอนสามารถดึงดูดผู้บริโภคได้

2.3.7 บัตรกำนัล/ บัตรลดราคาจะทำให้ผู้บริโภคตัดสินใจซื้อ

2.4 ตัวแปรการจัดจำหน่าย (ปราโมทย์ ตันตีจิตานันท์, 2555, หน้า 73)

2.4.1 ความสะดวกในการเข้าซื้อผลิตภัณฑ์กาแฟ “อเมซอน”

- 2.4.2 ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความสะอาดของ “ร้านกาแฟ” อเมซอน
- \ 2.4.3 การจัดสถานที่สำหรับคิม/รับประทานอาหารมีความสะอาดสวยงาม
- 2.4.4 การจัดวางสินค้าและผลิตภัณฑ์สะอาดๆ ต่อชื่อขาย
- 2.4.5 การอ่านวิเคราะห์ความสะอาดของสถานที่จอดรถ
- 2.5 ตัวแปรค้านบุคคล (เกษรา พูลศรี, 2553, หน้า 79)
- 2.5.1 การรับรู้เกี่ยวกับความเป็นมิตร ไม่ต้องพนักงาน “ร้านกาแฟอเมซอน”
- 2.5.2 ความพร้อมในการให้บริการของพนักงาน
- 2.5.3 ในการแต่งกายของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ
- 2.5.8 พนักงานร้านความสามารถในการให้บริการ
- 2.5.9 ความสุขภาพ ความสะอาดของพนักงานผู้ให้บริการ
- 2.6 ตัวแปรหลักฐานทางกายภาพ (ปัทมา ตา平原, 2549, หน้า 44)
- 2.6.1 ความสวยงาม โดยรวมของ “ร้านกาแฟอเมซอน”
- 2.6.2 ความร่มรื่นในบริเวณ “ร้านกาแฟอเมซอน”
- 2.6.3 การใช้สีสันภายในและภายนอก “ร้านกาแฟอเมซอน”
- 2.6.4 ความโล่งสบายใน “ร้านกาแฟอเมซอน”
- 2.6.5 ความทันสมัยวัสดุ อุปกรณ์ใน “ร้านกาแฟอเมซอน”
- 2.6.6 “ร้านกาแฟอเมซอน” เป็นสถานที่พักผ่อน
- 2.6.7 การเตรียมพื้นที่รองรับจำนวนการจอดรถ
- 2.7 ตัวแปรค้านกระบวนการ (พงศกร เข็มเจ็ดคน, 2553, หน้า 50)
- 2.7.1 การรับรู้ต่อการต้อนรับของพนักงาน “ร้านกาแฟอเมซอน”
- 2.7.2 ความสุภาพของพนักงาน “ร้านกาแฟอเมซอน”
- 2.7.3 ความกระตือรือร้นในการให้บริการ
- 2.7.4 การสนองตอบ/ ความเอาใจใส่ต่อผู้บริโภค
- 2.7.5 ความรวดเร็วในการบริการอาหารและเครื่องดื่ม
3. การหาคุณภาพของเครื่องมือ
- วิธีการหาคุณภาพของแบบสอบถาม ดำเนินการดังนี้
- \ 3.1 หาค่าความเที่ยงตรง (Validity) โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีสูตรดังนี้ (สมบัติท้ายเรื่องคำ, 2551, หน้า 101-102)

$$\text{สูตร IOC} = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC	แทน	คัดชนีความสอดคล้องระหว่างคำถามกับ จุดประสงค์ของเนื้อหา
$\sum R$	แทน	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

ถ้าค่าดัชนี IOC ที่คำนวณได้มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 แสดงว่าข้อคำถามนั้นใช้ได้ถูกต้องตามที่ตั้งไว้ แต่ถ้าค่าดัชนีต่ำกว่า 0.5 ข้อคำถามนั้นต้องถูกตัดออกหรือนำไปปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น ผลการคำนวณทุกข้อมีค่ามากกว่า 0.5 แล้วนำเสนอด้วยที่ปรึกษา ตรวจสอบเพื่อปรับปรุงให้สมบูรณ์อีกครั้งหนึ่ง

3.2 หาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน และนำมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลfa (Alpha Coefficient) ของครอนบาก (Cronbach, 1990, p. 161) ได้ค่าความเชื่อมั่น = .974

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จ	ข้อคำถาม	ค่า Alpha (α)
1. ด้านผลิตภัณฑ์	ข้อ 1-7 รวม 7 ข้อ	.881
2. ด้านราคา	ข้อ 8-12 รวม 5 ข้อ	.946
3. ด้านส่งเสริมการขาย	ข้อ 13-19 รวม 7 ข้อ	.872
4. ด้านการจัดจำหน่าย	ข้อ 20-24 รวม 5 ข้อ	.801
5. ด้านบุคคล	ข้อ 25-29 รวม 5 ข้อ	.907
6. ด้านหลักฐานภาพภาพ	ข้อ 30-36 รวม 7 ข้อ	.872
7. ด้านกระบวนการ	ข้อ 37-41 รวม 5 ข้อ	.874
ทั้งฉบับ	รวมทั้งสิ้น 41 ข้อ	.974

3.3 นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาการใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย และนำไปเก็บข้อมูลภาคสนามต่อไป

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาฉบับสมบูรณ์ไปแจกแก่ประชากรเป้าหมายด้วยตนเอง เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย และขอความร่วมมือในให้ตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง

2. เมื่อผู้ตอบแบบสอบถามส่งคืนแบบสอบถาม ผู้วิจัยทำการตรวจสอบความครบถ้วน สมบูรณ์ในการตอบแบบสอบถาม เพื่อให้ได้ข้อมูลครบถ้วนและถูกต้อง

3. บันทึกข้อจากแบบสอบถามลงในหน่วยความจำของคอมพิวเตอร์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่บันทึกไว้ในคอมพิวเตอร์ มาประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคม (SPSS for Windows V.17) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่อวิเคราะห์ผลลัักษณะข้อมูลส่วนบุคคลของประชากรที่ตกลงกลุ่มตัวอย่าง แสดงผลด้วยจำนวน (n) และอัตรา้อยละ (%) และวิเคราะห์ผลเพื่อหาระดับของปัจจัยทั้ง 7 ด้าน แสดงผลด้วยคะแนนเฉลี่ย (Mean: \bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD) โดยแต่ละด้านกำหนดความหมายตามระดับคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) ซึ่งแบ่งอัตรากำลังตามวิธีการคำนวณของเบสต์ (Best, 1981, p. 174) ดังนี้

$$\text{สูตร} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้นที่ต้องการ}}$$

$$\text{แทนค่า} = \frac{5 - 1}{5}$$

$$\text{อัตรากำลัง} = 0.8$$

เมื่อได้อัตรากำลังแล้ว จึงนำมาแบ่งช่วงคะแนนสำหรับแปลผลแต่ละปัจจัยตาม คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) เป็นตัวชี้วัด ซึ่งแต่ละช่วงคะแนนมีความหมายดังนี้

ถ้า \bar{X} มีค่าระหว่าง	1.00-1.80	หมายถึงมีผลต่อความสำเร็จน้อยมาก
ถ้า \bar{X} มีค่าระหว่าง	1.81-2.60	หมายถึงมีผลต่อความสำเร็จน้อย
ถ้า \bar{X} มีค่าระหว่าง	2.61-3.40	หมายถึงมีผลต่อความสำเร็จปานกลาง
ถ้า \bar{X} มีค่าระหว่าง	3.41-4.20	หมายถึงมีผลต่อความสำเร็จมาก
ถ้า \bar{X} มีค่าระหว่าง	4.21-5.00	หมายถึงมีผลต่อความสำเร็จมากที่สุด

2. สถิติเชิงอนุนาณ (Inferential Statistics) เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล และพฤติกรรมการบริโภคกาแฟ กับปัจจัยทางการตลาดที่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมือง ในจังหวัดชลบุรี เมื่อตัวแปรอิสระเป็นตัวแปรคุณภาพ และตัวแปรตามเป็นตัวแปรปริมาณ จึงใช้สถิติทดสอบค่าที่ (t-Test) สำหรับตัวแปรอิสระที่แบ่งได้ 2 กลุ่ม ในที่นี้คือ เพศ และสถิติทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance: ANOVA) กรณีที่ตัวแปรอิสระแบ่งได้มากกว่า 2 กลุ่มย่อย กำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพบความแตกต่าง จะทำการเปรียบเทียบแบบเป็นรายคู่ด้วย Least Significant Difference (LSD)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย ปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองศึกษาเฉพาะจังหวัดชลบุรี เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชนในจังหวัดชลบุรี ซึ่งเป็นผู้ที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป คู่มหรือเคยคู่มหรือชื่นชอบคู่มกาแฟจำนวนตัวอย่างทั้งสิ้น 400 ราย น้ำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 5 ตอนดังต่อไปนี้

- ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง
- ตอนที่ 2 พฤติกรรมการของผู้คู่มกาแฟ
- ตอนที่ 3 ปัจจัยทางการตลาดที่ส่งผลต่อธุรกิจร้านกาแฟเมืองศึกษา
- ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเพิ่มเติม
- ตอนที่ 5 ทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 ราย ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) และแสดงด้วยจำนวน (n) และอัตราเรื้อรัง (%) ดังนี้

ตารางที่ 1 จำนวนและอัตราเรื้อรัง ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน ($n = 400$)	เรื้อรัง (%)
เพศ		
- ชาย	235	58.5
- หญิง	166	41.5
อายุ		
- ไม่เกิน 30 ปี	153	38.3
- 31-40 ปี	115	28.8
- 41-50 ปี	94	23.5
- มากกว่า 50 ปี	38	9.5

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (n = 400)	ร้อยละ (100.0)
การศึกษา		
- มัธยมศึกษาตอนปลายและต่ำกว่า	83	20.8
- ปวส. หรืออนุปริญญา	44	11.0
- ปริญญาตรี	221	55.2
- สูงกว่าปริญญาตรี	52	13.0
อาชีพ		
- นิติتنกศึกษา	49	12.3
- นักธุรกิจ/เจ้าของกิจการ	98	24.5
- พนักงานเอกชน/รับจ้างทั่วไป	156	39.0
- รัฐราชการ/พนักงานราชการ/รัฐวิสาหกิจ	54	13.5
- อื่น ๆ (เกษตรกร/แม่บ้าน/ว่างงาน)	43	10.8
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
- ไม่เกิน 10,000 บาท	48	12.0
- 10,001-20,000 บาท	127	31.8
- 20,001-30,000 บาท	102	25.5
- 30,001-40,000 บาท	84	21.0
- เกินกว่า 40,000 บาท	39	9.8
ภูมิลำเนาปัจจุบัน		
- จังหวัดชลบุรี	174	43.5
- จังหวัดในภาคตะวันออก	107	26.8
- กรุงเทพมหานครและปริมณฑล	98	24.5
- จังหวัดในภาคอื่น ๆ	21	5.3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างในตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นชาย (ร้อยละ 58.5) อายุ 31-45 ปี (ร้อยละ 38.3) การศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 50.0) อาชีพพนักงานเอกชน/รับจ้างทั่วไป (ร้อยละ 39.0) รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท (ร้อยละ 31.8) และภูมิลำเนาปัจจุบัน จังหวัดชลบุรี (ร้อยละ 43.5)

ตอนที่ 2 พฤติกรรมของผู้ดื่มกาแฟ

การวิเคราะห์พฤติกรรมการดื่มกาแฟของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 ราย ใช้สถิติเชิงพรรณนา แสดงผลด้วยจำนวน และอัตรา.r้อยละ ดังนี้

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของความถี่ในการดื่มกาแฟ

ความถี่ในการดื่มกาแฟ	จำนวน (<i>n</i> = 400)	ร้อยละ (100.0)
- ทุกวัน	144	36.0
- วันเว้นวัน	81	20.3
- 2-3 วันครึ่ง	68	17.0
- สัปดาห์ละ 1 ครึ่ง	55	13.8
- เดือนละ 1 ครึ่ง	52	13.0

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความถี่ในการดื่มกาแฟ ในตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ดื่มกาแฟทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 36.0 รองลงมาคือ ดื่มกาแฟวันเว้นวัน ร้อยละ 20.3 ดื่มกาแฟ 2-3 วันครึ่ง ร้อยละ 17.0 ดื่มสัปดาห์ละ 1 ครึ่ง ร้อยละ 13.8 และดื่มเดือนละ 1 ครึ่ง ร้อยละ 13.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของที่มาของกาแฟที่ดื่มได้มาจาก

ที่มาของกาแฟที่ดื่มได้มาจาก	จำนวน (<i>n</i> = 400)	ร้อยละ (100.0)
- ซงดื่มเองเป็นส่วนใหญ่	149	37.2
- ซื้อจากร้านกาแฟชงสำเร็จเป็นส่วนใหญ่	43	10.8
- ซงดื่มเองบ้างซื้อจากร้านกาแฟบ้าง	208	52.0

ผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 3 ข้อมูลกาแฟที่ดื่มได้มาจาก พบร้า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้มาจากซงดื่มเองบ้างซื้อจากร้านกาแฟชงสำเร็จเป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 52.0 รองลงมาคือ ซงดื่มเองเป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 37.2 และซื้อจากร้านกาแฟชงสำเร็จเป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 10.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของชนิดกาแฟที่ชอบดื่ม

ชนิดกาแฟที่ชอบดื่ม	จำนวน (n = 400)	ร้อยละ (100.0)
- กาแฟสำเร็จรูปพร้อมชง	264	66.0
- กาแฟโบราณ	27	6.8
- กาแฟพร้อมคั่มน้ำรุ่นเครื่อง	16	4.0
- กาแฟสด	93	23.3

ผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 4 ข้อมูลชนิดกาแฟที่ชอบดื่ม พบร่วมกัน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชอบดื่มกาแฟสำเร็จรูปพร้อมชง คิดเป็นร้อยละ 66.0 รองลงมาคือ กาแฟสด ร้อยละ 23.3 กาแฟโบราณ ร้อยละ 6.8 และกาแฟพร้อมคั่มน้ำรุ่นเครื่อง ร้อยละ 4.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของกาแฟสดที่ชอบมากสุด

กาแฟสดที่ชอบมากสุด	จำนวน (n = 400)	ร้อยละ (100.0)
- เอสเพรสโซ่	196	49.0
- คาปูชิโน่	94	23.5
- ลาเต้	80	20.0
- молคั่า	30	7.5

ผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 5 ข้อมูลกาแฟสดที่ชอบมากสุด พบร่วมกัน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชอบกาแฟสดมากสุดคือ เอสเพรสโซ่ คิดเป็นร้อยละ 49.0 รองลงมาคือ คาปูชิโน่ ร้อยละ 23.5 ลาเต้ ร้อยละ 20.0 และмолคั่า ร้อยละ 7.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของระดับความชอบดื่มกาแฟสด

ระดับความชอบดื่มกาแฟสด	จำนวน (n = 400)	ร้อยละ (100.0)
- ชอบมาก	105	26.2
- ชอบ	206	51.5
- เนยๆ	54	13.5
- ไม่ชอบ	35	8.8
- ไม่ชอบมาก	0	0.0

ผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 6 ข้อมูลระดับความชอบดื่มกาแฟสด พ布ว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีระดับชอบ ร้อยละ 51.4 รองลงมาคือ ชอบมาก ร้อยละ 26.2 เจยๆ ร้อยละ 13.5 และไม่ชอบ ร้อยละ 8.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของลักษณะการใช้บริการร้านกาแฟสด

ลักษณะการใช้บริการร้านกาแฟสด	จำนวน (n = 400)	ร้อยละ (100.0)
- นั่งรับประทานที่ร้าน	78	19.5
- ถือไปรับประทานนอกร้าน	144	36.0
- ซื้อกลับไปรับประทานที่บ้าน	25	6.3
- ทำทั้ง 3 ลักษณะ	153	38.3

ผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 7 ข้อมูลลักษณะการใช้บริการร้านกาแฟสด พ布ว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ทำทั้ง 3 ลักษณะ คิดเป็นร้อยละ 38.3 รองลงมาคือ ถือไปรับประทานนอกร้าน ร้อยละ 36.0 นั่งรับประทานที่ร้าน ร้อยละ 19.5 และซื้อกลับไปรับประทานที่บ้าน ร้อยละ 6.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของค่าใช้จ่ายที่ใช้บริการร้านกาแฟเฉลี่ยต่อครั้ง

ค่าใช้จ่ายที่ใช้บริการร้านกาแฟเฉลี่ยต่อครั้ง	จำนวน (n = 400)	ร้อยละ (100.0)
- ไม่เกิน 30 บาท	143	35.8
- 31-45 บาท	203	50.8
- 46-60 บาท	37	9.2
- มากกว่า 60 บาท	17	4.2

ผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 8 ข้อมูลค่าใช้จ่ายที่ใช้บริการร้านกาแฟเฉลี่ยต่อครั้ง พ布ว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ใช้จ่ายต่อครั้ง 31-45 บาท คิดเป็นร้อยละ 50.8 รองลงมาคือ ไม่เกิน 30 บาท ร้อยละ 35.8 ใช้จ่าย 46-60 บาท ร้อยละ 9.2 และมากกว่า 60 บาท ร้อยละ 4.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของเหตุผลสำคัญต่อการใช้บริการร้านกาแฟสด

เหตุผลสำคัญต่อการใช้บริการร้านกาแฟสด	จำนวน (n = 400)	ร้อยละ (100.0)
- รสชาติ/ ความหลากหลายของสินค้า	244	56.0
- ราคาน้ำชาที่เหมาะสมกับสินค้า	61	15.2
- สถานที่/ บรรยากาศของร้านกาแฟ	59	14.8
- การส่งเสริมการขาย เช่น ลดราคา	12	3.0
- พนักงานผู้ให้บริการ	11	2.8
- บริการสะดวก/ รวดเร็ว/ ประทับใจ	33	8.2

ผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 8 ข้อมูลเหตุผลสำคัญต่อการใช้บริการร้านกาแฟสด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญต่อรสชาติ/ ความหลากหลายของสินค้า คิดเป็นร้อยละ 56.0 รองลงมาคือ ราคาน้ำชาที่เหมาะสมกับสินค้า ร้อยละ 15.2 สถานที่/ บรรยากาศของร้านกาแฟ ร้อยละ 14.8 บริการสะดวก/ รวดเร็ว/ ประทับใจ ร้อยละ 8.2 การส่งเสริมการขาย เช่น ลดราคา ร้อยละ 3.0 และ พนักงานผู้ให้บริการ ร้อยละ 2.8 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ปัจจัยทางการตลาดที่ส่งผลต่อธุรกิจร้านกาแฟเพื่อเมล็ด

การวิเคราะห์ผลปัจจัยทางการตลาดที่ส่งผลต่อธุรกิจร้านกาแฟเพื่อเมล็ด ในจังหวัดชลบุรี ด้วยสถิติเชิงพรรณนา แสดงผลด้วยคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD) และการแปลผลระดับการส่งผลตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ

ถ้า \bar{X} มีค่าระหว่าง	1.00-1.80	หมายถึงมีผลต่อความสำเร็จน้อยมาก
ถ้า \bar{X} มีค่าระหว่าง	1.81-2.60	หมายถึงมีผลต่อความสำเร็จน้อย
ถ้า \bar{X} มีค่าระหว่าง	2.61-3.40	หมายถึงมีผลต่อความสำเร็จปานกลาง
ถ้า \bar{X} มีค่าระหว่าง	3.41-4.20	หมายถึงมีผลต่อความสำเร็จมาก
ถ้า \bar{X} มีค่าระหว่าง	4.21-5.00	หมายถึงมีผลต่อความสำเร็จมากที่สุด

ตารางที่ 10 ภาพรวมระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อธุรกิจร้านกาแฟเพื่อเมซอนในจังหวัดชลบุรี

ปัจจัยที่ส่งผลต่อธุรกิจร้านกาแฟเพื่อเมซอน	\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
			ความสำเร็จ	
1. ด้านผลิตภัณฑ์	3.58	.585	มาก	2
2. ด้านราคา	3.41	.607	มาก	5
3. ด้านการส่งเสริมการตลาด	3.37	.614	ปานกลาง	6
4. ด้านการจัดจำหน่าย	3.44	.517	มาก	4
5. ด้านบุคคล	3.46	.505	มาก	3
6. ด้านกายภาพ	3.62	.475	มาก	1
7. ด้านกระบวนการ	3.32	.577	ปานกลาง	7
ภาพรวม	3.47	.430	มาก	

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 10 แสดงระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อธุรกิจร้านกาแฟเพื่อเมซอนในจังหวัดชลบุรี ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.47$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พน 5 ด้านอยู่ในระดับมาก เรียงจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ด้านกายภาพ ($\bar{X} = 3.62$) ด้านผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 3.58$) ด้านบุคคล ($\bar{X} = 3.46$) ด้านการจัดจำหน่าย ($\bar{X} = 3.44$) ด้านราคา ($\bar{X} = 3.41$) และพน 2 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านการส่งเสริมการตลาด ($\bar{X} = 3.37$) และด้านกระบวนการ ($\bar{X} = 3.32$) ตามลำดับ

ตารางที่ 11 ระดับผลิตภัณฑ์ที่ส่งผลต่อธุรกิจร้านกาแฟเพื่อเมซอนในจังหวัดชลบุรี

ข้อ	ผลิตภัณฑ์	\bar{X}	SD	ระดับความสำเร็จ
1	ท่าน้ำร้อนรักผลิตภัณฑ์กาแฟ “อเมซอน”	4.09	.884	มาก
2	ระดับความมีชื่อเสียงของการไฟ “อเมซอน”	3.92	.680	มาก
3	การรับรู้เกี่ยวกับรสชาติกาแฟ “อเมซอน”	3.71	.766	มาก
4	การรับรู้เกี่ยวกับความหลากหลายกาแฟ “อเมซอน”	3.22	.795	ปานกลาง
5	คุณภาพผลิตภัณฑ์อื่นของร้านกาแฟ “อเมซอน”	3.62	.739	มาก
6	ความรู้เกี่ยวกับบรรจุภัณฑ์ของการไฟ “อเมซอน”	3.18	.808	ปานกลาง
7	รูปแบบการให้บริการของ “ร้านกาแฟเพื่อเมซอน”	3.34	.788	มาก
	รวม	3.58	.585	มาก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 11 พบว่า ระดับผลิตภัณฑ์มีผลต่อธุรกิจร้านกาแฟเพื่อเมฆอนในจังหวัดชลบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.58$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยมากสุดคือ ประชาชนรู้จักผลิตภัณฑ์กาแฟ “อเมซอน” ระดับมาก ($\bar{X} = 4.09$) ในขณะที่ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยสุดคือ ความรู้เกี่ยวกับบรรจุภัณฑ์ของกาแฟ “อเมซอน” ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.18$)

ตารางที่ 12 ระดับราคาที่ส่งผลต่อธุรกิจร้านกาแฟเพื่อเมฆอนในจังหวัดชลบุรี

ข้อ	ด้านราคา	\bar{X}	SD	ระดับความสำเร็จ
8	ความเหมาะสมของราคากาแฟ “อเมซอน”	3.50	.776	มาก
9	ความเหมาะสมของราคaproductภัณฑ์อื่น ๆ ของ “ร้านกาแฟ อเมซอน”	3.26	.813	ปานกลาง
10	ราคากาแฟ “อเมซอน” เหมาะสมกับค่าครองชีพ ปัจจุบัน	3.43	.566	มาก
11	มาตรฐานราคากาแฟ “อเมซอน” สามารถตึงคุณ ผู้บริโภคกาแฟทั่วไปได้	3.41	.747	มาก
12	ความคุ้มค่าระหว่างปริมาณกาแฟ “อเมซอน” กับราคา	3.48	.791	มาก
รวม		3.41	.607	มาก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 12 พบว่า ระดับราคามีผลต่อธุรกิจร้านกาแฟเพื่อเมฆอนในจังหวัดชลบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.41$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยมากสุดคือ ความเหมาะสมของราคากาแฟ “อเมซอน” ระดับมาก ($\bar{X} = 3.50$) ในขณะที่ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยสุดคือ ความเหมาะสมของราคaproductภัณฑ์อื่น ๆ ของ “ร้านกาแฟ อเมซอน” ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.26$)

ตารางที่ 13 ระดับการส่งเสริมการตลาดที่ส่งผลต่อธุรกิจร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี

ข้อ	ด้านการส่งเสริมการตลาด	\bar{X}	SD	ระดับความสำเร็จ
13	ประชาสัมพันธ์ทางสื่อสารมวลชนทำให้ท่านมีความสนใจในผลิตภัณฑ์กาแฟ “อเมซอน”	3.20	.805	ปานกลาง
14	การออกแบบตกลแต่ง/ บรรยายกาศของร้านกาแฟ อเมซอนสร้างความสนใจผู้บริโภคได้	3.59	.824	มาก
15	ป้ายชื่อ/ โลโกของร้านสร้างความสนใจให้ผู้บริโภคได้	3.54	.812	มาก
16	การบริการของ “ร้านกาแฟอเมซอน” สร้างความประดับใจผู้บริโภคได้	3.41	.750	ปานกลาง
17	แท็กกาแฟอเมซอน/ บรรจุภัณฑ์ของร้านกาแฟ อเมซอน มีผลต่อการตัดสินใจซื้อ	3.32	.764	ปานกลาง
18	กิจกรรมส่งเสริมการขายของร้านกาแฟอเมซอน สามารถดึงดูดผู้บริโภคได้	3.31	.827	ปานกลาง
19	บัตรกำนัล/ บัตรลดราคาจะทำให้ผู้บริโภคตัดสินใจซื้อ	3.24	.786	ปานกลาง
รวม		3.37	.614	ปานกลาง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 13 พบว่า ระดับการส่งเสริมการขายมีผลต่อธุรกิจร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.37$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยมากสุดคือ การออกแบบตกลแต่ง/ บรรยายกาศของร้านกาแฟ อเมซอนสร้างความสนใจผู้บริโภคได้ ระดับมาก ($\bar{X} = 3.50$) ในขณะที่ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยสุดคือ ประชาสัมพันธ์ทางสื่อสารมวลชนทำให้ท่านมีความสนใจในผลิตภัณฑ์กาแฟ “อเมซอน” ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.26$)

ตารางที่ 14 ระดับการจัดจำหน่ายที่ส่งผลต่อธุรกิจร้านกาแฟเพื่อเมฆอนในจังหวัดชลบุรี

ข้อ	ค้านการจัดจำหน่าย	\bar{X}	SD	ระดับความสำเร็จ
20	ความสะดวกในการเข้าซื้อผลิตภัณฑ์กาแฟ “อเมซอน”	3.49	.772	มาก
21	ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความสะอาดของ “ร้านกาแฟ อเมซอน	3.51	.653	มาก
22	การจัดสถานที่สำหรับคิม/รับประทานอาหารมีความสะดวกสบาย	3.50	.660	มาก
23	การขัดวางสินค้าและผลิตภัณฑ์สะดวกต่อซื้อขาย	3.42	.628	มาก
24	การอำนวยความสะดวกความสะดวกของสถานที่จอดรถ	3.28	.762	ปานกลาง
รวม		3.44	.517	มาก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 14 พบว่า ระดับการจัดจำหน่ายมีผลต่อธุรกิจร้านกาแฟเพื่อเมฆอนในจังหวัดชลบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.44$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยมากสุดคือ ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความสะอาดของ “ร้านกาแฟเพื่อเมฆอน” ระดับมาก ($\bar{X} = 3.51$) ในขณะที่ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยสุดคือ การอำนวยความสะดวกความสะดวกของสถานที่จอดรถ ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.28$)

ตารางที่ 15 ระดับบุคคลที่ส่งผลต่อธุรกิจร้านกาแฟเพื่อเมฆอนในจังหวัดชลบุรี

ข้อ	ค้านบุคคล	\bar{X}	SD	ระดับความสำเร็จ
25	การรับรู้เกี่ยวกับค่าความเป็นมิตรไมตรีของ พนักงาน “ร้านกาแฟเพื่อเมฆอน”	3.35	.720	ปานกลาง
26	ความพร้อมในการให้บริการของพนักงาน	3.42	.667	มาก
27	การแต่งกายของพนักงานผู้ให้บริการ	3.53	.616	มาก
28	พนักงานมีความสามารถในการให้บริการ	3.54	.632	มาก
29	สุภาพอนามัยและความสะอาดของพนักงานผู้ให้บริการ	3.48	.645	มาก
รวม		3.46	.505	มาก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 15 พบว่า ระดับบุคคลมีผลต่อธุรกิจร้านกาแฟเพื่อเมฆอนในจังหวัดชลบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.46$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยมากสุดคือ พนักงานมีความสามารถในการให้บริการ ระดับมาก ($\bar{X} = 3.54$) ในขณะที่ ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยสุดคือ การรับรู้เกี่ยวกับความเป็นมิตร ไม่ตรึงของพนักงาน “ร้านกาแฟเพื่อเมฆอน” ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.35$)

ตารางที่ 16 ระดับหลักฐานทางกายภาพที่ส่งผลต่อธุรกิจร้านกาแฟเพื่อเมฆอนในจังหวัดชลบุรี

ข้อ	ด้านหลักฐานทางกายภาพ	\bar{X}	SD	ระดับความสำเร็จ
30	ความสว่าง茫โดยรวมของ “ร้านกาแฟเพื่อเมฆอน”	4.23	.582	มากที่สุด
31	ความร่มรื่นในบริเวณ “ร้านกาแฟเพื่อเมฆอน”	4.21	.573	มากที่สุด
32	การใช้สีสันภายในและภายนอก “ร้านกาแฟเพื่อเมฆอน”	3.55	.681	มาก
33	ความโล่งภายใน “ร้านกาแฟเพื่อเมฆอน”	3.30	.728	ปานกลาง
34	ความทันสมัยของวัสดุ อุปกรณ์ใน “ร้านกาแฟเพื่อเมฆอน”	3.42	.667	ปานกลาง
35	“ร้านกาแฟเพื่อเมฆอน” เป็นสถานที่พักผ่อน	3.52	.791	มาก
36	การเตรียมพื้นที่รองรับจำนวนการจอดรถ	3.19	.816	ปานกลาง
รวม		3.62	.475	มาก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 16 พบว่า ระดับหลักฐานทางกายภาพมีผลต่อธุรกิจร้านกาแฟเพื่อเมฆอนในจังหวัดชลบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.62$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยมากสุดคือ ความสว่าง茫โดยรวมของ “ร้านกาแฟเพื่อเมฆอน” ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.23$) ในขณะที่ ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยสุดคือ การเตรียมพื้นที่รองรับจำนวนการจอดรถ ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.19$)

ตารางที่ 17 ระดับกระบวนการที่ส่งผลต่อธุรกิจร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี

ข้อ	ด้านกระบวนการ	\bar{X}	SD	ระดับความสำเร็จ
37	การให้การต้อนรับของพนักงาน “ร้านกาแฟอเมซอน”	3.03	.660	ปานกลาง
38	ความสุภาพของพนักงาน “ร้านกาแฟอเมซอน”	3.49	.711	มาก
39	ความกระตือรือร้นในการให้บริการ	3.36	.796	ปานกลาง
40	การสนองตอบ/ความเอาใจใส่ต่อผู้บริโภค	3.34	.0729	ปานกลาง
41	ความรวดเร็วในการบริการอาหารและเครื่องดื่ม	3.37	.688	ปานกลาง
	รวม	3.32	.577	ปานกลาง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 17 พบว่า ระดับกระบวนการมีผลต่อธุรกิจร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.32$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยมากสุดคือ ความสุภาพของพนักงาน “ร้านกาแฟอเมซอน” ระดับมาก ($\bar{X} = 3.49$) ในขณะที่ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยสุดคือ การให้การต้อนรับของพนักงาน “ร้านกาแฟอเมซอน” ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.03$)

ตอนที่ 4 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

จากแบบสอบถาม 400 ฉบับ มีผู้ให้ความเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม รวมทั้งสิ้น 18 ฉบับ กิตเป็นร้อยละ 4.5 ของจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด สามารถสรุปได้ดังนี้

มีจำนวน 3 ราย เห็นว่า ราคากาแฟแต่ละชนิดสูงเกิน ควรปรับราคาลดลง

จำนวน 3 ราย เห็นว่า ควรเพิ่มมุมหนังสือ และการสื่อสาร สำหรับบริการลูกค้า

จำนวน 2 ราย เห็นว่า แต่ละสาขาสามารถไม่เหมือนกัน บางสาขาหวานเกินไป

จำนวน 2 ราย เห็นว่า ควรแยกส่วนของลูกค้าสูบบุหรี่กับไม่สูบบุหรี่ออกจากกัน

จำนวน 2 ราย ควรมีการอธิบายความแตกต่างผลิตภัณฑ์กาแฟแต่ละชนิด

จำนวน 1 ราย พนักงานมีการสอบถามพูดคุยกับลูกค้า

จำนวน 1 ราย อาหารอื่น ๆ นอกเหนือจากกาแฟ อนามาก

จำนวน 1 ราย ที่จอดรถน้อยไป

จำนวน 1 ราย พนักงานบริการมีน้อย ทำให้ต้องรอ

จำนวน 1 ราย สาขาของอเมซอนควรมีในห้างสรรพสินค้าบ้าง

จำนวน 1 ราย พนักงานต้อนรับไม่มี มีแต่พนักงานช่างกาแฟ

ตอนที่ 5 ทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟร์นไชส์ ร้านกาแฟ อเมซอนในจังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามปัจจัยทางการตลาด

สมมติฐาน 1.1 เพศของผู้บริโภคต่างกัน มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟร์นไชส์ ร้านกาแฟ อเมซอนในจังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามปัจจัยทางการตลาด

ตารางที่ 18 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟร์นไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามเพศ

ปัจจัยทางการตลาด	เพศชาย (n = 234)		เพศหญิง (n = 166)		t	Sig.
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
1. ด้านผลิตภัณฑ์	3.53	.615	3.66	.532	-2.382	.018*
2. ด้านราคา	3.39	.604	3.45	.612	-.988	.324
3. ด้านการส่งเสริมการตลาด	3.30	.609	3.47	.607	-2.818	.005*
4. ด้านการจัดจำหน่าย	3.37	.482	3.54	.550	-3.224	.001*
5. ด้านบุคคล	3.38	.473	3.59	.526	-4.115	.000*
6. ด้านหลักฐานทางกฎหมาย	3.56	.460	3.71	.484	-3.030	.003*
7. ด้านกระบวนการ	3.26	.553	3.41	.601	-2.587	.010*
รวม	3.41	.415	3.56	.437	-3.466	.001*

* P < .05

จากตารางที่ 18 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด มีผลต่อ ความ สำเร็จในการดำเนินธุรกิจแฟร์นไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามเพศ พนักงานที่ส่งผลให้เกิดความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ (Sig.) < .05 มีทั้งหมด 7 ด้าน ได้แก่ ด้าน ผลิตภัณฑ์ ค่า Sig.=.018 การส่งเสริมการตลาด ค่า Sig. = .005 ด้านการจัดจำหน่าย ค่า Sig. = .001 ด้านบุคคล ค่า Sig. = .000 ด้านกฎหมาย ค่า Sig. = .003 ด้านกระบวนการ ค่า Sig. = .010 และ รวมทุกด้าน ค่า Sig. = .001 โดยด้านที่ไม่ส่งผลให้เกิดความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ (Sig.) > .05 คือ ด้านราคา ค่า Sig. = .324

สมมติฐาน 1.2 อายุของผู้บริโภคต่างกัน มีผลต่อการคำนวณรากิจเฟรนไชส์ ร้านคาเฟ่ คอมโซนในจังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามปัจจัยทางการตลาด

ตารางที่ 19 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด มีผลต่อการคำนวณรากิจเฟรนไชส์ ร้านคาเฟ่ คอมโซนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามอายุ

ปัจจัยทางการตลาด	อายุ	n	\bar{X}	SD	F	Sig.
1. ผลิตภัณฑ์	- ไม่เกิน 30 ปี	153	3.44	.572	5.303	.001*
	- 31-40 ปี	115	3.70	.551		
	- 41-50 ปี	94	3.66	.613		
	- มากกว่า 50 ปี	38	3.61	.568		
	รวม	400	3.58	.585		
2. ราคา	- ไม่เกิน 30 ปี	153	3.38	.588	.512	.674
	- 31-40 ปี	115	3.46	.583		
	- 41-50 ปี	94	3.43	.653		
	- มากกว่า 50 ปี	38	3.35	.647		
	รวม	400	3.42	.607		
3. การส่งเสริมการตลาด	- ไม่เกิน 30 ปี	153	3.31	.532	1.262	.287
	- 31-40 ปี	115	3.44	.602		
	- 41-50 ปี	94	3.40	.737		
	- มากกว่า 50 ปี	38	3.32	.613		
	รวม	400	3.37	.614		
4. การขัดจําหน่าย	- ไม่เกิน 30 ปี	153	3.36	.484	6.188	.000*
	- 31-40 ปี	115	3.61	.495		
	- 41-50 ปี	94	3.38	.509		
	- มากกว่า 50 ปี	38	3.39	.623		
	รวม	400	3.44	.517		

* P < .05

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ปัจจัยทางการตลาด	อายุ	n	\bar{X}	SD	F	Sig.
5. บุคคล	- ไม่เกิน 30 ปี	153	3.35	.503	6.123	.000*
	- 31-40 ปี	115	3.61	.454		
	- 41-50 ปี	94	3.46	.509		
	- มากกว่า 50 ปี	38	3.47	.553		
รวม		400	3.46	.505		
6. หลักฐานทางกายภาพ	- ไม่เกิน 30 ปี	153	3.54	.429	6.102	.000*
	- 31-40 ปี	115	3.78	.435		
	- 41-50 ปี	94	3.58	.521		
	- มากกว่า 50 ปี	38	3.61	.548		
รวม		400	3.62	.475		
7. กระบวนการ	- ไม่เกิน 30 ปี	153	3.19	.531	5.941	.001*
	- 31-40 ปี	115	3.48	.577		
	- 41-50 ปี	94	3.33	.597		
	- มากกว่า 50 ปี	38	3.33	.598		
รวม		400	3.32	.577		
รวมทุกด้าน	- ไม่เกิน 30 ปี	153	3.38	.380	5.774	.001*
	- 31-40 ปี	115	3.59	.399		
	- 41-50 ปี	94	3.48	.471		
	- มากกว่า 50 ปี	38	3.45	.520		
รวม		400	3.47	.430		

* P < .05

จากตารางที่ 19 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านค้าเพื่อเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามอายุ พนักงาน ความประปรวนที่ส่งผลให้เกิดความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ (Sig.) < .05 มีทั้งหมด 6 ด้าน ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ค่า Sig.=.001 การส่งเสริมการตลาด ค่า Sig. = .000 ด้านบุคคลค่า Sig. = .000 ด้านกระบวนการ ค่า Sig. = .001 และรวมทุกด้าน ค่า Sig. = .001 โดยด้านที่ไม่ส่งผลให้เกิดความ

แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ (Sig.) $> .05$ คือ ด้านราคา ค่า Sig. = .674 และด้านการส่งเสริมการตลาด ค่า Sig. = .287 ผู้วิจัยจึงทำการจำแนกด้านที่แตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD

ตารางที่ 20 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านผลิตภัณฑ์ มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองจังหวัดชลบุรี จำแนกตามอายุเป็นรายคู่

อายุ	\bar{X}	ไม่เกิน 30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	มากกว่า 50 ปี
ไม่เกิน 30 ปี	3.44	-	-.259*	-.222*	-.168
31-40 ปี	3.70	-	-	.037	.090
41-50 ปี	3.66	-	-	-	.054
มากกว่า 50 ปี	3.61	-	-	-	-

* P < .05

จากตารางที่ 20 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านผลิตภัณฑ์ มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองจังหวัดชลบุรี จำแนกตามอายุเป็นรายคู่ พบว่า มีคู่ที่แตกต่าง 2 คู่ คือ อายุไม่เกิน 30 ปี กับอายุระหว่าง 31-40 ปี และอายุไม่เกิน 30 ปี กับอายุระหว่าง 41-50 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 21 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านการจัดจำหน่าย มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองจังหวัดชลบุรี จำแนกตามอายุเป็นรายคู่

อายุ	\bar{X}	ไม่เกิน 30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	มากกว่า 50 ปี
ไม่เกิน 30 ปี	3.36	-	-.254*	-.026	.038
31-40 ปี	3.61	-	-	.227*	.216*
41-50 ปี	3.38	-	-	-	-.012
มากกว่า 50 ปี	3.39	-	-	-	-

* P < .05

จากตารางที่ 21 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านการจัดจำหน่าย มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองจังหวัดชลบุรี จำแนกตามอายุเป็นรายคู่ พบว่า มีคู่ที่แตกต่าง 3 คู่ คือ อายุไม่เกิน 30 ปี กับอายุระหว่าง 31-40 ปี อายุ 31-40 ปี กับอายุระหว่าง 41-50 ปี และอายุ 31-40 ปี กับอายุมากกว่า 50 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 22 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านบุคคล มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามอายุเป็นรายคู่

อายุ	\bar{X}	ไม่เกิน 30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	มากกว่า 50 ปี
ไม่เกิน 30 ปี	3.35	-	-.262*	-.112	-.117
31-40 ปี	3.61	-	-	.150*	.145
41-50 ปี	3.46	-	-	-	-.005
มากกว่า 50 ปี	3.47	-	-	-	-

* P < .05

จากตารางที่ 22 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านบุคคล มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามอายุเป็นรายคู่ พบว่า มีคู่ที่แตกต่าง 2 คู่ คือ อายุไม่เกิน 30 ปี กับอายุระหว่าง 31-40 ปี และอายุ 31-40 ปี กับอายุระหว่าง 41-50 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 23 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านกายภาพ มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามอายุเป็นรายคู่

อายุ	\bar{X}	ไม่เกิน 30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	มากกว่า 50 ปี
ไม่เกิน 30 ปี	3.19	-	-.239*	-.048	-.073
31-40 ปี	3.48	-	-	.192*	.166
41-50 ปี	3.33	-	-	-	-.025
มากกว่า 50 ปี	3.33	-	-	-	-

* P < .05

จากตารางที่ 23 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านกายภาพ มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามอายุเป็นรายคู่ พบว่า มีคู่ที่แตกต่าง 2 คู่ คือ อายุไม่เกิน 30 ปี กับอายุระหว่าง 31-40 ปี และอายุ 31-40 ปี กับอายุระหว่าง 41-50 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 24 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านกระบวนการ มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามอายุเป็นรายคู่

อายุ	\bar{X}	ไม่เกิน 30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	มากกว่า 50 ปี
ไม่เกิน 30 ปี	3.38	-	-.295*	-.139	-.145
31-40 ปี	3.59	-	-	.156*	.150
41-50 ปี	3.48	-	-	-	.006
มากกว่า 50 ปี	3.45	-	-	-	-

* P < .05

จากตารางที่ 24 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านกระบวนการ มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามอายุเป็นรายคู่ พบว่า มีคู่ที่แตกต่าง 2 คู่ คือ อายุไม่เกิน 30 ปี กับอายุระหว่าง 31-40 ปี และอายุ 31-40 ปี กับอายุระหว่าง 41-50 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 25 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด รวมทุกด้าน มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามอายุเป็นรายคู่

อายุ	\bar{X}	ไม่เกิน 30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	มากกว่า 50 ปี
ไม่เกิน 30 ปี	3.38	-	-.216*	-.102	-.075
31-40 ปี	3.59	-	-	.115	.141
41-50 ปี	3.40	-	-	-	.027
มากกว่า 50 ปี	3.45	-	-	-	-

* P < .05

จากตารางที่ 25 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด รวมทุกด้าน มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามอายุเป็นรายคู่ พบว่า มีคู่ที่แตกต่าง 1 คู่ คือ อายุไม่เกิน 30 ปี กับอายุระหว่าง 31-40 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

สมมติฐาน 1.3 การศึกษาของผู้บริโภคต่างกัน มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์
ร้านกาแฟเมืองชนในจังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามปัจจัยทางการตลาด

ตารางที่ 26 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์
ร้านกาแฟเมืองชนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการศึกษา

ปัจจัยทางการตลาด	การศึกษา	n	\bar{X}	SD	F	Sig.
1. ผลิตภัณฑ์	มัชยมศึกษาปลาย	83	3.48	.614		
	ปวส./ อนุปริญญา	44	3.29	.535		
	ปริญญาตรี	221	3.66	.540	6.537	.000*
	สูงกว่าปริญญาตรี	52	3.65	.669		
	รวม	400	3.58	.585		
2. ราคา	มัชยมศึกษาปลาย	83	3.48	.614		
	ปวส./ อนุปริญญา	44	3.29	.535		
	ปริญญาตรี	221	3.66	.540	9.511	.000*
	สูงกว่าปริญญาตรี	52	3.65	.669		
	รวม	400	3.42	.607		
3. การส่งเสริมการตลาด	มัชยมศึกษาปลาย	83	3.28	.656		
	ปวส./ อนุปริญญา	44	2.94	.598		
	ปริญญาตรี	221	3.48	.530	10.879	.000*
	สูงกว่าปริญญาตรี	52	3.39	.719		
	รวม	400	3.37	.614		
4. การจัดจำหน่าย	มัชยมศึกษาปลาย	83	3.44	.536		
	ปวส./ อนุปริญญา	44	2.98	.601		
	ปริญญาตรี	221	3.49	.451	15.852	.000*
	สูงกว่าปริญญาตรี	52	3.61	.474		
	รวม	400	3.44	.517		

* P < .05

ตารางที่ 26 (ต่อ)

ปัจจัยทางการตลาด	การศึกษา	n	\bar{X}	SD	F	Sig.
5. บุคคล	มัชยมศึกษาปลาย ปวส./ อนุปริญญา ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี	83 44 221 52	3.51 3.27 3.45 3.62	.511 .596 .468 .522	4.231	.006*
	รวม	400	3.46	.505		
6. หลักฐานทั่งกายภาพ	มัชยมศึกษาปลาย ปวส./ อนุปริญญา ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี	83 44 221 52	3.58 3.41 3.66 3.72	.454 .493 .459 .510	4.558	.004*
	รวม	400	3.62	.475		
7. กระบวนการ	มัชยมศึกษาปลาย ปวส./ อนุปริญญา ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี	83 44 221 52	3.28 3.11 3.35 3.41	.566 .605 .553 .643	2.736	.043*
	รวม	400	3.32	.577		
รวมทุกด้าน	มัชยมศึกษาปลาย ปวส./ อนุปริญญา ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี	83 44 221 52	3.43 3.15 3.53 3.54	.447 .421 .380 .495	10.713	.000*
	รวม	400	3.47	.430		

* P < .05

ตารางที่ 26 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยการตลาด มีผลต่อความ สำเร็จ
ในการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการศึกษา พนักงาน
แปรปรวนที่ส่งผลให้เกิดความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ (Sig.) < .05 ทุกด้าน ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ค่า Sig.=.000 ด้านราคา ค่า Sig. = .000 การส่งเสริมการตลาด ค่า Sig. = .000 ด้านการจัดจำหน่าย ค่า Sig. = .000 ด้านบุคคล ค่า Sig. = .006 ด้านกายภาพ ค่า Sig. = .004 ด้านกระบวนการ ค่า

Sig. = .043 และรวมทุกด้าน ค่า Sig. = .000 ผู้วิจัยจึงทำการจำแนกด้านที่แตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD

ตารางที่ 27 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านผลิตภัณฑ์ มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านคาเฟ่เมฆอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการศึกษาเป็นรายคู่

การศึกษา	\bar{X}	มัชยมศึกษา	ปวส.	ปริญญาตรี	สูงกว่า ป.ตรี
มัชยมศึกษาตอนปลาย	3.48	-	.196	-.183*	-.169
ปวส./ อนุปริญญา	3.29	-	-	-.379*	-.365*
ปริญญาตรี	3.66	-	-	-	.013
สูงกว่าปริญญาตรี	3.65	-	-	-	-

* P < .05

จากตารางที่ 27 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านผลิตภัณฑ์ มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านคาเฟ่เมฆอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับการศึกษาเป็นรายคู่ พบว่า มีคู่ที่แตกต่าง 3 คู่ คือ 1. มัชยมศึกษาตอนปลาย กับปริญญาตรี 2. ปวส./ อนุปริญญา กับปริญญาตรี และ 3. ปวส./ อนุปริญญา กับสูงกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 28 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านราคา มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านคาเฟ่เมฆอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการศึกษาเป็นรายคู่

การศึกษา	\bar{X}	มัชยมศึกษา	ปวส.	ปริญญาตรี	สูงกว่า ป.ตรี
มัชยมศึกษาตอนปลาย	3.40	-	.382*	-.121	.077
ปวส./ อนุปริญญา	3.02	-	-	-.503*	-.305*
ปริญญาตรี	3.52	-	-	-	.198*
สูงกว่าปริญญาตรี	3.32	-	-	-	-

* P < .05

จากตารางที่ 28 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านราคา มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านคาเฟ่เมฆอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับการศึกษาเป็นรายคู่ พบว่า มีคู่ที่แตกต่าง 4 คู่ คือ 1. มัชยมศึกษาตอนปลาย กับ ปวส./ อนุปริญญา 2. ปวส./ อนุปริญญา

กับปริญญาตรี 3. ปวส./ อนุปริญญา กับสูงกว่าปริญญาตรี และ 4. ปริญญาตรี กับสูงกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 29 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านการส่งเสริมการตลาด มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการศึกษารายคู่

การศึกษา	\bar{X}	มัธยมศึกษา	ปวส.	ปริญญาตรี	สูงกว่า ป.ตรี
มัธยมศึกษาตอนปลาย	3.28	-	.339*	-.200*	-.106
ปวส./ อนุปริญญา	3.94	-	-	-.539*	-.445*
ปริญญาตรี	3.48	-	-	-	.013
สูงกว่าปริญญาตรี	3.39	-	-	-	-

* P < .05

จากตารางที่ 29 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านการส่งเสริมการตลาด มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับการศึกษาเป็นรายคู่ พบว่า มีคู่ที่แตกต่าง 4 คู่ คือ 1. มัธยมศึกษาตอนปลาย กับ ปวส./ อนุปริญญา 2. ปวส./ อนุปริญญา กับปริญญาตรี 3. ปวส./ อนุปริญญา กับสูงกว่าปริญญาตรี และ 4. ปวส./ อนุปริญญา กับสูงกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 30 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านการจัดจำหน่าย มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการศึกษา รายคู่

การศึกษา	\bar{X}	มัธยมศึกษา	ปวส.	ปริญญาตรี	สูงกว่า ป.ตรี
มัธยมศึกษาตอนปลาย	3.44	-	.466*	-.047	-.164
ปวส./ อนุปริญญา	2.98	-	-	-.513*	-.630*
ปริญญาตรี	3.49	-	-	-	-.117
สูงกว่าปริญญาตรี	3.61	-	-	-	-

* P < .05

จากตารางที่ 30 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านการจัดจำหน่าย มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา เป็นรายคู่ พบว่า มีคู่ที่แตกต่าง 3 คู่ คือ 1. มัธยมศึกษาตอนปลาย กับ ปวส./ อนุปริญญา 2. ปวส./

อนุปริญญา กับปริญญาตรี และ 3. ปวส./ อนุปริญญา กับสูงกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 31 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านบุคคล มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการศึกษาเป็นรายคู่

การศึกษา	\bar{X}	มัธยมศึกษา	ปวส.	ปริญญาตรี	สูงกว่า ป.ตรี
มัธยมศึกษาตอนปลาย	3.51	-	.238*	.063	-.1120
ปวส./อนุปริญญา	3.41	-	-	-.173*	-.350*
ปริญญาตรี	3.66	-	-	-	-.175*
สูงกว่าปริญญาตรี	3.72	-	-	-	-

* P < .05

จากตารางที่ 31 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านบุคคล มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับการศึกษาเป็นรายคู่ พ布ว่า มีคู่ที่แตกต่าง 2 คู่ คือ ปวส./ อนุปริญญา กับปริญญาตรี และ ปวส./ อนุปริญญา กับสูงกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 32 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านกายภาพ มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการศึกษาเป็นรายคู่

การศึกษา	\bar{X}	มัธยมศึกษา	ปวส.	ปริญญาตรี	สูงกว่า ป.ตรี
มัธยมศึกษาตอนปลาย	3.58	-	.176*	-.076	-.141
ปวส./ อนุปริญญา	3.41	-	-	-.252*	-.317*
ปริญญาตรี	3.66	-	-	-	-.064
สูงกว่าปริญญาตรี	3.72	-	-	-	-

* P < .05

จากตารางที่ 32 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านกายภาพ มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับการศึกษาเป็น

รายคู่ พนวฯ มีคู่ที่แตกต่าง 3 คู่ คือ 1. มัธยมศึกษาตอนปลาย กับ ปวส./ อนุปริญญา 2. ปวส./ อนุปริญญา กับปริญญาตรี และ 3. ปวส./ อนุปริญญา กับสูงกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 33 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านกระบวนการ มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการศึกษาเป็นรายคู่

การศึกษา	\bar{X}	มัธยมศึกษา	ปวส.	ปริญญาตรี	สูงกว่าป.ตรี
มัธยมศึกษาตอนปลาย	3.28	-	.175	-.066	-.127
ปวส./ อนุปริญญา	3.11	-	-	-.241*	-.302*
ปริญญาตรี	3.38	-	-	-	.061
สูงกว่าปริญญาตรี	3.41	-	-	-	-

* P < .05

จากตารางที่ 33 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านกระบวนการ มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา เป็นรายคู่ พนวฯ มีคู่ที่แตกต่าง 2 คู่ คือ ปวส./ อนุปริญญา กับปริญญาตรี และ ปวส./ อนุปริญญา กับสูงกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 34 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด รวมทุกด้าน มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการศึกษาเป็นรายคู่

การศึกษา	\bar{X}	มัธยมศึกษา	ปวส.	ปริญญาตรี	สูงกว่าป.ตรี
มัธยมศึกษาตอนปลาย	3.43	-	.275*	-.089	-.111
ปวส./ อนุปริญญา	3.51	-	-	-.379*	-.386*
ปริญญาตรี	3.53	-	-	-	-.012
สูงกว่าปริญญาตรี	3.54	-	-	-	-

* P < .05

จากตารางที่ 34 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด รวมทุกค้าน มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านค้าเพื่อเมือง ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับการศึกษาเป็นรายคู่ พ布ว่า มีคู่ที่แตกต่าง 3 คู่ คือ 1. มัธยมศึกษาตอนปลาย กับ ปวส./ อนุปริญญา 2. ปวส./ อนุปริญญา กับปริญญาตรี และ 3. ปวส./ อนุปริญญา กับสูงกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

สมมติฐาน 1.4 อาชีพของผู้บริโภคต่างกัน มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านค้าเพื่อเมือง ในจังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามปัจจัยทางการตลาด

ตารางที่ 35 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านค้าเพื่อเมือง ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามอาชีพ

ปัจจัยทางการตลาด	อาชีพ	n	\bar{X}	SD	F	Sig.
1. ผลิตภัณฑ์	นิสิตนักศึกษา	49	3.59	.582		
	นักธุรกิจฯ	98	3.54	.632		
	พนักงานเอกสารฯ	156	3.63	.566	.561	.691
	รับราชการฯ	54	3.55	.561		
	อื่น ๆ	43	3.54	.588		
	รวม	400	3.58	.585		
2. ราคา	นิสิตนักศึกษา	49	3.42	.591		
	นักธุรกิจฯ	98	3.30	.601		
	พนักงานเอกสารฯ	156	3.50	.557	1.662	.158
	รับราชการฯ	54	3.42	.743		
	อื่น ๆ	43	3.35	.609		
	รวม	400	3.42	.607		
3. การส่งเสริมการตลาด	นิสิตนักศึกษา	49	3.33	.623		
	นักธุรกิจฯ	98	3.32	.654		
	พนักงานเอกสารฯ	156	3.45	.565	1.086	.363
	รับราชการฯ	54	3.30	.667		
	อื่น ๆ	43	3.34	.604		
	รวม	400	3.37	.614		

\ \

ตารางที่ 35 (ต่อ)

ปัจจัยทางการตลาด	อาชีพ	n	\bar{X}	SD	F	Sig.
4. การจัดทำหน่วย	นิสิตนักศึกษา	49	3.39	.520	2.604	.036*
	นักธุรกิจฯ	98	3.34	.548		
	พนักงานเอกชนฯ	156	3.51	.509		
	รับราชการฯ	54	3.37	.449		
	อื่น ๆ	43	3.54	.515		
	รวม	400	3.44	.517		
5. บุคคล	นิสิตนักศึกษา	49	3.56	.485		
	นักธุรกิจฯ	98	3.36	.529		
	พนักงานเอกชนฯ	156	3.51	.521	2.504	.042*
	รับราชการฯ	54	3.37	.388		
	อื่น ๆ	43	3.53	.508		
	รวม	400	3.46	.505		
6. หลักฐานทางกฎหมาย	นิสิตนักศึกษา	49	3.67	.493		
	นักธุรกิจฯ	98	3.56	.530		
	พนักงานเอกชนฯ	156	3.70	.440	2.370	.052
	รับราชการฯ	54	3.51	.391		
	อื่น ๆ	43	3.58	.507		
	รวม	400	3.62	.475		
7. กระบวนการ	นิสิตนักศึกษา	49	3.28	.591		
	นักธุรกิจฯ	98	3.23	.563		
	พนักงานเอกชนฯ	156	3.40	.592	1.574	.180
	รับราชการฯ	54	3.26	.508		
	อื่น ๆ	43	3.36	.602		
	รวม	400	3.32	.577		

ตารางที่ 35 (ต่อ)

ปัจจัยทางการตลาด	อาชีพ	n	\bar{X}	SD	F	Sig.
รวมทุกด้าน	นิสิตนักศึกษา	49	3.47	.462		
	นักธุรกิจฯ	98	3.39	.440		
	พนักงานเอกชนฯ	156	3.54	.411	2.123	.077
	รับราชการฯ	54	3.40	.393		
	อื่นๆ	43	3.47	.458		
	รวม	400	3.47	.430		

* P < .05

จากตารางที่ 35 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด มีผลต่อ
ความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามอาชีพ
พบค่าความแปรปรวนที่ส่งผลให้เกิดความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ (Sig.) < .05 มีทั้งหมด 2 ด้าน
ได้แก่ ด้านการจัดจำหน่าย ค่า Sig.=.036 และด้านบุคคล ค่า Sig. = .042 โดยด้านที่ไม่ส่งผลให้เกิด²
ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ (Sig.) > .05 คือ ด้านผลิตภัณฑ์ ค่า Sig. = .691 ด้านราคา ค่า
Sig. = .158 ด้านการส่งเสริมการตลาด ค่า Sig. =.363 ด้านกายภาพ ค่า Sig. = .052 ด้านกระบวนการ
ค่า Sig. = .180 และรวมทุกด้าน ค่า Sig. = .077 ผู้วิจัยจึงทำการจำแนกด้านที่แตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี
LSD

ตารางที่ 36 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านการจัดจำหน่าย มีผลต่อการดำเนิน
ธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมซอนจังหวัดชลบุรี จำแนกตามอาชีพเป็นรายคู่

อาชีพ	\bar{X}	นักศึกษา	นักธุรกิจ	เอกชน	รับราชการ	อื่นๆ
นิสิตนักศึกษา	3.39	-	.055	-.122	.021	-.152
นักธุรกิจฯ	3.34	-	-	.177*	-.034	.207*
พนักงานเอกชนฯ	3.51	-	-	-	.144	-.030
รับราชการฯ	3.37	-	-	-	-	-.174
อื่นๆ	3.54	-	-	-	-	-

* P < .05

จากตารางที่ 36 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านการจัดจำหน่าย มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านค้าเพื่อเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามอาชีพเป็นรายคู่ พ奔มีคู่ที่แตกต่าง 2 คู่ คือ นักธุรกิจ/เจ้าของกิจการ กับพนักงานเอกชน/รับจ้างทั่วไป และนักธุรกิจ/เจ้าของกิจการ กับอื่น ๆ (แม่บ้าน ว่างงาน) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 37 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านบุคคล มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านค้าเพื่อเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามอาชีพเป็นรายคู่

อาชีพ	\bar{X}	นักศึกษา	นักธุรกิจ	เอกชน	รับราชการ	อื่น ๆ
นิสิตนักศึกษา	3.56	-	.192*	.041	.188	.020
นักธุรกิจฯ	3.36	-	-	-.151*	-.003	-.172
พนักงานเอกชนฯ	3.51	-	-	-	-.147	-.021
รับราชการฯ	3.37	-	-	-	-	-.168
อื่น ๆ	3.53	-	-	-	-	-

* P < .05

จากตารางที่ 37 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านบุคคล มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านค้าเพื่อเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามอาชีพเป็นรายคู่ พ奔มีคู่ที่แตกต่าง 2 คู่ คือ นิสิตนักศึกษา กับนักธุรกิจ/เจ้าของกิจการ และนักธุรกิจ/เจ้าของกิจการ กับพนักงานเอกชน/รับจ้างทั่วไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

สมมติฐาน 1.5 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านค้าเพื่อเมืองในจังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามปัจจัยทางการตลาด

ตารางที่ 38 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์
ร้านค้าเพื่อเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ปัจจัยทางการตลาด	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	n	\bar{X}	SD	F	Sig.
1. ผลิตภัณฑ์	ไม่เกิน 10,000 บาท	48	3.56	.543		
	10,001-20,000 บาท	127	3.57	.578		
	20,001-30,000 บาท	102	3.53	.595	.919	.453
	30,001-40,000 บาท	84	3.61	.591		
	เกินกว่า 40,000 บาท	39	3.73	.619		
	รวม	400	3.58	.585		
2. ราคา	ไม่เกิน 10,000 บาท	48	3.43	.643		
	10,001-20,000 บาท	127	3.39	.576		
	20,001-30,000 บาท	102	3.37	.591	1.030	.392
	30,001-40,000 บาท	84	3.41	.591		
	เกินกว่า 40,000 บาท	39	3.59	.726		
	รวม	400	3.42	.607		
3. การส่งเสริมการตลาด	ไม่เกิน 10,000 บาท	48	3.32	.646		
	10,001-20,000 บาท	127	3.33	.586		
	20,001-30,000 บาท	102	3.35	.571	.857	.490
	30,001-40,000 บาท	84	3.44	.635		
	เกินกว่า 40,000 บาท	39	3.48	.718		
	รวม	400	3.37	.614		
4. การจัดซื้อหน่วย	ไม่เกิน 10,000 บาท	48	3.40	.471		
	10,001-20,000 บาท	127	3.45	.551		
	20,001-30,000 บาท	102	3.40	.454	1.893	.111
	30,001-40,000 บาท	84	3.40	.558		
	เกินกว่า 40,000 บาท	39	3.64	.499		
	รวม	400	3.44	.517		

ตารางที่ 38 (ต่อ)

ปัจจัยทางการตลาด	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	n	\bar{X}	SD	F	Sig.
5. บุคคล	ไม่เกิน 10,000 บาท	48	3.41	.409		
	10,001-20,000 บาท	127	3.49	.534		
	20,001-30,000 บาท	102	3.38	.477	2.154	.074
	30,001-40,000 บาท	84	3.46	.554		
	เกินกว่า 40,000 บาท	39	3.65	.444		
	รวม	400	3.46	.505		
6. หลักฐานทางกายภาพ	ไม่เกิน 10,000 บาท	48	3.53	.476		
	10,001-20,000 บาท	127	3.65	.498		
	20,001-30,000 บาท	102	3.60	.412	1.518	.196
	30,001-40,000 บาท	84	3.60	.494		
	เกินกว่า 40,000 บาท	39	3.76	.495		
	รวม	400	3.62	.475		
7. กระบวนการ	ไม่เกิน 10,000 บาท	48	3.30	.523		
	10,001-20,000 บาท	127	3.33	.602		
	20,001-30,000 บาท	102	3.28	.516	.182	.948
	30,001-40,000 บาท	84	3.34	.661		
	เกินกว่า 40,000 บาท	39	3.34	.539		
	รวม	400	3.32	.577		
รวมทุกค่าน	ไม่เกิน 10,000 บาท	48	3.43	.381		
	10,001-20,000 บาท	127	3.47	.454		
	20,001-30,000 บาท	102	3.43	.368	1.351	.250
	30,001-40,000 บาท	84	3.48	.469		
	เกินกว่า 40,000 บาท	39	3.61	.461		
	รวม	400	3.47	.430		

จากตารางที่ 38 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองชนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อ

เดือน ไม่พบค่าความแปรปรวนที่ส่งผลให้เกิดความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ (Sig.) $> .05$ ทุกด้าน ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ค่า Sig.=.453 ด้านราคา ค่า Sig. = .392 การส่งเสริมการตลาด ค่า Sig. = .490 ด้านการจัดซื้อขาย ค่า Sig. = .111 ด้านบุคคล ค่า Sig. = .074 ด้านกายภาพ ค่า Sig. = .196 ด้านกระบวนการ ค่า Sig. = .948 และรวมทุกด้าน ค่า Sig. = .250 จึงยอมรับ H_0 ปฏิเสธ H_1 ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐาน 1.6 ภูมิลำเนาปัจจุบันต่างกัน มีผลต่อการคำนวณธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟ เมื่อซ่อนในจังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามปัจจัยทางการตลาด

ตารางที่ 39 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด มีผลต่อการคำนวณธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมื่อซ่อนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามภูมิลำเนาปัจจุบัน

ปัจจัยทางการตลาด	ภูมิลำเนาปัจจุบัน	n	\bar{X}	SD	F	Sig.
1. ผลิตภัณฑ์	จังหวัดชลบุรี	174	3.62	.547	1.402	.242
	จังหวัดภาคตะวันออก	107	3.48	.673		
	กรุงเทพและปริมณฑล	98	3.61	.559		
	จังหวัดในภาคอื่น ๆ	21	3.64	.500		
รวม		400	3.58	.585		
2. ราคา	จังหวัดชลบุรี	174	3.40	.619	1.156	.326
	จังหวัดภาคตะวันออก	107	3.35	.616		
	กรุงเทพและปริมณฑล	98	3.50	.503		
	จังหวัดในภาคอื่น ๆ	21	3.46	.854		
รวม		400	3.42	.607		
3. การส่งเสริมการตลาด	จังหวัดชลบุรี	174	3.40	.602	2.962	.032*
	จังหวัดภาคตะวันออก	107	3.35	.618		
	กรุงเทพและปริมณฑล	98	3.42	.570		
	จังหวัดในภาคอื่น ๆ	21	3.00	.785		
รวม		400	3.37	.614		

ตารางที่ 39 (ต่อ)

ปัจจัยทางการตลาด	ภูมิคุณภาพปัจจุบัน	n	\bar{X}	SD	F	Sig.
4. การจัดจำหน่าย	จังหวัดชลบุรี	174	3.40	.502		
	จังหวัดภาคตะวันออก	107	3.47	.540		
	กรุงเทพและปริมณฑล	98	3.50	.541	1.232	.298
	จังหวัดในภาคอื่น ๆ	21	3.35	.379		
	รวม	400	3.44	.517		
5. บุคคล	จังหวัดชลบุรี	174	3.44	.498		
	จังหวัดภาคตะวันออก	107	3.46	.512		
	กรุงเทพและปริมณฑล	98	3.53	.502	1.191	.313
	จังหวัดในภาคอื่น ๆ	21	3.32	.535		
	รวม	400	3.46	.505		
6. หลักฐานทางกฎหมาย	จังหวัดชลบุรี	174	3.61	.465		
	จังหวัดภาคตะวันออก	107	3.54	.508		
	กรุงเทพและปริมณฑล	98	3.72	.455	2.383	.069
	จังหวัดในภาคอื่น ๆ	21	3.67	.412		
	รวม	400	3.62	.475		
7. กระบวนการ	จังหวัดชลบุรี	174	3.34	.543		
	จังหวัดภาคตะวันออก	107	3.30	.592		
	กรุงเทพและปริมณฑล	98	3.39	.579	4.096	.007*
	จังหวัดในภาคอื่น ๆ	21	2.91	.641		
	รวม	400	3.32	.577		
รวมทุกด้าน	จังหวัดชลบุรี	174	3.47	.401		
	จังหวัดภาคตะวันออก	107	3.43	.473		
	กรุงเทพและปริมณฑล	98	3.53	.421	1.555	.200
	จังหวัดในภาคอื่น ๆ	21	3.35	.455		
	รวม	400	3.47	.430		

* P < .05

จากตารางที่ 39 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามภูมิลำเนาปัจจุบัน พบค่าความแปรปรวนที่ส่งผลให้เกิดความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($Sig.$) $< .05$ รวม 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการส่งเสริมการตลาด ค่า $Sig. = .032$ และด้านกระบวนการ ค่า $Sig. = .007$ โดยด้านที่ไม่ส่งผลให้เกิดความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($Sig.$) $> .05$ คือ ด้านผลิตภัณฑ์ ค่า $Sig. = .242$ ด้านราคา ค่า $Sig. = .326$ ด้านการจัดจ้าน่าย ค่า $Sig. = .298$ ด้านบุคลากร ค่า $Sig. = .313$ ด้านกายภาพ ค่า $Sig. = .069$ และรวมทุกด้าน ค่า $Sig. = .200$ ผู้วิจัยจึงทำการจำแนกด้านที่แตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD

ตารางที่ 40 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด การส่งเสริมการตลาด มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามภูมิลำเนา ปัจจุบัน เป็นรายคู่

ภูมิลำเนาปัจจุบัน	\bar{X}	จังหวัดชลบุรี	ภาคตะวันออก	กรุงเทพฯ	ภาคอื่น ๆ
จังหวัดชลบุรี	3.40	-	.051	-.013	.402*
จังหวัดภาคตะวันออก	3.35	-	-	.064	.351*
กรุงเทพและปริมณฑล	3.42	-	-	-	.415*
จังหวัดในภาคอื่น ๆ	3.00	-	-	-	-

* $P < .05$

จากตารางที่ 40 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด การส่งเสริมการตลาด มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามภูมิลำเนาปัจจุบัน เป็นรายคู่ พบริคูที่แตกต่าง 3 คู่ คือ 1. จังหวัดชลบุรี กับจังหวัดในภาคอื่น ๆ 2. จังหวัดในภาคตะวันออก กับจังหวัดในภาคอื่น ๆ และ 3. กรุงเทพและปริมณฑล กับจังหวัดภาคอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $.05$

ตารางที่ 41 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาดด้านกระบวนการ มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามภูมิลำเนาปัจจุบันเป็นรายคู่

ภูมิลำเนาปัจจุบัน	\bar{X}	จังหวัดชลบุรี	ภาคตะวันออก	กรุงเทพฯ	ภาคอื่น ๆ
จังหวัดชลบุรี	3.34	-	.037	-.050	.424*
จังหวัดภาคตะวันออก	3.30	-	-	-.087	-.387*
กรุงเทพและปริมณฑล	3.39	-	-	-	.473*
จังหวัดภาคอื่น ๆ	2.91	-	-	-	-

* P < .05

จากตารางที่ 41 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านกระบวนการ มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามภูมิลำเนาปัจจุบัน เป็นรายคู่ พนบมีคู่ที่แตกต่าง 3 คู่ คือ 1. จังหวัดชลบุรี กับจังหวัดในภาคอื่น ๆ 2. จังหวัดในภาค ตะวันออก กับจังหวัดในภาคอื่น ๆ และ 3. กรุงเทพและปริมณฑล กับจังหวัดภาคอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

สมมติฐานที่ 2 พฤติกรรมการบริโภคกาแฟต่างกัน มีผลทำให้ความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

สมมติฐาน 2.1 ความถี่ในการดื่มกาแฟต่างกัน มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามปัจจัยทางการตลาด

ตารางที่ 42 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามความถี่ในการดื่มกาแฟ

ปัจจัยทางการตลาด	ความถี่ในการดื่มกาแฟ	n	\bar{X}	SD	F	Sig.
1. ผลิตภัณฑ์	ทุกวัน	144	3.70	.534		
	วันเว้นวัน	81	3.51	.644		
	2-3 วันครั้ง	68	3.40	.588	7.332	.000*
	สัปดาห์ละ 1 ครั้ง	55	3.38	.595		
	เดือนละ 1 ครั้ง	52	3.80	.464		
	รวม	400	3.58	.585		

ตารางที่ 42 (ต่อ)

ปัจจัยทางการตลาด	ความดีในการคืนกำไรเพ	n	\bar{X}	SD	F	Sig.
2. ราคา	ทุกวัน	144	3.47	.576		
	วันเว็นวัน	81	3.45	.621		
	2-3 วันครั้ง	68	3.40	.621	5.357	.000*
	สัปดาห์ละ 1 ครั้ง	55	3.09	.642		
	เดือนละ 1 ครั้ง	52	3.57	.508		
	รวม	400	3.42	.607		
3. การส่งเสริมการตลาด	ทุกวัน	144	3.46	.613		
	วันเว็นวัน	81	3.36	.697		
	2-3 วันครั้ง	68	3.31	.644	2.146	.074
	สัปดาห์ละ 1 ครั้ง	55	3.19	.589		
	เดือนละ 1 ครั้ง	52	3.41	.396		
	รวม	400	3.37	.614		
4. การจัดจำหน่าย	ทุกวัน	144	3.48	.537		
	วันเว็นวัน	81	3.43	.470		
	2-3 วันครั้ง	68	3.34	.582	.957	.431
	สัปดาห์ละ 1 ครั้ง	55	3.47	.560		
	เดือนละ 1 ครั้ง	52	3.46	.379		
	รวม	400	3.44	.517		
5. บุคคล	ทุกวัน	144	3.50	.494		
	วันเว็นวัน	81	3.49	.570		
	2-3 วันครั้ง	68	3.45	.560	.869	.482
	สัปดาห์ละ 1 ครั้ง	55	3.45	.468		
	เดือนละ 1 ครั้ง	52	3.36	.379		
	รวม	400	3.46	.505		

ตารางที่ 42 (ต่อ)

ปัจจัยทางการตลาด	ความถี่ในการคุ้มกันแพ	n	\bar{X}	SD	F	Sig.
6. หลักฐานทางกายภาพ	ทุกวัน	144	3.66	.449		
	วันเว็นวัน	81	3.66	.555		
	2-3 วันครึ่ง	68	3.54	.484	.939	.441
	สัปดาห์ละ 1 ครั้ง	55	3.62	.493		
	เดือนละ 1 ครั้ง	52	3.59	.368		
	รวม	400	3.62	.475		
7. กระบวนการ	ทุกวัน	144	3.41	.545		
	วันเว็นวัน	81	3.30	.706		
	2-3 วันครึ่ง	68	3.19	.552	1.887	.112
	สัปดาห์ละ 1 ครั้ง	55	3.32	.603		
	เดือนละ 1 ครั้ง	52	3.26	.397		
	รวม	400	3.32	.577		
รวมทุกด้าน	ทุกวัน	144	3.54	.404		
	วันเว็นวัน	81	3.46	.495		
	2-3 วันครึ่ง	68	3.38	.461	2.560	.038*
	สัปดาห์ละ 1 ครั้ง	55	3.37	.436		
	เดือนละ 1 ครั้ง	52	3.51	.298		
	รวม	400	3.47	.430		

* P < .05

จากตารางที่ 42 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอน ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามความถี่ในการคุ้มกันแพ พบค่าความแปรปรวนที่ส่งผลให้เกิดความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ (Sig.) < .05 รวม 3 ด้าน ได้แก่ ด้านผดิดภัยที่ ค่า Sig. = .000 ด้านราคา ค่า Sig. = .000 และรวมทุกด้าน ค่า Sig. = .038 โดยด้านที่ไม่ส่งผลให้เกิดความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ (Sig.) > .05 คือ ด้านการส่งเสริมการตลาด ค่า Sig. = .074 ด้านการจัดจำหน่าย ค่า Sig. = .431 ด้านบุคคล ค่า Sig. = .482 ด้านกายภาพ ค่า Sig. = .441 และด้านกระบวนการ ค่า Sig. = .112 ผู้วิจัยทำการจำแนกด้านที่แตกต่างเป็นรายคู่

ด้วยวิธี LSD

ตารางที่ 43 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยการตลาด ด้านผลิตภัณฑ์ มีผลต่อการดำเนินธุรกิจ
แฟรนไชส์ ร้านค้าเพื่อเมือง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามความถี่ในการดื่มกาแฟเป็นรายคู่

ความถี่ในการดื่มกาแฟ	\bar{X}	ทุกวัน	วันเว้นวัน	2-3 วันครึ่ง	สัปดาห์ 1 ครึ่ง	เดือน 1 ครึ่ง
ทุกวัน	3.70	-	.188*	.300*	.322*	-.102
วันเว้นวัน	3.51	-	-	.112	.133	-.290*
2-3 วันครึ่ง	3.40	-	-	-	.0224	-.402*
สัปดาห์ละ 1 ครึ่ง	3.38	-	-	-	-	.423*
เดือนละ 1 ครึ่ง	3.80	-	-	-	-	-

* P < .05

จากตารางที่ 43 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านค้าเพื่อเมือง ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามความถี่ในการดื่มกาแฟเป็นรายคู่ พbmีคู่ที่แตกต่าง 6 คู่ คือ 1. ทุกวัน กับวันเว้นวัน 2. ทุกวัน กับ 2-3 วันครึ่ง 3. ทุกวัน กับสัปดาห์ละ 1 ครึ่ง 4. วันเว้นวัน กับเดือนละ 1 ครึ่ง 5. 2-3 วันครึ่ง กับ เดือนละ 1 ครึ่ง และสัปดาห์ละ 1 ครึ่ง กับเดือนละ 1 ครึ่ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 44 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านราคา มีผลต่อการดำเนินธุรกิจ
แฟรนไชส์ ร้านค้าเพื่อเมือง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามความถี่ในการดื่มกาแฟเป็นรายคู่

ความถี่ในการดื่มกาแฟ	\bar{X}	ทุกวัน	วันเว้นวัน	2-3 วันครึ่ง	สัปดาห์ 1 ครึ่ง	เดือน 1 ครึ่ง
ทุกวัน	3.47	-	.024	.077	.383*	-.092
วันเว้นวัน	3.45	-	-	.052	.358*	-.116
2-3 วันครึ่ง	3.40	-	-	-	.306*	-.168
สัปดาห์ละ 1 ครึ่ง	3.09	-	-	-	-	-.474*
เดือนละ 1 ครึ่ง	3.57	-	-	-	-	-

* P < .05

จากตารางที่ 44 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านราคา มีผลต่อการดำเนินธุรกิจ แฟรนไชส์ ร้านค้าเพื่อเมือง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามความถี่ในการดื่มกาแฟเป็นรายคู่ พbmีคู่ที่แตกต่าง 4 คู่ คือ 1. ทุกวัน กับสัปดาห์ละ 1 ครึ่ง 2. วันเว้นวัน กับ สัปดาห์ละ 1 ครึ่ง

3. 2-3 วันครั้ง กับสัปดาห์ละ 1 ครั้ง และ 4. สัปดาห์ละ 1 ครั้ง กับเดือนละ 1 ครั้ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 45 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาดรวมทุกด้าน มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมือง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามความถี่ในการดื่มกาแฟเป็นรายคู่

ความถี่ในการดื่มกาแฟ	\bar{X}	ทุกวัน	วันเว้นวัน	2-3 วันครั้ง	สัปดาห์ 1 ครั้ง	เดือน 1 ครั้ง
ทุกวัน	3.54	-	.073	.157*	.171*	.030
วันเว้นวัน	3.46	-	-	.084	.098	-.043
2-3 วันครั้ง	3.38	-	-	-	.014	.127
สัปดาห์ละ 1 ครั้ง	3.37	-	-	-	-	.141
เดือนละ 1 ครั้ง	3.51	-	-	-	-	-

* P < .05

จากตารางที่ 45 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด รวมทุกด้าน มีผลต่อการดำเนินธุรกิจ แฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมือง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามความถี่ในการดื่มกาแฟเป็นรายคู่ พนумคู่ที่แตกต่าง 2 คู่ คือ 1. ทุกวัน กับ 2-3 วันครั้ง และ 2. ทุกวัน กับ สัปดาห์ละ 1 ครั้ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

สมมติฐาน 2.2 ที่มากองกาแฟต่างกัน มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมือง ในจังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามปัจจัยทางการตลาด

ตารางที่ 46 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมือง ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามที่มากองกาแฟ

ปัจจัยทางการตลาด	ที่มากองกาแฟ	n	\bar{X}	SD	F	Sig.
1. ผลิตภัณฑ์	ซงดื่มเอง	149	3.60	.576		
	ซื้อจากร้านกาแฟ	43	3.30	.704	5.820	.003*
	ซงดื่ม/ซื้อจากร้าน	208	3.63	.551		
	รวม	400	3.58	.585		

ตารางที่ 46 (ต่อ)

ปัจจัยทางการตลาด	ที่มาของกาแฟ	n	\bar{X}	SD	F	Sig.
2. ราคา	ซงคิ่มเอง	149	3.34	.642		
	ซื้อจากร้านกาแฟ	43	3.05	.654	15.207	.000*
	ซงคิ่ม/ ซื้อจากร้าน	208	3.55	.527		
	รวม	400	3.42	.607		
3. การส่งเสริมการตลาด	ซงคิ่มเอง	149	3.30	.610		
	ซื้อจากร้านกาแฟ	43	3.05	.890	11.406	.000*
	ซงคิ่ม/ ซื้อจากร้าน	208	3.49	.510		
	รวม	400	3.37	.614		
4. การจัดจำหน่าย	ซงคิ่มเอง	149	3.36	.514		
	ซื้อจากร้านกาแฟ	43	3.22	.686	10.292	.000*
	ซงคิ่ม/ ซื้อจากร้าน	208	3.54	.454		
	รวม	400	3.44	.517		
5. บุคลค	ซงคิ่มเอง	149	3.43	.471		
	ซื้อจากร้านกาแฟ	43	3.19	.624	10.005	.000*
	ซงคิ่ม/ ซื้อจากร้าน	208	3.55	.481		
	รวม	400	3.46	.505		
6. หลักฐานทางกายภาพ	ซงคิ่มเอง	149	3.55	.440		
	ซื้อจากร้านกาแฟ	43	3.40	.648	11.449	.000*
	ซงคิ่ม/ ซื้อจากร้าน	208	3.72	.433		
	รวม	400	3.62	.475		
7. กระบวนการ	ซงคิ่มเอง	149	3.29	.570	7.204	.001*
	ซื้อจากร้านกาแฟ	43	3.04	.648		
	ซงคิ่ม/ ซื้อจากร้าน	208	3.39	.550		
	รวม	400	3.32	.577		

ตารางที่ 46 (ต่อ)

ปัจจัยทางการตลาด	ที่มาของกาแฟ	n	\bar{X}	SD	F	Sig.
รวมทุกด้าน	ชงคั่มเอง	149	3.42	.428		
	ซื้อจากร้านกาแฟ	43	3.19	.582	16.104	.000*
	ชงคั่ม/ซื้อจากร้าน	208	3.56	.360		
	รวม	400	3.47	.430		

* P < .05

จากตารางที่ 46 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามที่มาของกาแฟ พนักงาน ค่าความแปรปรวนที่ส่งผลให้เกิดความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ (Sig.) < .05 ทุกด้าน ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ค่า Sig. = .003 ด้านราคา ค่า Sig. = .000 ด้านการส่งเสริมการตลาด ค่า Sig. = .000 ด้านการจัดจำหน่าย ค่า Sig. = .000 ด้านบุคคล ค่า Sig. = .000 ด้านกายภาพ ค่า Sig. = .000 และด้านกระบวนการ ค่า Sig. = .001 และรวมทุกด้าน ค่า Sig. = .000 ผู้วิจัยทำการจำแนกด้านที่แตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD

ตารางที่ 47 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านผลิตภัณฑ์ มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามที่มาของกาแฟเป็นรายคู่

ที่มาของกาแฟ	\bar{X}	ชงคั่มเอง	ซื้อจากร้าน	ชงคั่ม/ซื้อ
ชงคั่มเอง	3.54	-	.296*	-.032
ซื้อจากร้านกาแฟ	3.46	-	-	.328*
ชงคั่มเอง/ซื้อจากร้าน	3.38	-	-	-

* P < .05

จากตารางที่ 47 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านผลิตภัณฑ์ มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามที่มาของกาแฟเป็นรายคู่ พนักงานมีคู่ที่แตกต่าง 2 คู่ คือ 1. ชงคั่มเอง กับซื้อจากร้านกาแฟ และ 2. ซื้อจากร้านกาแฟ กับชงคั่มเอง บ้างซื้อจากร้านบ้าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 48 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านราคา มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามที่มาของกาแฟเป็นรายคู่

ที่มาของกาแฟ	\bar{X}	ชงค์เมือง	ช้อกร้าน	ชงค์เม./ช้อ
ชงค์เมือง	3.34	-	.289*	-.213*
ช้อกร้านกาแฟ	3.05	-	-	-.502*
ชงค์เมือง/ ช้อกร้าน	3.55	-	-	-

* $P < .05$

จากตารางที่ 48 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านราคา มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามที่มาของกาแฟเป็นรายคู่ พbmีคู่ที่แตกต่าง 3 คู่ คือ 1. ชงค์เมือง กับช้อกร้านกาแฟ 2. ชงค์เมือง กับชงค์เมืองบ้างช้อจากร้านบ้าง และ 3. ช้อกร้านกาแฟ กับชงค์เมืองบ้างช้อจากร้านบ้าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $.05$

ตารางที่ 49 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านการส่งเสริมการตลาด มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามที่มาของกาแฟ เป็นรายคู่

ที่มาของกาแฟ	\bar{X}	ชงค์เมือง	ช้อกร้าน	ชงค์เม./ช้อ
ชงค์เมือง	3.30	-	.242*	-.195*
ช้อกร้านกาแฟ	3.05	-	-	-.437*
ชงค์เมือง/ ช้อกร้าน	3.49	-	-	-

* $P < .05$

จากตารางที่ 49 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านการส่งเสริมการตลาด มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามที่มาของกาแฟเป็นรายคู่ พbmีคู่ที่แตกต่าง 3 คู่ คือ 1. ชงค์เมือง กับช้อกร้านกาแฟ 2. ชงค์เมือง กับ ชงค์เมืองบ้างช้อจากร้านบ้าง และ 3. ช้อกร้านกาแฟ กับชงค์เมืองบ้างช้อจากร้านบ้าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $.05$

ตารางที่ 50 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านการจัดจำหน่าย มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามที่มาของกาแฟเป็นรายคู่

ที่มาของกาแฟ	\bar{X}	ชงค์เมือง	ช็อกวัน	ชงค์/ช็อก
ชงค์เมือง	3.30	-	.134	-.186*
ช็อกวันกาแฟ	3.05	-	-	.320*
ชงค์เมือง/ช็อกวัน	3.49	-	-	-

* P < .05

จากตารางที่ 50 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านการจัดจำหน่าย มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามที่มาของกาแฟเป็นรายคู่ พนักงานที่แตกต่าง 2 คู่ คือ 1. ชงค์เมือง กับชงค์เมืองบ้างช็อกวันบ้าง และ 2. ช็อกวันกาแฟ กับชงค์เมืองบ้างช็อกวันบ้าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 51 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านบุคลากร มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามที่มาของกาแฟเป็นรายคู่

ที่มาของกาแฟ	\bar{X}	ชงค์เมือง	ช็อกวัน	ชงค์/ช็อก
ชงค์เมือง	3.48	-	.245*	-.115*
ช็อกวันกาแฟ	3.19	-	-	-.360*
ชงค์เมือง/ช็อกวัน	3.55	-	-	-

* P < .05

จากตารางที่ 51 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านบุคลากร มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามที่มาของกาแฟเป็นรายคู่ พนักงานที่แตกต่าง 3 คู่ คือ 1. ชงค์เมือง กับช็อกวันกาแฟ 2. ชงค์เมือง กับชงค์เมืองบ้างช็อกวันบ้าง และ 3. ช็อกวันกาแฟ กับชงค์เมืองบ้างช็อกวันบ้าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 52 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านกิจกรรมทางการค้าในจังหวัดชลบุรี สำหรับร้านกาแฟและร้านค้าที่มีขนาดใหญ่กว่า 50 สาขา ที่มีขนาดใหญ่กว่า 50 สาขา

ที่มาของกาแฟ	\bar{X}	ชงค์เมือง	ซื้อจากร้าน	ชงค์/ซื้อ
ชงค์เมือง	3.55	-	.153	.169*
ซื้อจากร้านกาแฟ	3.40	-	-	.322*
ชงค์เมือง/ ซื้อจากร้าน	3.72	-	-	-

* $P < .05$

จากตารางที่ 52 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านกิจกรรมทางการค้าในจังหวัดชลบุรี สำหรับร้านกาแฟและร้านค้าที่มีขนาดใหญ่กว่า 50 สาขา ที่มีขนาดใหญ่กว่า 50 สาขา พบว่ามีค่าที่แตกต่าง 2 คู่ คือ 1. ชงค์เมือง กับชงค์เมืองบ้างซื้อจากร้านบ้าง และ 2. ซื้อจากร้านกาแฟ กับชงค์เมืองบ้างซื้อจากร้านบ้าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $.05$

ตารางที่ 53 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านกระบวนการ สำหรับร้านกาแฟและร้านค้าที่มีขนาดใหญ่กว่า 50 สาขา

ที่มาของกาแฟ	\bar{X}	ชงค์เมือง	ซื้อจากร้าน	ชงค์/ซื้อ
ชงค์เมือง	3.55	-	.257*	-.099
ซื้อจากร้านกาแฟ	3.40	-	-	.356*
ชงค์เมือง/ ซื้อจากร้าน	3.72	-	-	-

* $P < .05$

จากตารางที่ 53 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านกระบวนการ สำหรับร้านกาแฟและร้านค้าที่มีขนาดใหญ่กว่า 50 สาขา ที่มีขนาดใหญ่กว่า 50 สาขา พบว่ามีค่าที่แตกต่าง 2 คู่ คือ 1. ชงค์เมือง กับซื้อจากร้านกาแฟ และ 2. ซื้อจากร้านกาแฟ กับชงค์เมืองบ้างซื้อจากร้านบ้าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $.05$

ตารางที่ 54 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด รวมทุกด้าน มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามที่มาของกาแฟเป็นรายคู่

ที่มาของกาแฟ	\bar{X}	ชงดื่มเอง	ซื้อจากร้าน	ชงดื่ม/ซื้อ
ชงดื่มเอง	3.42	-	.231*	.142*
ซื้อจากร้านกาแฟ	3.19	-	-	-.373*
ชงดื่มเอง/ซื้อจากร้าน	3.56	-	-	-

* $P < .05$

จากตารางที่ 54 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด รวมทุกด้าน มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามที่มาของกาแฟเป็นรายคู่พบมีคู่ที่แตกต่าง 3 คู่ คือ 1. ชงดื่มเอง กับซื้อจากร้านกาแฟ 2. ชงดื่มเอง กับชงดื่มเองบ้างซื้อจากร้านบ้าง และ 3. ซื้อจากร้านกาแฟ กับชงดื่มเองบ้างซื้อจากร้านบ้าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $.05$

สมมติฐาน 2.3 ชนิดกาแฟที่ชอบดื่มต่างกัน มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามปัจจัยทางการตลาด

ตารางที่ 55 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามชนิดกาแฟที่ชอบดื่ม

ปัจจัยทางการตลาด	ชนิดกาแฟที่ชอบดื่ม	N	\bar{X}	SD	F	Sig.
1. ผลิตภัณฑ์	กาแฟสำเร็จรูปร้อนชง	264	3.67	.574		
	กาแฟโบราณ	27	3.21	.431		
	กาแฟพร้อมดื่มน้ำแข็ง	16	3.68	.536	8.220	.000*
	กาแฟสด	93	3.43	.599		
	รวม	400	3.58	.585		
2. ราคา	กาแฟสำเร็จรูปร้อนชง	264	3.52	.606		
	กาแฟโบราณ	27	3.10	.469		
	กาแฟพร้อมดื่มน้ำแข็ง	16	3.53	.357	9.465	.000*
	กาแฟสด	93	3.20	.597		
	รวม	400	3.42	.607		

ตารางที่ 55 (ต่อ)

ปัจจัยทางการตลาด	ชนิดกาแฟที่ชอบดื่ม	n	\bar{X}	SD	F	Sig.
3. การส่งเสริมการตลาด	กาแฟสำเร็จรูปพร้อมชง	264	3.46	.596		
	กาแฟโบราณ	27	2.96	.279		
	กาแฟพร้อมคั่มน้ำรัฐเชียง	16	3.71	.378	11.975	.000*
	กาแฟสด	93	3.17	.660		
	รวม	400	3.37	.614		
4. การจัดจำหน่าย	กาแฟสำเร็จรูปพร้อมชง	264	3.50	.530		
	กาแฟโบราณ	27	3.30	.413		
	กาแฟพร้อมคั่มน้ำรัฐเชียง	16	3.40	.350	3.472	.016*
	กาแฟสด	93	3.32	.511		
	รวม	400	3.44	.517		
5. บุคลคล	กาแฟสำเร็จรูปพร้อมชง	264	3.46	.514		
	กาแฟโบราณ	27	3.30	.394		
	กาแฟพร้อมคั่มน้ำรัฐเชียง	16	3.61	.258	1.442	.230
	กาแฟสด	93	3.49	.534		
	รวม	400	3.46	.505		
6. หลักฐานทางกายภาพ	กาแฟสำเร็จรูปพร้อมชง	264	3.67	.466		
	กาแฟโบราณ	27	3.36	.297		
	กาแฟพร้อมคั่มน้ำรัฐเชียง	16	3.83	.401	6.672	.000*
	กาแฟสด	93	3.52	.509		
	รวม	400	3.62	.475		
7. กระบวนการ	กาแฟสำเร็จรูปพร้อมชง	264	3.36	.585		
	กาแฟโบราณ	27	3.14	.447		
	กาแฟพร้อมคั่มน้ำรัฐเชียง	16	3.53	.399	2.691	.046*
	กาแฟสด	93	3.23	.595		
	รวม	400	3.32	.577		

ตารางที่ 55 (ต่อ)

ปัจจัยทางการตลาด	ชนิดกาแฟที่ชอบดื่ม	n	\bar{X}	SD	F	Sig.
รวมทุกด้าน	กาแฟสำเร็จรูปพร้อมดื่ม	264	3.53	.422	9.654	.000*
	กาแฟโบราณ	27	3.19	.250		
	กาแฟพร้อมดื่มบรรจุถุง	16	3.63	.267		
	กาแฟสด	93	3.34	.457		
รวม		400	3.47	.430		

* P < .05

ตารางที่ 55 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามชนิดกาแฟที่ชอบดื่ม พนักงานประเมินที่ส่งผลให้เกิดความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ (Sig.) < .05 รวม 7 ด้าน ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ค่า Sig. = .000 ด้านราคา ค่า Sig. = .000 ด้านการส่งเสริมการตลาด ค่า Sig. = .000 ด้านการจัดจำหน่าย ค่า Sig. = .000 ด้านกายภาพ ค่า Sig. = .000 และด้านกระบวนการ ค่า Sig. = .046 และรวมทุกด้าน ค่า Sig. = .000 โดยด้านที่ไม่ส่งผลให้เกิดความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ (Sig.) > .05 คือ ด้านบุคล ค่า Sig. = .230 ผู้วิจัยทำการจำแนกด้านที่แตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD

ตารางที่ 56 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านผลิตภัณฑ์ มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามชนิดกาแฟที่ชอบดื่มเป็นรายคู่

ชนิดกาแฟที่ชอบดื่ม	\bar{X}	กาแฟสำเร็จรูป	กาแฟโบราณ	กาแฟพร้อมดื่ม	กาแฟสด
กาแฟสำเร็จรูปพร้อมดื่ม	3.67	-	.462*	-.010	.236*
กาแฟโบราณ	3.21	-	-	-.472*	-.227
กาแฟพร้อมดื่มบรรจุถุง	3.68	-	-	-	.245
กาแฟสด	3.43	-	-	-	-

* P < .05

จากตารางที่ 56 ผลการการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านผลิตภัณฑ์ มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามชนิดกาแฟที่ชอบดื่มเป็นรายคู่ พbmีคู่ที่แตกต่าง 3 คู่ คือ 1. กาแฟสำเร็จรูปพร้อมชง กับกาแฟโบราณ 2. กาแฟสำเร็จรูปพร้อมชง กับกาแฟสด และ 3. กาแฟโบราณ กับกาแฟพร้อมดื่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 57 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านราคา มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามชนิดกาแฟที่ชอบดื่มเป็นรายคู่

ชนิดกาแฟที่ชอบดื่ม	\bar{X}	กาแฟสำเร็จรูป	กาแฟโบราณ	กาแฟพร้อมดื่ม	กาแฟสด
กาแฟสำเร็จรูปพร้อมชง	3.52	-	.420*	-.009	.314*
กาแฟโบราณ	3.10	-	-	-.429*	-.106
กาแฟพร้อมดื่มน้ำบรรจุเสร็จ	3.53	-	-	-	.323*
กาแฟสด	3.20	-	-	-	-

* P < .05

จากตารางที่ 57 ผลการการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านราคา มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามชนิดกาแฟที่ชอบดื่มเป็นรายคู่ พbmีคู่ที่แตกต่าง 4 คู่ คือ 1. กาแฟสำเร็จรูปพร้อมชง กับกาแฟโบราณ 2. กาแฟสำเร็จรูปพร้อมชง กับกาแฟสด 3. กาแฟโบราณ กับกาแฟพร้อมดื่ม และ 4. กาแฟพร้อมดื่มน้ำบรรจุเสร็จ กับกาแฟสด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 58 ค่าเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามชนิดกาแฟที่ชอบดื่มเป็นรายคู่

ชนิดกาแฟที่ชอบดื่ม	\bar{X}	กาแฟสำเร็จรูป	กาแฟโบราณ	กาแฟพร้อมดื่ม	กาแฟสด
กาแฟสำเร็จรูปพร้อมชง	3.46	-	.501*	-.241	.298*
กาแฟโบราณ	2.96	-	-	-.742*	-.203
กาแฟพร้อมดื่มน้ำบรรจุเสร็จ	3.71	-	-	-	.539*
กาแฟสด	3.17	-	-	-	-

* P < .05

จากตารางที่ 58 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านการส่งเสริม การตลาด มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามชนิด กาแฟที่ชอบคุ้มเป็นรายคู่ พbmคู่ที่แตกต่าง 4 คู่ คือ 1. กาแฟสำเร็จรูปพร้อมชง กับกาแฟโบราณ 2. กาแฟสำเร็จรูปพร้อมชง กับกาแฟสด 3. กาแฟโบราณ กับกาแฟพร้อมคุ้ม และ 4. กาแฟพร้อมคุ้ม บรรจุเสร็จ กับกาแฟสด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 59 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยการตลาด ด้านการจัดจำหน่าย มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามชนิดกาแฟที่ชอบคุ้มเป็นรายคู่

ชนิดกาแฟที่ชอบคุ้ม	\bar{X}	กาแฟสำเร็จรูป	กาแฟโบราณ	กาแฟพร้อมคุ้ม	กาแฟสด
กาแฟสำเร็จรูปพร้อมชง	3.50	-	.194	.098	.177*
กาแฟโบราณ	3.30	-	-	-.096	-.017
กาแฟพร้อมคุ้มบรรจุเสร็จ	3.40	-	-	-	.080
กาแฟสด	3.32	-	-	-	-

* P < .05

จากตารางที่ 59 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านการจัดจำหน่าย มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามชนิดกาแฟที่ชอบคุ้มเป็นรายคู่ พbmคู่ที่แตกต่าง 1 คู่ คือ กาแฟสำเร็จรูปพร้อมชง กับกาแฟสด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 60 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยการตลาด ด้านกายภาพ มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามชนิดกาแฟที่ชอบคุ้มเป็นรายคู่

ชนิดกาแฟที่ชอบคุ้ม	\bar{X}	กาแฟสำเร็จรูป	กาแฟโบราณ	กาแฟพร้อมคุ้ม	กาแฟสด
กาแฟสำเร็จรูปพร้อมชง	3.67	-	.315*	-.156	.159*
กาแฟโบราณ	3.36	-	-	-.471*	-.156
กาแฟพร้อมคุ้มบรรจุเสร็จ	3.83	-	-	-	.314*
กาแฟสด	3.52	-	-	-	-

* P < .05

จากตารางที่ 60 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านกายภาพ มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามชนิดกาแฟที่ชอบดื่ม เป็นรายคู่ พbmคู่ที่แตกต่าง 4 คู่ คือ 1. กาแฟสำเร็จรูปพร้อมชง กับกาแฟโบราณ 2. กาแฟสำเร็จรูปพร้อมชง กับกาแฟสด 3. กาแฟโบราณ กับกาแฟพร้อมดื่ม และ 4. กาแฟพร้อมดื่มน้ำบรรจุเสร็จ กับกาแฟสด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 61 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยการตลาดด้านกระบวนการ มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามชนิดกาแฟที่ชอบดื่ม เป็นรายคู่

ชนิดกาแฟที่ชอบดื่ม	\bar{X}	กาแฟสำเร็จรูป	กาแฟโบราณ	กาแฟพร้อมดื่ม	กาแฟสด
กาแฟสำเร็จรูปพร้อมชง	3.67	-	.215	-.170	.127
กาแฟโบราณ	3.36	-	-	-.384*	-.087
กาแฟพร้อมดื่มน้ำบรรจุเสร็จ	3.83	-	-	-	.297
กาแฟสด	3.52	-	-	-	-

* P < .05

จากตารางที่ 61 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านกระบวนการ มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามชนิดกาแฟที่ชอบดื่ม เป็นรายคู่ พbmคู่ที่แตกต่าง 1 คู่ คือ กาแฟพร้อมดื่มน้ำบรรจุเสร็จ กับกาแฟสด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 62 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยการตลาด รวมทุกด้าน มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามชนิดกาแฟที่ชอบดื่ม เป็นรายคู่

ชนิดกาแฟที่ชอบดื่ม	\bar{X}	กาแฟสำเร็จรูป	กาแฟโบราณ	กาแฟพร้อมดื่ม	กาแฟสด
กาแฟสำเร็จรูปพร้อมชง	3.53	-	.399*	-.097	-.191*
กาแฟโบราณ	3.19	-	-	-.436*	-.148
กาแฟพร้อมดื่มน้ำบรรจุเสร็จ	3.63	-	-	-	.288*
กาแฟสด	3.34	-	-	-	-

* P < .05

จากตารางที่ 62 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด รวมทุกค้าน มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามชนิดกาแฟที่ชอบค่อนข้างเป็นรายคู่ พbmีคู่ที่แตกต่าง 4 คู่ คือ 1. กาแฟสำเร็จรูปพร้อมดื่ม กับกาแฟโบราณ 2. กาแฟสำเร็จรูปพร้อมดื่ม กับกาแฟสด 3. กาแฟโบราณ กับกาแฟพร้อมดื่มน้ำรรจุเสริฐ และ 4. กาแฟพร้อมดื่มน้ำรรจุเสริฐ กับกาแฟสด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

สมมติฐาน 2.3 กาแฟสดที่ชอบมากสุดต่างกัน มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามปัจจัยทางการตลาด

ตารางที่ 63 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามกาแฟสดที่ชอบมากสุด

ปัจจัยทางการตลาด	กาแฟสดที่ชอบมากสุด	n	\bar{X}	SD	F	Sig.
1. ผลิตภัณฑ์	เอสเพรสโซ่	196	3.59	.523		
	คาปูชิโน	94	3.69	.531		
	ลาเต้	80	3.55	.693	3.658	.013*
	มอคค่า	30	3.29	.730		
	รวม	400	3.58	.585		
2. ราคา	เอสเพรสโซ่	196	3.38	.532		
	คาปูชิโน	94	3.46	.627		
	ลาเต้	80	3.52	.648	2.141	.094
	มอคค่า	30	3.23	.823		
	รวม	400	3.42	.607		
3. การส่งเสริมการตลาด	เอสเพรสโซ่	196	3.40	.556		
	คาปูชิโน	94	3.40	.584		
	ลาเต้	80	3.43	.670	5.355	.001*
	มอคค่า	30	2.95	.763		
	รวม	400	3.37	.614		

ตารางที่ 63 (ต่อ)

ปัจจัยทางกรตตาด	การแฟสดที่ชอบมากสุด	n	\bar{X}	SD	F	Sig.
4. การจัดจำหน่าย	เอสเปรสโซ	196	3.44	.434		
	กาแฟชิโน	94	3.50	.525		
	ลาเต้	80	3.49	.597	4.760	.003*
	มอคค่า	30	3.11	.655		
	รวม	400	3.44	.517		
5. บุคคล	เอสเปรสโซ	196	3.48	.475		
	กาแฟชิโน	94	3.51	.460		
	ลาเต้	80	3.48	.574	3.459	.017*
	มอคค่า	30	3.19	.575		
	รวม	400	3.46	.505		
6. หลักฐานทางกายภาพ	เอสเปรสโซ	196	3.62	.465		
	กาแฟชิโน	94	3.66	.477		
	ลาเต้	80	3.65	.502	1.074	.360
	มอคค่า	30	3.49	.457		
	รวม	400	3.62	.475		
7. กระบวนการ	เอสเปรสโซ	196	3.31	.544		
	กาแฟชิโน	94	3.30	.500		
	ลาเต้	80	3.45	.644	3.506	.015*
	มอคค่า	30	3.07	.736		
	รวม	400	3.32	.577		
รวมทุกด้าน	เอสเปรสโซ	196	3.47	.378		
	กาแฟชิโน	94	3.51	.399		
	ลาเต้	80	3.51	.507	4.801	.003*
	มอคค่า	30	3.20	.532		
	รวม	400	3.47	.430		

* P < .05

จากตารางที่ 63 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามชนิดกาแฟที่ชอบดื่ม พบรากค่าความแปรปรวนที่ส่งผลให้เกิดความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($Sig.$) $< .05$ รวม 5 ค้าน ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ค่า $Sig. = .013$ ด้านการส่งเสริมการตลาด ค่า $Sig. = .001$ ด้านการจัดจำหน่าย ค่า $Sig. = .003$ ด้านบุคลากร ค่า $Sig. = .017$ และด้านกระบวนการ ค่า $Sig. = .015$ และรวมทุกด้าน ค่า $Sig. = .003$ โดยด้านที่ไม่ส่งผลให้เกิดความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($Sig.$) $> .05$ คือ ด้านราคา ค่า $Sig. = .094$ และด้านกายภาพ ค่า $Sig. = .360$ ผู้วิจัยทำการจำแนกด้านที่แตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD

ตารางที่ 64 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านผลิตภัณฑ์ มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามกาแฟสดที่ชอบมากสุด เป็นรายคู่

กาแฟสดที่ชอบมากสุด	\bar{X}	เอสเปรสโซ	คาปูชิโน	ลาเต้	มอคค่า
เอสเปรสโซ	3.40	-	-.091	.048	.304*
คาปูชิโน	3.40	-	-	.139	.395*
ลาเต้	3.43	-	-	-	.256*
มอคค่า	2.95	-	-	-	-

* $P < .05$

จากตารางที่ 64 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านผลิตภัณฑ์ มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามกาแฟสดที่ชอบมากสุด เป็นรายคู่ พบรากค่าที่แตกต่าง 3 คู่ คือ 1. เอสเปรสโซ กับมอคค่า 2. คาปูชิโน กับมอคค่า และ 3. ลาเต้ กับมอคค่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $.05$

ตารางที่ 65 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านการส่งเสริมการตลาด มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามกาแฟสดที่ชอบมากสุดเป็นรายคู่

กาแฟสดที่ชอบมากสุด	\bar{X}	เอสเปรสโซ	คาปูชิโน	ลาเต้	มอคค่า
เอสเปรสโซ	3.59	-	-.006	-.030	.450*
คาปูชิโน	3.69	-	-	-.024	.455*
ลาเต้	3.55	-	-	-	.479*
มอคค่า	3.29	-	-	-	-

* P < .05

จากตารางที่ 65 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านการส่งเสริมการตลาด มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามกาแฟสดที่ชอบมากสุดเป็นรายคู่ พbmีคู่ที่แตกต่าง 3 คู่ คือ 1. เอสเปรสโซ กับมอคค่า 2. คาปูชิโน กับมอคค่า และ 3. ลาเต้ กับมอคค่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 66 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านการจัดจำหน่าย มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามกาแฟสดที่ชอบมากสุดเป็นรายคู่

กาแฟสดที่ชอบมากสุด	\bar{X}	เอสเปรสโซ	คาปูชิโน	ลาเต้	มอคค่า
เอสเปรสโซ	3.44	-	-.057	-.049	.327*
คาปูชิโน	3.50	-	-	.008	.385*
ลาเต้	3.49	-	-	-	.377*
มอคค่า	3.11	-	-	-	-

* P < .05

จากตารางที่ 66 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านการจัดจำหน่าย มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามกาแฟสดที่ชอบ

มากสุดเป็นรายคู่ พbmีคู่ที่แตกต่าง 3 คู่ คือ 1. เอสเปรสโซ กับมอคค่า 2. คาปูชิโน กับมอคค่า และ 3. ลาเต้ กับมอคค่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 67 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านบุคคล มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองชนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามกาแฟสดที่ชอบมากสุด เป็นรายคู่

กาแฟสดที่ชอบมากสุด	\bar{X}	เอสเปรสโซ	คาปูชิโน	ลาเต้	มอคค่า
เอสเปรสโซ	3.48	-	-.038	-.003	.290*
คาปูชิโน	3.51	-	-	.035	.328*
ลาเต้	3.48	-	-	-	.293*
มอคค่า	3.19	-	-	-	-

* P < .05

จากตารางที่ 67 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านบุคคล มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองชนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามกาแฟสดที่ชอบมากสุด เป็นรายคู่ พbmีคู่ที่แตกต่าง 3 คู่ คือ 1. เอสเปรสโซ กับมอคค่า 2. คาปูชิโน กับมอคค่า และ 3. ลาเต้ กับมอคค่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 68 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านกระบวนการ มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองชนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามกาแฟสดที่ชอบมากสุด เป็นรายคู่

กาแฟสดที่ชอบมากสุด	\bar{X}	เอสเปรสโซ	คาปูชิโน	ลาเต้	มอคค่า
เอสเปรสโซ	3.62	-	.006	-.147	.241*
คาปูชิโน	3.66	-	-	-.153	.235*
ลาเต้	3.65	-	-	-	.388*
มอคค่า	3.49	-	-	-	-

* P < .05

จากตารางที่ 68 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านกายภาพ มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามกาแฟสดที่ชอบมากสุด เป็นรายคู่ พbmีคู่ที่แตกต่าง 3 คู่ คือ 1. เอสเพรสโซ กับมอคค่า 2. คาปูชิโน กับมอคค่า และ 3. ลาเต้ กับมอคค่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 69 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด รวมทุกด้าน มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามกาแฟสดที่ชอบมากสุด เป็นรายคู่

กาแฟสดที่ชอบมากสุด	\bar{X}	เอสเพรสโซ	คาปูชิโน	ลาเต้	มอคค่า
เอสเพรสโซ	3.47	-	-.043	-.044	.275*
คาปูชิโน	3.51	-	-	.000	.318*
ลาเต้	3.51	-	-	-	.318*
มอคค่า	3.20	-	-	-	-

* P < .05

จากตารางที่ 69 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด รวมทุกด้าน มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามกาแฟสดที่ชอบมากสุด เป็นรายคู่ พbmีคู่ที่แตกต่าง 3 คู่ คือ 1. เอสเพรสโซ กับมอคค่า 2. คาปูชิโนกับมอคค่า และ 3. ลาเต้ กับมอคค่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

สมมติฐาน 2.5 ระดับความชอบกาแฟสดต่างกัน มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามปัจจัยทางการตลาด

ตารางที่ 70 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์
ร้านกาแฟเมืองชนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับความชอบกาเฟ่สด

ปัจจัยทางการตลาด	ระดับความชอบ	n	\bar{X}	SD	F	Sig.
1. ผลิตภัณฑ์	ชอบมาก	105	3.64	.576		
	ชอบ	206	3.54	.584		
	เฉย ๆ	54	3.58	.594	.923	.430
	ไม่ชอบ	35	3.67	.608		
	ไม่ชอบมาก	0	0.00	.000		
	รวม	400	3.58	.585		
2. ราคา	ชอบมาก	105	3.42	.586		
	ชอบ	206	3.40	.593		
	เฉย ๆ	54	3.41	.604	.447	.720
	ไม่ชอบ	35	3.53	.756		
	ไม่ชอบมาก	0	0.00	.000		
	รวม	400	3.42	.607		
3. การส่งเสริมการตลาด	ชอบมาก	105	3.48	.574		
	ชอบ	206	3.31	.619		
	เฉย ๆ	54	3.42	.648	2.011	.112
	ไม่ชอบ	35	3.34	.613		
	ไม่ชอบมาก	0	0.00	.000		
	รวม	400	3.37	.614		
4. การจัดจำหน่าย	ชอบมาก	105	3.43	.527		
	ชอบ	206	3.42	.524		
	เฉย ๆ	54	3.55	.518	.990	.397
	ไม่ชอบ	35	3.42	.439		
	ไม่ชอบมาก	0	0.00	.000		
	รวม	400	3.44	.517		

ตารางที่ 70 (ต่อ)

ปัจจัยทางการตลาด	ระดับความชอบ	n	\bar{X}	SD	F	Sig.
5. บุคคล	ชอบมาก	105	3.47	.517		
	ชอบ	206	3.44	.495		
	เฉย ๆ	54	3.56	.576	.755	.520
	ไม่ชอบ	35	3.44	.408		
	ไม่ชอบมาก	0	0.00	.000		
	รวม	400	3.46	.505		
6. หลักฐานทางกายภาพ	ชอบมาก	105	3.70	.470		
	ชอบ	206	3.54	.446		
	เฉย ๆ	54	3.78	.556	5.058	.002*
	ไม่ชอบ	35	3.63	.436		
	ไม่ชอบมาก	0	0.00	.000		
	รวม	400	3.62	.475		
7. กระบวนการ	ชอบมาก	105	3.37	.572		
	ชอบ	206	3.29	.567		
	เฉย ๆ	54	3.34	.668	.490	.689
	ไม่ชอบ	35	3.33	.509		
	ไม่ชอบมาก	0	0.00	.000		
	รวม	400	3.32	.577		
รวมทุกด้าน	ชอบมาก	105	3.51	.413		
	ชอบ	206	3.43	.429		
	เฉย ๆ	54	3.53	.478	1.535	.205
	ไม่ชอบ	35	3.49	.402		
	ไม่ชอบมาก	0	0.00	.000		
	รวม	400	3.47	.430		

จากตารางที่ 70 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด มีผลต่อการดำเนินธุรกิจเฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับความชอบกานเฟสต์ พบร้าความแปรปรวนที่ส่งผลให้เกิดความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ (Sig.) $< .05$ 1 ด้าน คือ ด้าน

กายภาพ ค่า Sig. = .002 โดยด้านที่ไม่ส่งผลให้เกิดความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ (Sig.) > .05 ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ค่า Sig. = .430 ด้านราคा ค่า Sig. = .720 ด้านการส่งเสริมการตลาด ค่า Sig. = .112 ด้านการจัดจำหน่าย ค่า Sig. = .397 ด้านบุคคล ค่า Sig. = .520 ด้านกระบวนการ ค่า Sig. = .689 และรวมทุกด้าน ค่า Sig. = .205 ผู้วิจัยทำการจำแนกด้านที่แตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD

ตารางที่ 71 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาดด้านกายภาพ มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนจังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับความชอบกาแฟสดเป็นรายคู่

ระดับความชอบกาแฟสด	\bar{X}	ชอบมาก	ชอบ	เฉย ๆ	ไม่ชอบ	ไม่ชอบมาก
ชอบมาก	3.70	-	.155*	-.086	.064	.-
ชอบ	3.54	-	-	-.241*	-.091	.-
เฉย ๆ	3.78	-	-	-	.150	.-
ไม่ชอบ	3.63	-	-	-	-	.-
ไม่ชอบมาก	0.00	-	-	-	-	.-

* P < .05

จากตารางที่ 71 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านกายภาพ มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับความชอบกาแฟสดเป็นรายคู่ พbmีคู่ที่แตกต่าง 2 คู่ คือ 1. ชอบมาก กับชอบ และ 2. ชอบ กับ เฉย ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

สมมติฐาน 2.6 ลักษณะการใช้บริการร้านกาแฟสดต่างกัน มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามปัจจัยทางการตลาด

ตารางที่ 72 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด มีผลต่อการดำเนินธุรกิจ แฟรนไชส์
ร้านกาแฟเมืองจังหวัดชลบุรี จำแนกตามลักษณะการใช้บริการร้านกาแฟสด

ปัจจัยทางการตลาด	ลักษณะการใช้บริการ	n	\bar{X}	SD	F	Sig.
1. ผลิตภัณฑ์	นั่งรับประทานที่ร้าน	78	3.62	.673		
	ถือทานนอกร้าน	144	3.43	.518		
	ซื้อไปทานที่บ้าน	25	3.22	.519	12.854	.000*
	ทำทั้ง 3 ลักษณะ	153	3.77	.543		
	รวม	400	3.58	.585		
2. ราคา	นั่งรับประทานที่ร้าน	78	3.48	.603		
	ถือทานนอกร้าน	144	3.31	.579		
	ซื้อไปทานที่บ้าน	25	3.23	.399	4.076	.007*
	ทำทั้ง 3 ลักษณะ	153	3.51	.643		
	รวม	400	3.42	.607		
3. การส่งเสริมการตลาด	นั่งรับประทานที่ร้าน	78	3.64	.548		
	ถือทานนอกร้าน	144	3.24	.616		
	ซื้อไปทานที่บ้าน	25	3.02	.591	11.406	.000*
	ทำทั้ง 3 ลักษณะ	153	3.42	.588		
	รวม	400	3.37	.614		
4. การจัดจำหน่าย	นั่งรับประทานที่ร้าน	78	3.56	.523		
	ถือทานนอกร้าน	144	3.29	.538		
	ซื้อไปทานที่บ้าน	25	3.37	.576	7.774	.000*
	ทำทั้ง 3 ลักษณะ	153	3.53	.447		
	รวม	400	3.37	.614		
5. บุคคล	นั่งรับประทานที่ร้าน	78	3.51	.494		
	ถือทานนอกร้าน	144	3.39	.554		
	ซื้อไปทานที่บ้าน	25	3.53	.435	1.587	.192
	ทำทั้ง 3 ลักษณะ	153	3.50	.470		
	รวม	400	3.46	.505		

ตารางที่ 72 (ต่อ)

ปัจจัยทางการตลาด	ระดับความชอบ	n	\bar{X}	SD	F	Sig.
6. หลักฐานทางกายภาพ	นั่งรับประทานที่ร้าน	78	3.69	.505		
	ถือทานนอกร้าน	144	3.53	.452		
	ซื้อไปทานที่บ้าน	25	3.43	.503	5.211	.002*
	ทำทั้ง 3 ลักษณะ	153	3.70	.456		
	รวม	400	3.62	.475		
7. กระบวนการ	นั่งรับประทานที่ร้าน	78	3.47	.563		
	ถือทานนอกร้าน	144	3.22	.590		
	ซื้อไปทานที่บ้าน	25	3.19	.623	3.651	.013*
	ทำทั้ง 3 ลักษณะ	153	3.35	.550		
	รวม	400	3.32	.577		
รวมทุกด้าน	นั่งรับประทานที่ร้าน	78	3.58	.427		
	ถือทานนอกร้าน	144	3.35	.430		
	ซื้อไปทานที่บ้าน	25	3.28	.428	9.593	.000*
	ทำทั้ง 3 ลักษณะ	153	3.55	.396		
	รวม	400	3.47	.430		

* P < .05

จากตารางที่ 72 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด มีผลต่อการดำเนินธุรกิจ แฟรนไชส์ร้านค้าฟูเมซอนจังหวัดชลบุรี จำแนกตามลักษณะการใช้บริการร้านกาแฟสด พบค่าความแปรปรวนที่ส่งผลให้เกิดความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ (Sig.) < .05 รวม 7 ด้าน ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ค่า Sig. = .000 ด้านราคา ค่า Sig. = .007 ด้านการส่งเสริมการตลาด ค่า Sig. = .000 ด้านการจัดจำหน่าย ค่า Sig. = .000 ด้านกายภาพ ค่า Sig. = .002 ด้านกระบวนการ ค่า Sig. = .013 และรวมทุกด้าน ค่า Sig. = .000 โดยด้านที่ไม่ส่งผลให้เกิดความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ (Sig.) > .05 คือ ด้านบุคลค ค่า Sig. = .192 ผู้วิจัยทำการจำแนกด้านที่แตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD

ตารางที่ 73 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านผลิตภัณฑ์ มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองชนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามลักษณะการใช้บริการร้านกาแฟสดเป็นรายคู่

ลักษณะการใช้บริการ ร้านกาแฟสด	\bar{X}	นั่งรับประทาน ที่ร้าน	ถือทาน นอกร้าน	ซื้อไปทาน บ้าน	ทำทั้ง 3
นั่งรับประทานที่ร้าน	3.62	-	.196*	.407*	.143
ถือทานนอกร้าน	3.43	-	-	.211	-.339*
ซื้อไปทานที่บ้าน	3.22	-	-	-	-.550*
ทำทั้ง 3 ลักษณะ	3.77	-	-	-	-

* P < .05

จากตารางที่ 73 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านผลิตภัณฑ์ มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองชนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามลักษณะการใช้บริการร้านกาแฟสดเป็นรายคู่ พbmีคู่ที่แตกต่าง 4 คู่ คือ 1. นั่งรับประทานที่ร้าน กับถือรับประทานนอกร้าน 2. นั่งรับประทานที่ร้าน กับซื้อไปทานที่บ้าน 3. ถือรับประทานนอกร้าน กับทำทั้ง 3 ลักษณะ และ 4. ซื้อไปทานที่บ้าน กับทำทั้ง 3 ลักษณะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 74 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านราคา มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองจังหวัดชลบุรี จำแนกตามลักษณะการใช้บริการร้านกาแฟสดเป็นรายคู่

ลักษณะการใช้บริการ ร้านกาแฟสด	\bar{X}	นั่งรับประทาน ที่ร้าน	ถือทาน นอกร้าน	ซื้อไปทาน ที่บ้าน	ทำทั้ง 3
นั่งรับประทานที่ร้าน	3.48	-	.176*	.250	-.032*
ถือทานนอกร้าน	3.31	-	-	.047*	.208*
ซื้อไปทานที่บ้าน	3.23	-	-	-	.282*
ทำทั้ง 3 ลักษณะ	3.51	-	-	-	-

* P < .05

จากตารางที่ 74 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านราคา มีผลต่อการดำเนินธุรกิจ แฟรนไชส์ ร้านค้าเพื่อเมือง ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามลักษณะการใช้บริการ ร้านค้าแฟสดเป็นรายคู่ พbmีคู่ที่แตกต่าง 5 คู่ คือ 1. นั่งรับประทานที่ร้าน กับถือรับประทานนอกร้าน 2. นั่งรับประทานที่ร้าน กับทำทั้ง 3 ลักษณะ 3. ถือรับประทานนอกร้าน กับซื้อไปทานที่บ้าน 4. ถือรับประทานนอกร้าน กับทำทั้ง 3 ลักษณะ และ 5. ซื้อไปทานที่บ้าน กับทำทั้ง 3 ลักษณะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 75 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านการส่งเสริมการตลาด มีผลต่อการดำเนินธุรกิจ แฟรนไชส์ ร้านค้าเพื่อเมือง ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามลักษณะการใช้บริการ ร้านค้าแฟสดเป็นรายคู่

ลักษณะการใช้บริการ ร้านค้าแฟสด	\bar{X}	นั่งรับประทาน ที่ร้าน	ถือทาน นอกร้าน	ซื้อไปทาน ที่บ้าน	ทำทั้ง 3 ลักษณะ
นั่งรับประทานที่ร้าน	3.64	-	.410*	.628*	.228*
ถือทานนอกร้าน	3.24	-	-	.218	-.188*
ซื้อไปทานที่บ้าน	3.02	-	-	-	-.399*
ทำทั้ง 3 ลักษณะ	3.42	-	-	-	-

* P < .05

จากตารางที่ 75 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านการส่งเสริม การตลาด มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านค้าเพื่อเมือง ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามลักษณะ การใช้บริการ ร้านค้าแฟสดเป็นรายคู่ พbmีคู่ที่แตกต่าง 5 คู่ คือ 1. นั่งรับประทานที่ร้าน กับถือ รับประทานนอกร้าน 2. นั่งรับประทานที่ร้าน กับซื้อไปทานที่บ้าน 3. นั่งรับประทานที่ร้าน กับทำทั้ง 3 ลักษณะ 4. ถือรับประทานนอกร้าน กับทำทั้ง 3 ลักษณะ และ 5. ซื้อไปทานที่บ้าน กับทำทั้ง 3 ลักษณะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 76 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านการจัดจำหน่าย มีผลต่อการดำเนินธุรกิจ แฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอน ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามลักษณะการใช้บริการร้านกาแฟสดเป็นรายคู่

ลักษณะการใช้บริการ ร้านกาแฟสด	\bar{X}	นั่งรับประทาน ที่ร้าน	ถือทาน นอกร้าน	ซื้อไปทาน ที่บ้าน	ทำทั้ง 3 ลักษณะ
นั่งรับประทานที่ร้าน	3.56	-	.277*	.196	.033
ถือทานนอกร้าน	3.29	-	-	.081	.243*
ซื้อไปทานที่บ้าน	3.37	-	-	-	-.163
ทำทั้ง 3 ลักษณะ	3.53	-	-	-	-

* P < .05

จากตารางที่ 76 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านการจัดจำหน่าย มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามลักษณะการใช้บริการร้านกาแฟสดเป็นรายคู่ พมมคู่ที่แตกต่าง 2 คู่ คือ 1. นั่งรับประทานที่ร้านกับถือรับประทานนอกร้าน และ 2. ถือรับประทานนอกร้านกับทำทั้ง 3 ลักษณะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 77 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านกายภาพ มีผลต่อการดำเนินธุรกิจ แฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนจังหวัดชลบุรี จำแนกตามลักษณะการใช้บริการร้านกาแฟสดเป็นรายคู่

ลักษณะการใช้บริการ ร้านกาแฟสด	\bar{X}	นั่งรับประทาน ที่ร้าน	ถือทาน นอกร้าน	ซื้อไปทานที่ บ้าน	ทำทั้ง 3 ลักษณะ
นั่งรับประทานที่ร้าน	3.69	-	.161*	.260*	-.088
ถือทานนอกร้าน	3.53	-	-	.098	-.169*
ซื้อไปทานที่บ้าน	3.43	-	-	-	.268*
ทำทั้ง 3 ลักษณะ	3.70	-	-	-	-

* P < .05

จากตารางที่ 77 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านกิจภาพ มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองชนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามลักษณะการใช้บริการ ร้านกาแฟสดเป็นรายคู่ พbmีคู่ที่แตกต่าง 4 คู่ คือ 1. นั่งรับประทานที่ร้าน กับถือรับประทานนอกร้าน 2. นั่งรับประทานที่ร้าน กับซื้อไปทานที่บ้าน 3. ถือรับประทานนอกร้าน กับทำทั้ง 3 ลักษณะ และ 4. ซื้อไปทานที่บ้าน กับทำทั้ง 3 ลักษณะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 78 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านกระบวนการ มีผลต่อการดำเนินธุรกิจ แฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองชน ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามลักษณะการใช้บริการร้านกาแฟสดเป็นรายคู่

ลักษณะการใช้บริการ ร้านกาแฟสด	\bar{X}	นั่งรับประทาน ที่ร้าน	ถือทาน นอกร้าน	ซื้อไปทานที่ บ้าน	ทำทั้ง 3 ลักษณะ
นั่งรับประทานที่ร้าน	3.47	-	.243*	.275*	.115
ถือทานนอกร้าน	3.22	-	-	.032	-.128
ซื้อไปทานที่บ้าน	3.19	-	-	-	-.160
ทำทั้ง 3 ลักษณะ	3.35	-	-	-	-

* P < .05

จากตารางที่ 78 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านกระบวนการ มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองชนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามลักษณะการใช้บริการร้านกาแฟสดเป็นรายคู่ พbmีคู่ที่แตกต่าง 2 คู่ คือ 1. นั่งรับประทานที่ร้าน กับถือรับประทานนอกร้าน และ 2. นั่งรับประทานที่ร้าน กับซื้อไปทานที่บ้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 79 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยการตลาดรวมทุกด้าน มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองจังหวัดชลบุรี จำแนกตามลักษณะการใช้บริการร้านกาแฟสด เป็นรายคู่

ลักษณะการใช้บริการ ร้านกาแฟสด	\bar{X}	นั่งรับประทาน ที่ร้าน	ถือทาน นอกร้าน	ชื่อไปทานที่ บ้าน	ทำทั้ง 3
นั่งรับประทานที่ร้าน	3.47	-	.230*	.306*	.078
ถือทานนอกร้าน	3.22	-	-	.077	-.202
ชื่อไปทานที่บ้าน	3.19	-	-	-	-.278
ทำทั้ง 3 ลักษณะ	3.35	-	-	-	-

* P < .05

จากตารางที่ 79 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด รวมทุกด้าน มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองจังหวัดชลบุรี จำแนกตามลักษณะการใช้บริการร้านกาแฟสดเป็นรายคู่ พbmีคู่ที่แตกต่าง 2 คู่ คือ 1. นั่งรับประทานที่ร้านกับถือรับประทานนอกร้าน และ 2. นั่งรับประทานที่ร้าน กับชื่อไปทานที่บ้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

สมมติฐาน 2.7 ค่าใช้จ่ายที่ใช้บริการร้านกาแฟเฉลี่ยต่อครั้งต่างกัน มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองจังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามปัจจัยทางการตลาด

ตารางที่ 80 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองจังหวัดชลบุรี จำแนกตามค่าใช้จ่ายที่ใช้บริการร้านกาแฟเฉลี่ยต่อครั้ง

ปัจจัยทางการตลาด	ค่าใช้จ่ายที่ใช้บริการ	n	\bar{X}	SD	F	Sig.
1. ผลิตภัณฑ์	ไม่เกิน 30 บาท	143	3.76	.556		
	31-45 บาท	203	3.50	.584	7.853	.000*
	46-60 บาท	37	3.51	.563		
	มากกว่า 60 บาท	17	3.25	.550		
	รวม	400	3.58	.585		

ตารางที่ 30 (ต่อ)

ปัจจัยทางการตลาด	ระดับความชอบ	n	\bar{X}	SD	F	Sig.
2. ราคา	ไม่เกิน 30 บาท	143	3.62	.569		
	31-45 บาท	203	3.29	.574		
	46-60 บาท	37	3.51	.689	12.308	.000*
	มากกว่า 60 บาท	17	2.96	.549		
	รวม	400	3.42	.607		
3. การส่งเสริมการตลาด	ไม่เกิน 30 บาท	143	3.57	.522		
	31-45 บาท	203	3.26	.585		
	46-60 บาท	37	3.29	.778	8.680	.000*
	มากกว่า 60 บาท	17	3.16	.846		
	รวม	400	3.37	.614		
4. การจัดจำหน่าย	ไม่เกิน 30 บาท	143	3.59	.456		
	31-45 บาท	203	3.33	.538		
	46-60 บาท	37	3.49	.463	7.688	.000*
	มากกว่า 60 บาท	17	3.36	.562		
	รวม	400	3.37	.614		
5. บุคคล	ไม่เกิน 30 บาท	143	3.55	.436		
	31-45 บาท	203	3.42	.533		
	46-60 บาท	37	3.29	.592	3.876	.009*
	มากกว่า 60 บาท	17	3.64	.348		
	รวม	400	3.46	.505		
6. หลักฐานทางกายภาพ	ไม่เกิน 30 บาท	143	3.74	.431		
	31-45 บาท	203	3.54	.490		
	46-60 บาท	37	3.56	.493	6.022	.001*
	มากกว่า 60 บาท	17	3.81	.391		
	รวม	400	3.62	.475		

ตารางที่ 30 (ต่อ)

ปัจจัยทางการตลาด	ระดับความชอบ	n	\bar{X}	SD	F	Sig.
7. กระบวนการ	ไม่เกิน 30 บาท	143	3.40	.537	2.704	.045*
	31-45 บาท	203	3.28	.596		
	46-60 บาท	37	3.16	.568		
	มากกว่า 60 บาท	17	3.45	.610		
รวม		400	3.32	.577		
รวมทุกด้าน	ไม่เกิน 30 บาท	143	3.62	.374	9.186	.000*
	31-45 บาท	203	3.38	.447		
	46-60 บาท	37	3.41	.426		
	มากกว่า 60 บาท	17	3.38	.383		
รวม		400	3.47	.430		

* P < .05

จากตารางที่ 80 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามค่าใช้จ่ายที่ใช้บริการร้านกาแฟเฉลี่ยต่อครั้ง พบค่าความแปรปรวนที่ส่งผลให้เกิดความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ (Sig.) < .05 ทุกด้าน ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ค่า Sig. = .000 ด้านราคา ค่า Sig. = .000 ด้านการส่งเสริมการตลาด ค่า Sig. = .000 ด้านการจัดจำหน่าย ค่า Sig. = .000 ด้านบุคคล ค่า Sig. = .009 ด้านกายภาพ ค่า Sig. = .001 ด้านกระบวนการ ค่า Sig. = .045 และรวมทุกด้าน ค่า Sig. = .000 ผู้วิจัยทำการจำแนก ด้านที่แตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD

ตารางที่ 81 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านผลิตภัณฑ์ มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามค่าใช้จ่ายที่ใช้บริการร้านกาแฟเฉลี่ยต่อครั้งเป็นรายคู่

ค่าใช้จ่ายที่ใช้บริการ	\bar{X}	ไม่เกิน 30	31-45 บาท	46-60 บาท	มากกว่า 60
ไม่เกิน 30 บาท	3.76	-	.254*	.243*	.504*
31-45 บาท	3.50	-	-	-.012	.250
46-60 บาท	3.51	-	-	-	.261
มากกว่า 60 บาท	3.25	-	-	-	-

* P < .05

จากตารางที่ 81 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านผลิตภัณฑ์ มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามค่าใช้จ่ายที่ใช้บริการร้านกาแฟเฉลี่ยต่อครั้งเป็นรายคู่ พนມคู่ที่แตกต่าง 3 คู่ คือ 1. ไม่เกิน 30 บาท กับ 31-45 บาท 2. ไม่เกิน 30 บาท กับ 46-60 บาท และ 3. ไม่เกิน 30 บาท กับ มากกว่า 60 บาท อายุร้านมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 82 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านราคา มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามค่าใช้จ่ายที่ใช้บริการร้านกาแฟเฉลี่ยต่อครั้งเป็นรายคู่

ค่าใช้จ่ายที่ใช้บริการ	\bar{X}	ไม่เกิน 30	31-45 บาท	46-60 บาท	มากกว่า 60
ไม่เกิน 30 บาท	3.62	-	.322*	.102	.651*
31-45 บาท	3.29	-	-	.220*	.329*
46-60 บาท	3.51	-	-	-	.549*
มากกว่า 60 บาท	2.96	-	-	-	-

* P < .05

จากตารางที่ 82 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านราคา มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามค่าใช้จ่ายที่ใช้บริการร้าน

กาแฟเฉลี่ยต่อครั้งเป็นรายคู่ พบมีคู่ที่แตกต่าง 5 คู่ คือ 1. ไม่เกิน 30 บาท กับ 31-45 บาท 2. ไม่เกิน 30 บาท กับมากกว่า 60 บาท 3. 31-45 บาท กับ 46-60 บาท 4. 31-45 บาท กับมากกว่า 60 บาท และ 5. 46-60 บาท กับมากกว่า 60 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 83 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านการส่งเสริมการตลาด มีผลต่อ การดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามค่าใช้จ่ายที่ใช้บริการร้านกาแฟเฉลี่ยต่อครั้งเป็นรายคู่

ค่าใช้จ่ายที่ใช้บริการ	\bar{X}	ไม่เกิน 30	31-45 บาท	46-60 บาท	มากกว่า 60
ไม่เกิน 30 บาท	3.57	-	.312*	.279*	.413*
31-45 บาท	3.26	-	-	-.033	.101
46-60 บาท	3.29	-	-	-	.134
มากกว่า 60 บาท	3.16	-	-	-	-

* P < .05

จากตารางที่ 83 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านการส่งเสริม การตลาด มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตาม ค่าใช้จ่ายที่ใช้บริการร้านกาแฟเฉลี่ยต่อครั้งเป็นรายคู่ พบมีคู่ที่แตกต่าง 3 คู่ คือ 1. ไม่เกิน 30 บาท กับ 31-45 บาท 2. ไม่เกิน 30 บาท กับ 46-60 บาท และ 3. ไม่เกิน 30 บาท กับมากกว่า 60 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 84 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านการจัดจำหน่าย มีผลต่อการ ดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามค่าใช้จ่ายที่ใช้ บริการร้านกาแฟเฉลี่ยต่อครั้งเป็นรายคู่

ค่าใช้จ่ายที่ใช้บริการ	\bar{X}	ไม่เกิน 30	31-45 บาท	46-60 บาท	มากกว่า 60
ไม่เกิน 30 บาท	3.59	-	.260*	.098	-.226
31-45 บาท	3.33	-	-	-.162	-.025
46-60 บาท	3.49	-	-	-	.127
มากกว่า 60 บาท	3.36	-	-	-	-

* P < .05

จากตารางที่ 84 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านการจัดจำหน่าย มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามค่าใช้จ่ายที่ใช้บริการร้านกาแฟเฉลี่ยต่อครั้งเป็นรายคู่ พบมีคู่ที่แตกต่าง 1 คู่ คือ ไม่เกิน 30 บาท กับ 31-45 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 85 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านบุคคล มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามค่าใช้จ่ายที่ใช้บริการร้านกาแฟเฉลี่ยต่อครั้งเป็นรายคู่

ค่าใช้จ่ายที่ใช้บริการ	\bar{X}	ไม่เกิน 30	31-45 บาท	46-60 บาท	มากกว่า 60
ไม่เกิน 30 บาท	3.55	-	.123*	.255*	-.088
31-45 บาท	3.42	-	-	.132	-.121
46-60 บาท	3.29	-	-	-	.343*
มากกว่า 60 บาท	3.64	-	-	-	-

* P < .05

จากตารางที่ 85 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านบุคคล มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามค่าใช้จ่ายที่ใช้บริการร้านกาแฟเฉลี่ยต่อครั้งเป็นรายคู่ พบมีคู่ที่แตกต่าง 3 คู่ คือ 1. ไม่เกิน 30 บาท กับ 31-45 บาท 2. ไม่เกิน 30 บาท กับ 46-60 บาท และ 3. 46-60 บาท กับมากกว่า 60 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 86 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านกายภาพ มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามค่าใช้จ่ายที่ใช้บริการร้านกาแฟเฉลี่ยต่อครั้งเป็นรายคู่

ค่าใช้จ่ายที่ใช้บริการ	\bar{X}	ไม่เกิน 30	31-45 บาท	46-60 บาท	มากกว่า 60
ไม่เกิน 30 บาท	3.74	-	.195*	.179*	-.071
31-45 บาท	3.54	-	-	-.016	.266*
46-60 บาท	3.56	-	-	-	-.251
มากกว่า 60 บาท	3.81	-	-	-	-

* P < .05

จากตารางที่ 86 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยการตลาด ด้านก咽ภาพ มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามค่าใช้จ่ายที่ใช้บริการร้านกาแฟเฉลี่ยต่อครั้งเป็นรายคู่ พbmีคู่ที่แตกต่าง 3 คู่ คือ 1. ไม่เกิน 30 บาท กับ 31-45 บาท 2. ไม่เกิน 30 บาท กับ 46-60 บาท และ 3. 31-45 บาท กับมากกว่า 60 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 87 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านกระบวนการ มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามค่าใช้จ่ายที่ใช้บริการร้านกาแฟเฉลี่ยต่อครั้งเป็นรายคู่

ค่าใช้จ่ายที่ใช้บริการ	\bar{X}	ไม่เกิน 30	31-45 บาท	46-60 บาท	มากกว่า 60
ไม่เกิน 30 บาท	3.40	-	.128*	.247*	-.043
31-45 บาท	3.28	-	-	.119	-.171
46-60 บาท	3.16	-	-	-	.290
มากกว่า 60 บาท	3.45	-	-	-	-

* P < .05

จากตารางที่ 87 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด ด้านกระบวนการ มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามค่าใช้จ่ายที่ใช้บริการร้านกาแฟเฉลี่ยต่อครั้งเป็นรายคู่ พbmีคู่ที่แตกต่าง 2 คู่ คือ 1. ไม่เกิน 30 บาท กับ 31-45 บาท และ 2. ไม่เกิน 30 บาท กับ 46-60 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 88 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด รวมทุกด้าน มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามค่าใช้จ่ายที่ใช้บริการร้านกาแฟเฉลี่ยต่อครั้งเป็นรายคู่

ค่าใช้จ่ายที่ใช้บริการ	\bar{X}	ไม่เกิน 30	31-45 บาท	46-60 บาท	มากกว่า 60
ไม่เกิน 30 บาท	3.62	-	.232*	.205*	.235*
31-45 บาท	3.38	-	-	.026	.004
46-60 บาท	3.41	-	-	-	.030
มากกว่า 60 บาท	3.38	-	-	-	-

* P < .05

จากตารางที่ 88 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัจจัยทางการตลาด รวมทุกด้าน มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามค่าใช้จ่ายที่ใช้บริการ ร้านกาแฟเฉลี่ยต่อครั้งเป็นรายคู่ พbmีคู่ที่แตกต่าง 3 คู่ คือ 1. ไม่เกิน 30 บาท กับ 31-45 บาท 2. ไม่เกิน 30 บาท กับ 46-60 บาท และ 3. ไม่เกิน 30 บาท กับมากกว่า 60 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 89 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามปัจจัยทางการตลาด

ปัจจัยส่วนบุคคล	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
เพศ	.021*	.325	.005*	.001*	.000*	.003*	.010*	.001*
อายุ	.001*	.674	.287	.000*	.000*	.000*	.001*	.001*
การศึกษา	.000*	.000*	.000*	.000*	.006*	.004*	.043*	.000*
อาชีพ	.691	.158	.363	.036*	.043*	.052	.180	.077
รายได้ต่อเดือน	.453	.392	.490	.111	.074	.194	.948	.250
ภูมิลำเนาปัจจุบัน	.242	.326	.032*	.298	.313	.069	.007*	.200

* P < .05

- หมายเหตุ: (1) หมายถึง ผลิตภัณฑ์ (Product) (2) หมายถึง ราคา (Price)
 (3) หมายถึง การส่งเสริมการตลาด (Promotion) (4) หมายถึง การจัดจำหน่าย (Place)
 (5) หมายถึง บุคคล (People) (6) หมายถึง หลักฐานทางกฎหมาย
 (7) หมายถึง กระบวนการ (Process) (8) หมายถึง รวมทุกด้าน

จากตารางที่ 89 ผลการทดสอบสมมติฐาน พ布ว่า ปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามปัจจัยทางการตลาด สรุปได้ว่า

เพศต่างกัน มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัด ชลบุรี รวม ทุกด้านและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านราคา

อายุต่างกัน มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัด ชลบุรี รวมทุกด้านและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านราคา และด้านการส่งเสริมการตลาด

การศึกษาต่างกันมีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี ทั้งรวมทุกด้านและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

อาชีพต่างกัน มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี ด้านการจัดจำหน่าย และด้านบุคคล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ไม่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองจังหวัดชลบุรีทั้งรวมทุกด้านและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ภูมิลำเนาปัจจุบันต่างกัน มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี ด้านการส่งเสริมการตลาด และด้านกระบวนการบริการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 90 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานพฤติกรรมการคื่นกาแฟต่างกัน มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามปัจจัยทางการตลาด

พฤติกรรมการคื่นกาแฟ	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
ความถี่การคื่นกาแฟ	.000*	.000*	.074	.431	.482	.441	.112	.038*
ที่มาของกาแฟ	.003*	.000*	.000*	.000*	.000*	.000*	.001*	.000*
ชนิดกาแฟที่ชอบ	.000*	.000*	.000*	.016*	.230	.000*	.046*	.000*
รูปแบบกาแฟสด	.013*	.094	.001*	.003*	.017*	.360	.015*	.003*
ระดับความชอบ	.430	.726	.112	.397	.520	.002*	.689	.205
รูปแบบการซื้อ	.000*	.007*	.000*	.000*	.192	.002*	.013*	.000*
ค่าใช้จ่ายต่อครั้ง	.000*	.000*	.000*	.000*	.009*	.001*	.045*	.000*

* P < .05

- หมายเหตุ : (1) หมายถึง ผลิตภัณฑ์ (Product) (2) หมายถึง ราคา (Price)
 (3) หมายถึง การส่งเสริมการตลาด (Promotion) (4) หมายถึง การจัดจำหน่าย (Place)
 (5) หมายถึง บุคคล (People) (6) หมายถึง หลักฐานทางกฎหมาย
 (7) หมายถึง กระบวนการ (Process) (8) หมายถึง รวมทุกด้าน

จากตารางที่ 90 ผลการทดสอบสมมติฐาน พฤติกรรมการคุ้มกันแฟร์ต่างกัน มีผลต่อการคุ้มเนินธุรกิจแฟร์น ไซส์ ร้านค้าเพื่อเมซอนในจังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามปัจจัยทางการตลาด สรุปได้ว่า

พฤติกรรมที่มาของงานแฟร์ที่ดีมี และพฤติกรรมการใช้จ่ายที่ใช้บริการร้านค้าแฟร์เลี้ยงต่อครั้งต่างกัน มีผลต่อการความสำเร็จในการคุ้มเนินธุรกิจแฟร์น ไซส์ ร้านค้าเพื่อเมซอนในจังหวัดชลบุรี รวมทุกด้านและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตรงข้ามกับ พฤติกรรมระดับความชอบคุ้มกันแฟร์สุดต่างกัน ไม่มีผลต่อการคุ้มเนินธุรกิจแฟร์น ไซส์ ร้านค้าเพื่อเมซอนในจังหวัดชลบุรี รวมทุกด้านและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นด้านหลักฐานทางกายภาพ

พฤติกรรมความถี่ในการคุ้มกันแฟร์ มีผลต่อการคุ้มเนินธุรกิจแฟร์น ไซส์ ร้านค้าเพื่อเมซอน ในจังหวัดชลบุรี รวมทุกด้าน กับด้านผลิตภัณฑ์ และด้านราคาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พฤติกรรมด้านชนิดงานแฟร์ที่ชอบคุ้ม มีผลต่อการคุ้มเนินธุรกิจแฟร์น ไซส์ ร้านค้าเพื่อเมซอน ในจังหวัดชลบุรี รวมทุกด้านและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านบุคคล

พฤติกรรมด้านงานแฟร์สุดที่ชอบมากสุดต่างกัน มีผลต่อการคุ้มเนินธุรกิจแฟร์น ไซส์ ร้านค้าเพื่อเมซอน ในจังหวัดชลบุรี รวมทุกด้านและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านราคา และด้านหลักฐานทางกายภาพ

พฤติกรรมลักษณะการใช้บริการร้านค้าแฟร์สุดต่างกัน มีผลต่อการคุ้มเนินธุรกิจแฟร์น ไซส์ ร้านค้าเพื่อเมซอน ในจังหวัดชลบุรี รวมทุกด้านและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านบุคคล

บทที่ 5

ผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยทางการตลาดที่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟ เมืองชลบุรี ศึกษาเฉพาะจังหวัดชลบุรี มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยคือ 1. ศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคกาแฟสดหรือผลิตภัณฑ์อื่นจากร้านกาแฟเมืองชลบุรี ในจังหวัดชลบุรี 2. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยทางการตลาดที่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมือง ในจังหวัดชลบุรี 3. เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลของผู้บริโภคกาแฟในจังหวัดชลบุรี กับปัจจัยทางการตลาดที่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมือง และ 4. เปรียบเทียบพฤติกรรมผู้บริโภค กับปัจจัยทางการตลาดที่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมือง เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ประชากรเป้าหมาย คือ ประชาชนในจังหวัดชลบุรี เป็นผู้ที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป ดื่มหรือเคยดื่มหรือชื่นชอบดื่มกาแฟ กำหนดจำนวนประชากร โดยใช้สูตรการคำนวณขนาดตัวอย่างของยามานะ (Yamane, 1973) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 400 ราย ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยเป็นผู้สร้างขึ้นเอง แบ่งเนื้อหาของแบบสอบถามออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการบริโภคกาแฟ

ตอนที่ 3 ปัจจัยทางการตลาด (7Ps)

ตอนที่ 4 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ วิเคราะห์ผลด้วยสถิติเชิงพรรณนา แสดงผลด้วยจำนวน (n) และอัตรา率อย่าง วิเคราะห์ระดับปัจจัยการตลาด บริการด้านผลิตภัณฑ์ และปัจจัยคุณภาพการให้บริการ และแสดงผลด้วยคะแนนเฉลี่ย ส่วนเปรียบเทียบมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุមาน ด้วยการทดสอบค่าที่ โดยใช้ Independent t-Test สำหรับตัวแปรต้นที่แบ่งกลุ่มอย่างได้ 2 กลุ่ม คือ เพศ (ชาย/หญิง) สถิติทดสอบความแปรปรวนทางเดียว สำหรับตัวแปรต้นที่แบ่งกลุ่มอย่างได้มากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป ในที่นี้คือ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน สถานภาพ ประเทศภรณ์ที่ใช้ หาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพบความแตกต่าง ผู้วิจัยจะทำการเปรียบเทียบแบบเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองช่อน ศึกษาเฉพาะจังหวัดชลบุรี แบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

พบว่า ลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นชาย (ร้อยละ 58.5) อายุ 31-45 ปี (ร้อยละ 38.3) การศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 50.0) อาชีพพนักงานเอกสาร/ รับจ้างทั่วไป (ร้อยละ 39.0) รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท (ร้อยละ 31.8) และภูมิลำเนาปัจจุบัน จังหวัดชลบุรี (ร้อยละ 43.5)

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการบริโภคกาแฟ

พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ดื่มกาแฟทุกวัน (ร้อยละ 36.0) รองลงมาคือ ดื่มกาแฟวันเว้นวัน (ร้อยละ 20.3) ที่มาของกาแฟที่ดื่ม ได้มาจากซื้อจากร้านกาแฟบ้าง (ร้อยละ 52.0) รองลงมาคือ ซื้อเมื่อเงินส่วนใหญ่ (ร้อยละ 37.2) ชนิดกาแฟที่ชอบดื่มคือ กาแฟสำเร็จรูปพร้อมชง ร้อยละ 66.0 รองลงมาคือ กาแฟสด (ร้อยละ 23.3) กาแฟสดที่กลุ่มตัวอย่างชอบมากสุด คือ เอสเพรสโซ่ (ร้อยละ 49.0) รองลงมาคือ คาปูชิโน่ (ร้อยละ 23.5) ระดับความชอบดื่มกาแฟสด คือ ชอบ (ร้อยละ 51.4) รองลงมาคือ ชอบมาก (ร้อยละ 26.2) ลักษณะการใช้บริการร้านกาแฟสดคือ ทำทั้ง 3 ลักษณะ (ถือไปรับประทานนอกร้าน นั่งรับประทานที่ร้าน ซื้อกลับไปรับประทานที่บ้าน) ร้อยละ 38.3 รองลงมาคือ ถือไปรับประทานนอกร้าน (ร้อยละ 36.0) ค่าใช้จ่ายที่ใช้บริการร้านกาแฟเฉลี่ยต่อครั้ง คือ 31-45 บาท (ร้อยละ 50.8) รองลงมาคือ ไม่เกิน 30 บาท (ร้อยละ 35.8) และเหตุผลสำคัญต่อการใช้บริการร้านกาแฟสด เพราะให้ความสำคัญต่อรสชาติ/ความหลากหลายของสินค้า (ร้อยละ 56.0) รองลงมาคือ ราคาน้ำที่เหมาะสมสมกับสินค้า (ร้อยละ 15.2)

ตอนที่ 3 ปัจจัยทางการตลาดที่ส่งผลต่อธุรกิจร้านกาแฟเมืองช่อน ในจังหวัดชลบุรี

พบว่า ปัจจัยทางการตลาดส่งผลต่อธุรกิจร้านกาแฟเมืองช่อนในจังหวัดชลบุรี ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.47$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบ 5 ด้าน ที่ส่งผลต่อธุรกิจร้านกาแฟเมืองช่อนในระดับมาก เรียงจากมากไปน้อยดังนี้ ด้านหลักฐานกายภาพ ($\bar{X} = 3.62$) ด้านผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 3.58$) ด้านบุคคล ($\bar{X} = 3.46$) ด้านการจัดจำหน่าย ($\bar{X} = 3.44$) ด้านราคา ($\bar{X} = 3.41$) และพบ 2 ด้านในระดับปานกลาง คือ ด้านการส่งเสริมการตลาด ($\bar{X} = 3.37$) และด้านกระบวนการ ($\bar{X} = 3.32$) ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะ

พบว่า มีผู้ให้ความเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ร้อยละ 4.5 ของจำนวนแบบสอบถาม ทั้งหมด สามารถสรุปว่า ราคากาแฟสูงควรปรับราคาลดลง บุญหนังสือ และการสื่อสาร (Internet)

มาตรฐานรศาสตร์ภาพความเหมือนกันทุกสาขา แยกส่วนของลูกค้าสูบบุหรี่กับไม่สูบบุหรี่ พนักงาน มีการสอบตามพูดคุยกับลูกค้า พนักงานบริการมีน้อย ที่จัดรถน้อย กรณีในห้างสรรพสินค้า

ตอนที่ 5 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน มีผลต่อการดำเนินธุรกิจเฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามปัจจัยทางการตลาด สรุปได้ดังนี้

ปัจจัยส่วนบุคคล	P.1	P.2	P.3	P.4	P.5	P.6	P.7	Total
เพศ	.021*	.325	.005*	.001*	.000*	.003*	.010*	.001*
อายุ	.001*	.674	.287	.000*	.000*	.000*	.001*	.001*
การศึกษา	.000*	.000*	.000*	.000*	.006*	.004*	.043*	.000*
อาชีพ	.691	.158	.363	.036*	.043*	.052	.180	.077
รายได้ต่อเดือน	.453	.392	.490	.111	.074	.194	.948	.250
ภูมิลำเนาปัจจุบัน	.242	.326	.032*	.298	.313	.069	.007*	.200

* P < .05

ภาพที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1

เพศต่างกัน มีผลต่อการดำเนินธุรกิจเฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี รวมทุกด้านและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านราคา

อายุต่างกัน มีผู้ต่อการดำเนินธุรกิจเฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี รวมทุกด้านและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านราคา และด้านการส่งเสริมการตลาด

การศึกษาต่างกันมีผลต่อการดำเนินธุรกิจเฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี ทั้งรวมทุกด้านและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อาชีพต่างกัน มีผลต่อการดำเนินธุรกิจเฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี ด้านการจัดทำหน้าที่ และด้านบุคคล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ไม่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจเฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี ทั้งรวมทุกด้านและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ภูมิลำเนาปัจจุบันต่างกัน มีผลต่อการดำเนินธุรกิจเฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี ด้านการส่งเสริมการตลาด และด้านกระบวนการบริการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 พฤติกรรมการคุ้มก้าแฟต่างกัน มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน จำแนกตามปัจจัยทางการตลาด สรุปได้ดังนี้

พฤติกรรมการคุ้มก้าแฟ	P.1	P.2	P.3	P.4	P.5	P.6	P.7	Total
ความถี่การคุ้มก้าแฟ	.000*	.000*	.074	.431	.482	.441	.112	.038*
ที่มาของกาแฟ	.003*	.000*	.000*	.000*	.000*	.000*	.001*	.000*
ชนิดกาแฟที่ชอบ	.000*	.000*	.000*	.016*	.230	.000*	.046*	.000*
รูปแบบกาแฟสด	.013*	.094	.001*	.003*	.017*	.360	.015*	.003*
ระดับความชอบ	.430	.726	.112	.397	.520	.002*	.689	.205
รูปแบบการซื้อ	.000*	.007*	.000*	.000*	.192	.002*	.013*	.000*
ค่าใช้จ่ายต่อครั้ง	.000*	.000*	.000*	.000*	.009*	.001*	.045*	.000*

* P < .05

ภาพที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2

พฤติกรรมที่มาของกาแฟที่คุ้ม และพฤติกรรมการใช้จ่ายที่ใช้บริการร้านกาแฟเฉลี่ยต่อครั้งต่างกัน มีผลต่อการความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี รวมทุกด้านและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตรงข้ามกับพฤติกรรมระดับความชอบที่มีผลต่อการคุ้มก้าแฟสดต่างกัน ไม่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟ อเมซอนในจังหวัดชลบุรีรวมทุกด้านและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

พฤติกรรมความถี่ในการคุ้มก้าแฟ มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอน ในจังหวัดชลบุรี รวมทุกด้าน กับด้านผลิตภัณฑ์ และด้านราคาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

พฤติกรรมด้านชนิดกาแฟที่ชอบคุ้ม มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟ อเมซอน ในจังหวัดชลบุรี รวมทุกด้านและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านบุคคล

พฤติกรรมด้านกาแฟสดที่ชอบมากสุดต่างกัน มีผลต่อการดำเนินธุรกิจ แฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี รวมทุกด้านและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านราคา และด้านหลักฐานทางกฎหมาย

พฤติกรรมลักษณะการใช้บริการร้านกาแฟสดต่างกัน มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟอเมซอนในจังหวัดชลบุรี รวมทุกด้านและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านบุคคล

อภิปรายผล

ผลการวิจัย ปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองศึกษาเฉพาะจังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยขอนำประเด็นสำคัญมาอภิปรายผลเพิ่มเติมดังนี้

- พฤติกรรมผู้บริโภคกาแฟสดหรือผลิตภัณฑ์อื่นจากร้านกาแฟเมือง ในจังหวัดชลบุรี จำกัดักษณะส่วนบุคคลของประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่นิยมดื่มกาแฟสด เป็นชายมากกว่าหญิง ส่วนใหญ่เป็นวัยทำงานคือ อายุอยู่ในช่วง 31-45 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี อาชีพพนักงานเอกสาร/รับจ้างทั่วไป รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท และภูมิลำเนาปัจจุบันอยู่ในจังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับศึกษาของ ณัฐวัฒน์ ชื่นอารมณ์ (2551) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มกาแฟสด ของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษาเครื่องดื่ม “กาแฟสด (คอฟฟิโอล) ผลวิจัยพบว่า ผู้บริโภคส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง มีอายุ 35 ปีขึ้นไป การศึกษาระดับปริญญาตรี อาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชนหรือห้างร้าน รายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 10,001-20,000 บาท ที่เป็นเช่นเป็น เพราะ ปัจจุบันการเดินทางไปทำงานใช้เวลามากขึ้น ปริมาณงานที่มากในแต่ละวัน จึงต้องทำงานแล้วขึ้นกับเวลาที่จำกัด ซึ่งเป็นลักษณะงานของภาคเอกชน ทำให้กลุ่มวัยทำงานนิยมรับประทานอาหารที่รวดเร็ว ใช้เวลาน้อย สร้างความสดชื่นเพื่อเข้าทำงาน ได้มีอย่างมีประสิทธิภาพ “กาแฟสด” จึงเป็นทางเลือกนิยมรับความนิยม จึงทำให้กลุ่มผู้บริโภค มีลักษณะส่วนบุคคลที่ปราศจาก และเกิดพฤติกรรมการดื่มกาแฟสด พบว่า กลุ่มตัวอย่างนิยมดื่มกาแฟทุกวัน และกาแฟวันเว้นวัน โดยซึ่งดื่มเองบ้างซึ่งจากการวิจัยนี้พบบ้าง ซึ่งกาแฟที่ซึ่งดื่มเองเป็นกาแฟสดสำเร็จรูปพร้อมซง แต่ถ้าซื้อก็จะซื้อกาแฟสด โดยกลุ่มตัวอย่างชอบมากสุด คือ เอสเพรสโซ และคาปูชิโน ในระดับชอบ และชอบมากตามลำดับ ลักษณะการใช้บริการร้านกาแฟสดคือ ทำทั้ง 3 ลักษณะ (ถือไปรับประทานนอกร้าน นั่งรับประทานที่ร้าน ซื้อกลับไปรับประทานที่บ้าน) แต่ส่วนใหญ่ถือไปรับประทานนอกร้าน ตามลักษณะของคนวัยทำงานเพื่อประหยัดเวลา ซึ่งค่าใช้จ่ายที่ใช้บริการร้านกาแฟเฉลี่ยต่อครั้งคือ 31-45 บาท และไม่เกิน 30 บาท เหตุผลสำคัญต่อการใช้บริการร้านกาแฟสด เพื่อหารสชาติ/ความหลากหลายของสินค้า รวมถึงราคาที่เหมาะสมกับสินค้า สอดคล้องกับผลศึกษาของ กิตติศักดิ์ ชูชาติ (2553) ที่ทำการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมผู้บริโภคกาแฟสดของผู้บริโภคในเขตพัทยาใต้ พบว่า พฤติกรรมการบริโภค ส่วนใหญ่ดื่มกาแฟสดเฉลี่ยวันละ 1 แก้ว ใช้บริการร้านกาแฟทุกวัน นิยมดื่มกาแฟในช่วงเวลาเช้าก่อนทำงาน การใช้บริการร้านกาแฟสดส่วนใหญ่ไปคุนเดียว กาแฟที่นิยมดื่มคือ กาแฟปูชิโนเย็น และไกล์เคียงกับการศึกษาของ อรุณี อัมพรบรรเจิด (2554) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมผู้บริโภคเครื่องดื่มเกลือแร่ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า พฤติกรรมผู้บริโภค ความถี่ในการซื้อสักดาวหลังรั้ง ปริมาณการดื่มครั้งละ

1 หน่วย และมีค่าใช้จ่ายในการซื้อแต่ละครั้งไม่เกิน 10 บาท โดยเหตุผลสำคัญที่ดื่มเครื่องดื่มเกลือแร่ คือ เพื่อชดเชยการขาดน้ำและทดแทนเกลือแร่ที่สูญเสียไป การซื้อเครื่องดื่มเกลือแร่ที่ร้านสะดวกซื้อ เช่น 7-Eleven บ่อยที่สุด โดยอิทธิพลในการตัดสินใจซื้อเพื่อตัวเอง

2. ศึกษาระดับปัจจัยทางการตลาดที่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ร้านกาแฟ ณ เมืองช่อน ในจังหวัดชลบุรี

ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ภาพรวมส่งผลต่อความสำเร็จในระดับมาก ($\bar{X} = 3.47$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสามารถเรียงจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ด้านภาษาภาพ ($\bar{X} = 3.62$) ด้านผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 3.58$) ด้านบุคลค ($\bar{X} = 3.46$) ด้านการจัดจำหน่าย ($\bar{X} = 3.44$) ด้านราคา ($\bar{X} = 3.41$) และพบ 2 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านการส่งเสริมการตลาด ($\bar{X} = 3.37$) และด้านกระบวนการ ($\bar{X} = 3.32$) ตามลำดับ สถาคัลส์กับการวิจัยของ เกษรา พุลศรี (2553) ทำวิจัยเรื่อง ปัจจัยแห่งความสำเร็จของแฟรนไชส์โทรศัพท์มือถือ DTAC กรณีศึกษารุ่งเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดด้านผลิตภัณฑ์และบริการ ปัจจัยด้านการจัดจำหน่าย ปัจจัยด้านการนำเสนอ ลักษณะทางภาษาภาพ และปัจจัยด้านกระบวนการ มีผลต่อความสำเร็จของแฟรนไชส์ และใกล้เคียง กับผลการศึกษาของ กิตติศักดิ์ ชูชาติ (2553) เรื่อง พฤติกรรมผู้บริโภคแฟรนไชส์ของผู้บริโภคในเขตพัฒนาได้ พบว่า ปัจจัยส่วนประสมการตลาด คือ ด้านผลิตภัณฑ์ ต้องการให้นำเมล็ดกาแฟในประเทศไทยมาทำกาแฟสด ภาระน้ำที่นำมาใส่กาแฟสดส่วนใหญ่ชอบแก้วเซรามิก การบริการ ต้องการให้พนักงานมีมารยาทในการบริการ ด้านราคាត้องการกาแฟสดแบบชงร้อนราคาแก้วละไม่เกิน 35 บาท ด้านซองทางการจัดจำหน่าย ส่วนใหญ่ใช้บริการร้านกาแฟสดแฟรนไชส์ ใช้บริการร้านกาแฟสดที่อยู่ในห้างสรรพสินค้า ด้านการส่งเสริมการตลาด การสมนาคุณต้องการให้ใช้คูปองสะสมเพื่อแลกซื้อสินค้าหรือลดราคา รวมทั้งการศึกษาวิจัย ทิพย์วารินทร์ อรรถวิเวก (2551) ศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมและการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์บริษัท เอกชัย สาลีสุวรรณ จำกัด ศึกษาความเป็นไปได้ทางด้านตลาด ด้านการบริหารจัดการและด้านการเงินในการขยายธุรกิจแฟรนไชส์ ของบริษัท เอกชัย สาลีสุวรรณ จำกัด การตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์บริษัท เอกชัย สาลีสุวรรณ จำกัด ของผู้บริโภคโดยภาพรวมมีการตัดสินใจในระดับมาก โดยพิจารณาในด้านผลิตภัณฑ์ ด้านบริการ ด้านราคา ด้านซองทางการจัดจำหน่าย และด้านการส่งเสริมการตลาด ผลการวิจัยที่เป็นเช่นนี้ สามารถอธิบายได้ว่า ปัจจัยทางการตลาดที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองช่อน มีระดับมาก อาจเนื่องมาจากการแพร่เมือง ก่อตั้งเมื่อ ปี 2545 เป็นช่วงที่กระแสความนิยมการดื่มกาแฟของคนไทย ภาคเดินดื่มกาแฟสำเร็จรูปพร้อมชง เปลี่ยนมาดื่มกาแฟ คั่วบด ซึ่งกาแฟเมืองช่อนเป็นแหล่งกาแฟที่มีชื่อเสียงของโลก จากประเทศไทยราชิล ประกอบกับเมืองคิดถึงป้าอเมชอน จะคิดถึงความร่มรื่นของธรรมชาติ และความต้องการร้านกาแฟแบบนั่งพักผ่อน

ของกลุ่มผู้บริโภครุ่นใหม่ที่นิยมคุ้มกันการแพร์สชาติอย่างเข้มข้น ในบรรยายการสรุปไม้ล้อมรอบ เมื่อพิจารณารายด้านเจ็บปวดว่า ปัจจัยทางการตลาดด้านกายภาพส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมือง ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.62$) ตามด้วยด้านผลิตภัณฑ์ ซึ่งมีแหล่งวัสดุดีที่มีชื่อเสียงของโลกในระดับมาก ($\bar{X} = 3.58$) ด้วยเห็นกัน จึงทำให้ผู้บริโภคสนใจที่บรรยายกาศ การออกแบบร้าน สถานที่กาแฟ ซึ่งเป็นลักษณะเด่นส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมือง

3. เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลของผู้บริโภคกาแฟในจังหวัดชลบุรี กับปัจจัยทางการตลาดที่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมือง

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า การศึกษาต่างกันมีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี ทั้งรวมทุกด้านและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ทดสอบล้องกับการศึกษาของ สนั่น วิไลประสงค์ (2550) เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในธุรกิจการจำหน่ายสินค้าของสหกรณ์การเกษตรรัตภูมิ จำกัด พ布ว่า คุณลักษณะทางประการศาสตร์ด้านระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความสำเร็จในธุรกิจการจำหน่ายสินค้าของสหกรณ์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่า จากผลการทดสอบทางสถิติพบกลุ่มการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย และ ปวส./ อนุปริญญา แตกต่างกับกลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี และกลุ่มการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี โดยกลุ่มหลังมีคะแนนเฉลี่ยมากกว่า ซึ่งให้เห็นว่า กลุ่มผู้บริโภคที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่ามีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี ตามปัจจัยทางการตลาด ที่นี้เป็น เพราะในจังหวัดชลบุรีเป็นจังหวัดที่มีแหล่งท่องเที่ยวค่านธรรมชาติ และเป็นแหล่งที่ตั้งของนิคมอุตสาหกรรม อุดมไปด้วยบริษัท ห้างร้าน โรงงาน จึงเป็นเส้นทางการสัญจรของนักท่องเที่ยวและคนทำงานทั้งบนถนนสายหลักและถนนสายรอง ความนิยมในการคุ้มกันแพร์สชาต และจุดนัดพบทั้งของนักท่องเที่ยวและคนทำงาน ผู้บริษัทส่วนใหญ่จึงเป็นผู้มีการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่า มาใช้บริการ โดยพิจารณาจากปัจจัยทางการตลาดด้านกายภาพ และด้านผลิตภัณฑ์ ที่ส่งผลต่อความสำเร็จในระดับมาก ในขณะที่การศึกษาระดับมัธยมและมัธยมศึกษาตอนปลาย และ ปวส./ อนุปริญญา มีมนุษย์ที่แตกต่างกันไป อาจพิจารณาจากปัจจัยทางการตลาดด้านการส่งเสริม การตลาด และด้านกระบวนการ ส่งผลต่อความสำเร็จในระดับปานกลาง จึงทำให้ระดับการศึกษาต่างกัน มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังผลการวิจัยที่ปรากฏ จึงมีข้อเสนอแนะในหัวข้อดังไป

แต่เป็นที่น่าสังเกตว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ไม่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมือง ในจังหวัดชลบุรี ทั้งทุกด้านและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สอดคล้องกับการศึกษาของอุบลรัตน์ อุตเจริญ (2552) ทำวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารงานของผู้แทนจำหน่ายรถยนต์โตโยต้าในเขตจังหวัดพบบูรี สิงห์บุรี อ่างทอง จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารงานของผู้แทนจำหน่ายรถยนต์โตโยต้า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความต้องการบริโภคกาแฟสดที่มีรสชาติเข้มข้น รับประทานสะ叮嘱 สามารถถือไปรับประทานอกร้าน หรือนั่งรับประทานที่ร้าน ในขณะที่ค่าใช้จ่ายที่ใช้บริการร้านกาแฟเฉลี่ยต่อครั้ง คือ 31-45 บาท และไม่เกิน 30 บาท ซึ่งให้เห็นว่าการกำหนดราคาของธุรกิจแฟรนไชส์ร้านกาแฟเมืองไม่สูงนัก ทำให้ผู้มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนทุกระดับสามารถเข้าถึงบริการ ได้อย่างไม่รู้สึกถึงความแตกต่างกัน ส่งผลให้รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ไม่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ร้านกาแฟเมือง ในจังหวัดชลบุรี ทั้งทุกด้านและรายค้า

4. เปรียบเทียบพฤติกรรมผู้บริโภค กับปัจจัยทางการตลาดที่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจ
แฟรนไชส์ ร้านค้าเพื่อเมือง

จากผลการทดสอบทางสถิติ พบว่า มีประเด็นสำคัญที่น่าสนใจคือ พฤติกรรมด้านที่มาของกาแฟที่ดื่ม และพฤติกรรมการใช้จ่ายที่ใช้บริการร้านกาแฟเฉลี่ยต่อครั้งต่างกัน มีผลต่อการความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมืองในจังหวัดชลบุรี รวมทุกด้านและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทดสอบค่าอิสระกับการศึกษาของ อรุณี อัมพรบรรจิด (2554) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมผู้บริโภค เครื่องดื่มเกลือแร่ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดมีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการซื้อดื่มเครื่องดื่มเกลือแร่ในเขตกรุงเทพมหานครทุกปัจจัย และใกล้เคียงกับการศึกษาของ ทิพย์วรินทร์ อรรถวิغا (2551) ศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมและการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ บริษัท เอกชัย สาลีสูพรรณ จำกัด พบว่า เหตุผลที่ผู้บริโภคซื้อผลิตภัณฑ์แตกต่างกัน ผู้บริโภค มีระดับการตัดสินใจซื้อ ผลิตภัณฑ์ บริษัท เอกชัย สาลีสูพรรณ จำกัด แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพาะพุทธิกรรมการดื่มกาแฟ โดยการซงดื่มเองบ้างซึ่งจาก ร้านกาแฟบ้าง และซื้อจากร้านกาแฟเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งต่างจากผู้ซื้อซึ่งดื่มเองเป็นส่วนใหญ่ ทั้งนี้อาจ เป็นเพราะการซงดื่มเองเป็นกาแฟผงสำเร็จรูปหรือซอง แต่กาแฟที่ซื้อจากร้านเป็นกาแฟสดที่มี รสชาติเข้มข้นด้วยสูตรการชงที่ได้มาตรฐาน การกาแฟสดจากร้านเป็นผลิตภัณฑ์นำเข้าจากต่างประเทศ ราคาถูกไม่สูงมากนัก การบรรจุภัณฑ์สวยงามเมื่อต้องการถือออกมารับประทานนอกร้านหรือซื้อกลับบ้าน หรือการนั่งรับประทานที่ร้านด้วยบรรยากาศของร้านกาแฟสด การบริการต่าง ๆ ด้วยเหตุ เหล่านี้มีอิทธิพลต่อการซื้อขายกาแฟสดที่ร้านกาแฟเป็นจำนวนมาก ทำให้กาแฟสดเป็นสินค้าที่น่าสนใจ ตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคในปัจจุบัน

30 บาท เมื่อเทียบเคียงกับปัจจัยทางการตลาด อาทิ ผลิตภัณฑ์ โดยเฉพาะราคา การส่งเสริมการตลาด การจัดจำหน่าย บุคลากร กายภาพ กระบวนการ ทำให้ที่มาของกาแฟตื้น และพฤติกรรมการใช้จ่ายที่ใช้บริการร้านกาแฟเฉลี่ยต่อครั้งต่างกันมีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมือง钟 รวมทุกด้านและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ตรงข้ามกับพฤติกรรมด้านระดับความชอบคั่มกาแฟสดต่างกัน ไม่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมือง钟 ในจังหวัดชลบุรี ทั้งรวมทุกด้านและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นด้านหลักฐานทางกายภาพ ที่เป็นน้ำใจเป็นเพื่อนผู้บริโภคกาแฟมีระดับความชอบกาแฟสดต่างกัน แต่ไม่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมือง钟 ยกเว้นด้านกายภาพ ที่เป็นจุดเด่นของร้านกาแฟเมือง钟 ที่ใช้จุดแข็งด้านการตกแต่งบรรยากาศของร้านให้เสมือนนั่งรับประทานกาแฟอยู่ในป่าอเมซอน ดังนั้นจึงทำให้ระดับความชอบที่มีต่อกาแฟสดจะมากหรือน้อย ผู้บริโภคก็ประسังค์ที่จะใช้บริการในลักษณะรับประทานที่ร้าน

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้ง มีข้อเสนอแนะสำหรับผู้ประกอบการที่สนใจเข้าสู่ธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมือง钟 ในจังหวัดชลบุรี ดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ลักษณะล้วนบุคลากรของประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นผู้ที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป และนิยมคั่มกาแฟ ที่พบว่า เป็นชาย อายุ 31-45 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี อาชีพนักงานเอกชน/รับจ้างทั่วไป รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท และภูมิลำเนาปัจจุบัน จังหวัดชลบุรี จึงขอเสนอแนะต่อผู้สนใจดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมือง钟 ในจังหวัดชลบุรี ควรมีบริการกาแฟสด เน้นกาแฟเอ็กเพรสโซ และคาปูชิโน ในขณะเดียวกันควรมีบริการชานมหรือชาเขียวสำหรับบริการเพศหญิงที่นิยมคั่มกาแฟรองลงมา ซึ่งการกำหนดราคาต้องเป็นไปตามระบบแฟรนไชส์ จึงควรมีผลิตภัณฑ์ควบคู่กับกาแฟในราคามิ่งนักเพื่อไม่ให้เกิดความรู้สึกถึงราคาที่สูงเกินไป ทั้งนี้ เพราะลูกค้าส่วนใหญ่เป็นคนในจังหวัดชลบุรี มีอาชีพนักงานเอกชนและรับจ้างทั่วไป จึงควรเปิดร้านเพื่อบริการกลุ่มลูกค้าเหล่านี้ในช่วงเวลาเช้าก่อนเข้าทำงาน ช่วงพักเที่ยง และช่วงเย็นหลังเลิกงาน เป็นสำคัญ

2. จากผลการวิจัยพบว่าพฤติกรรมการดื่มกาแฟของกลุ่มตัวอย่างคือ ดื่มทุกวัน และดื่มกาแฟวันเว้นวัน โดยชื่มเงองบ้างซึ่งจากการร้านกาแฟบ้าง แต่ส่วนใหญ่ชื่มเงอง คือ กาแฟดำเริ่จรูป พร้อมชง ส่วนที่ซื้อคือกาแฟสด รสເອສເປຣສໂຈ และคาปູຈີໂນ ชอบดื่มกาแฟสดระดับชอบ และชอบมาก โดยซื้อแล้วถือไปรับประทานนอกร้าน ค่าใช้จ่ายที่ใช้บริการร้านกาแฟเฉลี่ยต่อครั้ง คือ

31-45 บาท และ ไม่เกิน 30 บาท เหตุผลที่ใช้บริการร้านกาแฟสด เพราสารสาติ/ความหลากหลายของสินค้า และ ราคาที่เหมาะสม ด้วยพฤติกรรมดังกล่าวมา ขอเสนอแนะต่อผู้ประกอบการว่า ลูกค้าส่วนใหญ่คุ้นเคยกับวัน โดยชงดื่มเองและซื้อดื่ม จึงควรมีระบบบริการส่งถึงที่ (Delivery) และควรมีรูปแบบบรรจุภัณฑ์ที่โดดเด่นเพื่อระดูลูกค้าชอบซื้อแล้วต้องไปรับประทานนอกร้านซึ่งจะเป็นการประชาสัมพันธ์หรือส่งเสริมการขายอีกทางหนึ่ง ประกอบกับลูกค้าส่วนใหญ่ใช้บริการที่ร้าน โดยซื้อกาแฟเพียงแก้วเดียวหรือใช้จ่ายครั้งละ 31-45 บาท และ ไม่เกิน 30 บาท จึงควรมีผลิตภัณฑ์ที่รับประทานคู่กับกาแฟ หรือมีมุมหนังสือ นุ่มการสื่อสาร เพื่อร้านกาแฟเป็นจุดนัดพบ และสถานที่พักผ่อนเพื่อให้เกิดการใช้จ่ายเพิ่มขึ้น

3. ข้อเสนอแนะต่อปัจจัยทางการตลาด ที่พน 2 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านการส่งเสริมการตลาด (Promotion) ($\bar{X} = 3.37$) และด้านกระบวนการ (Process) ($\bar{X} = 3.32$) จึงเห็นควร มีการส่งเสริมการตลาด โดยเน้นบริการพิเศษ ตัวอย่างเช่น บริการส่งถึงบ้านหรือสำนักงานฟรี เมื่อสั่งมากกว่า 3 แก้วขึ้น หรือนำเทคโนโลยีการสื่อสาร ระบบอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงบริการฟรี ภายในบริเวณร้านกาแฟอเมซอนตามสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งควรมีการพัฒนา ศักยภาพพนักงานขายมีใจให้บริการ (Service Mind) ให้บริการที่รวดเร็ว เป็นต้น

4. จากการทดสอบสมมติฐาน พบร ว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านการศึกษาต่างกันมีผลต่อการ ความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมซอนในจังหวัดชลบุรี จึงขอเสนอว่า ผู้ประกอบการควรมีพนักงานให้รายละเอียดเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ หรือมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับ กาแฟสด วัตถุคุณ ส่วนผสม เพื่อให้ทุกระดับการศึกษารับทราบข้อมูลที่เท่าเทียมกัน

และพบว่า พฤติกรรมการบริโภคกาแฟ คือ ที่มาของกาแฟที่ดื่มได้มาจาก และค่าใช้จ่ายที่ใช้บริการร้านกาแฟเฉลี่ยต่อครั้ง จึงขอเสนอแนะว่า ลูกค้านิยมซื้อกาแฟดื่มเองบางส่วนและซื้อ รับประทานบางส่วน จึงควรมีกาแฟสดสำเร็จรูปบรรจุขวดหรือบรรจุกระป๋อง สามารถซื้อไปรับ ทานโดยไม่ต้องซองหรือถุงมาซื้อที่ร้าน รวมทั้งมีการส่งเสริมการขายด้วยการรับสมัครสมาชิก เพื่อให้ซื้อกาแฟสดในราคายังคง เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- เนื่องจากการวิจัยนี้ พนักงานและส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษามีผลต่อ ความสำเร็จ ใน การดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมซอนในจังหวัดชลบุรี เห็นควรมีการศึกษาวิจัยจะลึก ความต้องการ ความพึงพอใจ และพฤติกรรมการบริโภคกาแฟ จำแนกตามระดับการศึกษาเป็น การเฉพาะ

2. ควรศึกษาการตัดสินใจลงทุน จุดคุ้มทุน ระยะเวลาคืนทุนในการดำเนินธุรกิจแฟร์นไชส์ ร้านกาแฟอเมซอน ในจังหวัดชลบุรี เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC)
 3. ควรมีการศึกษาความต้องการ ความคาดหวัง และความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อการใช้บริการ ร้านกาแฟอเมซอน เน้นการนำข้อมูลมากำหนดกลยุทธ์การบริการของผู้ประกอบการเพื่อสนองตอบความต้องการของผู้บริโภค ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บรรณานุกรม

กรมพัฒนาธุรการค้า. (2549). วิเคราะห์ให้ขาดกับพฤติกรรมผู้บริโภคในยุคโฉนดิร์นໄไลฟ์ ตอน 2:

รายการครอบครัวกับกรมพัฒนาธุรการค้า. กรุงเทพฯ: กระทรวงพาณิชย์.

กิตติศักดิ์ ชูชาติ. (2553). พฤติกรรมผู้บริโภคการแสดงออกของผู้บริโภคในเขตพัทaya ได้. การค้นคว้า
อิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

เกยรา พุตศรี. (2553). ปัจจัยแห่งความสำเร็จของแฟรนไชส์โทรศัพท์มือถือ DTAC กรณีศึกษา
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาประกอบการ, บัณฑิต
วิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

มนิษฐา ตันทีจิตานันท์. (2548). พฤติกรรมผู้บริโภคเครื่องดื่มชาเขียว. สารานิพนธ์เศรษฐศาสตร
มหาบัณฑิต, สาขาเศรษฐศาสตร์, คณะเศรษฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ฐิตาภรณ์ พรหมดวง. (2552). วิเคราะห์ปัจจัยสู่ความสำเร็จของกระบวนการผลิตภัณฑ์
กรณีศึกษาอุตสาหกรรมyanยนต์. การค้นคว้าอิสระวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชา
การบริหารเทคโนโลยี, วิทยาลัยนวัตกรรม, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ณัฐรัตน์ ชื่นอารมณ์. (2551). ปัจจัยทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์เครื่องดื่ม
กาแฟสด ของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษาเครื่องดื่ม “กาแฟสด (คอฟฟี่โอ).”
การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาตลาด, คณะบริหารธุรกิจ,
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

พิพัฒน์ ธรรมวิวัฒน์. (2551). พฤติกรรมและการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์บริษัท เอกชัย สาลี
สุพรรณ จำกัด. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจัดการหัวใจ,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

ธวัชชัย งานสันติวงศ์. (2543). SPSS for Windows: หลักการและวิธีใช้คอมพิวเตอร์ในงานสถิติ
เพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ 21 เช็นจูรี.

ธีรกิติ นวรัตน์ ณ อุบลฯ. (2549). การตลาดบริการ แนวคิดและกลยุทธ์ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปราโมทย์ ตันเศรษฐีวัตน์. (2555). ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ
เลือกใช้บริการตู้เติมเงินอตโนมัติของผู้บริโภคในเขตตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัด
นครราชสีมา. งานนิพนธ์การจัดการมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจัดการวิสาหกิจขนาดกลาง
และขนาดย่อม, คณะการจัดการและการท่องเที่ยว, มหาวิทยาลัยบูรพา.

- ปัทมา ตาปราบ. (2549). การสื้อสารทางการตลาดและลักษณะผู้บริโภคกาแฟสด. รายงานการศึกษาอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการตลาด, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พงศกร เชื้อเจตตน. (2554). หัวคนดีของผู้บริโภคกาแฟที่ต่อผลิตภัณฑ์กาแฟสดอย่างในจังหวัดเชียงราย. การศึกษาแบบอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจัดการอุตสาหกรรมเกษตร, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พีระพงษ์ กิติเวชโภคาวัฒน์. (2548). รู้ลึกเรื่องแฟรนไชส์. กรุงเทพฯ: โพสต์ พับลิชชิ่ง.
- มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย. (2552). รูปแบบการบริหารธุรกิจในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- ยุทธนา ธรรมเจริญ และคณะ. (2546). การจัดการการตลาด (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ส. เอเชียเพรส (1989).
- รุ่งนภา ต่ออุดม. (2550). ปัจจัยความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในอุตสาหกรรมเกษตร ภาคการค้า ในจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิหารธุรกิจ, คณะบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- วชิราลัย วันชูพร. (2553). การวิเคราะห์ปัจจัยสู่ความสำเร็จของกระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ กรณีศึกษาอุตสาหกรรมยานยนต์. วิทยานิพนธ์วิศวกรรมศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม, คณะวิศวกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วรพล โสคติyanุรักษ์. (2555). ก.ล.ต. กระตุ้นธุรกิจ SMEs ระดมทุนในตลาดตราสารหนี้. วันที่ คืนข้อมูล 9 พฤษภาคม 2555, เข้าถึงได้จาก <http://oohho.com/feed/>,
- วสันต์ ต่องพราย. (2553). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารโครงการพัฒนาระบบสารสนเทศ กรณีศึกษากลุ่มบริษัทบินอินช้อย. การศึกษาอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาประกอบการ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2538). พฤติกรรมผู้บริโภค ฉบับสมบูรณ์. กรุงเทพฯ: วิสิทธิ์พัฒนา.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2541). กลยุทธ์การตลาด. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- ศูนย์รวมธุรกิจแฟรนไชส์. (2554). ศูนย์รวมธุรกิจแฟรนไชส์ที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย. วันที่ คืนข้อมูล 9 พฤษภาคม 2555, เข้าถึงได้จาก <http://www.thaifranchisecenter.com/directory/index.php>,

- ศูนย์วิจัยකสิกรไทย. (2555). การเพิ่มภาระต่อผู้ประกอบการ SMEs วันที่คืนข้อมูล 10 พฤษภาคม 2555. เข้าถึงได้จาก http://theindiantea-persiancoffee.blogspot.com/2012/05/blog-post_1114.html.
- ศูนย์วิจัยและพัฒนากาแฟบนที่สูง. (2550). การปลูกและผลิตกาแฟอาราบิก้าบันที่สูง (*Highland Arabica Coffee Production*). เชียงใหม่: คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุทัศน์ พรพุทธพงศ์. (2538). ธุรกิจแบบลับๆท่านในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ, คณะเศรษฐศาสตร์, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สนั่น วีไลประสงค์. (2550). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในธุรกิจการจำหน่ายสินค้าของสหกรณ์ การเกษตรทั่วไป. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสหกรณ์, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.
- สุรชัย กัตรบรรจิด. (2555). ปัจจัยสู่ความสำเร็จของผู้ประกอบการ SMEs. วันที่คืนข้อมูล 10 เมษายน 2555, เข้าถึงได้จาก <http://www.pattanakit.net/index.php?lay=show&ac=article&Id=538705672&Ntype=124>,
- อุบลรัตน์ อุตเจริญ. (2552). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารงานของผู้แทนจำหน่าย รถยนต์โดยตัวในเขตชั้นหัวดินพบบุรี สิงหนคร อ่างทอง. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจัดการทั่วไป, มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- อรุณี อัมพรบรรจิด. (2554). ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมผู้บริโภค เครื่องดื่มเกลือเมร์ในเขตกรุงเทพมหานคร. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.
- Best, J. W. & Kahn, J. V. (1993). *Research in Education* (7th ed.). Boston, MA: Allyn and Bacon.
- Belch, G. E. & Belch, M. A. (1993). *Introduction to Advertising and Promotion: An Integrated Marketing Communications Perspective* (2nd ed.) Boston, MA: Richard D. Irwin.
- Best, J. W. (1981). *Research in Education* (4th ed.) Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of Psychological Testing* (5th ed.). NY: Harper Collins.
- Kotler, P. & Keller, K. P. (2000). *Marketing Management* (7th ed.). NJ: Pearson.
- Porter, M. E. (1998). *The competitive Advantage of Nation*. NY: Free Press.
- Semenik, R. J. (2002). *Promotion and Integrated Marketing Communication*. Ohio: South-Western.
- Yamane, T. (1973). *Statistics an Introductory Analysis*. NY: Harper & Row.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยเรื่อง

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจแฟรนไชส์ ร้านกาแฟเมือง ศึกษาเฉพาะจังหวัดชลบุรี

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ใน ○ หน้าข้อความที่ตรงกับตัวท่าน

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล

1. เพศ

1. ชาย 2. หญิง

2. อายุ

☐ 1. ไม่เกิน 30 ปี	☐ 2. 31-40 ปี
☐ 3. 41-50 ปี	☐ 4. มากกว่า 50 ปี

3. ระดับการศึกษา

☐ 1. มัธยมศึกษาตอนปลายและต่ำกว่า	☐ 2. ปวส. หรืออนุปริญญา
☐ 3. -ปริญญาตรี	☐ 4. สูงกว่าปริญญาตรี

4. อาชีพ

☐ 1. นิสิตนักศึกษา	☐ 2. นักธุรกิจ/เจ้าของกิจการ
☐ 3. พนักงานเอกชน / รับจ้างทั่วไป	☐ 4. ข้าราชการ / พนักงานราชการ / รัฐวิสาหกิจ
☐ 5. อื่นๆ (โปรดระบุ).....	

5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

☐ 1. ไม่เกิน 10,000 บาท	☐ 2. 10,001-20,000 บาท
☐ 3. 20,001-30,000 บาท	☐ 4. 30,001-40,000 บาท
☐ 5. มากกว่า 40,000 บาท	

6. ภูมิลำเนาปัจจุบัน

☐ 1. จังหวัดชลบุรี	☐ 2. กรุงเทพมหานครและปริมณฑล
☐ 3. จังหวัดในภาคตะวันออก	☐ 4. จังหวัดในภาคอื่นๆ (โปรดระบุ).....

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมเกี่ยวกับการดื่มกาแฟ

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ใน ○ หน้าข้อความที่ตรงกับตัวท่าน

1. ความถี่ในการดื่มกาแฟ

☐ 1. ทุกวัน	☐ 2. วันเว้นวัน
☐ 3. 2-3 วันครึ่ง	☐ 4. สัปดาห์ละ 1 ครึ่ง
☐ 5. เดือนละ 1 ครึ่ง	

2. ที่มาของกาแฟที่ดื่มได้มากจาก

☐ 1. ซงค์เมืองเป็นส่วนใหญ่	☐ 2. ซื้อจากร้านกาแฟชั้นสำเร็จ
☐ 3. ซงค์เมืองบ้างซื้อจากร้านกาแฟบ้าง	☐ 4. อื่นๆ (โปรดระบุ).....

3. ชนิดกาแฟที่ชอบดื่ม

☐ 1. กาแฟสำเร็จรูปพร้อมชง	☐ 2. กาแฟโบราณ
☐ 3. กาแฟพร้อมดื่มน้ำร้อนสดๆ	☐ 4. กาแฟสด

4. กาแฟสดที่ชอบมากสุด (ตอบเพียง 1 ข้อเท่านั้น)

☐ 1. เอสเปรสโซ	☐ 2. คาปูชิโน
☐ 3. ลาเต้	☐ 4. มอคค่า
☐ 5. อื่นๆ (โปรดระบุ).....	

5. ระดับความชอบดื่มกาแฟสด

☐ 1. ชอบมาก	☐ 2. เนยๆ
☐ 3. ไม่ชอบเลย	

6. ลักษณะการใช้บริการร้านกาแฟสด

☐ 1. นั่งรับประทานที่ร้าน	☐ 2. ถือไปรับประทานนอกร้าน
☐ 3. ซื้อกลับไปรับประทานที่บ้าน	☐ 4. ทำทั้ง 3 ลักษณะ

7. ค่าใช้จ่ายที่ใช้บริการร้านกาแฟเฉลี่ยต่อครั้ง

☐ 1. ไม่เกิน 35 บาท	☐ 2. 36-55 บาท
☐ 3. 56-70 บาท	☐ 4. มากกว่า 70 บาท

8. เหตุผลสำคัญต่อการใช้บริการร้านกาแฟสด

☐ 1. รสชาติ/ความหลากหลายของสินค้า	☐ 2. ราคายังเหมาะสมกับสินค้า
☐ 3. สถานที่/บรรยากาศของร้านกาแฟ	☐ 4. การส่งเสริมการขาย เช่น ลดราคา
☐ 5. พนักงานผู้ให้บริการ	☐ 6. บริการสะดวก/รวดเร็ว/ประทับใจ

ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อธุรกิจร้านกาแฟ กาแฟอเมซอน

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับระดับการรับรู้ของท่าน

ข้อที่	ข้อความ	ระดับการรับรู้				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ตัวแปรผลิตภัณฑ์ (Product)						
1	ท่านรู้จักผลิตภัณฑ์กาแฟ “อเมซอน”					
2	ระดับความมีเชื่อสัมผัสด้านความต้องการ “อเมซอน”					
3	การรับรู้เกี่ยวกับรสชาติกาแฟ “อเมซอน”					
4	การรับรู้เกี่ยวกับความหลากหลายของการ炮制 “อเมซอน”					
5	คุณภาพผลิตภัณฑ์อื่นของร้านกาแฟ “อเมซอน”					
6	ความรู้เกี่ยวกับบรรจุภัณฑ์ของการ炮制 “อเมซอน”					
7	รูปแบบการให้บริการของ “ร้านกาแฟอเมซอน”					
ตัวแปรราคา (Price)						
8	ความเหมาะสมของราคากาแฟ “อเมซอน”					
9	ความเหมาะสมของราคากลางที่อื่นๆ ของ “ร้านกาแฟ อเมซอน”					
10	ราคากาแฟ “อเมซอน” เท่ากับค่าครองชีพปัจจุบัน					
11	มาตรฐานราคากาแฟ “อเมซอน” สามารถคงคุณภาพได้					
12	ความคุ้มค่าระหว่างปริมาณกาแฟ “อเมซอน” กับราคา					
ตัวแปรส่งเสริมการตลาด (Promotion)						
13	ประชาสัมพันธ์ทางสื่อสารมวลชนทำให้ท่านมีความสนใจในผลิตภัณฑ์กาแฟ “อเมซอน”					
14	การออกแบบตกแต่ง/บรรยากาศของร้านกาแฟอเมซอน สร้างความสนใจผู้บริโภคได้					
15	ป้ายชื่อ/โลโกของร้านสร้างความสนใจให้ผู้บริโภคได้					
16	การบริการของ “ร้านกาแฟอเมซอน” สร้างความประทับใจ ผู้บริโภคได้					
17	แก้วกาแฟอเมซอน/บรรจุภัณฑ์อื่นของร้านกาแฟอเมซอน มีผลต่อการตัดสินใจซื้อ					
18	กิจกรรมส่งเสริมการขายของร้านกาแฟอเมซอนสามารถดึงดูดผู้บริโภคได้					
19	บัตรกำนัล/บัตรลดราคาจะทำให้ผู้บริโภคตัดสินใจซื้อ					

ข้อที่	ข้อความ	ระดับการรับรู้				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการจัดจำหน่าย (Place)						
20	ความสะดวกในการเข้าซื้อผลิตภัณฑ์กาแฟ “อเมซอน”					
21	ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความสะอาดของ “ร้านกาแฟ อเมซอน”					
22	การจัดสถานที่สำหรับคิ่ม/รับประทานอาหารมีความสะดวกสบาย					
23	การจัดวางสินค้าและผลิตภัณฑ์สะดวกต่อซื้อขาย					
24	การอ่านง่ายความสะดวกของสถานที่จอดรถ					
ด้านบุคคล (People)						
25	การรับรู้เกี่ยวกับความเป็นมิตรไมตรีของพนักงาน “ร้านกาแฟอเมซอน”					
26	ความพร้อมในการให้บริการของพนักงาน					
27	การแต่งกายของพนักงานผู้ให้บริการ					
28	พนักงานมีความสามารถในการให้บริการ					
29	สุภาพอนามัยและความสะอาดของพนักงานผู้ให้บริการ					
ด้านหลักฐานทางกายภาพ (Physical Evidence)						
30	ความสวยงามโดยรวมของ “ร้านกาแฟอเมซอน”					
31	ความร่มรื่นในบริเวณ “ร้านกาแฟอเมซอน”					
32	การใช้สีสันภายในและภายนอก “ร้านกาแฟอเมซอน”					
33	ความโถ่โถงภายใน “ร้านกาแฟอเมซอน”					
34	ความทันสมัยของวัสดุ อุปกรณ์ใน “ร้านกาแฟอเมซอน”					
35	“ร้านกาแฟอเมซอน” เป็นสถานที่พักผ่อน					
36	การเตรียมพื้นที่รองรับจำนวนการจอดรถ					
ด้านกระบวนการ (Process)						
37	การให้การต้อนรับของพนักงาน “ร้านกาแฟอเมซอน”					
38	ความสุภาพของพนักงาน “ร้านกาแฟอเมซอน”					
39	ความกระตือรือร้นในการให้บริการ					
40	การสนองตอบ/ความเอาใจใส่ต่อผู้บริโภค					
41	ความรวดเร็วในการบริการอาหารและเครื่องดื่ม					

ส่วนที่ 4 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ขอบพระคุณในความกรุณาตอบแบบสอบถาม ไว้ ณ ที่นี่

ภาคผนวก ข
คัดนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม

ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม

ดัชนีความสอดคล้องของระหว่างคำถามและจุดประสงค์ของเนื้อหา โดยการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ปรากฏผลดังนี้

ข้อ	ข้อคำถาม	กรรมการ			ผลรวม	เฉลี่ย
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	เพศ	1	1	1		
2	อายุ	1	1	1	3	1.00
3	การศึกษา	1	1	1	3	1.00
4	อาชีพ	1	1	1	3	1.00
5	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	1	1	1	3	1.00
6	ภูมิลำเนาปัจจุบัน	1	1	1	3	1.00
พฤติกรรมการบริโภคกาแฟ						
1	ความถี่ในการดื่มกาแฟ	1	1	1	3	1.00
2	ที่มาของกาแฟที่ดื่มได้มาจาก	1	1	1	3	1.00
3	ชนิดกาแฟที่ชอบดื่ม	1	1	1	3	1.00
4	กาแฟสดที่ชอบมากสุด (ตอบเพียง 1 ข้อ)	0	1	1	2	0.67
5	ระดับความชอบดื่มกาแฟสด	1	1	0	2	0.67
6	ลักษณะการใช้บริการร้านกาแฟสด	1	1	1	3	1.00
7	คำใช้จ่ายที่ใช้บริการร้านกาแฟเฉลี่ยต่อครั้ง	1	1	1	3	1.00
8	เหตุผลสำคัญต่อการใช้บริการร้านกาแฟสด	0	1	1	2	0.67
ต้านผลิตภัณฑ์ (Product)						
1	ท่านรู้จักผลิตภัณฑ์กาแฟ “อเมซอน”	0	1	1	2	0.67
2	ระดับความมีชื่อเสียงของกาแฟ “อเมซอน”	1	1	1	3	1.00
3	การรับรู้เกี่ยวกับรสชาติกาแฟ “อเมซอน”	1	1	0	2	0.67
4	การรับรู้เกี่ยวกับความหลากหลายของกาแฟ “อเมซอน”	1	1	1	3	1.00
5	คุณภาพผลิตภัณฑ์อื่นของร้านกาแฟ “อเมซอน”	1	1	1	3	1.00
6	ความรู้เกี่ยวกับบรรจุภัณฑ์ของกาแฟ “อเมซอน”	1	1	1	3	1.00
7	รูปแบบการให้บริการของ “ร้านกาแฟอเมซอน”	1	1	1	3	1.00

ข้อ	ข้อคําถาม	กรรมการ			ผลรวม	เฉลี่ย
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
	ด้านราคา (Price)					0.00
8	ความเหมาะสมของราคากาแฟ “อเมซอน”	1	1	1	3	1.00
9	ความเหมาะสมของราค aplit กันที่อื่นๆ ของ “ร้านกาแฟ อเมซอน”	1	1	1	3	1.00
10	ราคากาแฟ “อเมซอน” เหมาะสมกับค่าครองชีพปัจจุบัน	1	1	1	3	1.00
11	มาตรฐานราคากาแฟ “อเมซอน” สามารถดึงดูดผู้บริโภคกาแฟทั่วไปได้	0	1	1	2	0.67
12	ความคุ้มค่าระหว่างปริมาณกาแฟ “อเมซอน” กับราคา	1	1	1	3	1.00
	ด้านการส่งเสริมการตลาด (Promotion)					0.00
13	ประชาสัมพันธ์ทางสื่อสารมวลชนทำให้ท่านมีความสนใจในผลิตภัณฑ์กาแฟ “อเมซอน”	1	1	1	3	1.00
14	การออกแบบตกแต่ง/บรรยายกาศของร้านกาแฟอเมซอนสร้างความสนใจผู้บริโภคได้	1	1	1	3	1.00
15	ป้ายชื่อ/โลโกของร้านสร้างความสนใจให้ผู้บริโภคได้	1	1	1	3	1.00
16	การบริการของ “ร้านกาแฟอเมซอน” สร้างความประดับใจผู้บริโภคได้	1	1	1	3	1.00
17	แก้วกาแฟอเมซอน/บรรจุภัณฑ์อื่นของร้านกาแฟอเมซอน มีผลต่อการตัดสินใจซื้อ	1	1	1	3	1.00
18	กิจกรรมส่งเสริมการขายของร้านกาแฟอเมซอนสามารถดึงดูดผู้บริโภคได้	1	1	1	3	1.00
19	บัตรกำนัล/บัตรลดราคาจะทำให้ผู้บริโภคตัดสินใจซื้อ	1	1	1	3	1.00

ข้อ	ข้อคําถาม	กรรมการ			ผลรวม	เฉลี่ย
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
ด้านการจัดจำหน่าย (Place)						
20	ความสะดวกในการเข้าซื้อผลิตภัณฑ์กาแฟ “อเมซอน”	1	1	1	3	1.00
21	ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความสะอาดของ “ร้านกาแฟ อเมซอน”	1	1	1	3	1.00
22	การจัดสถานที่สำหรับดื่ม/รับประทานอาหาร มีความสะอาดสวยงาม	1	1	1	3	1.00
23	การจัดวางสินค้าและผลิตภัณฑ์สะดวกต่อซึ่งกันๆ	1	1	1	3	1.00
24	การอำนวยความสะดวกของสถานที่จอดรถ	1	1	1	3	1.00
ด้านบุคคล (People)						
25	การรับรู้เกี่ยวกับความเป็นมิตร ไม่ตรึงใจ พนักงาน “ร้านกาแฟ อเมซอน”	1	1	1	3	1.00
26	ความพร้อมในการให้บริการของพนักงาน	1	1	1	3	1.00
27	การแต่งกายของพนักงานผู้ให้บริการ	1	1	1	3	1.00
28	พนักงานมีความสามารถในการให้บริการ	1	1	1	3	1.00
29	สุขภาพอนามัยและความสะอาดของพนักงาน ผู้ให้บริการ	1	1	1	3	1.00
ด้านหลักฐานทางกายภาพ (Physical Evidence)						
30	ความสวยงาม โดยรวมของ “ร้านกาแฟ อเมซอน”	0	1	1	2	0.67
31	ความร่มรื่นในบริเวณ “ร้านกาแฟ อเมซอน”	0	1	1	2	0.67
32	การใช้สีสันภายในและภายนอก “ร้านกาแฟ อเมซอน”	1	0	1	2	0.67
33	ความโอ่อโถงภายใน “ร้านกาแฟ อเมซอน”	1	1	0	2	0.67
34	ความทันสมัยของวัสดุ อุปกรณ์ใน “ร้านกาแฟ อเมซอน”	1	1	0	2	0.67
35	“ร้านกาแฟ อเมซอน” เป็นสถานที่พักผ่อน	0	1	1	2	0.67
36	การเตรียมพื้นที่รองรับจำนวนการจอดรถ	0	1	1	2	0.67

ภาคผนวก ค
ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability)

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability)

Reliability Statistics ของคำถานทั้งฉบับ

Cronbach's Alpha	N of Items
.974	41

Item-Total Statistics ของคำถานทั้งฉบับ

คำถาน	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
ผลิตภัณฑ์ 1	152.53	720.326	.722	.973
ผลิตภัณฑ์ 2	152.33	734.644	.560	.974
ผลิตภัณฑ์ 3	152.50	723.086	.737	.973
ผลิตภัณฑ์ 4	152.43	720.461	.766	.973
ผลิตภัณฑ์ 5	152.53	722.947	.697	.973
ผลิตภัณฑ์ 6	152.83	735.799	.464	.974
ผลิตภัณฑ์ 7	152.70	729.872	.606	.974
ราคา 8	152.47	718.602	.815	.973
ราคา 9	152.57	716.254	.784	.973
ราคา 10	152.40	721.972	.755	.973
ราคา 11	152.63	712.585	.853	.973
ราคา 12	152.47	715.223	.820	.973
ส่งเสริม 13	152.30	732.907	.657	.974
ส่งเสริม 14	153.43	736.116	.672	.974
ส่งเสริม 15	152.40	730.455	.586	.974
ส่งเสริม 16	152.70	738.286	.570	.974
ส่งเสริม 17	152.70	710.700	.840	.973
ส่งเสริม 18	152.50	726.879	.613	.974
ส่งเสริม 19	152.67	732.023	.528	.974

(ต่อ)

Item-Total Statistics ของคำานทั้งฉบับ

คำาน	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
ขัดจำก่าย 20	152.87	715.637	.744	.973
ขัดจำก่าย 21	153.37	732.792	.555	.974
ขัดจำก่าย 22	152.77	735.771	.474	.974
ขัดจำก่าย 23	152.50	734.741	.450	.974
ขัดจำก่าย 24	152.10	732.507	.637	.974
บุคคล 25	152.97	721.689	.694	.973
บุคคล 26	152.60	730.869	.649	.974
บุคคล 27	152.73	712.892	.817	.973
บุคคล 28	152.93	715.995	.831	.973
บุคคล 29	152.63	712.654	.825	.973
ภาษาพ 30	153.10	708.852	.847	.973
ภาษาพ 31	153.13	724.878	.708	.973
ภาษาพ 32	152.83	704.902	.886	.973
ภาษาพ 33	153.43	734.185	.675	.974
ภาษาพ 34	152.47	730.464	.698	.973
ภาษาพ 35	153.27	737.444	.575	.974
ภาษาพ 36	153.33	745.195	.315	.975
กระบวนการ 37	153.30	728.700	.624	.974
กระบวนการ 38	152.73	719.168	.753	.973
กระบวนการ 39	152.63	724.516	.657	.974
กระบวนการ 40	153.13	733.292	.700	.973
กระบวนการ 41	152.73	717.168	.820	.973

Reliability Statistics ของคำถานด้านผลิตภัณฑ์

Cronbach's Alpha	N of Items
.881	7

Item-Total Statistics ของคำถานด้านผลิตภัณฑ์

คำถาน	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
ผลิตภัณฑ์ 1	24.07	18.685	.756	.852
ผลิตภัณฑ์ 2	23.87	21.016	.604	.872
ผลิตภัณฑ์ 3	24.03	19.068	.794	.848
ผลิตภัณฑ์ 4	23.97	18.999	.773	.850
ผลิตภัณฑ์ 5	24.07	19.099	.734	.856
ผลิตภัณฑ์ 6	24.37	21.206	.481	.888
ผลิตภัณฑ์ 7	24.23	20.944	.546	.879

Reliability Statistics ของคำถานด้านราคา

Cronbach's Alpha	N of Items
.946	5

Item-Total Statistics ของคำถานด้านราคา

คำถาน	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
ราคา 8	16.20	14.028	.829	.938
ราคา 9	16.30	13.390	.834	.937
ราคา 10	16.13	14.051	.836	.937
ราคา 11	16.37	12.930	.912	.922
ราคา 12	16.20	13.407	.855	.933

Reliability Statistics ของคำถานด้านการส่งเสริมการขาย

Cronbach's Alpha	N of Items
.872	7

Item-Total Statistics ของคำถานด้านการส่งเสริมการขาย

คำถาน	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
ส่งเสริม 13	23.00	17.103	.786	.839
ส่งเสริม 14	24.13	19.499	.475	.874
ส่งเสริม 15	23.10	16.576	.691	.848
ส่งเสริม 16	23.40	17.903	.710	.850
ส่งเสริม 17	23.40	15.559	.692	.850
ส่งเสริม 18	23.20	15.614	.770	.837
ส่งเสริม 19	23.37	17.620	.505	.875

Reliability Statistics ของคำถานด้านการจัดจำหน่าย

Cronbach's Alpha	N of Items
.801	5

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
จัดจำหน่าย 20	15.53	7.844	.680	.730
จัดจำหน่าย 21	16.03	9.551	.516	.782
จัดจำหน่าย 22	15.43	8.599	.680	.732
จัดจำหน่าย 23	15.17	9.523	.423	.815
จัดจำหน่าย 24	14.77	9.357	.664	.745

Reliability Statistics ของคำถานด้านบุคคล

Cronbach's Alpha	N of Items
.907	5

Item-Total Statistics ของคำถานด้านบุคคล

คำถาน	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
บุคคล 25	15.37	12.378	.722	.895
บุคคล 26	15.00	13.931	.641	.910
บุคคล 27	15.13	11.430	.833	.871
บุคคล 28	15.33	12.023	.823	.874
บุคคล 29	15.03	11.551	.817	.874

Reliability Statistics ของคำถานด้านกายภาพ

Cronbach's Alpha	N of Items
.872	7

Item-Total Statistics ของคำถานด้านกายภาพ

คำถาน	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
กายภาพ 30	20.93	15.306	.845	.824
กายภาพ 31	20.97	17.206	.777	.836
กายภาพ 32	20.67	15.126	.834	.826
กายภาพ 33	21.27	19.099	.702	.851
กายภาพ 34	20.30	19.941	.491	.872
กายภาพ 35	21.10	19.679	.582	.863
กายภาพ 36	21.17	20.282	.374	.888

Reliability Statistics ของคำถานด้านกระบวนการ

Cronbach's Alpha	N of Items
.874	5

Item-Total Statistics ของคำถานด้านกระบวนการ

คำถาน	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
กระบวนการ 37	15.03	10.171	.627	.865
กระบวนการ 38	14.47	9.775	.631	.866
กระบวนการ 39	14.37	9.689	.652	.861
กระบวนการ 40	14.87	10.464	.816	.832
กระบวนการ 41	14.47	8.878	.849	.809